

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. január 2., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvényhez	22
Végső előterjesztői indokolás az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CVIII. törvényhez	35
Végső előterjesztői indokolás a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló 2019. évi CIX. törvényhez	54
Végső előterjesztői indokolás a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvényhez	79
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXI. törvényhez	96
Végső előterjesztői indokolás a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló 2019. évi CXII. törvényhez	101
Végső előterjesztői indokolás az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvényhez	108
Végső előterjesztői indokolás az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló 2019. évi CXIV. törvényhez	113
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2019. évi CXV. törvényhez	126

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény a köz szolgálatában dolgozók három, egymástól jól elkülönülő csoportjának jogállását rendezte. Ezen csoportokat a kormányzati igazgatásban dolgozók, az önkormányzati igazgatásban dolgozók és az ügynevezett autonóm szervek, illetve önálló szabályozó szervek foglalkoztatottjai alkották. A központi és területi kormányzati igazgatási szervek vonatkozásában 2018 végén megszületett az új kódex: a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény.

Jelen Törvényjavaslat célja a már megkezdett szabályozási folyamat folytatása, azaz az egymással hasonlóságot mutató szervek létszámgazdálkodására és a foglalkoztatottak jogviszonyára egy olyan új törvény megalkotása, amely tekintettel lehet a szabályozással érintett szerveket jellemző sajátosságokra.

Ezen rendezőelv mentén a Törvényjavaslat az alábbi szervek vonatkozásában határozza meg az álláshelyekkel és a foglalkoztatottakkal kapcsolatos alapvető szabályokat: a Köztársasági Elnöki Hivatal, az Alkotmánybíróság Hivatala, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal, a Magyar Tudományos Akadémia Titkársága, a Magyar Művészeti Akadémia Titkársága, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, az Egyenlő Bánásmód Hatóság, a Közbeszerzési Hatóság, a Nemzeti Választási Iroda és a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatala.

A Törvényjavaslat a fentebb felsorolt autonóm államigazgatási szervek és az önálló szabályozó szervek közös elnevezéseként bevezeti a „különleges jogállású szerv” kategóriát, megteremtve ezzel – a kormányzati igazgatási szervek és az önkormányzati igazgatási szervek mellett – a közigazgatási szervek harmadik típusát.

A Törvényjavaslat tiszteletben tartja a különleges jogállású szerveknek a Kormány irányítási és szabályozási jogkörétől való függetlenségét. Az egységes szabályozásra való törekvés mellett nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a különleges jogállású szervek működését külön törvények szabályozzák, ezért a Törvényjavaslat csak a legfontosabb keretszabályokat állapítja meg, biztosítva ezáltal is a különleges jogállású szervek önállóságát. Ennek megfelelően a különleges jogállású szervek a szervezeti struktúrájukat továbbra is maguk határozzák meg a saját törvényük adta kereteken belül, továbbá a hivatali szervezet vezetőjének és helyettesének az álláshelyével, besorolásával és javadalmazásával kapcsolatosan is élhetnek az önálló szabályozás lehetőségével a szervek.

A Törvényjavaslattal által szabályozott létszámgazdálkodás – a kormányzati igazgatásról szóló törvényben foglaltakhoz hasonlóan – az álláshelyre épül, azzal az eltéréssel, hogy a különleges jogállású szervek a rendelkezésükre álló költségvetési keret figyelembevételével maguk határozzák meg az alaplétszámukat, és a Kormánynak nincs hatásköre az álláshelyekkel kapcsolatosan. Továbbá a Törvényjavaslat nem ismeri az alaplétszám fölötti, központosított álláshelyállományba tartozó álláshely fogalmát. A Törvényjavaslat a különleges jogállású szerv vezetője számára biztosítja annak lehetőségét, hogy a Törvényjavaslatban meghatározott kategóriák és a költségvetési keret figyelembevételével besorolja az álláshelyeket.

Az álláshelyen közszolgálati jogviszony és munkaviszony hozható létre azzal, hogy az ügynevezett piacfelügyeleti szerveknél a közszolgálati jogviszonyt nem kinevezés, hanem közszolgálati munkaszerződés hozza létre, amely a jogviszony egyes tartalmi elemeinek meghatározása tekintetében (például illetmény és egyéb javadalmazások) eltérési lehetőséget biztosít a Törvényjavaslatban foglaltaktól.

A Törvényjavaslatnak a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatottak közszolgálati jogviszonyára vonatkozó szabályai alapvetően a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény alapján kerültek meghatározásra, azonban az álláshely alapú személyügyi igazgatás sajátosságaira tekintettel a kormányzati igazgatásról szóló törvény egyes részei is figyelembevételre kerültek a Törvényjavaslat előkészítése során.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Törvényjavaslat hatálya az úgynevezett különleges jogállású szervekre és az általuk közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottakra terjed ki.

Tekintettel arra, hogy a Törvényjavaslat lehetővé teszi a munkaviszony keretében történő foglalkoztatást is a különleges jogállású szerveknél, a Törvényjavaslat megállapítja a Munka Törvénykönyvétől eltérő szabályokat.

A különleges jogállású szervhez a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény alapján beosztott bíróra, valamint az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény alapján beosztott bírósági titkára a Törvényjavaslatnak a közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottakra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, ha törvény eltérően nem rendelkezik.

Mivel a különleges jogállású szervek működését külön törvények szabályozzák, a Törvényjavaslat csak a legfontosabb keretszabályokat állapítja meg, és továbbra biztosítja annak lehetőségét, hogy a különleges jogállású szervet létrehozó törvény az e Törvényjavaslatban foglaltaktól eltérő rendelkezéseket állapítson meg.

A 2. §-hoz

A Törvényjavaslat a hatálya alá tartozó autonóm államigazgatási szervek és önálló szabályozó szervek közös elnevezéseként bevezeti a „különleges jogállású szerv” kategóriát, és egyúttal meghatározza, hogy mely szervek tartoznak ebbe a kategóriába.

A Törvényjavaslat nem egységesíti a hatálya alá tartozó szervek szervezeti felépítését, hanem valamennyi szerv számára biztosítja a szervezetalkítás jogát, amit a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben, vagy annak felhatalmazása alapján az alapító okiratban, illetve a különleges jogállású szerv szervezeti és működési szabályzatában lehet gyakorolni.

A 3. §-hoz

A különleges jogállású szerv alaplétszáma az különleges jogállású szerv álláshelyeinek összessége. Ennek mértékét a szerv vezetője határozza meg a szerv rendelkezésére álló költségvetési forrás és a szerv feladatai figyelembevételével. Az alaplétszám módosítását is a szerv vezetőjének feladatként határozza meg a Törvényjavaslat.

A 4. §-hoz

A különleges jogállású szerv alaplétszámába tartozó álláshelyek legfontosabb paramétere annak besorolási kategóriája, mivel az álláshelyen fennálló jogviszony keretében igénybe vehető szabadság mértéke és a kifizetésre kerülő illetmény összegese is a besorolási kategóriától függ.

A Törvényjavaslat a hatálya alá tartozó szervek két csoportját különbözteti meg az álláshelyek besorolása szempontjából. Az első csoportba tartozik a Köztársasági Elnöki Hivatal és az Alkotmánybíróság Hivatala. A második csoportot az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, a Magyar Tudományos Akadémia Titkársága, a Magyar Művészeti Akadémia Titkársága, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, az Egyenlő Bánásmód Hatóság, a Nemzeti Választási Iroda, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatala és a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság alkotják. Az első csoportba tartozó hivataloknál négy darab, a második csoportba tartozó szerveknél pedig öt darab ügyintézői álláshelybesorolási kategóriát rögzít a Törvényjavaslat.

A vezetői besorolási kategóriák mindkét csoportnál egyformán az önálló szervezeti egységet vezető és a nem önálló szervezeti egységet vezető szakmai vezetői kategória. Ezeket a vezetői álláshelyeket a szerv szervezeti és működési szabályzatában meghatározott szervezeti egység vezetésére lehet felhasználni.

A szakmai felsővezetők (hivatalvezető és annak helyettese) esetében a besorolási kategóriát nem határozza meg a Törvényjavaslat, hanem azt a különleges jogállású szervet létrehozó törvényre, a szerv alapító okiratára vagy a különleges jogállású szerv szervezeti és működési szabályzatára bízta.

A különleges jogállású szervek közül a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal és a Közbeszerzési Hatóság esetében nem kerül besorolásra az álláshely, mivel az ezen szerveknél az illetmény nem a Törvényjavaslat 1. melléklete szerint kerül megállapításra, és a pótszabadság mértékét sem a törvény rögzíti, hanem a felek megállapodása a közszolgálati munkaszerződésben.

Az 5. §-hoz

A különleges jogállású szerv álláshelyén alapvetően kétféle jogviszony hozható létre: a közszolgálati jogviszony és a munkaviszony.

Ezen túlmenően az álláshely betölthető a különleges jogállású szervhez vezényelt, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti jogviszonyban álló személlyel, valamint a különleges jogállású szervhez a honvédek jogállásáról szóló törvény szerint vezényelt vagy kirendelt hivatásos vagy szerződéses szolgálati viszonyban álló személlyel is.

Főszabály szerint egy álláshelyen egyidejűleg csak egy jogviszony állhat fenn. Ez alól kivételt képez részmunkaidőben történő foglalkoztatás, a fizetés nélküli szabadság, a munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés esete, a tartós távollét és az álláshelynek a vezénylés útján történő betöltése.

Részmunkaidőben történő foglalkoztatás esetén az álláshelyen foglalkoztatottak munkaideje együttesen nem haladhatja meg az általános teljes napi munkaidőt.

A 6. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza az álláshely betöltésének általános feltételeit, mely szerint meg kell felelni a jogviszony létesítésére jogszabályban meghatározott feltételeknek, és a munkáltató által a meghatározott szakmai követelményeknek. Szakmai követelményként meghatározható az iskolai végzettség, egyéb szakképzettség, a közigazgatási alap- illetve szakvizsga, jogi szakvizsga, tudományos fokozat megléte, egyéb közigazgatási tanulmány, nyelvismeret, szakmai tapasztalat és képzési kötelezettség teljesítése.

A 7. §-hoz

A Törvényjavaslat megszüntette a munkakört, ehelyett bevezetésre került az álláshelyen ellátandó feladat, amit a különleges jogállású szerv vezetője határoz meg.

A 8. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Törvényjavaslat nem ismeri a senioritáson alapuló előmeneteli rendszert, a szervezeten belüli „előléptetés” úgy valósulhat meg, hogy egy magasabb besorolású álláshelyre áthelyezésre kerül a köztisztviselő. Ehhez biztosítja eszközként a Törvényjavaslat az álláshelyváltás lehetőségét, ami nem érinti a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyának fennállását, azaz a korábbi álláshelyen létrehozott jogviszony nem szűnik meg.

A 9. §-hoz

A Törvényjavaslat kiemeli, hogy a köz szolgálatának elsődlegessége alapján és a jó közigazgatásba vetett bizalom fenntartásának szem előtt tartásával, a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni. Ezen kívül rögzítésre kerül a kölcsönös együttműködés és tájékoztatás kötelezettsége is.

A 10. §-hoz

A Törvényjavaslat külön elvként emeli ki a joggal való visszaélés tilalmát. Ezen belül rögzíti a munkaidőn kívüli magatartás tanúsítására, továbbá a minősített adat megtartására vonatkozó előírásokat.

A 11. §-hoz

A Törvényjavaslat – a korábbi szabályozással egyezően – általánosságban rendelkezik arról, hogy a törvény hatálya alá tartozók személyiségi jogait tiszteletben kell tartani. Ezen kívül a Törvényjavaslat rögzíti a személyiségi jogok korlátozhatóságára, az azokról történő lemondásra és nyilatkozattételre, valamint a személyiségi jogok megsértése esetén fennálló jogkövetkezményekre vonatkozó részletszabályokat.

A 12. §-hoz

A Törvényjavaslat főszabályként rögzíti, hogy egyoldalú jognyilatkozatból csak a törvényben, a törvény végrehajtására kiadott jogszabályban és a közszolgálati szabályzatban meghatározott esetben származhatnak jogok vagy kötelezettségek. Az egyoldalú jognyilatkozatra vonatkozó részletszabályok – a korábbi szabályozással egyezően – kerültek megállapításra.

A 13. §-hoz

Amennyiben a törvény előírja a tájékoztatási kötelezettség teljesítését, a tájékoztatást akkor kell közzétenni, ha azt a helyben szokásos és általában ismert módon közzéteszik. A tájékoztatás rendeltetéséből, illetve a felek közötti együttműködés követelményéből következik az is, hogy a tájékoztatást olyan időben és módon kell megtenni, amely lehetővé teszi a tájékoztatás címzettje számára jogainak gyakorlását, valamint kötelezettségeinek teljesítését.

A 14. §-hoz

A Törvényjavaslat a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályaival megegyezően továbbra is lehetővé teszi felfüggesztő, illetve bontó feltétel kikötését, valamint kiemeli, hogy nem köthető ki olyan feltétel, amelynek alapján a közszolgálat a köztisztviselő hátrányára módosulna, vagy a közszolgálat megszűnését eredményezné.

A 15. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyezően rögzíti a képviselő szabályait. Főszabály szerint a munkáltató képviselőjében történő jognyilatkozat megtételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. Ezen kívül rögzítésre kerülnek azoknak a jognyilatkozatoknak a köre, amelyeket a köztisztviselő kizárólag személyesen tehet meg. Ugyanakkor meghatározott feltételekkel a köztisztviselőnek lehetősége van az egyéb jognyilatkozatokat képviselő útján is megtenni.

A 16. §-hoz

A Törvényjavaslat továbbra is a közszolgálati jogviszonyt érintő lényeges megállapodás és jognyilatkozat érvényességi feltételeként határozza meg az írásbeliséget és az alaki kötöttségre vonatkozó szabályok szem előtt tartását. A korábbi szabályozástól eltérően a Törvényjavaslat rögzíti, hogy az elektronikus dokumentum kiadmányozására és kézbesítésére vonatkozó rendelkezéseket abban az esetben kell alkalmazni, ha a szerv vezetője a munkáltatói intézkedések elektronikus úton való kiadmányozásáról döntött.

A 17. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyezően meghatározza az elektronikus dokumentum kézbesítésére vonatkozó szabályokat az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben foglaltak figyelembevételével.

A 18. §-hoz

A határidők számítása szempontjából a Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyező előírásokat tartalmaz. A határidő számítását a határidő megkezdésére okot adó intézkedést (eseményt) követő naptól kell számítani. A határidő elmulasztása csak abban az esetben menthető ki, ha a határidőt megállapító jogszabály kifejezetten megengedi azt. A határidőnek nem minősülő időtartam (pl. próbaidő, felmentési idő, stb.) számításánál – a kialakult bírói gyakorlattal egyezően – a naptár az irányadó.

A 19. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza az érvénytelenség két esetére (semmisség és megtámadhatóság) és annak jogkövetkezmenyeire vonatkozó szabályokat. A rendelkezések szerint semmis az a megállapodás, amely jogszabályba vagy jó erkölcsbe ütközik, valamint amely jogszabály megkerülésével jött létre. Szintén semmis az a megállapodás, amely színlelt megállapodásnak minősül. A semmisség jogkövetkezmenye főszabály szerint az érvénytelenség. Ez alól kivétel, ha ahhoz a rendelkezést megállapító jogszabály más jogkövetkezmenyt határoz meg. A Törvényjavaslat rögzíti a megállapodás megtámadására vonatkozó részletszabályokat is.

A 20. §-hoz

Az érvénytelenség jogkövetkezmenyeit a Törvényjavaslat a korábbi szabályokkal egyezően állapítja meg. Ennek megfelelően általános szabályként nem az eredeti állapot helyreállítását, hanem a jogviszony jövőre szóló azonnali hatályú megszüntetését írja elő arra az esetre, ha a felek az érvénytelenség okát a felek a közérdek sérelme nélkül rövid időn belül nem hártják el.

A 21. §-hoz

A közszolgálati jogviszony a különleges jogállású szerv mint munkáltató és a köztisztviselő mint foglalkoztatott között jön létre. A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a különleges jogállású szerv vezetője és vezetőjének helyettese közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselőnek minősül, ha a különleges jogállású szervet létrehozó törvény eltérően nem rendelkezik.

A 22. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a köztisztviselő felett a munkáltatói jogokat a különleges jogállású szerv hivatali szervezetének vezetője, vagy testület gyakorolja. Ettől eltérő szabályt kizárólag törvény állapíthat meg. A munkáltatói jogkör gyakorlója a munkáltatói jogok gyakorlását írásban átruházhatja a vezetői álláshelyet betöltő köztisztviselőre. Ez alól kivételt képez az alaplétszámba tartozó álláshelyen ellátandó feladat szabályzatban történő meghatározása, valamint az alaplétszámba tartozó álláshely betöltése szakmai követelményeinek meghatározása. Az átruházott munkáltatói jogkör – a korábbi szabályozással egyezően – nem ruházható tovább.

A 23. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a közszolgálati jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. A közszolgálati jogviszony főszabály szerint határozatlan időre és teljes munkaidőre jön létre. A korábbi szabályozást megtartva, a Törvényjavaslat rögzíti a kinevezés írásba foglalásának szükségességét és a határozott idejű jogviszonyra vonatkozó garanciális szabályokat.

A 24. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a közszolgálati jogviszony létesítésének és fenntartásának általános feltételeit.

A 25. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a munkáltatói jogkör gyakorlója által kiállított kinevezési okmányra vonatkozó szabályokat. A kinevezési okmány tartalmi elemei jelentős mértékben módosultak. Az álláshelyalapú létszámgazdálkodás bevezetésére való tekintettel a kinevezési okmányoknak tartalmaznia kell az adott álláshely besorolási kategóriáját. A munkaköri leírás már nem képezi a kinevezési okmány részét, hiszen az álláshelyen ellátandó feladat meghatározható a különleges jogállású szerv szabályzatára történő hivatkozással. A senioritáson alapuló előmeneteli rendszer megszüntetésére való tekintettel az előmenetelhez előírt kötelezettségek meghatározása sem része kinevezési okmányoknak. A Törvényjavaslat a hatályos szabályokkal egyezően rendelkezik a próbaidő jogintézményéről.

A 26. §-hoz

A közszolgálati jogviszony létrejöttének egyik érvényességi feltétele az eskütétel. A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a köztisztviselőnek kinevezésekor esküt kell tennie a kötelességeinek pontos betartására. Az eskütételre vonatkozó részletszabályok nem változtak.

A 27. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a kinevezés továbbra is meghívásos vagy pályázati eljárás alapján történhet.

A 28. §-hoz

A különleges jogállású szerv közigazgatási szakmai gyakorlat támogatására ösztöndíjat alapíthat. A Törvényjavaslat az ösztöndíjas személy jogállására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

A 29. §-hoz

Főszabály szerint a kinevezés tartalmát módosítani csak a különleges jogállású szerv és a köztisztviselő közös megegyezésével lehet. A Törvényjavaslat meghatározza azokat az eseteket, amikor a kinevezés egyoldalú módosítására kerülhet sor.

A 30. §-hoz

A rendelkezések alapján továbbra is kötelező, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a köztisztviselőt várandóssága megállapításától gyermeke egyéves koráig az állapotának egészségügyi szempontból megfelelő körülmények között foglalkoztassa.

A 31. §-hoz

A Törvényjavaslat érdemi változás nélkül rögzíti a kötelező részmunkaidő kikötésére vonatkozó szabályokat.

A 32. §-hoz

A Törvényjavaslat megállapítja a kinevezéstől eltérő foglalkoztatás közös szabályait. A Törvényjavaslat – a korábbi szabályozással ellentétben – kivezeti az átirányítás jogintézményét.

A 33. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a kiküldetés és az ideiglenes külföldi kiküldetés részletszabályait.

A 34. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a határozott idejű áthelyezés jogintézményét. A rendelkezések értelmében a határozott idejű áthelyezés a közszolgálati jogviszonyt nem érinti. Az áthelyezés időtartamára a köztisztviselő a kinevezésben foglalt illetményre és juttatásra jogosult az áthelyezés helye szerinti szervtől, továbbá az áthelyezés időtartama alatt az illetmény csak a köztisztviselő javára módosítható.

A 35. §-hoz

A Törvényjavaslat megállapítja az Európai Unió vagy nemzetközi szervezetek által finanszírozott fejlesztési programokban történő szakértői részvétel, Európai Unió Intézményeiben és nemzetközi szervezeteknél foglalkoztatott nemzeti szakértő tekintetében alkalmazandó szabályokat.

A 36. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyezően határozza meg azokat a rendelkezéseket, amelyeket a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás során szükséges alkalmazni.

A 37. §-hoz

A Törvényjavaslat lehetővé teszi a közszolgálati jogviszony megszüntetését a különleges jogállású szervhez történő végleges áthelyezés jogcímén.

A 38. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a közszolgálati jogviszony megszűnésének esetkörét. Ezen kívül rögzíti, hogy mely esetekben tekinthető a közszolgálati jogviszony folyamatosnak.

A 39. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a közszolgálati jogviszony megszüntetésének jogcímeit, továbbá a felmentés szabályait. A Törvényjavaslat – a méltatlanság címén való felmentés helyett – bevezeti az érdemtelenység jogintézményét. A rendelkezések alapján érdemtelenységnek minősül, ha a köztisztviselő a munkahelyén kívül olyan magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az őt foglalkoztató különleges jogállású szerv jó hírnevét vagy a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolja, vagy a feladatait nem az alappal elvárható szakmai elhivatottsággal végzi és emiatt nem várható el, hogy a jogviszonyát fenntartsák. Az érdemtelenység jogcímén történő felmentés jogát a különleges jogállású szerv a törvényben meghatározott határidőn belül gyakorolhatja.

A 40. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a felmentési idő továbbra is két hónap, azonban az, a gyermeket nevelő köztisztviselő kérelme esetén meghosszabbítható. A Törvényjavaslat ezen kívül rögzíti a felmentési idő számításának szabályait, továbbá kimondja, hogy a köztisztviselő a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó illetményre havonta egyenlő részletekben jogosult.

A 41. §-hoz

Főszabály szerint a köztisztviselőt felmentése és a különleges jogállású szerv jogutód nélküli megszűnése esetén végkielégítés illeti meg. A Törvényjavaslat rögzíti a közszolgálati jogviszonyban töltött idő függvényében járó végkielégítés összegét, továbbá a végkielégítés kifizetésére vonatkozó részletszabályokat.

A 42. §-hoz

A Törvényjavaslat taxatívén felsorolja azokat az eseteket, amikor a köztisztviselő közszolgálati jogviszonya felmentés jogcímén nem szüntethető meg. A Törvényjavaslat meghatározza azokat az eseteket is, amikor felmentési védelem nem illeti meg a köztisztviselőt.

A 43. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a jogviszonyváltás legfőbb szabályait. A rendelkezések értelmében ha a munkáltató egésze vagy egy része (szervezeti egysége, anyagi és nem anyagi erőforrásainak vagy feladat- és hatáskörének meghatározott csoportja) a törvény hatálya alól egy másik törvény hatálya alá kerül, akkor a szerv jogállását módosító törvényben szükséges rendelkezni a különleges jogállású szerv által foglalkoztatottak jogviszonyának átalakulásáról is.

A 44. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a jogviszony megszűnése, megszüntetése esetén alkalmazandó eljárási szabályokat az átadás-átvétel, valamint az elszámolás vonatkozásában.

A 45. §-hoz

A Törvényjavaslat bevezeti az elhelyezkedési korlátozás jogintézményét. A Törvényjavaslat értelmében a felek megállapodása alapján a köztisztviselő a közszolgálati jogviszonya megszűnését követő két évig nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel a korábban őt foglalkoztató különleges jogállású szerv jogos érdekét sértené vagy veszélyeztetné. A kötelezettség teljesítése érdekében a különleges jogállású szerv a közszolgálati jogviszony

megszüntetésekor megfelelő mértékű ellenértéket fizet, amely nem lehet kevesebb, mint az azonos időszakra járó illetmény egyharmada. Az elhelyezkedési korlátozás megszegése esetén a köztisztviselőt visszafizetési kötelezettség terheli, amelyet a különleges jogállású szerv vezetője által meghatározott szabályok szerint kell teljesíteni.

A 46. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a különleges jogállású szerv alapvető kötelezettségeit (például a munkavégzéshez szükséges feltételek biztosítása), valamint a főkötelezettségekből levezethető egyéb részkötelezettségeket (például a feladat elvégzéséhez szükséges tájékoztatás és iránymutatása megadása).

A 47. §-hoz

A Törvényjavaslat felsorolja a köztisztviselő alapvető kötelezettségeit, továbbá azokat az eseteket, amikor a köztisztviselő mentesül a rendelkezésre állási, illetőleg a munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól. Változás, hogy az érdemtelenység jogintézményének bevezetésére való figyelemmel a Törvényjavaslat nem rögzíti a szakmai lojalitás alapelvét a köztisztviselő kötelezettségeinek körében.

A 48. §-hoz

A Törvényjavaslat – a korábbi szabályozással egyezően – határozza meg a köztisztviselő képzésére, továbbképzésére vonatkozó rendelkezéseket.

A 49. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a tanulmányi szerződésre vonatkozó rendelkezéseket. A korábbi szabályozáshoz képest eltérés, hogy nem csak a köztisztviselő általi lemondáshoz fűz a törvény a tanulmányi szerződéssel kapcsolatos jogkövetkezményeket, hanem ahhoz az esethez is, ha amikor a felek közös megegyezésével szűnik meg a jogviszony, vagy hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel.

Az 50. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a köztisztviselői hivatás etikai alapelveit azzal, hogy a hivatásetikai alapelvek részletes tartalmát, valamint az etikai eljárás szabályait a különleges jogállású szerv vezetője állapítja meg. Az etikai vétséget elkövető köztisztviselővel szemben kiszabható büntetés a figyelmeztetés vagy a megrovás.

Az 51. §-hoz

A Törvényjavaslat érdemi változás nélkül határozza meg az együttalkalmazási tilalomra és az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat.

Az 52. §-hoz

A Törvényjavaslat jelentős mértékben módosítja a teljesítményértékelésre vonatkozó szabályokat. Az egyik legfontosabb változás, hogy megszűnik a teljesítményértékelés kötelező jellege, azaz a köztisztviselő munkatelési teljesítményét a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelése alapján, szükség szerint írásban értékelheti. Tekintettel arra, hogy a teljesítményértékelés nem kötelező, a Törvényjavaslat szerint lehetőség van arra, hogy a köztisztviselő saját maga kezdeményezze a munkatelési teljesítményének értékelését. Ebben az esetben a munkáltatói jogkör gyakorlójának – az erre irányuló kérelem alapján – a teljesítményértékelést az adott tárgyévben egyszer el kell végeznie. A teljesítményértékelés eredménye alapján a köztisztviselő illetménye 20%-kal csökkenthető, illetve legfeljebb 30%-kal növelhető, továbbá a köztisztviselő részére teljesítményelismerés fizethető.

Az 53. §-hoz

A munkaidőre vonatkozó szabályozás révén a Törvényjavaslat közelíti a Munka Törvénykönyvéhez, amely segíti a versenyszférában dolgozók számára is vonzóvá tenni a közigazgatást. A korábbi szabályozással ellentétben a fix munkaidő eltörlésre kerül, nagyobb rugalmasságot engedve ez által a munkáltatónak. A munka jellegétől függően a munkáltató meghatározhatja a munkaidőből kötelezően a munkahelyen töltendő idő tartamát, továbbá az ezen időtartam alatti munkavégzés egyes sajátos szabályait. A munkaidő heti negyven óra, és napi nyolc óra,

összhangban a munkaidőre vonatkozó 2003/88/EK irányelvvél. Ennek keretei között a munkáltató meghatározhatja a munkavégzés kezdő és befejező időpontját.

Az 54. §-hoz

A munkaidő-beosztás szabályait a munkáltató állapítja meg az egészséges és biztonságos munkavégzés követelményére, valamint a munka jellegére figyelemmel.

Az 55. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a munkaszüneti napokat, és az azokra vonatkozó eltérő rendelkezéseket.

Az 56. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a munkaközi szünet, a napi pihenőidő és a heti pihenőnap szabályait. A rendelkezések szerint, ha a napi munkaidő a hat órát meghaladja, a köztisztviselő részére a munkaidőn túl – a munkavégzés megszakításával – napi harminc perc, valamint minden további három óra munkavégzés után a köztisztviselő részére legalább húsz perc munkaközi szünetet kell egybefüggően biztosítani. A Törvényjavaslat továbbá rögzíti, hogy a beosztás szerinti napi munkaidőbe a rendkívüli munkavégzésre fordított idő tartamát be kell számítani.

Az 57. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a rendkívüli munkaidő elrendelésének legfőbb szabályait.

Az 58. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti az ügyeletre és a készenlétre vonatkozó rendelkezéseket.

Az 59. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a rendkívüli munkaidő, az ügyelet, a készenlét, valamint a munkaszüneti napi rendes munkaidőben történő munkavégzés ellenértékét.

A 60. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozáshoz hasonlóan meghagyja a távmunka lehetőségét, amely a köztisztviselőt foglalkoztató különleges jogállású szerv székhelyétől, illetve a munkavégzés rendes helyétől elkülönült helyen rendszeresen folytatott tevékenység, amelyet számítástechnikai eszközzel végeznek, és eredményét elektronikusan továbbítják. A távmunka továbbra is a munkáltatói jogkör gyakorlója által meghatározott helyen végezhető, illetve eltérő megállapodás hiányában a munkáltató biztosítja a munkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges eszközöket.

A 61. §-hoz

A Törvényjavaslat bevezeti a magánszférában már népszerűvé vált otthoni munkavégzés intézményét. Ennek értelmében a munkáltatóval való megállapodás esetén a köztisztviselő a munkáját a munkavégzés rendes helyétől eltérően a lakó- illetve tartózkodási helyén, saját eszközeivel is végezheti, ha az elvégzendő munka jellege ezt lehetővé teszi, továbbá ha az otthoni munkavégzés elrendelése vagy lehetővé tétele nem jár a különleges jogállású szerv vagy a köztisztviselő számára aránytalan sérelemmel.

A 62. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza az egyes köztisztviselői csoportokra vonatkozó különös rendelkezéseket.

A 63. §-hoz

A Törvényjavaslat jelentős mértékben módosítja a szabadságra vonatkozó rendelkezéseket. Az alapszabadság mértékét 20 munkanapban határozza meg. A pótszabadságok mértéke az álláshelyhez tartozó besorolási fokozat

alapján kerül meghatározásra. A Törvényjavaslat rendelkezik továbbá a speciális körülmények között dolgozók pótszabadságára vonatkozó szabályozásról is. A korábbi szabályozáshoz képest duplájára emelkedik a gyermekek után járó pótszabadság mértéke. Ezen kívül megemelésre kerül az úgynevezett apanapok száma is, és további új kategóriák kerülnek bevezetésre a pótszabadságok körében.

A 64. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a szabadság nem halmozódhat, főszabály szerint mind az alap-, mind a pótszabadságot az esedékességének évében kell kiadni és kivenni, azzal, hogy a szabadság felével a köztisztviselő rendelkezik. A pótszabadság csak abban az esetben adható ki, illetve vehető ki, ha a köztisztviselő az alapszabadságát már felhasználta. Ez alól kivételt képeznek a gyermek, illetve unoka születésekor és a házasságkötéskor igénybe vehető pótszabadságok, mivel ezek igénybevétele a jogosultságot megalapozó esemény időpontjához kötődik. Az esedékesség évében igénybe nem vett alapszabadság csak abban az esetben adható ki a tárgyévét követően, ha azt szolgálati érdek indokolja.

A 65. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a munkáltató a köztisztviselő számára a betegség miatti keresőképtelenség időtartamára naptári évenként tizenöt munkanap betegszabadságot adhat ki.

A 66. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a szülési szabadság és a fizetés nélküli szabadság esetköreit.

A 67. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a különleges jogállású szerv vezetője meghatározhatja azt az időszakot (igazgatási szünet), amely alatt lehetőség szerint ki kell adni az esedékessége évére járó szabadság azon részét, amellyel a munkáltató rendelkezik.

A 68. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a munkáltató köteles nyilvántartani a rendes és rendkívüli munkaidő, a készenlét, az alap- és a pótszabadság, valamint az egyéb munkaidő-kedvezmények időtartamát.

A 69. §-hoz

A Törvényjavaslat megszünteti a korábbi szabályozás szerinti alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a pótlékok rendszerét. Az új rendelkezések értelmében a különleges jogállású szerv által foglalkoztatott köztisztviselő a törvény szerinti illetményre jogosult, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója állapít meg az álláshelyhez tartozó besorolás szerinti sávon belül. A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a különleges jogállású szerv vezetője és annak helyettese a különleges jogállású szervet létrehozó törvényben meghatározott mértékű illetményre jogosult.

A 70. §-hoz

A Törvényjavaslat felsorolja azokat az okokat, melyek esetében a köztisztviselőt munkavégzés hiányában is díjazás illeti meg.

A 71. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza az illetmény védelmére vonatkozó rendelkezéseket.

A 72. §-hoz

A rendelkezések értelmében a köztisztviselő részére járó illetményt havonta utólag, egy alkalommal kell elszámolni és kifizetni. Ha a jogviszony egy hónapnál rövidebb ideig tart, az illetményt a jogviszony végén kell elszámolni és kifizetni. Főszabály szerint az illetményt a tárgyhónapot követő ötödik napig ki kell fizetni.

A 73. §-hoz

A Törvényjavaslat kimondja, hogy a köztisztviselő részére illetményéről részletes írásbeli elszámolást kell adni. Az elszámolásnak olyannak kell lennie, hogy a köztisztviselő a kiszámítás helyességét, valamint az illetményből való levonások jogcímét és összegét ellenőrizni tudja.

A 74. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza az illetményből való levonás legfőbb szabályait.

A 75. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a pénztartozás esetén kiköthető kamat mértékére vonatkozó rendelkezéseket.

A 76. §-hoz

A Törvényjavaslat az érdemek elismerésére új rendszert vezet be. A rendelkezések szerint a köztisztviselő írásbeli dicséretben, teljesítményelismerésben, motivációs elismerésben, álláshelyi elismerésben, valamint – a korábbi jubileumi jutalom helyett – szolgálati elismerésben részesíthető. A Törvényjavaslat kimondja, hogy a különleges jogállású szerv vezetője határozza meg az elismerésben részesítés feltételeit és az elismeréssel járó juttatás mértékét.

A 77. §-hoz

A Törvényjavaslat bevezeti a teljesítményelismerés jogintézményét, amely a köztisztviselő hosszabb időn át tartó kimagasló teljesítményéért és feladatainak eredményes ellátásért adható.

A 78. §-hoz

A Törvényjavaslat alapján a köztisztviselő valamely kompetenciájára, speciális képességére, ismeretére, tudására figyelemmel motivációs elismerésben részesíthető.

A 79. §-hoz

Az álláshelyi elismerés rendeltetése annak díjazása, hogy a köztisztviselő ugyanazon álláshelyen legalább öt évet eltöltött. A szabályozás alapján az elismerés nem a szervhez, hanem az álláshelyhez kötődik. A Törvényjavaslat meghatározza az álláshelyen töltött idő függvényében járó álláshelyi elismerés mértékét.

A 80. §-hoz

A jubileumi jutalom helyett a Törvényjavaslat bevezeti a szolgálati elismerés jogintézményét. Ennek alapján meghatározásra kerül a közszolgálati jogviszonyban töltött idő esetén járó szolgálati elismerés mértéke, valamint az elismerésre jogosító idő megállapítására vonatkozó szabályok köre.

A 81. §-hoz

A Törvényjavaslat alapján a köztisztviselő az általa végrehajtott többletfeladatokra figyelemmel rendkívüli céljuttatásban részesíthető. A Törvényjavaslat rögzíti a célhoz köthető feladat megállapítására vonatkozó előírásokat.

A 82. §-hoz

A köztisztviselő béren kívüli juttatásként a személyi jövedelemadóról szóló törvényben felsorolt juttatásokra a költségvetési törvényben meghatározott mértékig, a különleges jogállású szerv vezetője által meghatározott rendben jogosult. A Törvényjavaslat rögzíti továbbá, hogy a gyermeket nevelő köztisztviselőnek gyermekenként magasabb összegű cafeteria-juttatás nyújtható a törvényben foglalt feltételek figyelembevételével.

A 83. §-hoz

A Törvényjavaslat taxatívén rögzíti a köztisztviselő részére további visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő juttatások körét (például lakhatási jellegű támogatások, egyéb szociális jellegű támogatások) azzal, hogy a juttatások típusait, mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a különleges jogállású szerv vezetőjének kell meghatároznia.

A 84. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a fegyelmi felelősség megállapításának részletszabályait. A kiszabható fegyelmi büntetések köre a szenioritáson alapuló előmeneteli rendszer kivezetésére való figyelemmel került meghatározásra.

A 85. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a fegyelmi eljárás részletszabályait.

A 86. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyezően rögzíti a köztisztviselő kártérítési felelősségére vonatkozó rendelkezéseket.

A 87. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a különleges jogállású szerv kártérítési felelősségére vonatkozó rendelkezéseket.

A 88. §-hoz

A Törvényjavaslat a köztisztviselő személyes adatainak kezelésével kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza. Főszabály szerint a különleges jogállású szerv köteles tájékoztatni a köztisztviselőt a személyes adatainak kezeléséről, továbbá a köztisztviselőre vonatkozó tény, adatot, véleményt harmadik személlyel csak törvényben meghatározott esetben vagy a köztisztviselő hozzájárulásával közölhet. A Törvényjavaslat rögzíti az adatok helyesbítésére és törlésére, valamint azok továbbítására vonatkozó szabályokat is.

A 89. §-hoz

A közszolgálati alapnyilvántartás legfőbb célja a közszolgálati jogviszonyból származó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges adatok kezelésének biztosítása a közszolgálati jogviszony alanyai számára. A Törvényjavaslat rögzíti a különleges jogállású szerv hivatali szervezetének vezetőjének felelősségét az adatkezeléssel összefüggésben, továbbá taxatívén meghatározza azon személyek körét is, akik betekintési jogosultsággal rendelkeznek a közszolgálati alapnyilvántartásba.

A 90. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért, valamint a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter irányába történő adatszolgáltatás szabályait. Ezen kívül a Törvényjavaslat kimondja, hogy a kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv statisztikai lekérdezéseket végezhet a különleges jogállású szerv álláshelyei vonatkozásában a törvényben meghatározott adatokról.

A 91. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a személyi anyag tartalmát és a személyi anyagba való betekintésre jogosultak körét, valamint az ahhoz kapcsolódó adatkezelési szabályokat.

A 92. §-hoz

A Törvényjavaslat a korábbi szabályozással egyezően határozza meg az elévülés szabályait.

A 93. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a köztisztviselő a közszolgálati jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében közvetlenül a bírósághoz fordulhat. A munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó döntése ellen a köztisztviselő bírósághoz csak akkor fordulhat, ha azt a törvény megengedi.

A 94. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeit.

A 95. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a különleges jogállású szervnél létrehozott érdekképviseleti szervezetekre és azok tagságára vonatkozó szabályokat.

A 96. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a központi érdekegyeztetés szabályait. A Törvényjavaslat értelmében önálló érdekegyeztető fórum kerül létrehozásra (Különleges Jogállású Szervezetek Érdekegyeztető Fóruma), melyben a kormányzat – az autonóm szervek jogállásához igazodva – nem képviselteti magát, a munkáltatói oldalt a különleges jogállású szerv delegáltja képviseli. A Törvényjavaslat rögzíti, hogy az újonnan létrejövő Fórum hatáskörébe a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatott köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak, továbbá annak szervezeti és működési szabályait, illetve a titkársági feladatok ellátását az érdekegyeztetésben résztvevő felek közötti megállapodás határozza meg.

A 97. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetés részletszabályait.

A 98. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a közszolgálati munkaszerződésre vonatkozó rendelkezéseket. A Törvényjavaslat felsorolja azon különleges jogállású szervek körét, ahol a közszolgálati jogviszony közszolgálati munkaszerződéssel jön létre, ezen kívül meghatározza a közszolgálati munkaszerződés tartalmi elemeit is (illetmény, juttatások, pótszabadság, a napi munkaidő és az általános munkarend).

A 99. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti az Alkotmánybíróság Hivatalára vonatkozó eltérő szabályok körét.

A 100. §-hoz

A Köztársasági Elnöki Hivatal főigazgatójának illetményét a Köztársasági Elnöki Hivatal alapító okirata vagy szervezeti és működési szabályzata határozza meg.

A 101. §-hoz

A Törvényjavaslat értelmében a különleges jogállású szerv az alaplétszáma tíz százalékának erejéig köthet munkaszerződést a közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlására. E felett csak a különleges jogállású szerv közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlásával közvetlenül nem összefüggő feladat ellátására hozható létre munkaviszony. A munkaviszony létrejötte nem függ a különleges jogállású szerv alaplétszámába tartozó álláshely besorolásától azzal, hogy a munkabér és pótszabadság megállapítása során nem kell figyelembe venni az adott álláshely besorolási kategóriáját. A Törvényjavaslat rögzíti a munkaviszony létesítésének általános feltételeit.

A 102. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a munkaviszonyra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt a Törvényjavaslatban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

A 103. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a törvény alkalmazása szempontjából fontos fogalmakat.

A 104. §-hoz

A törvény hatályba lépésének időpontját határozza meg.

A 105. §-hoz

A Törvényjavaslat meghatározza a törvény alkalmazásához szükséges átmeneti rendelkezések körét.

A 106. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti azokat a rendelkezéseket, amelyek az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményeinek való megfelelést szolgálják.

A 107. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti azokat a rendelkezéseket, amelyek az Európai Unió jogi aktusainak való megfelelést szolgálják.

A 108. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosítására vonatkozó rendelkezéseket.

A 109. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény módosítására vonatkozó rendelkezéseket.

A 110. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény módosítására vonatkozó rendelkezéseket.

**Végző előterjesztői indokolás
az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló
2019. évi CVIII. törvényhez****ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

2012-ben az Országgyűlés a korábbi Hárszabály több rendelkezését is törvényi szintre emelte, így most az Országgyűlés és annak bizottságai eljárási rendjét az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) és az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) állapítja meg.

Az Országgyűlés a törvényi szinten rögzített hárszabályi rendelkezéseket az elmúlt évek során jelentősebb mértékben 2014-ben módosította, a HHSZ-ben megfogalmazott új eljárási rendre tekintettel. Az azóta eltelt időben felmerült alkalmazási tapasztalatok azt mutatják, hogy a szabályozás megfelelően biztosítja az Országgyűlés hatékony és demokratikus működésének alapjait. Ebből következően a szabályozás felülvizsgálata eredményeképpen kidolgozott módosítás – amely jelen Javaslat mellett a párhuzamosan benyújtott, HHSZ módosítására irányuló határozati javaslatban került megfogalmazásra – főként a részletszabályok szakmai alapú pontosítását, az eljárások zárt és koherens rendszerének megerősítését szolgálja, és csak kisebb

hányadában tartalmaz érdemi változásként értékelhető módosításokat. Ezek körében jelen Javaslat – a HHSZ módosítására irányuló határozati javaslattal együtt – részletes házszabályi rendelkezéseket alkot az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok üléseiről való képviselői távollét szabályozására, a távolmaradás bejelentésének, igazolásának rendjét és képviselői tiszteletdíj ezen esetekben való csökkentése végrehajtásának szabályait immár – a Házbizottság hatásköréből – házszabályi szintre emelve. A módosítás célja – a képviselői jelenlét garantálásán keresztül – az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok feladat- és hatáskörei gyakorlásának elsődleges feltételét jelentő határozatképesség biztosítása.

A Kormány ellenőrzésére szolgáló eszközöket érintő módosítások a már létező jogintézmények alkalmazását könnyítik, illetve a teljesebb képviselői joggyakorlást biztosítják és intézményesítésre kerül a nemzetiségi tárgyú interpelláció. Az Országgyűlés és a bizottságok üléseinek nyilvánossága körében a működési tapasztalatokra alapozva a zárltláncú audiovizuális rendszeren történő közvetítés szabályai módosításra kerülnek, amely azonban nem érinti azt a jogszabályban biztosított lehetőséget, hogy a nem közvetített nyilvános bizottsági üléseket a médiaszolgáltatók rögzítsék, illetve közvetítsék, így a nyilvánosság tájékoztatásához fűződő közérdek a továbbiakban is megfelelően biztosított marad.

A közelmúlt eseményeinek tapasztalataira, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága e tárgykörben hozott elvi jelentőségű megállapításaira figyelemmel a módosítás átalakítja a fegyelmi jogi szabályok rendszerét. Az új szabályozás elsődleges célja az Országgyűlés hatékony és zavartalan működésének biztosítása, valamint az Országgyűlés tekintélyének, méltóságának megőrzése.

A jelkép használatához közérdek fűződik, ezért szükséges a használata szabályozásának megfelelő kialakítása. A módosítás a jelképhasználat két módjának egyértelmű elhatárolását célozza. Ennek megfelelően a Javaslat pontosítja a jelkép fogalmát, a két felhasználási módhoz kapcsolódó rendelkezéseket, valamint a hozzájáruláson alapuló használatlalt összefüggő eljárási szabályokat, ezzel is megkönnyítve a jogalkalmazáshoz kapcsolódó gyakorlat egységesítését. Megjelenik továbbá a jogosulatlan jelképhasználat fogalma, a jogorvoslatok körében pedig a Javaslat rögzíti azokat az eseteket, amelyekben az Országgyűlés Hivatala perelhet és perelhető.

Az Ogytv. a házszabályi rendelkezések mellett a képviselők jogállására vonatkozó szabályokat is tartalmaz. A Javaslat ezek módosítására főként a meglévő jogintézmények megfelelő alkalmazhatósága érdekében tesz javaslatot. E körben pontosítja a képviselői eskütétel fogalmát hangsúlyozva, hogy az mind az eskü szövegének szóbeli előadását, mind az esküokmány aláírását magába foglalja és a jogbiztonság követelményét szem előtt tartva pontosan rögzíti, hogy érvényes eskütétel hiányában a képviselő mely jogait nem gyakorolhatja. Az érvényesség elemeit, vizsgálatát és az érvényességet illető kétségek esetén irányadó eljárást a HHSZ módosítására irányuló határozati javaslat szabályozza. A Javaslat módosítja az összeférhetlenség, az Ogytv. 89. §-ában foglalt bejelentési kötelezettség, a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettség és a mentelmi jog megsértéséről szóló bejelentés egyes részletszabályait, nem érintve a felsorolt jogintézmények lényegi elemeit. Emellett fogalmi egységesítést is elvégez a jogállási szabályokon, és a jelenleg szerteágazó megoldások helyett az egyes jogosultsági időszakok, eljárási határidők kezdetét egységesen az eskütétel napjához köti, azzal, hogy a mentelmi jog a továbbiakban is a megválasztása napjától illeti meg a képviselőt. Végezetül a Javaslat kis terjedelemben módosítja az Országgyűlés hivatali szervezetére és az Országgyűlési Őrségre vonatkozó működési részletszabályokat is.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A Javaslat az Ogytv. 2. § (2) bekezdés k) pontjának kiegészítésével egyértelműsíti, hogy a házelnök munkáltatói jogkörgyakorlásának szabályait az Országgyűlés Hivatala Szervezeti és Működési Szabályzata tartalmazza.

2. §-hoz

Az ülést vezető elnök egyik legfontosabb feladata az ülés zavartalan lefolytatásának biztosítása. A Javaslat 18. §-ában megállapított 45. § (1) bekezdése rögzíti, hogy e feladatában az ülés vezetésében közreműködő, valamint az általa a tárgyalási rend fenntartására felkért bármely, az üléssteremben tartózkodó jegyző is segíti. Szükséges e jegyzői feladatot az Ogytv. 5. §-ában is rögzíteni.

3. §-hoz

Az Ogytv. 80. § (3) bekezdése kimondja, hogy a miniszterelnök, miniszter, államtitkár képviselő nem lehet az Országgyűlés tisztségviselője és országgyűlési bizottság tagja. Ezen összeférhetlenségi szabály érvényesítése érdekében szükséges rögzíteni, hogy mind a tisztségviselői megbízatás, mind a bizottsági tagság megszűnik a képviselő miniszterelnökké választásával, miniszteri vagy államtitkári kinevezésével.

Tekintettel a Javaslat 11. § (2) bekezdésében foglalt általános felelősségükre, a Javaslat az Országgyűlés tisztségviselőinek hivatalvesztését írja elő abban az esetben, ha adott országgyűlési cikluson belül az ülésnapról vagy ülésről kizárás fegyelmi intézkedést két alkalommal vagy a kitiltás fegyelmi intézkedést egy alkalommal jogerősen alkalmazták velük szemben. A fegyelmi intézkedés akkor tekinthető jogerősnek, ha azt a Mentelmi bizottság, illetve az Országgyűlés helybenhagyta vagy az intézkedéssel szemben igénybe vehető jogorvoslat határideje eredménytelenül eltelt.

4. §-hoz

A hatályos házszabályi rendelkezések nem rögzítik pontosan a köztársasági elnök napirenden kívüli felszólalásához történő hozzászólás rendjét. A HHSZ módosítására irányuló javaslat indítványozza, hogy a köztársasági elnök felszólalásához a frakcióvezetők a Házbizottság eseti engedélye alapján szólhassanak hozzá. A Javaslat a Házbizottság feladat- és hatáskörei között rögzíti az engedélyezési jogkört. Ha a Házbizottság ülésén ezzel kapcsolatban nem alakul ki egyetértés, a hozzászólások engedélyezéséről – az Ogytv. 13. § (6) bekezdése alapján – a házelnök határoz.

5. §-hoz

Az Ogytv. 13. § (1) bekezdése alapján a Házbizottságban csak a képviselőcsoport vezetője – akadályoztatása esetén megbízottja – rendelkezik szavazati joggal. A (6) bekezdés szerint a Házbizottság döntéseit egyhangúlag hozza meg. Egyhangú döntés hiányában egyes kérdésekben az Országgyűlés, egyébként a házelnök dönt. A szabályozás pontosítása szükséges annak érdekében, hogy egyértelmű legyen: egyhangú döntés hiányáról beszélhetünk abban az esetben is, ha a szavazati joggal rendelkező tagok valamelyike – vagy megbízottja – nem vesz részt a Házbizottság ülésén és így szavazati jogát nem gyakorolja.

6. §-hoz

Az állandó bizottságok tisztségviselői és tagjai személyére a képviselőcsoportok vezetői tesznek indítványt a házelnök számára. A Javaslat a hatályos szabály pontosításával egyértelművé teszi: ezen indítványt csak a megválasztással, illetve változással ténylegesen érintett független képviselővel indokolt egyeztetni.

7. §-hoz

Az Ogytv. 80. § (3) bekezdése kimondja, hogy a miniszterelnök, miniszter, államtitkár képviselő nem lehet az Országgyűlés tisztségviselője és országgyűlési bizottság tagja. Ezen összeférhetlenségi szabály érvényesítése érdekében szükséges rögzíteni, hogy mind a tisztségviselői megbízatás, mind a bizottsági tagság megszűnik a képviselő miniszterelnökké választásával, miniszteri vagy államtitkári kinevezésével.

8. §-hoz

Az Ogytv. 21. § (1) bekezdése szerint az állandó bizottság egyes feladatai elvégzésére tagjai sorából albizottságokat hozhat létre. Az albizottság működésének szabályaira – az albizottság eltérő rendelkezése hiányában – az állandó bizottság működésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. E szabály azonban természetesen nem jelentheti azt, hogy az albizottság az ügyrendjében eltérhet az állandó bizottságok működésére vonatkozó – házszabályi rendelkezésekben foglalt – szabályoktól. A Javaslat ennek megfelelően fogalmazza újra a szabályt: az albizottság az állandó bizottságok működésére vonatkozó házszabályi rendelkezések keretei között maga állapíthatja meg működésének szabályait.

9. §-hoz

Az Ogytv. hatályos rendelkezése az eseti bizottságok létrehozására az állandó bizottságok megalakítására irányadó szabályokat rendeli alkalmazni. Míg az állandó bizottságok felállítása kapcsán indokolt és kívánatos a speciális – vita nélküli és korlátozott módosításra lehetőséget nyújtó – eljárás folytatása az Országgyűlés szervezetének mielőbbi felállítása érdekében, az eseti bizottságokat létrehozó döntési javaslatok tárgyalása során ahhoz fűződik érdek, hogy a bizottság javasolt feladatát, összetételét, megbízatása terjedelmét részletesen megvitathassák, módosíthassák. Ennek érdekében szükséges a visszautaló szabályok módosítása, azzal, hogy a Javaslat a közjogi tisztviselőket jelölő eseti bizottságok esetében a hatályos megoldást tartja fent.

10. §-hoz

A Javaslat pontosítja a jelkép fogalmát egyértelművé téve, hogy az Országház stilizált képe mellett annak sziluettje is védelem alá esik. A felhasználásnak két módja van: a szabad felhasználáson, valamint az előzetes hozzájáruláson alapuló jelképhasználat.

Mindkét felhasználási mód esetére rögzíti a Javaslat, hogy az nem sértheti az Országgyűlés méltóságát, továbbá nem eredményezheti azt a látszatot, hogy a jelkép használója vagy annak tevékenysége összefüggésben áll az Országházzal, az Országgyűléssel, vagy annak tevékenységével, kivéve, ha a használathoz kapott hozzájárulásból ez következik. Emellett pontosításra kerül a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény szerinti védjegyoltalom és a Kiemelt Nemzeti Emlékhely Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) által megadott előzetes hozzájárulás viszonya is.

A Javaslat rögzíti azokat az eseteket, amelyekben az Országház képe, az Országház stilizált képe vagy sziluettje szabadon, előzetes hozzájárulás nélkül felhasználható.

A szabad felhasználás esetein kívül a jelkép kizárólag a Bizottság hozzájárulásával használható, a bevezetni kívánt szabályok egyértelműsítik, hogy a hozzájárulás megadására irányuló eljárás nem minősül közigazgatási eljárásnak. Az eljárás egyfokú, a kérelmet a Bizottság elnökének címezve az Országgyűlés Hivatalához kell benyújtani, a kérelemnek a Javaslatban felsorolt elemeket kell tartalmaznia. A Javaslat rögzíti azokat a főbb szempontokat, amelyeket a Bizottság vizsgál a kérelem értékelésekor, illetve kimondja, hogy a döntést indokolni nem kell. A Bizottság a jelkép használatára adott hozzájárulást – indokolási kötelezettség mellett – visszavonhatja.

Önálló alcím szabályozza azokat az eseteket, amelyekben a jelképhasználat jogosulatlanak minősül. Ennek megfelelően jogosulatlan a jelképhasználat, ha:

- a jelképhasználat szabad felhasználáson alapulna, azonban az mégsem a 27/E. §-ban foglaltak szerint történik,
- a jelkép használata engedélyhez kötött, azonban a Bizottság a hozzájárulást nem adta meg vagy a jelképet nem a kérelemben foglaltak szerint használják,
- mind a jelkép szabad felhasználáson, mind a hozzájáruláson alapuló használata esetében, ha az nem a 27/D. § (3) bekezdésében foglaltak szerint történik.

A jogorvoslatra vonatkozó szabályok azokat az eseteket szabályozzák, amelyekben az Országgyűlés Hivatala perelhető és perelhet. Mindkét esetben a perben a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes, és mivel nem hatósági ügyről van szó, hanem egy sui generis eljárásról, így a bíróság a polgári peres eljárás szabályainak megfelelően, a polgári perrendtartásról szóló törvény alkalmazásával jár el.

A kérelmező vagy akitől a hozzájárulást visszavonták akkor indíthat pert, ha jelkép használatához nem kapta meg a hozzájárulást, a nyilatkozat kiadását a Bizottság elmulasztotta, vagy a jelkép használatára kapott hozzájárulást visszavonták. A bíróság a nyilatkozat kiadására vonatkozó eljárási szabályok megsértése esetén ismételt döntéshozatalra, a nyilatkozat kiadásának elmulasztása esetén annak kiadására, vagy a hozzájárulás visszavonása esetén a hozzájárulás visszavonásáról szóló nyilatkozat hatályon kívül helyezésére utasíthat.

Az Országgyűlés Hivatala akkor indíthat pert, ha a jogosulatlan jelképhasználatot vagy a jelképet az engedélytől eltérően használót eredménytelenül szólította fel. Az Országgyűlés Hivatala a jogosulatlan jelképhasználat szemben a Polgári Törvénykönyvnek a személyiségi jogok megsértésére irányadó rendelkezései megfelelő alkalmazásával követelheti a Javaslatban meghatározott jogkövetkezmények alkalmazását.

11. §-hoz

A Javaslat célja, hogy az Alaptörvény országgyűlési határozathozatalra vonatkozó rendelkezéseinek, a házszabályi rendelkezések részletszabályainak, valamint a több évtizednyi gyakorlatnak megfelelően pontosítsa, hogy az országgyűlési képviselők mikor tekinthetők a szavazások során jelen lévő képviselőnek.

A jogállamiság alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket. Az Alaptörvény azonban – 5. cikk (5) és (6) bekezdésében – az Országgyűlés határozatképességével és határozathozatalával kapcsolatban csak az ezekhez szükséges szavazati arány meghatározását tartalmazza. Erre figyelemmel a házszabályi rendelkezések feladata a szavazásban való részvétel és a határozathozatali eredményszámítás részletes szabályainak meghatározása.

A képviselő a házszabályi rendelkezések alapján az Országgyűlés szavazásain köteles jelen lenni; a szavazásban „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” nyilatkozata leadásával vehet részt. Azokban az esetekben, amikor a döntés meghozatalához a jelenlévő országgyűlési képviselők valamely hányadának szavazata szükséges, a szavazás eredményének számítása során – figyelemmel a szavazástól való kifejezett tartózkodás jogintézményére – a szavazásban ténylegesen részt vett képviselők számát szükséges alapul venni. A módosítás az Országgyűlés ennek megfelelő, eddigiekben is irányadó gyakorlatát rögzíti, figyelemmel arra, hogy a határozatképesség alkotmányos funkciója a közösséget érintő döntéshozatal folyamatában való tényleges és elégséges részvétel garantálása. A megválasztott képviselők feladata – joga és egyben kötelessége – az e döntések meghozatalában történő közreműködés, amelynek gyakorlását az őket megillető szavazati jog biztosítja. A képviselők az Országgyűlés döntéseinek meghozatalában formailag az országgyűlési határozathozatalok során leadott szavazatukkal vesznek részt, így a szavazati jogát ténylegesen nem gyakorló képviselő a határozathozatalok eredményének vizsgálata során nem tekinthető jelen lévőnek.

Az Ogytv. 28. § (1) bekezdése értelmében a képviselők joga és egyben kötelessége részt venni az Országgyűlés ülésein. Az Ogytv. hatályos rendelkezéseiben, és – a Javaslat szövegében szereplő előírás szerint – a továbbiakban is tiszteletdíj-csökkentésnek van helye azokkal a képviselőkkel szemben, akik előzetes bejelentés nélkül maradtak távol az Országgyűlés, vagy valamely állandó bizottság olyan üléséről, amelyen utóbb határozatképtelenség miatt nem kerülhetett sor döntéshozatalra. E rendelkezés célja – a képviselői jelenlét garantálásán keresztül – az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok feladat- és hatáskörei gyakorlásának elődleges feltételét jelentő határozatképesség biztosítása.

Figyelemmel arra, hogy a távolmaradás előzetes bejelentésének elmaradása jogkövetkezmény alkalmazását vonhatja maga után, a Javaslat a bejelentési kötelezettséget külön is nevesíti az Ogytv. szövegében.

Az Országgyűlés választott tisztségviselői megbízatásukból fakadóan általános felelősséget viselnek a házszabályi rendelkezések betartásáért és az Országgyűlés tekintélyének megóvásáért.

Az országgyűlési képviselő megválasztását követően az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eskütv.) melléklete szerinti szöveggel esküt tesz, valamint okmányt ír alá az eskütételről. Az eskü előadása és az esküokmány aláírása egyaránt kötelezettség, az eskütétel csak abban az esetben tekinthető érvényesnek, ha annak mind a szóbeli, mind az írásbeli eleme megvalósult. Ennek megfelelően a Javaslat egyértelművé teszi, hogy az eskütétel mindkét elemet magába foglalja. Az Ogytv. 28. § (3a) bekezdése úgy szól, hogy a képviselő az eskü letételéig és az esküokmány aláírásáig – az alakuló ülés megtartásával szükségszerűen együtt járó feladatok elvégzésének kivételével – nem vehet részt az Országgyűlés munkájában. A Javaslat ez utóbbi fordulatot kibontva, a jogbiztonság követelményét érvényesítve tételesen felsorolja azon jogosítványokat, amelyek kimerítik az Országgyűlés munkájában történő részvétel fogalmát. Mivel a teljeskörű joggyakorlás az érvényes eskütételhez kötött, a Javaslat rögzíti: az érvényességgel kapcsolatos kétségek tisztázásáig a képviselő fenti jogait nem gyakorolhatja. Az érvényesség elemeit, vizsgálatát és a kétségek esetén irányadó eljárást a HHSZ módosítására irányuló javaslat szabályozza.

12. §-hoz

A Javaslat 11. §-ával és 28. §-ával összefüggő jogtechnikai módosítás.

13. §-hoz

Az Ogytv. 40. § (1) bekezdésének módosítása a Javaslat 44. §-ában foglaltakkal összefüggő, az EP-képviselők tanácskozási jogát érintő módosítás.

A (2) és (3) bekezdések az elnök által meghívott szakértőnek és a képviselőcsoportok szakértőinek jogállása közötti indokolatlan különbségtétel megszüntetését és a bizottsági ülésen való részvételük egységes szabályozását célozzák. Figyelemmel arra, hogy a bizottság tagjain, valamint az előterjesztőként eljáró és a módosító javaslatot benyújtó képviselőkön kívül a többi országgyűlési képviselő csak a bizottság engedélyével szólalhat fel, nem indokolható a szakértők tanácskozási, felszólalási jogának automatikus biztosítása.

14. §-hoz

Az Ogytv. 42. § (1) bekezdése alapján a független képviselők létszámát figyelembe véve a Házbizottság biztosítja számukra az interpellációk és kérdések feltételének lehetőségét. E lehetőség a – HHSZ 158. § 20. pontja szerint – független képviselőnek minősülő nemzetiségi képviselő számára is nyitva áll, emellett a Házbizottság 2018. június 1-jén meghozott állásfoglalásában meghonosította a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő interpelláció jogintézményét is kimondva, hogy a nemzetiségi képviselő rendes ülészakonként egy ilyen interpelláció elmondására jogosult. A Javaslat a Házbizottság állásfoglalásában garantált speciális tárgyú interpellációt immár törvényi szinten nevesítené. Az elhangzás részletszabályait a HHSZ módosítására irányuló javaslat tartalmazza.

15. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint a válaszadásra kötelezett személy csak halaszthatatlan közfeladat-ellátására hivatkozással jelölhet maga helyett válaszadásra feljogosított személyt. A gyakorlatban azonban a bejelentés alakosságát (módját és idejét) és tartalmát a házelnök nem tudja felülvizsgálni, így a Javaslat csak a helyettes bejelentésének indokolás nélküli kötelezettségét írja elő.

A hatályos rendelkezés szerint a személyes válaszadási kötelezettség akkor szűnik meg, ha a képviselőcsoport vezetője nem olyan helyre sorolja a kérdést, ahol annak feltételére lehetőség nyílik. A szabályozás nem egészen pontos, hiszen annak megítélése, hogy a kérdés feltevésére volt-e reális lehetőség vagy sem, nem egyértelmű, különösen nem a képviselőcsoport vezetője számára, még az ülés megkezdése előtt. A Javaslat ezért objektív körülményekhez fűz jogkövetkezményeket: ha a frakcióvezető a kérdést nem sorolja be, vagy azt – ide nem értve azt az esetet, amikor az azonnali kérdés azért nem hangzik el, mert a képviselő személyes válaszadást kér – az általa megjelölt képviselő nem teszi fel, a személyes válaszadás kötelezettsége megszűnik és az azonnali kérdést visszavontnak kell tekinteni.

16. §-hoz

Szükséges rögzíteni, hogy az Országgyűlés által választott személy esetében a bizottság véleménye – a házelnökhöz címezve – nem önálló indítványként kerül benyújtásra, míg más megbízást, tisztséget betöltő személy esetében a bizottság véleményét a házelnök kapja meg, aki azt a kinevezési jogkör gyakorlójához továbbítja.

17. §

A Javaslat a gyakorlatnak megfelelően deklarálja a képviselői igazolvány kiállításának intézményét.

18–19. §-hoz

Az Országgyűlés 2012-ben új fegyelmi jogi szabályokat vezetett be. A szabályozás gyakorlati tapasztalatainak összegzése, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteiben lefektetett elvi jelentőségű megállapítások nyomán szükségessé vált a rendelkezések átfogó jellegű módosítása, így a Javaslat a fegyelmi jogi szabályokat, a lehetséges szankciók körét és a jogorvoslati eljárást új rendszerbe foglalja.

A szabályozás felülvizsgálatának központi eleme az Országgyűlés hatékony működésének garantálása és az egyéni képviselői jogok érvényesülése közötti egyensúly megteremtése. Az Országgyűlés a közügyek megvitatásának legmagasabb szintű nyilvános fóruma. A vélemények kifejezése egy közel kétszáz fős testületben azonban csak

szabályozott formában mehet végbe, és nem akadályozhatja meg az intézmény működését és a többségi döntések meghozatalát, mivel azzal az Országgyűlés funkciószertű működése lehetetlenülne el.

Az Alkotmánybíróság szerint a nyugodt, zavartalan és kiegyensúlyozott testületi működés – ideértve a bizottsági ülések zavartalan és kiegyensúlyozott lefolyását is – előfeltétele az Országgyűlés feladatai meghatározásának és végrehajtásának. Az Országgyűlés működésének a hatékonysága, zavartalan működésének biztosítása, valamint az Országgyűlés tekintélyének, méltóságának megőrzése tehát alkotmányosan igazolható módon lehet a képviselői felszólalási jog korlátja [3206/2013. (XI. 18.) AB határozat]. A beszédjog nem pusztán személyes jogosítvány, hanem a parlamenti tárgyalás alapeleme is, és ezért a törvényhozás működőképessége miatt eleve szabályozandó [3207/2013. (XI. 18.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság legfrissebb e tárgyú határozata szerint általánosságban a törvényhozó hatalmi ág észszerű, a tényleges jogalkotási tevékenységben megnyilvánuló működésének biztosításához fűződő alkotmányos érdek igazolhatóvá teheti egy adott parlament arra irányuló törekvését, hogy a többségi döntés elve ne szenvedjen indokolatlanul hátrányt a tanácskozás demokratizmusának elve javára. Az Országgyűlés 2018. december 12-i ülésnapján történtek kapcsán kimondta: az a magatartás, amely az Országgyűlés döntéshozatali eljárásának jogszerűtlen eszközökkel történő ellehetetlenítésére irányul, végső fokon az állam alkotmányos működését veszi célba. Az ilyen magatartás alaptörvény-ellenes [15/2019. (IV. 17.) AB határozat].

A Velencei Bizottság „Az ellenzéknek a demokratikus parlamentben betöltött szerepéről” szóló jelentése [CDL-AD (2010)025.] 147. pontja szerint a politikai ellenzék alapvető kötelessége, hogy funkcióját a jogszabályok – többek között a nemzeti alkotmány, a polgári és büntetőjog, valamint a Parlament eljárásrendje – szerint lássa el. Az ellenzéki pártok javasolhatják a jogszabályok módosítását, de a módosításig ugyanúgy tiszteletben kell tartaniuk a hatályos törvényt, mint mindenki másnak.

A fenti elveket az Emberi Jogok Európai Bírósága is rögzítette a Karácsony és mások v. Magyarország ügyben hozott ítéletében. A Nagykamara kimondta: míg a parlamentben folytatott viták szabadsága alapvető fontosságú a demokratikus társadalmakban, e szabadság nem korlátlan természetű. A véleménynyilvánítás szabadságának a parlamentben való gyakorlása a 10. Cikk (2) bekezdésében hivatkozott „kötelezettségekkel és felelősséggel” jár a parlament hatékony működésének biztosítása érdekében. E rendelkezés alapján a parlamenteknek jogukban áll cselekedni, amikor tagjaik a törvényhozás szokásos működésének rendjét megzavaró magatartást tanúsítanak. Erre figyelemmel a Bíróság szerint túlnyomó közérdek fűződik ahhoz, hogy a parlament, miközben tiszteletben tartja a szabad vitához fűződő igényeket, mégis hatékonyan tudjon működni és teljesítse küldetését a demokratikus társadalmakban.

A nagykamarai ítélet ezen felül meghatározza a tisztességes eljárás feltételeit, amelyeket a házszabályt sértő képviselővel szembeni szankcionálási eljárásban érvényesíteni kell. A fegyelmi szankciót megfelelő indokolással kell ellátni, és a döntéssel szemben hatékony jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani, amelynek során a képviselő kifejezheti álláspontját.

Fentiek figyelembevételével a Javaslat az alábbiak szerint határozza meg a fegyelmi jog elemeit.

Az ülés zavartalan lefolytatásának biztosítása és az Országgyűlés tekintélyének megőrzése az ülést vezető elnök, illetve az ülés vezetésében közreműködő jegyzők feladata. A Javaslat lehetőséget biztosít az ülést vezető elnök számára arra, hogy a tárgyalási rend fenntartásában történő közreműködésre felkérhessen más, az ülésteremben tartózkodó jegyzőt, alelnököt, illetve a háznagyot is. Az Országgyűlés működési rendjét zavaró egyes súlyosabbnak tekinthető magatartások esetében az ülést vezető elnök a tárgyalási rend fenntartásában történő közreműködés általános kötelezettségén túl a jogellenes magatartás megszüntetésében történő személyes közreműködésre is felkérheti elsősorban az ülés vezetésében közreműködő, másodsorban az ülésteremben tartózkodó jegyzők bármelyikét, valamint az ülésteremben tartózkodó alelnököket, illetve a háznagyot is. A Javaslat a házszabályszerű működés helyreállítása érdekében az ülést vezető elnök felkérése nyomán tett intézkedések esetében – figyelemmel arra, hogy azok célja éppen a házszabályszerű működés helyreállítása – kimondja, hogy a tisztségviselővel szemben jogszerű intézkedése miatt a 46/E–46/F. §-ban foglalt magatartásokhoz fűzött jogkövetkezmények nem alkalmazhatók.

A Javaslat a fegyelmi jogi szabályok személyi hatályát kiterjeszti az Országgyűlés ülésein részt vevő személyekre is, a rend megzavarása esetén elrendelhető jogkövetkezmények alkalmazását azonban az ülésen részt vevő más személyek esetében csak korlátok között engedni érvényesülni, illetve kizárja.

A fegyelmi jogba ütköző magatartások körét a Javaslat áttekinthető rendszerbe foglalva, az egyes cselekmények súlya szerint differenciálva határozza meg. A Javaslat a szabályozás által védeni kívánt értékekkel – az Országgyűlés hatékony működésével, valamint tekintélye védelmével – szoros összefüggésben határozza meg a házszabályi rendelkezésekbe ütköző magatartási formákat, és abban az esetben teszi lehetővé jogkövetkezmény alkalmazását, amennyiben a cselekmény alkalmas a tárgyalási rend megzavarására, az intézmény tekintélyének megsértésére, vagy más személyek joggyakorlásába történő beavatkozásra. E célok más államok parlamentjeinek házszabályiban hasonlóképpen szerepelnek; a német Bundestag eljárási szabályaiban éppúgy megjelenik az intézmény méltósága, ahogy az Európai Parlament eljárási szabályzatában is az intézmény tekintélyének tiszteletben tartására vonatkozó előírás.

A Javaslatban meghatározott esetek köre két magatartás kivételével megegyezik a hatályos szabályozásban szereplő magatartásokkal. Új elem a felszólalást vagy az ülés vezetését kirívóan zavaró közbeszólás; valamint az ülés, a vita, vagy a szavazás menetének zavarása, vagy akadályozása, illetve más képviselő, országgyűlési, illetve közjogi tisztségviselő zavarása, vagy akadályozása üléstermi jogai gyakorlásában, kötelezettségei teljesítésében. E magatartások szankcionálásának célja az Országgyűlés hatékony működésének biztosítása, valamint más személyek joggyakorlásának védelme. E két cél érvényesülésének biztosítása az Európai Bíróság joggyakorlatában – ahogy az a Karácsony és mások v. Magyarország ügyben is kimondásra került – a véleménynyilvánítás szabadságának jogszerű korlátja lehet.

Az ülés vezetését kirívóan zavaró közbeszólások a vitában felszólaló személy félbeszakításával, joggyakorlásának megzavarásával, valamint az ülést vezető elnök ülésvezetési feladatainak ellehetetlenítésével alkalmasak mind a tárgyalási rend, mind más személyek joggyakorlásába való enyhébb súlyú beavatkozásra, így az ilyen magatartást megvalósító személlyel szemben indokolt a jogkövetkezmény alkalmazásának lehetővé tétele.

Az ülés, a vita, vagy a szavazás menetének, illetve más képviselő, országgyűlési, illetve közjogi tisztségviselő üléstermi jogai gyakorlásában, kötelezettségei teljesítésében történő megzavarása, vagy megakadályozása ugyanazon jellegű magatartás enyhébb és súlyosabb eseteiben teszi lehetővé szankció alkalmazását. A képviselő magatartása akkor zavaró, ha – célzatosan, vagy cselekményének következményeit figyelmen kívül hagyva – az ülés, a vita vagy a szavazás rendes menetét megakasztja, illetve az ülés más résztvevője számára üléstermi jogainak gyakorlását, kötelezettségeinek teljesítését megnehezíti, hátráltatja. Míg zavarás esetében az ülés, a vita vagy szavazás menete, illetve más személy joggyakorlása nem lehetetlenül el, addig akadályozás esetében – ideiglenesen vagy tartósan – igen. Az alkalmazható jogkövetkezmények a magatartás súlyosságához igazodnak, és a fokozatosság elvének érvényre juttatása érdekében eltérően határozzák meg a zavarás, illetve akadályozás esetében elrendelhető szankciókat.

A Javaslat rendezni kívánja azt az esetet is, amikor a fegyelmi jogba ütköző magatartást folytató képviselő az ülést vezető elnök figyelmeztetéseit, rendreutasításait sorozatosan figyelmen kívül hagyja; magatartásával sem önként, sem az ülést vezető elnök felhívására nem hagy fel. Ebben az esetben a képviselő nem csupán a törvényben foglalt magatartási szabályokat sérti, hanem az ülés zavartalan lefolytatása és az Országgyűlés tekintélyének megóvása, mások jogainak védelme érdekében tett intézkedéseknek sem tesz eleget. A Javaslat szerint az ülést vezető elnök intézkedéseinek eredménytelensége esetére maga a törvény kötelezi a képviselőt az ülésterem elhagyására. E jogkövetkezmény tehát a fenti képviselői magatartás tanúsításával a törvény erejénél fogva beáll, további ülésvezetési intézkedést – mivel azok nem vezettek eredményre – nem igényel.

A Javaslat az egyes magatartások megvalósítása esetében alkalmazható szankciókat és azok maximális mértékét minden magatartás esetében külön, annak súlyához igazodva határozza meg, és – a fokozatosság elvére figyelemmel – lehetővé teszi az egyes jogkövetkezmények párhuzamos és önálló alkalmazását is.

A Javaslat a hatályos rendelkezésektől eltérően szabályozza a kizárás jogkövetkezményét, és más parlamentek szabályaihoz hasonlóan akként rendelkezik, hogy a kizárt képviselő köteles az üléstermet a vele szóban közölt döntést követően haladéktalanul elhagyni, és amennyiben ennek nem tesz eleget, vele szemben súlyosabb azonnali intézkedés, azaz kitiltás is alkalmazható. Ilyen szabályok irányadók többek között az Európai Parlamentben, ahol az ülés hátralévő részéről kizárt képviselőnek haladéktalanul el kell hagynia az üléstermet, és amennyiben ennek nem tesz eleget, a biztonsági szolgálat segítségével kivezethető. Az Egyesült Királyság Alsóházának szabályzata szerint amennyiben a képviselő az ülésterem elhagyására vonatkozó felszólításnak önként nem tesz eleget, a képviselő felfüggesztése kezdeményezhető. A német Bundestag eljárási szabályai hasonló rendelkezéseket írnak elő; ezek szerint amennyiben a képviselő az ülésterem elhagyására vonatkozó felszólításnak nem tesz eleget, vagy

jogtalanul tartózkodik az ülésteremben, kizárásának időtartama meghosszabbodik. A belga Képviselőházban az ülésteremben maradó képviselőt – az ülés felfüggesztését követően – kivezetik, és az üléseken való részvételi jogát a következő nyolc ülés idejére megvonják. Mivel a kizárás részletes, jogorvoslati kérelem alapjául is szolgáló indokolása az ülésen nyomban, az ülésvezetési tevékenység ellátása mellett nem lehetséges, a Javaslat rendelkezései szerint azt a képviselővel három munkanapon belül írásban kell közölni.

A kizárás időtartama a magatartás súlyától függően az ülésnap hátralévő részére, vagy az ülés teljes tartamára vonatkozhat, a kizárt képviselő döntéshozatalban való részvételét azonban nem zárja ki, mivel a határozathozatalok idejére az intézkedés hatálya alatt is visszatérhet az ülésterembe.

A kitiltás jogkövetkezménye a kizáráshoz képest súlyosabbnak tekinthető, mivel a kitiltott képviselő – az Egyesült Királyság Alsóházában irányadó szabályokhoz hasonlóan – nemcsak az üléstermet, hanem az Országház, az Országgyűlés Irodaháza és az Országgyűlés Hivatalának elhelyezésére szolgáló épületek területét is köteles elhagyni.

A kitiltást azonnali hatályú intézkedésként az ülést vezető elnök rendelheti el szóbeli döntésével, a kitiltásra okot adó magatartás tanúsítását követően haladéktalanul, vagy – a német Bundestagban irányadó szabályokhoz hasonlóan, ahol szintén lehetséges azonnali és utólagos alkalmazás is – a házelnök a magatartás megvalósítását követő tizenöt napon belül, hivatalból, vagy az ülést vezető elnök, illetve a képviselőcsoportok vezetőinek írásbeli kérelmére. Az azonnali hatályú intézkedésre vonatkozó szabályok a hatékony jogorvoslatihoz való jog érvényesülése érdekében kötelezővé teszik a szóban közölt döntés részletes, írásos indokolását és három munkanapon belül történő közzétételét.

Az ülést vezető elnök által elrendelt kitiltás mértékét a törvény egységesen, minden esetben azonos időtartamban határozza meg, mivel a magatartás súlyának pontos megítélése és a szankció mértékének ehhez igazodó meghatározása az ülésvezetési tevékenység ellátása közben nem lehetséges.

A kitiltott képviselő köteles önként elhagyni az üléstermet; amennyiben ennek nem tesz eleget, a vele szemben alkalmazandó tiszteletdíj-csökkentés mértékének az adott magatartásra meghatározott maximuma – hasonlóan a Bundestagban alkalmazható szabályokhoz, ahol pl. a fegyelmi jogba ütköző magatartás ismétlése ezt a következményt automatikusan maga után vonja – a kétszeresére emelkedik. A törvény erejénél fogva megemelkedett felső határon belül továbbra is a házelnök diszkrecionális jogköre, hogy az eset körülményeit mérlegelve meghatározza a tiszteletdíj-csökkentés konkrét összegét.

Az utólag elrendelhető kitiltás esetében az elrendelésre nyitva álló határidő azonban lehetővé teszi a magatartás megvalósításának körülményei, és az azokkal okozott jogsérelem súlyának mérlegelését, ennek megfelelően az intézkedés mértéke nem egységes, hanem annak maximális mértékét a törvény az egyes magatartások esetében külön-külön, az adott magatartás súlyához igazodva határozza meg. A kitiltás időtartama az e törvényben meghatározott keretek között, mérlegeléstől függően rendelhető el; az Országgyűlés ülésvezetési rendjének sajátosságaira figyelemmel ülésnapokban, vagy naptári napokban meghatározva.

A kitiltás jogkövetkezménye a hatályos rendelkezések szerinti képviselői jogok felfüggesztését váltja fel, azonban attól eltérően csak az Országházban, és az ahhoz tartozó épületekben való fizikai jelenlétéhez kötődő egyes képviselői jogok gyakorlásának felfüggesztésével jár. Bár más európai államok házszabályainak rendelkezéseitől nem idegen a szavazásra is kiterjedő felfüggesztés lehetősége, a Javaslat olyan helyzetet teremt, amelyben a képviselő szavazati jogát – mint az egyik legfontosabb képviselői jogosultságot – meghatározott szabályok szerint a kitiltás időtartama alatt is gyakorolhatja.

A Javaslat a nyílt szavazások esetében a megbízott útján történő szavazás intézményét vezeti be. A képviselőcsoport-hoz tartozó kitiltott képviselő a képviselőcsoport vezetőjét bízhatja meg, hogy a kitiltás teljes időtartama alatt tartott szavazások során a nevében eljárva és szándéka szerint, helyette is szavazzon. A Javaslat szerint a képviselőcsoport-vezető – tekintettel arra, hogy csak ő bízható meg – a megbízást köteles ellátni, akadályoztatása esetén a megbízás ellátása során helyette az általa erre a feladatra kijelölt képviselőcsoport-vezető helyettes jár el. E kivétellel – más államok gyakorlatából, de a meghatalmazotti jogviszony jellegéből általában is következően – a szavazásra adott megbízás személyhez kötődik, azaz más képviselőre nem ruházható át. A független képviselők a Javaslat értelmében bármely képviselőtársukat felkérhetik a megbízás ellátására, a megbízást így ebben az esetben nem kötelező elfogadni.

A Javaslat a megbízásra vonatkozó részletszabályok esetében az Egyesült Királyság Alsóházában jelenleg irányadó szabályokat is alapul véve lehetővé teszi a megbízó számára, hogy az egyes szavazásokra vonatkozó kifejezett szándékát a megbízást ellátó képviselővel kötött írásbeli megállapodásban is rögzítse. A megállapodás olyan jogi dokumentum, amely kötelezi a megbízást ellátó képviselőt arra, hogy a szavazásokon a kitiltott képviselő előzetes iránymutatásainak megfelelően járjon el. A megállapodás a két képviselő között létrejött jogviszonyt szabályozza, így annak nem teljesítése politikai felelősség keretein belül értékelhető. Ennek megfelelően a Javaslat – a hatályos HHSZ 25. § (7) bekezdésében foglalt jogintézményt átvéve, és azt a kitiltott képviselő számára is elérhető téve – kimondja, hogy ha a kitiltott képviselő a gépi szavazást követően úgy ítéli meg, hogy az elektronikus nyilvántartás nem a szándéka szerinti eredményt tartalmazza, egy napon belül bejelentést tehet az Országgyűlés jegyzőihöz, a kihirdetett szavazási eredményt azonban ez nem módosítja. A Javaslat a titkos szavazások esetében a kitiltott képviselők számára is lehetővé teszi a személyes joggyakorlást. A képviselő a titkos szavazások ideje alatt, képviselőtársaival egy időben, de a házelnök által kijelölt – az Országházban, az Országgyűlés Irodaházában, továbbá az Országgyűlés Hivatalának elhelyezésére szolgáló épületek területén található – helyiségben adhatja le szavazatát.

A megbízott útján történő szavazás és a kitiltott képviselő titkos szavazásának részletszabályai a párhuzamosan benyújtott, HHSZ módosítására irányuló határozati javaslatban kerültek megfogalmazásra.

A tiszteletdíj csökkentésére vonatkozó rendelkezéseket a Javaslat az egyes magatartások súlyához igazodva, különböző mértékben állapítja meg. A fegyelmi jogba ütköző egyes súlyosabb cselekmények (46/D–46/G. § szerinti magatartások) esetén a házelnök a tényállási elemek megállapítását követően a képviselő tiszteletdíját a törvény előírása szerint csökkenti, mérlegelési jogköre a csökkentés mértékének meghatározására terjed ki a törvényi keretek között. Az előző kategóriába nem tartozó, enyhébb súlyú cselekmények [a 46. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 46/B–46/C. § szerinti magatartások] esetében a képviselő tiszteletdíja a törvény előírása értelmében csak abban az esetben csökken, ha az ülést vezető elnök által alkalmazott rendreutásítás, illetve figyelmeztetés nem vezet eredményre.

A Javaslat elhagyja a képviselői jogok felfüggesztéséhez, vagy a kizáráshoz a hatályos szabályok szerint jogkövetkezményként automatikusan kapcsolódó tiszteletdíj-csökkentést, és az intézkedést külön erre irányuló döntés esetén, vagy – ha egyes súlyosabb magatartások megvalósítását állapították meg, illetve ha enyhébb magatartás esetében a rendreutásítás, illetve figyelmeztetés nem vezet eredményre – a törvény előírása folytán teszi alkalmazhatóvá. A tiszteletdíj-csökkentés mértékét a Javaslat minden esetben az adott magatartás súlyosságát értékelő mérlegeléstől teszi függővé.

A tiszteletdíj-csökkentés végrehajtására vonatkozó szabályokat a Javaslat – a könnyebb alkalmazhatóság és a szabályozás egységes szerkezete érdekében – áthelyezi a képviselői tiszteletdíjról szóló alcímbe.

A Javaslat az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatában lefektetett megállapításokat figyelembe véve újraszabályozza az alkalmazott jogkövetkezményekkel szemben igénybe vehető jogorvoslatok rendszerét. A jogorvoslati eljárás minden jogkövetkezmény alkalmazásának esetében kétfokozatúvá: első jogorvoslati fórumként a Mentelmi bizottság jár el, másodfokon az Országgyűlés jogosult a döntés meghozatalára. A jogorvoslati kérelmek előterjesztésére – az érintettek joggyakorlásának megkönnyítése érdekében – egységesen nyolc nap áll rendelkezésre. A Mentelmi bizottság döntésének meghozatalára biztosított határidő kezdőnapja igazodik a jogkövetkezmények alkalmazására rendelkezésre álló határidőkhöz, így elkerülhető, hogy az ülésen elrendelt, és az utólag alkalmazható jogkövetkezményekkel szemben igénybe vehető jogorvoslati eljárások elváljanak egymástól.

Figyelemmel arra, hogy az ülést vezető elnök a fegyelmi jogi rendelkezések alkalmazására a házelnököt helyettesítő jogkörben jogosult, a Javaslat lehetőséget biztosít a házelnöknek arra, hogy az azonnali hatállyal az ülésen alkalmazott kitiltás és kizárás esetében az intézkedés hatályát méltányossági szempontok alapján, kivételesen, hivatalból felfüggeszse.

A Javaslat változatlan tartalommal rendelkezik az ülés felfüggesztésének vagy berekesztésének lehetőségéről, és ugyancsak nem terjeszti ki az Országgyűlési Őrség jogkörét: a hatályos szabályozással egyezően csak a fizikai erőszakot alkalmazó (azzal közvetlenül fenyegető) képviselő vezethető ki az ülésteremből, ha az azonnali kitiltás elrendelését követően az ülést vezető elnök felszólításának nem tesz eleget.

A Javaslat meghatározza a fegyelmi döntések írásbeli közlésének szabályait is.

A Javaslat – a 18. alcímben megállapított rendelkezések logikáját követve – az új 18/A. alcímben határozza meg az országgyűlési bizottság ülésén megvalósuló, fegyelmi jogba ütköző magatartások esetén irányadó szabályokat.

A Javaslat az alkalmazandó fegyelmi szabályokat a bizottsági ülésen részt vevők jogállásának sajátosságaira tekintettel differenciáltan határozza meg.

A bizottsági ülés zavartalan lefolytatása érdekében a tárgyalási rend fenntartására irányuló intézkedéseket az országgyűlési bizottság elnöke, valamint maga az országgyűlési bizottság alkalmazhatja, továbbá a bizottság kezdeményezhet a házelnök által elrendelhető utólagos szankciókat is.

Az országgyűlési bizottság elnöke által alkalmazható intézkedés az érintett személy rendreutasítása, illetve figyelmeztetése, valamint – szükség esetén – a képviselő felszólalási jogának megvonása. A felszólalási jognak a bizottság elnöke általi megvonása kizárólag az adott napirendi pont tárgyalására vonatkozna.

A bizottsági eljárások során – a plenáris ülés menetétől eltérően – a vita és a szavazások folyamatosan váltakozva, egymást követve, egymáshoz kapcsolódva jelennek meg, ezért a bizottsági ülésen a gyakorlatban nem lenne végrehajtható a plenáris ülésen elrendelhető kizárás, amely csak a szavazások során tenné lehetővé a bizottsági ülésteremben való tartózkodást. Erre tekintettel, azon magatartások esetében, amelyeknek az Országgyűlés ülésén való tanúsításakor lehetőség lenne a képviselő kizárására, a bizottsági ülésen a felszólalási jognak az ülés hátralévő időtartamára történő megvonására kerülhet sor. Ez az országgyűlési bizottság által elrendelhető intézkedés azzal járna, hogy a képviselő a bizottsági ülésen ugyan jelen lehet és szavazati jogát is gyakorolhatja, de az adott ülésen a továbbiakban már nem szólalhat fel.

Az országgyűlési bizottság meghatározott magatartások tanúsítása esetén rendelkezhet továbbá azonnali hatályú kitiltás alkalmazásáról is. A bizottsági ülésen elrendelt azonnali hatályú kitiltás – a plenáris ülésen elrendelt azonnali hatályú kitiltástól eltérően – azt jelenti, hogy a kitiltott képviselő a bizottsági üléstermet köteles elhagyni és oda a bizottsági ülés időtartama alatt nem térhet vissza.

A Javaslat szerint az országgyűlési bizottság jogosult kezdeményezni a házelnöknél, hogy a bizottsági ülésen tanúsított magatartás miatt rendelje el az érintett képviselő tiszteletdíj-csökkentését, illetve kitiltását. A házelnök ezen intézkedését megalapozó magatartások köre, valamint az alkalmazható intézkedések tartalma és mértéke megegyezik a plenáris ülésre vonatkozó szabályokkal.

Az országgyűlési bizottság ülésén tanúsított, fegyelmi jogba ütköző magatartás miatt alkalmazott fegyelmi intézkedések közül a bizottság által elrendelt azonnali hatályú kitiltással, valamint a házelnök által elrendelt tiszteletdíj-csökkentéssel, illetve kitiltással szemben kérhető jogorvoslati eljárás lefolytatása, amelynek szabályai megegyeznek a 18. alcímben meghatározott jogorvoslati renddel.

Az országgyűlési bizottságra irányadó különös szabályokat a bizottság mellett működő albizottságok tekintetében is alkalmazni kell, azzal, hogy az albizottság önállóan nem kezdeményezheti a házelnöknél a fegyelmi intézkedés alkalmazását, hanem az albizottságot létrehozó országgyűlési bizottságnak javasolhatja annak kezdeményezését.

20. §-hoz

A módosítás fokozatosságot vezet be az Országgyűlési Őrség által védett létesítményekben tartózkodás – Ogytv. 54. § (3) bekezdésében előírt – szabályainak be nem tartása vonatkozásában, vagyis kisebb szabályszegés esetén az érintett személy kivezethető, súlyos szabályszegés esetén pedig a belépés – a házelnök döntése alapján – megtagadható. A Javaslat a jogbiztonság érvényesítése érdekében meghatározza a védett létesítmények területére történő belépés megtagadásának maximális időtartamát.

A belépés megtagadását a belépésre és a benntartózkodásra vonatkozó szabályok megszegésén túl kivételes esetben megalapozhatja az is, ha az Országgyűlési Őrség olyan információk birtokába jut, amelyek alapján már előzetesen megalapozottan feltételezhető, hogy a belépni szándékozó személy célja a belépéssel és a benntartózkodással az Országgyűlés működését megzavaró, tekintélyét, rendjét súlyosan sértő, vagy a védett létesítményekben tartózkodó személyek biztonságát veszélyeztető magatartás tanúsítása.

21. §-hoz

A Javaslat – figyelembe véve a működési tapasztalatokat – rögzíti, hogy a plenáris ülés és a törvényalkotási bizottság ülése mellett csak azokat a nyilvános bizottsági üléseket szükséges a zárláncú audiovizuális rendszeren közvetíteni, amelyek esetében a bizottsági elnök kezdeményezésére a házelnök így dönt. Ez a rendelkezés nem érinti azt a jogszabályban biztosított lehetőséget, hogy a nem közvetített nyilvános bizottsági üléseket a médiaszolgáltatók rögzítsék, illetve közvetítsék, így a nyilvánosság tájékoztatásához fűződő közérdek a továbbiakban is megfelelően biztosított marad.

22. §-hoz

Az Országgyűlés munkarendjére figyelemmel, illetve az egységes és átlátható határidő-számítási szabályrendszer kialakítása érdekében célszerű az Országgyűlés rendes ülésszakjai közötti időtartamot a határidő-számítás szempontjából figyelmen kívül hagyandó időszakként meghatározni. E pontosítás átvezetése szükséges az Ogytv. 61. § (5) bekezdése esetében, továbbá az egységes fogalomhasználatot a HHSZ módosítására irányuló javaslat is biztosítja.

A HHSZ módosítására irányuló javaslat rendelkezik arról az esetről, amikor a házelnök képviselői módosító javaslatot utasít vissza, ebben az esetben ugyanis speciális jogorvoslati eljárás megteremtésére van szükség. Az új eljárásban a képviselői módosító javaslat szabályszerűségéről egyedül az Országgyűlés plénuma határoz, ezért az Ogytv. 61. §-ában foglalt eljárástól való eltérés érdekében szükséges a (8) bekezdés rögzítése.

23. §-hoz

Jogtechnikai jellegű módosítás, amely az Ogytv. 72/A. § (1) bekezdését kiegészíti az Alaptörvényre való utalással is. Az Alaptörvény 6. cikk (3) bekezdése értelmében az elfogadott törvényt az Országgyűlés elnöke öt napon belül aláírja, és megküldi a köztársasági elnöknek. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege a HHSZ 2. melléklete szerinti nem önálló indítvány, így az Ogytv. 72/A. § (5) bekezdésében foglalt szabály szerint az erre irányadó benyújtási határidő annak utolsó napján a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényen alapuló általános munkarend szerinti munkaidő végén, az Országgyűlés ülésezése idején az ülésnap végén jár le. Az öt naptári napban megállapított alaptörvényi határidő, mint a jogforrási hierarchiában a legmagasabb szinten elhelyezkedő rendelkezés természetesen e szabály alkalmazását kizárja, ezért szükséges az Ogytv. 72/A. § (1) bekezdésében az Alaptörvényben megállapított határidőkre is utalni. Ugyancsak nem önálló indítvány a HHSZ 2. melléklete szerinti a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldő levele. A köztársasági elnök a kihirdetésre megküldött törvény visszaküldéséről az aláírásra nyitva álló ötnapos határidőben dönt, így értelemszerűen ezen nem önálló indítvány esetében sem lehet irányadó az Ogytv. 72/A. § (5) bekezdése szerinti, határidő-számításra vonatkozó szabály.

24. §-hoz

A mentelmi jog megsértésének bejelentésére vonatkozó hatályos szabályozás nyelvtani értelmezése alapján a képviselő mentelmi jogának megsértését csak akkor köteles bejelenteni a házelnöknek, ha azt annak ellenére sértik meg, hogy a képviselő a képviselői megbízásának tényével kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, azaz jelezte képviselői megbízásának fennállását. A gyakorlati tapasztalatok alapján azonban a képviselők ténylegesen már a képviselői megbízás tényéről történő tájékoztatással egyidejűleg a házelnöknek is bejelentik a mentelmi jog megsértését. Erre figyelemmel indokolt a kialakult gyakorlatot az Ogytv.-ben is rögzíteni azzal, hogy a mentelmi jog megsértését haladéktalanul be kell jelenteni a házelnöknek. A módosítás nem érinti a képviselőnek azt a kötelezettségét, hogy a bíróságot, illetve a hatóságot tájékoztassa a mentelmi jog fennállásáról.

25. §-hoz

Az Ogytv. 89. §-a szabályozza a bejelentési kötelezettség alá eső, de nem összeférhetetlen tevékenységek körét, ugyanakkor a bejelentési kötelezettség teljesítésének határidejét nem állapítja meg. A gyakorlatban e bejelentések megtételére a nyitó vagyonnyilatkozattal együtt szokott sor kerülni, de az ezt követő változásokról való tájékoztatást a szabályozás szintén nem rögzíti. A Javaslat előírja, hogy az Ogytv. 89. §-a szerinti bejelentési kötelezettséget az eskütételt követő harminc napon belül, ezt követően pedig az éves vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséggel együtt kell teljesíteni.

26. §-hoz

Az Ogytv. 90. § (1) bekezdése a vagyonyilatkozati kötelezettség határidejét a képviselői megbízás keletkezéséhez köti. A képviselő mandátuma azonban az eskütételtől válik teljessé, képviselői jogait és kötelezettségeit az érvényes eskütétel után gyakorolhatja, így indokolt a vagyonyilatkozattételi-kötelezettség keletkezését is ezen időponthoz kötni.

27. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint a képviselői összeférhetlenség megszüntetésére rendelkezésre álló harmincnapos határidő a mandátumigazolástól, illetve az összeférhetetlen helyzet keletkezésétől, annak tudomásra jutásától kezdődik. Ezzel szemben a képviselő mandátuma az eskütételtől válik teljessé, képviselői jogait és kötelezettségeit az érvényes eskütétel után gyakorolhatja, így indokolt, hogy a fenti határidő is ezt követően induljon meg.

Az összeférhetlenséghez fűzött jogkövetkezmény érvényesítése érdekében a Javaslat szerint a képviselő nemcsak az Országgyűlés megalakulása előtti időszakban köteles az összeférhetlenséggel kapcsolatban nyilatkozatot tenni, hanem akkor is, ha az összeférhetlenségi ok az Országgyűlés megbízása idején, ciklus közben merül fel. A képviselőt ilyen esetben haladéktalan tájékoztatási kötelezettség terheli, amelynek elmulasztása esetén a Mentelmi, összeférhetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság bármely képviselő indítványára határoz az összeférhetlenség kimondásáról.

A fenti főszabály alóli kivételként szabályozza a Javaslat azt az esetet, amikor a képviselő összeférhetlenségének megszüntetése más szerv vagy szervezet hatáskörébe tartozik. Ilyen esetben nem méltányos a képviselőt hátrányos helyzetbe hozni a rajta kívül álló eljárás lefolytatásának idejére; ugyanakkor az összeférhetlenség ekkor is kétségtelenül fennáll, ez pedig olyan alkotmányossági probléma forrása a szavazati jog gyakorlása esetében, amely kezelendő.

A jogbiztonság érdekében a törvény szövegében egyértelműen szükséges meghatározni, hogy az összeférhetlenségi ok megszüntetéséig mely képviselői jogok nem gyakorolhatók. A Javaslat szerint az összeférhetlen képviselő tanácskozási, szavazati és indítványtételi jogát nem gyakorolhatná és javadalmazásra sem jogosult.

28. §-hoz

A 98. § újraszabályozása során az Igazságügyi bizottság 2019. március 26-án meghozott állásfoglalásában megfogalmazott indokokra, illetve a nemzetközi szabályozási megoldásokra figyelemmel a Javaslat a 98. § (1) bekezdésében módosítja a képviselők tájékozódásához való jogának egyes elemeit. A parlamenti kontroll alapvető eszközei, így az interpelláció, a kérdés, a vizsgálóbizottság létrehozása, az állandó bizottságok vizsgálati tevékenysége, valamint az Országgyűlés felé történő beszámolási kötelezettség előírása biztosítja az alkotmányos kereteket a parlamenti ellenőrzés gyakorlásához valamennyi képviselő számára. A Javaslat erre figyelemmel az államigazgatási szervek vonatkozásában közvetlenül gyakorolható tájékoztatáshoz való jogot az ellenőrzési jog gyakorlása és az adott szerv akadálytalan működéséhez fűződő közérdek egyensúlyának biztosítását egyaránt szem előtt tartó többletjogosítványként szabályozza.

A Javaslat fenntartja az állami szervek tájékoztatási kötelezettségét, azonban – az állami szervek együttműködése alkotmányos kötelezettségének követelményét szem előtt tartva – egyértelművé teszi a képviselői joggyakorlás feltételeit, és a tájékoztatás megadásának módjára vonatkozó előzetes egyeztetési kötelezettséget ír elő a képviselők számára. A Javaslat értelmében e jogosultság gyakorlása – a hatályos szabályokkal egyezően – a továbbiakban sem eredményezheti az érintett szerv működésének aránytalan sérelmét.

A 98. § további rendelkezései a minősített adatok képviselői felhasználását érinti. A minősített adathoz való hozzáférés korlátozott, amelyről a minősítő a felhasználói engedély kiállításával dönt. Ehhez kapcsolódik a titoktartási nyilatkozat, amelyben az érintett nyilatkozik arról, hogy a minősített adat védelmére vonatkozó szabályokról és annak jogkövetkezményeiről tájékoztatást kapott és titoktartási kötelezettségét tudomásul vette. A felhasználói engedély a titoktartási nyilatkozattal kiegészülve mind a minősítő, mind a betekintő oldaláról rögzíti a felelősségi köröket, ezáltal lehetnek a minősített adat védelméhez kapcsolódó személyi feltételek teljeskörűen biztosítottak. A Javaslat a hatályos rendelkezésekhez hasonlóan a honvédelemmel foglalkozó állandó bizottság,

a nemzetbiztonsággal foglalkozó állandó bizottság és egyes vizsgálóbizottságok tagjai esetében a fentiekől eltérően – a törvényben fennálló feltételek esetén – a felhasználói engedélytől és titoktartási nyilatkozattól eltekint.

29. §-hoz

Az Ogytv. rendelkezései szerint a képviselőknek joga és egyben kötelessége részt venni az Országgyűlés ülésein. A hatályos rendelkezések értelmében az Országgyűlés ülésein való jelenléttel összefüggésben azokban az esetekben alkalmazható szankció – azaz tiszteletdíj-csökkentés –, ha a képviselő előzetesen nem jelenti be az adott plenáris ülésről, vagy a bizottsági ülésről történő távollétét, és ez az ülés utóbb határozatképtelenség bizonyul. Emellett a törvény erejénél fogva abban az esetben is bekövetkezik a tiszteletdíj csökkenése, ha a képviselő az Országgyűlés adott hónapban tartott üléseinek napirendi javaslataiban feltüntetett szavazások több mint egynegyedén, vagy egy adott bizottság ülészakorán megtartott üléseinek több mint a felén igazolatlanul nem vesz részt.

Azokkal a képviselőkkel szemben, akik előzetes bejelentés nélkül maradtak távol az Országgyűlés, vagy valamely állandó bizottság olyan üléséről, amelyen utóbb határozatképtelenség miatt nem kerülhetett sor döntéshozatalra, a Javaslát szerint – a hatályos rendelkezésekkel egyezően – a Házbizottság döntésétől függően tiszteletdíj-csökkentés alkalmazható. A rendelkezés célja – a képviselői jelenlét garantálásán keresztül – az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok feladat-és hatáskörei gyakorlásának elődleges feltételét jelentő határozatképeség biztosítása.

A Javaslát új elemként tartalmazza, hogy a bizottsági ülésről előzetes bejelentés nélkül történő távolmaradás esetén csak abban az esetben alkalmazható szankció, amikor a határozatképtelen állapot már a bizottsági ülés megkezdésekor előáll. Ez a rendelkezés szükségszerűen következik a bizottsági ülések jellegéből: míg a plenáris üléseken a határozathozatal a napirendben előre meghatározott időpontban zajlik, addig a bizottságok esetében az egyes döntéshozatalok időpontja nem kötött. Erre figyelemmel a határozatképtelenség esetében alkalmazható szankció szempontjából a jelenlét megállapítását a bizottsági ülés első határozathozatalához, azaz az ülés megnyitását követő napirend-elfogadáshoz szükséges rendelni. E változtatást indokolja a HHSZ 27/C. § (3) bekezdése szerinti tanácskozásképeség intézménye is, amely szerint – abban az esetben, ha a napirend elfogadására sor került – a bizottsági ülés akkor is folytatható, ha a bizottsági tagok már nincsenek határozatképes számban jelen az ülésen.

Az üléseken való megjelenésen túl a szavazásokban való részvétel – szintúgy a határozatképeség és az országgyűlési döntésekhez szükséges megfelelő szavazati arány biztosítása érdekében – külön is nevesített kötelezettség a képviselők számára. A plenáris ülés szavazásairól való igazolatlan távolmaradás ezért – a hatályos rendelkezésekkel egyezően – a Javaslát szerint a továbbiakban is a képviselői tiszteletdíj ipso iure csökkentését vonja maga után.

A bizottsági ülések esetében a szavazások időpontja nem kötött, így az igazolatlan távolmaradások miatti szankcióalkalmazás alapja nem az elmulasztott szavazások száma, hanem az elmulasztott üléseké. Garanciális okból – a képviselői munka tervezhetősége érdekében – a távollét megállapítása szempontjából csak azokat a bizottsági üléseket kell figyelembe venni, amelyeket legalább 24 órával korábban hívtak össze, és amelyek határozatképesek voltak.

A bizottsági ülésen a képviselők nemcsak személyesen, hanem helyettesítés útján is részt vehetnek. E lehetőségre tekintettel a módosítás egyértelművé teszi a gyakorlatban korábban értelmezési és alkalmazási problémákat okozó rendelkezést, és a jogalkotói cél biztosítása érdekében tartalmazza, hogy a helyettesítés útján történő részvételnek kizárólag az az esete minősül távolmaradásnak, amikor a képviselő az ülés egészén nem vesz részt.

A tiszteletdíj-csökkentés tekintetében a szabályozás igazodik a képviselők javadalmazására vonatkozó rendelkezésekhez; a bizottsági tisztségre és tagságra tekintettel emelt összegű tiszteletdíj illeti meg a képviselőket, így a plenáris ülésről való távolmaradás esetében a tiszteletdíj alapösszegét, míg bizottsági üléseket érintő igazolatlan távolmaradás esetében kizárólag a bizottsági tagság után járó emelt összeget kell alapul venni a csökkentés mértékének meghatározása során. Az eseti és vizsgálóbizottságok üléseit a távollét szempontjából nem kell figyelembe venni, mivel e bizottságok esetében a tisztség és a tagság nem jár külön díjazással.

A képviselői tiszteletdíjak pontos összegét – akár hónapról-hónapra – befolyásolhatja valamely megbízatás keletkezése vagy megszűnése; vagy a tiszteletdíj Ogytv. rendelkezései alapján bekövetkező emelkedése, így

előfordulhat, hogy a képviselőnek a levonás alapjául szolgáló esemény hónapjában járó tiszteletdíj összege eltér az abban a hónapban folyósítandó összegtől, amelyből a levonást ténylegesen végrehajtják. Az törvény szövegében ezért egyértelműen szükséges meghatározni, hogy a csökkentés összegének kiszámítása során pontosan melyik hónapra járó tiszteletdíjat szükséges alapul venni. A bizottsági ülésekről történő igazolatlan távolmaradások esetében – ahol az igazolatlan távolmaradások számítása a bizottsági működés sajátosságaira tekintettel nem hónaphoz, hanem az ülészak teljes tartamához igazodik – a Javaslát az összeg számításának alapjául szolgáló hónapként az ülészak utolsó hónapját jelöli meg.

A Javaslát az Országgyűlés ülésvezetésben közreműködő tisztségviselőit kivonja az igazolatlan távolmaradás miatt alkalmazható szankciók hatálya alól, mivel e tisztségviselők ülésvezetéssel járó többletfeladatai a szavazásban való tényleges részvételt a gyakorlatban megakadályozhatják.

A távolmaradások igazolásának, illetve előzetes bejelentésének rendjére vonatkozó szabályokat a hatályos rendelkezések szerint a Házbizottság állapítja meg. A plenáris, illetve bizottsági üléseken való jelenlét, valamint a határozatképesség biztosítása azonban a parlamenti működés esetében olyan szükségszerűség és egyben védendő érték, amelynek érvényesülésére egyértelmű, világos, a házszabályi rendelkezésekben meghatározott szabályokat szükséges alkotni. A Javaslát értelmében az igazolás és az előzetes bejelentés eljárásrendjét a jövőben a HHSZ tartalmazza, így mind a távolmaradás előzetes bejelentésének részletszabályai, mind az igazolási eljárás és a tiszteletdíj-csökkentés garanciális jellegű rendelkezései a jövőben az Országgyűlés működését szabályozó jogszabályokban, illetve joganyagokban szerepelnek.

Figyelemmel az igazolásokban esetlegesen megadott adatok személyes jellegére a Javaslát rögzíti az adatkezelői kört, az adatkezelés időtartamát és célját, valamint a törlés időpontját.

30. §-hoz

A Javaslát a távolmaradás előzetes bejelentésének elmaradása esetén elrendelhető tiszteletdíj-csökkentéssel szemben – a hatékony jogorvoslati jog és az egyértelmű alkalmazhatóság érdekében – külön jogorvoslati eljárást vezet be, amelyben az érintett képviselő elsőfokon a Mentelmi, összeférhetetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottságtól kérheti a Házbizottság döntésének hatályon kívül helyezését. Az eljárás e szakasza során a képviselő a kérelmében foglaltakat a bizottság tagjai előtt személyesen is előadhatja. Amennyiben a bizottság a képviselő kérelmének nem ad helyet, vagy arról határidőben nem dönt, a képviselő másodfokon az Országgyűléstől kérheti a döntés hatályon kívül helyezését.

A Javaslát a fegyelmi jogba ütköző magatartások megvalósítása esetén elrendelhető, valamint a távolmaradás előzetes bejelentésének elmaradása miatt alkalmazható, illetve az igazolatlan távollét miatt a törvény erejénél fogva bekövetkező tiszteletdíj-csökkentések végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket a könnyebb alkalmazhatóság és a kiszámítható szabályozás érdekében egységesen, azonos helyen szabályozza.

A levonást várhatóan – figyelemmel az intézkedésekkel szemben igénybe vehető jogorvoslati eljárások szerinti határidőkre – nem a levonás alapjául szolgáló esemény hónapjában járó tiszteletdíj összegéből szükséges végrehajtani. Erre figyelemmel a Javaslát pontosan megjelöli azt az adott hónapot, amelynek során folyósított tiszteletdíjából a levonást ténylegesen végre kell hajtani.

A Javaslát a levonások végrehajtására garanciális jelentőségű korlátot vezet be, és előírja, hogy a képviselő részére minden hónapban folyósítani szükséges a legalább a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alpbér kötelező legkisebb összegének megfelelő tiszteletdíjat. Az e korlátra is tekintettel fennmaradó levonások a következő tiszteletdíjak összegéből, illetve – a képviselői megbízatás megszűnése esetében – a volt képviselőknek folyósított ellátás összegéből is végrehajthatók. Az e rendelkezések alkalmazását követően fennmaradó összeg a Javaslát értelmében – más követelésekhez hasonlóan – adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

31. §-hoz

Az országgyűlési képviselő munkaviszonyban álló alkalmazottja az Ogytv. 112. § (4) bekezdése szerint határozott idejű munkaszerződéssel foglalkoztatható. A képviselői munkát segítő alkalmazott speciális szaktudással, gyakran az általános munkarendtől eltérő időbeosztásban látja el tevékenységét. Tekintettel a képviselővel kialakított bizalmi kapcsolatra, a képviselő újraválasztása esetén is jogos igény a továbbfoglalkoztatása, ezért indokolt a munka

törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 192. § (2) bekezdésében meghatározott, határozott idejű szerződésekre vonatkozó 5 éves korlát alóli felmentés, amelyre az Mt. 298. § (4) bekezdése teremt meg a lehetőséget.

32. §-hoz

Az Országgyűlés elnökét, alelnökét, háznagyát az Országgyűlés alakuló ülésén választják, megbízásuk képviselői megbízásuk megszűnéséig, illetve az új Országgyűlés megalakulásáig tarthat. Tisztségükre újraválaszthatók. Munkájukat az Országgyűlés Hivatala szervezetében működő titkárságok segítik, ahol köztisztviselők és munkavállalók egyaránt dolgoznak határozott idejű szerződéssel. Az Országgyűlés itt nevesített tisztségviselőinek újraválasztása esetén jogos igény, hogy az Mt. 192. §-ában, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 38. § (2) bekezdésében felállított korláttól el lehessen térni annak érdekében, hogy az Országgyűlés választott tisztviselője a házszabályi rendelkezéseket, az egyes munkafolyamatokat jól ismerő, speciális tudással rendelkező szakemberekkel dolgozhasson tovább az új országgyűlési ciklus alatt is.

33. §-hoz

A jogalkalmazást segítené, ha a Kttv. közös megegyezéssel történő kinevezésmódosítás alóli, Kttv. 48. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt kivételt az Ogytv. szerinti illetményegállapításra is egyértelműen alkalmazni lehetne. Ilyen, törvényen alapuló illetményegállapításra kerül sor az illetmény-összetevők, így különösen az illetményalap változására tekintettel, illetve az Ogytv. 124/H. § (6) bekezdésében foglalt további esetekben is.

34. §-hoz

2018. július 26-án hatályba lépett a Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2018. évi XL. törvény, amely módosította a Kttv. 150. § (3) bekezdését (jubileumi jutalomra jogosító idő megállapításával kapcsolatban). Mivel a jubileumi jutalom szabályai az Ogytv. 124/L. §-ában kerültek szabályozásra – a figyelembe vehető idők tekintetében a Kttv. rendelkezéseit átvéve – és a Kttv. 150. §-a nem alkalmazható az országgyűlési köztisztviselőkre, ezért az Ogytv. 124/L. § (3) bekezdésének a Kttv. módosult 150. § (3) bekezdésével való összhangba hozatala indokolt.

35. §-hoz

Az Országgyűlési Őrség a Kossuth Lajos téren az Ogytv. hatályos rendelkezése, illetve az Országgyűlési Őrség szolgálati szabályzatáról szóló 84/2012. (XII. 28.) BM rendelet felhatalmazása alapján a Készenléti Rendőrséggel, illetve a Belváros-Lipótváros Közterület-felügyelettel közös járőrszolgálatot hajt végre a kiemelt nemzeti emlékhely használatának rendjéről szóló 119/2014. (IV. 8.) Korm. rendeletben meghatározott védelmi intézkedések megvalósulásának ellenőrzése, a bűncselekmények, szabálysértések számának visszaszorítása, illetve a téren tartózkodók szubjektív biztonságérzetének javítása érdekében.

Az együttműködési megállapodás, illetve az együttműködő felekre irányadó jogszabályi rendelkezések alapján a vegyes összetételű járőr-csoport tagjainak intézkedési jogára a vezénylő szervre vonatkozó jogszabályok irányadók. Az Országgyűlési Őrség az Ogytv. 125. §-ában foglalt hatásköri szabályoknak megfelelően önálló intézkedési joggal kizárólag a létesítménybiztosítási feladatok ellátásával kapcsolatosan rendelkezik, ezen kívül az intézkedő rendőröknek, illetve a közterület felügyelőknek segítséget nyújt.

Az Országház és környéke, mint kiemelt nemzeti emlékhely területének bővítése indokolttá teszi az őrség-védelmi rendszer felülvizsgálatát. Az Ogytv. 125. §-ának módosítására vonatkozó javaslat bővíti az Országgyűlési Őrség feladat- és hatáskörét.

Az alapfeladatok köre kiegészül a kiemelt nemzeti emlékhely méltóságának megőrzésében és a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező közterület rendjének fenntartásában való közreműködéssel. Ennek az alapfeladatnak az Országgyűlési Őrség járőr- és őrszolgálat ellátásával tesz eleget. A (4) bekezdés egyértelművé teszi, hogy az Országgyűlési Őrség a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező közterületen szolgálati tevékenységét a közterület rendjének fenntartásában feladat- és hatáskörrel rendelkező szervek tevékenységét támogatva hajtja végre.

36–37. §-hoz

Az Ogytv. az Országgyűlési Őrség irányításával összefüggő jogok gyakorlását a házelnökhöz telepíti. A javaslat célja a házelnök tehermentesítése: a módosítás értelmében a házelnök döntése alapján egyes irányítási jogokat a főigazgatóra delegálhat.

Az Országgyűlési Őrség az Országgyűlés költségvetési fejezetében önálló címet képező központi költségvetési szerv. A gazdálkodásával kapcsolatos feladatokat az Országgyűlés Hivatala látja el, valamint a fejezetet irányító szerv hatásköreit a főigazgató gyakorolja, e minőségében egészítené ki feladat- és hatáskörét a házelnöki felhatalmazás. Tevékenységét továbbra is a házelnök irányítása alatt végezné, valamint a legfontosabb irányítási jogokat – úgy mint a vezetőket érintő személyi döntések, a költségvetés tervezetének jóváhagyása, valamint az SZMSZ kibocsátása – továbbra is kizárólag a házelnök gyakorolná, azok nem delegálhatóak.

A hatályos szabályozást fenntartva az Őrség költségvetésére vonatkozó javaslatot továbbra is a főigazgató készítené el a házelnök irányítása mellett, ezen felül a javaslat előírná, hogy az Őrség parancsnoka az Őrség SZMSZ-ére a főigazgató egyetértésével tehet csak javaslatot a házelnöknek.

38. §-hoz

Az Ogytv. hatályos 142. § (2) bekezdése szerint a panaszt a jogsérelemtől, intézkedés elmulasztása esetén az arról való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül lehet előterjeszteni, és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.

A 2018. január 1-jétől hatályos az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 50. § (2) bekezdés c) pontja a közigazgatási hatósági eljárás általános ügyintézési határidejét 60 napban határozza meg. Az országgyűlési ör intézkedése elleni panasz kapcsán lefolytatott közigazgatási hatósági eljárásokban jellemzően sor kerül időigényes bizonyítási eljárásra (tanúbizonyítás, kamerafelvételek elemzése, szembesítés, stb.), így indokolatlan az Ákr. általános szabályokhoz képest rövidebb eljárási határidő meghatározása.

39. §-hoz

A Javaslat átmeneti rendelkezései.

40. §-hoz

Átmeneti rendelkezés, amely az Ogytv. 145. § (16) bekezdéséhez kapcsolódik.

41. §-hoz

Az 1–2. ponthoz: A Javaslat 2. §-ával összefüggő jogtechnikai módosítások.

A 3. ponthoz: A Javaslat 7. §-ával összefüggő jogtechnikai módosítás.

A 4. ponthoz: Míg az állandó bizottságok esetében az Ogytv. 18. § (4) bekezdése alapján lehetőség nyílik arra, hogy az Országgyűlés több alelnököt is válasszon, addig a nemzetiségeket képviselő bizottság esetében – visszautaló szabály hiányában – a törvény erre nem biztosít lehetőséget. A különbségtétel nem indokolt, így a Javaslat e bizottság esetében is lehetővé teszi több alelnök megválasztását.

Az 5. ponthoz: Az Ogytv. lehetővé teszi a nemzetiséghez tartozó képviselő, a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő, valamint a szószóló számára, hogy anyanyelvén is felszólalhasson. A magyar nyelvtől eltérő nyelven előadott felszólalás elhangzásához azonban tolmácsolás biztosítása szükséges, így a megfelelő felkészülés érdekében indokolt előírni, hogy az anyanyelvű felszólalási igényt azon napirendi pontot megelőző munkanap 12 óráig lehet bejelenteni, amelyhez a képviselő vagy a szószóló felszólalni szándékozik. Az e határidőben történő bejelentés – mivel a felszólalás elhangzását csupán rövid idővel előzi meg – nem csorbítja a más nyelven felszólalni kívánó képviselők, illetve szószólók jogait, ugyanakkor lehetővé teszi az ezzel kapcsolatos többlet-teendők ellátását is.

A 6., 11., 13., 20., 21–25. ponthoz: Jogtechnikai módosítások.

A 7. ponthoz: A Javaslat 18. §-ával összefüggő módosítás.

A 8. ponthoz: A zárt ülés tekintetében az Ogytv. rendelkezései jelenleg nem tartalmazzák és más rendelkezésekből sem vezethető le teljesen egzakt módon, hogy amennyiben az országgyűlési bizottság más – nem bizottsági tag – képviselő jelenlétéhez hozzájárul, számára hozzászólási jogot is adhat (a nem bizottsági tag képviselők döntő többséggel hozzászólási szándékkal vesznek részt a zárt üléseken).

A 9. ponthoz: Az Ogytv. 69. § (1) bekezdése szerint a Kormány az Európai Tanács üléseiről és a stratégiai jelentőségű európai uniós eseményekről rendszeresen tájékoztatja az Országgyűlést. Az Ogytv. 62. § (1) bekezdése szerint az Országgyűlés a Kormánynak az Európai Unió kormányzati részvétellel működő intézményeiben folytatott tevékenysége feletti ellenőrzési jogokat országgyűlési bizottság útján is gyakorolhatja. E felhatalmazás alapján, valamint figyelemmel arra is, hogy a tájékoztatók jelenleg a HHSZ 89. §-a értelmében nem kerülnek a plenáris ülés elé tárgyalásra és döntésre, a Javaslat a tájékoztató megvitatásának lehetőségét az európai uniós ügyekkel foglalkozó állandó bizottság előtt teremti meg.

A 10., 12., 14–17. ponthoz: Az Ogytv. képviselői jogállással kapcsolatos rendelkezéseinek fogalomhasználata nem egységes, jogkövetkezményeket az esküokmány aláírásához, a megbízatás keletkezéséhez, a mandátum igazolásához, a megválasztás napjához, stb. fűz. Szükséges e fogalmak egységesítése az alábbiak szerint.

A képviselői mentelmi jog kezdetének pontosítása indokolt az Ogytv. 79. § (1) bekezdésének megfelelően, amely szerint az a megválasztás napjától illeti meg a képviselőt. Ugyanilyen módon pontosítani szükséges a gazdálkodó szervezet részesedésének megszerzésére vonatkozó moratórium kezdő időpontjának meghatározását is. A Javaslat megteremti az összhangot a tiszteletdíjra való jogosultság kezdetét szabályozó rendelkezéssel, amely kimondja, hogy a képviselő javadalmazásra az eskütételről kezdve jogosult, továbbá egyértelművé teszi, hogy az összeférhetlenség időtartama alatt a képviselőt nem illeti meg tiszteletdíj. A képviselőjelöltet megillető fizetés nélküli szabadság az eskütétele napját megelőző munkanapig járna, míg a képviselőnek az eskütétel napjától megbízatásának ideje alatt. A társadalombiztosítás ellátásaira való jogosultság szempontjából irányadó szolgálati idő kezdete szintén az eskütétel napja lenne, miként a vezetői gyakorlat számításának kezdő időpontja is. A juttatások és támogatások havi keretmaradványának a jogosultsági hónapot követő felhasználási joga szintén az eskütétel napjától kezdődik.

A 18–19. ponthoz: Az üzemanyagkártya használatára vonatkozó szabályok módosítását gyakorlati szempontok indokolják.

42. §-hoz

Az a–c), j) és l) ponthoz: Jogtechnikai módosítások.

A d) ponthoz: Az Ogytv. 124/V. § (3) bekezdés b) pontja szerint a pillanatfelvétel is belépést dokumentáló adat. Az Ogytv. 124/V. § (3), (5), (8) és (9) bekezdése alapján a belépést dokumentáló adatok megőrzési ideje öt év. A Javaslat e koherencia-zavart szünteti meg.

Az e) ponthoz: Jogtechnikai módosítások.

Az f) ponthoz: Az Ogytv. 137. § (2) és (4) bekezdésének kiegészítésére vonatkozó javaslat – az új alapfeladathoz kapcsolódóan – jogalapot teremt az intézkedésekkel összefüggő, illetve az elektronikus megfigyelőrendszer üzemeltetéséből fakadó adatkezelési tevékenységhez.

Az g) ponthoz: Az Ogytv. 138. § (1) bekezdés b) pontjának kiegészítésére vonatkozó rendelkezések biztosítják a személyazonosság megállapításának, mint intézkedés foganatosításának lehetőségét a kiemelt nemzeti emlékhely méltóságának megőrzése és a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező közterület rendjének fenntartása érdekében végrehajtott járőr- és őrszolgálati tevékenység ellátása során is.

A h) ponthoz: Az Ogytv. 140. §-ának kiegészítésére vonatkozó rendelkezések lehetőséget biztosítanak a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező közterületen a járőr- és őrszolgálati feladatok ellátása körében közlekedérendszeti intézkedés foganatosítására.

Az i) ponthoz: Az Országgyűlési Őrség járőr- és őrszolgálati feladataira vonatkozó részletes szabályok megalkotására a rendszertért felelős miniszter kap felhatalmazást a házelnök véleményének kikérésével.

A k) és m) ponthoz: Az Ogytv. 145. § új (16) bekezdésével összefüggésben az Ogytv. sarkalatosági záradékának módosításai.

43. §-hoz

Az a) ponthoz: A Javaslat szerint a jövőben a távolmaradás előzetes bejelentésének részletszabályait, valamint az igazolási eljárás és a tiszteletdíj-csökkentés garanciális jellegű rendelkezéseit nem a Házbizottság állapítja meg, mivel a plenáris, illetve bizottsági üléseken való jelenlét, valamint a határozatképesség biztosítása a parlamenti működés esetében olyan szükségszerűség és egyben védendő érték, amelynek érvényesülésére egyértelmű, világos, a házszabályi rendelkezésekben meghatározott szabályokat szükséges alkotni. A Javaslat értelmében e rendelkezések általános szabályai az Ogytv.-ben, a részletszabályok a HHSZ-ben, a technikai jellegű rendelkezések pedig a HHSZ mellékletében kerülnek elhelyezésre.

A b) ponthoz: Az Ogytv. 13. § (6) bekezdése alapján egyhangú házbizottsági döntés hiányában az Országgyűlés munkarendjéről az Országgyűlés dönt. A (7) bekezdés frakciónként három-háromperces hozzászólási jogot biztosít a határozathozatal előtt. A munkarendről való döntés előtti vita lefolytatása – a napirendre vonatkozó döntésekhez hasonlóan – nem indokolt, így a Javaslat annak elhagyására tesz javaslatot.

A c) és f) ponthoz: Jogtechnikai módosítás.

A d) ponthoz: A Javaslat 18. §-ával összefüggő módosítás.

Az e) ponthoz: A Javaslat – összefüggésben a 42. § 9. pontjában írottakkal is – az Európai Tanács ülésének kimeneteléről szóló miniszterelnöki tájékoztatást előíró rendelkezést hatályon kívül helyezi azzal, hogy a párhuzamosan benyújtott, HHSZ módosítására irányuló határozati javaslat az Európai Tanács ülésének kimeneteléről szóló tájékoztatást a miniszterelnök napirend előtti felszólalásának speciális fajtájaként nevesíti, így a frakciók hozzászólási lehetősége és a miniszterelnök viszonzásza is az általános szabályok szerint rendezetté válik.

A g) ponthoz: Jelen módosítással hatályát veszti az Ogytv. 104. § (3) bekezdése. A módosítás célja az eredeti jogalkotói szándéknak megfelelően a képviselői tiszteletdíj nemzetgazdasági havi átlagos bruttó keresethez igazítása.

44. §-hoz

A rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt, tekintettel arra, hogy

- az Ogytv. 2. § (2) bekezdés I) pontjában már szerepel,
- a felhatalmazó rendelkezések az Ogytv. 98. §-ának módosításával összefüggésben szükségtelenné válnak.

45. §-hoz

Az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Jogállási törvény) 16. § (1) bekezdése szerint az európai parlamenti képviselő tanácskozási joggal részt vehet az Országgyűlés állandó bizottságainak ülésein, valamint az Országgyűlés plenáris üléseinek európai integrációval összefüggő napirendi pontjainak tárgyalásán. Az Ogytv. ennek megfelelően akként rendelkezik, hogy az EP-képviselők az Országgyűlés állandó bizottságainak valamennyi nyilvános ülésére meghívást kapnak, és azokon – függetlenül attól, hogy a tárgyalt napirendi pontok érintenek-e uniós kérdést – általános tanácskozási joggal rendelkeznek. Az Ogytv. az EP-képviselőket a plenáris ülésen megillető jogosítványokkal kapcsolatban – szintén a Jogállási törvény rendelkezésének megfelelően – úgy rendelkezik, hogy az EP-képviselők az ülésen csak az európai uniós kérdéssel összefüggő napirend vitáján vehetnek részt, és csak ezek tárgyalása során szólalhatnak fel.

Az EP-képviselőket a bizottságok ülésein megillető korlátlan részvételi és tanácskozási jog a plenáris ülésen gyakorolható jogosítványokhoz képest tehát jelentősen tágabb. E különbségtétel fenntartása azonban nem támasztható alá, különös tekintettel arra, hogy a bizottsági munkában számottevően szélesebb jogokat biztosít egy magyar jogrendszeren kívül álló intézmény képviselőinek, mint az adott bizottságban tagsággal nem rendelkező országgyűlési képviselőnek. E megkülönböztetés – alkotmányossági szempontokra figyelemmel – nem áll összhangban a nemzeti parlamentek működését meghatározó jogelvekkel, így a Javaslat a részvételi és tanácskozási jogot a rendelkezés eredeti céljára figyelemmel, más uniós tagországok nemzeti parlamentjeiben jellemző megoldásokat alapul véve módosítja.

Az európai államok többségében a korlátozás nélküli részvételi és tanácskozási jog jellemzően nem, vagy kizárólag az európai ügyekkel foglalkozó bizottságokban illeti meg az EP-képviselőket. Ennek megfelelően

a Javaslat az állandó bizottságok, a törvényalkotási bizottság és a nemzetiségeket képviselő bizottság ülésein csak az országgyűlés ülésén európai uniós napirendi pontként tárgyalt indítványok tárgyalása esetében teszi lehetővé az EP-képviselők számára, hogy – külön meghívás nélkül – részt vegyenek és felszólaljanak a bizottsági ülésen, az európai ügyekkel foglalkozó bizottság ülésein azonban továbbra is fenntartja az általános részvételi és tanácskozási jogosultságot.

A módosítás értelmében az Európai Parlament és a magyar Országgyűlés között az európai integrációval összefüggő nemzeti jogalkotási kérdésekben megvalósítandó kapcsolat a továbbiakban is biztosított marad, ugyanakkor a rendelkezés összhangot teremt a plenáris ülés és a bizottsági ülésekre vonatkozó szabályozás, és a magyar Országgyűlés képviselői, valamint az EP-képviselők jogosítványai között.

46. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

47. §-hoz

Sarkalatosági, valamint az Alaptörvény 5. cikk (4) és (7) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadandó házsabályi rendelkezéshez kapcsolódó záradék.

Végső előterjesztői indokolás a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló 2019. évi CIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Országgyűlés 2018. december 12-én fogadta el a kormányzati igazgatásról szóló új kódexet, amely egységes keretek között szabályozza a kormányzati igazgatási szervekre és az azoknál létrehozható foglalkoztatási jogviszonyokra vonatkozó szabályokat. A 2019. január 1-jén hatályba lépett kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) bevezette az álláshely alapú létszámgazdálkodást, amely paradigmaváltást eredményezett a kormányzati humán erőforrás-gazdálkodásban. A Kit. ugyanis megteremtette annak lehetőségét, hogy a kormányzati igazgatási rendszerben munkáltatóként definiált Kormány naprakész információkkal rendelkezzen arról, hogy az egyes kormányzati igazgatási szervek hány darab és milyen besorolású álláshellyel rendelkeznek, az álláshelyek közül mennyi a betöltött és a betöltetlen. Az álláshelyeknek a kormányzati igazgatási szervek részére történő megállapítása és az azokkal kapcsolatos további eljárások során szerzett tapasztalatok indokolják a Kit. ezen részének felülvizsgálatát.

Az álláshely meghatározó elemévé vált a kormányzati személyügyi igazgatásnak is, mivel az az álláshelyen létrehozható jogviszony típusára, az álláshelyen ellátandó feladatra, az álláshelyen igénybe vehető pótszabadságra és az álláshelyen kifizethető illetményre alapvető befolyással bír. Mindez egy olyan új szemléletű szabályozás kialakítását igényelte a jogalkotótól, ami a korábbi szabályokkal szemben nélkülözi a munkakör fogalmát, a senioritáson alapuló előmeneteli rendszert, a helyettesítés jogintézményét. A kormányzati igazgatás rendszerének egységesítése érdekében a Kormány vált a szervek helyett a munkáltatóvá, a szervek vezetői pedig a munkáltatói jogkör gyakorlójává. Megszűnt az ügykezelői és a főosztályvezető-helyettesi kategória. Mindezek olyan mértékű változáshoz vezettek, ami a személyügyi igazgatásban dolgozóktól egy új szemléletű jogalkalmazást követelt meg.

Ezen tapasztalatok alapján született meg a Törvényjavaslat első része, azaz a Kit. első novellája, melynek célja mind a létszámgazdálkodás, mind a kormányzati jogviszonnyal kapcsolatos szabályozás tekintetében a törvény alkalmazhatóságának könnyebbé tétele.

A Törvényjavaslat második része mintegy hetven darab törvény módosításával hivatott a Kit.-nek a jogrendszerbeli koherenciáját biztosítani, különös tekintettel a Kit.-ben rejlő új fogalmakra, jogintézményekre, jogviszonyokra és eljárásokra.

A Kit. hatálybalépésére figyelemmel a Törvényjavaslat módosítja az úgynevezett különleges jogállású szervek közjogi tisztségviselőire vonatkozó, illetményt megállapító szabályokat is annak érdekében, hogy az érintettek illetménye igazodjon a Kit.-ben meghatározott magasabb illetményekhez.

A Törvényjavaslat szervezet-gazdaságossági és hatékonysági szempontok alapján lehetővé teszi, hogy a Miniszterelnöki Kormányiroda, valamint a minisztériumok esetében közös hivatali szervezet legyen létrehozható. A Kit. III. Fejezetében szabályozott központi kormányzati igazgatási szervek esetében összességében megállapítható, hogy a funkcionális feladatok ellátása (különösen: költségvetés, pénzügy, jogi feladatok, koordináció, személyügy, iratkezelés, biztonsági feladatok) az egyes tárcák esetén egymáshoz nagyban hasonló munkamegosztási és szervezeti keretek között működik. Ezért a Kit. módosítása megteremti annak lehetőségét, hogy a szervek e feladatok ellátására közös hivatali szervezetet hozzanak létre. A közös hivatali szervezet létrehozása azzal az előnnyel jár, hogy a szervezeteknek nem kell valamennyi funkcionális feladatra önálló szervezeti egységeket létrehozni, hanem e feladatok ellátását a közös hivatali szervezet biztosíthatja.

A Kit. mindezidáig az illetmény, az előmenetel és a szabadságok szempontjából külön kezelte a fővárosi és megyei kormányhivatalokban dolgozó kormányzati ügykezelőket és kormánytisztviselőket, ezáltal szem előtt tartva az állami tisztviselőkről szóló törvénnyel elért vívmányokat. Az elmúlt időszakban azonban az érintettek részéről megfogalmazódott az az igény, hogy a kormányzati igazgatás területi szerveinél foglalkoztatottak jogviszonyára azonos szabályok vonatkozzanak, mint a központi kormányzati igazgatási szervek tisztviselőinek jogviszonyára. A kormányzati igazgatási rendszer egységesítésének 2018-ban megkezdett folyamatát folytatva a Törvényjavaslat 2020. január 1-jétől megszünteti a területi és a központi kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályozás kettősségét: a kormányhivatalok dolgozóira is kiterjesztésre kerül a Kit. által bevezetett illetmény- és elismerési rendszer, felváltva a senioritás elvére épülő előmeneteli rendszert.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. és a 2. §-hoz

A módosítás meghatározza azokat a szabályokat, amelyeket abban az esetben kell alkalmazni, ha más jogállású szervből átalakulással kormányzati igazgatási szerv jön létre. Ebben az esetben a jogelőd szerv foglalkoztatottjainak jogviszonya a törvény erejénél fogva a szerv átalakulását követő harmadik hónap első napján alakul át a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá. Ezen szabályozás szempontjából nem minősül új kormányzati igazgatási szervnek a kormányzati igazgatási szerv szétválásával, vagy a kormányzati igazgatási szervből történő kiválással létrehozott kormányzati igazgatási szerv, mivel egy ilyen szervnél már az új szerv létrejötte előtt is Kit. szerinti jogviszonyban történt a dolgozók foglalkoztatása. Ezzel összefüggésben szükséges a Kit. hatályának kiegészítése azzal a személyi körrel, akik a Kit. új 1/A. §-a alapján létesítenek kormányzati szolgálati jogviszonyt.

A 3. §-hoz

A Kit. a miniszterelnöki megbízottról szóló rendelkezések között tartalmazza azt az általános rendelkezést, mely szerint a Kit.-ben nem szereplő megbízatás kormányzati feladatok teljesítésére nem adható. Annak érdekében, hogy egyértelműen megállapítható legyen, hogy ez általános tilalom, a Törvényjavaslat a szabályt áthelyezi a kormányzati igazgatás tisztségviselőire vonatkozó rendelkezések közé.

A Kit. hatályos szabálya szerint a miniszterelnök a miniszterelnöki megbízottat, a Miniszterelnöki Kormányiroda, valamint az általános politikai koordinációért felelős miniszter által vezetett minisztérium állományába tartozó kormánytisztviselőt jogosíthatja fel miniszterelnöki tanácsadói vagy miniszterelnöki főtanácsadói megnevezés használatára. A Törvényjavaslat úgy módosítja ezt, hogy politikai szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottak részére és a miniszterelnöki megbízott részére adható ilyen cím.

A Törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztériumban, valamint a rendészetért felelős miniszter által vezetett minisztériumban kabinetfőnöknek

hivatásos szolgálati jogviszonyban álló, a honvédek jogállásáról szóló törvény szerint a minisztériumba vezényelt vagy kirendelt személy, illetve a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerint a minisztériumba vezényelt személy is kinevezhető legyen.

A 4. §-hoz

A módosítás alapján a Kit. kiegészül azzal a szabállyal, mely szerint a kormánybiztos biztos jogviszonyából származó jogok és kötelezettségek érvényesítéséért, valamint a jogviszonyával kapcsolatos kiadások költségvetési fedezetéért a kinevezésről szóló kormányhatározatban megjelölt minisztérium, illetve a Miniszterelnöki Kormányiroda a felelős.

Az 5. §-hoz

A módosítás kiegészíti a Kit.-et azzal a szabállyal, mely szerint miniszterelnöki biztos biztos jogviszonyából származó jogok és kötelezettségek érvényesítéséért valamint a jogviszonyával kapcsolatos kiadások költségvetési fedezetéért a kinevezésről szóló miniszteri utasításban megjelölt minisztérium, illetve a Miniszterelnöki Kormányiroda a felelős.

A 6. §-hoz

A hatályos szabályok szerint a helyettes államtitkárt a minisztérium szervezeti és működési szabályzatában jelenleg csak az általa irányított főosztályvezető, vagy a helyettes államtitkárt irányító államtitkár irányítása alá tartozó másik kijelölt főosztályvezető vagy helyettes államtitkár helyettesítheti. A módosítás lehetővé teszi, hogy a minisztérium bármely helyettes államtitkára vagy főosztályvezetője kijelölhető legyen a helyettesítésre.

A 7. §-hoz

A Honvédelmi Minisztérium szervezetére vonatkozó speciális szabályokat egészíti ki a módosítás azzal, hogy a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztériumban szervezeti egységhez nem rendelt álláshely hozható létre, a Magyar Honvédséggel való kapcsolattartás, valamint a kiemelt gazdálkodási feladatok koordinálása céljából. Az álláshelyet betöltő személyt a honvédelemért felelős miniszter nevezi ki. Az álláshelyet betöltő személy irányíthat önálló szervezeti egységet, továbbá az álláshelyhez rendszeresített beosztásra, rendfokozatra, illetményre és cím használatára jogosult.

A 8. §-hoz

A közös hivatali szervezet létrehozását lehetővé tévő tételes szabályozás kialakításakor a jogalkotó két fő szempontot tartott szem előtt.

Egyrésztől biztosítani kell, hogy az egyes szervek ne ad-hoc módon, tetszőleges szervvel és tartalommal hozzák létre a közös hivatali szervezetet. Ennek érdekében a Kormány rendeletben, egyedileg jelöli ki a közös hivatali szervezet létrehozására feljogosított szerveket.

Mindemellett – figyelemmel az adott egyedi szervezet feladataira és azok ellátásának rendjére – a szerveknek kellően rugalmas törvényi kereteket kell biztosítani az optimális közös feladatellátás kialakítása érdekében. Ennek megfelelően a közös hivatali szervezet létrehozása nem jelenti automatikusan valamennyi funkcionális feladat átvételét, hanem a szervek megállapodásban rögzítik a közös hivatali szervezet által ellátandó feladatok körét.

Magához a közös hivatali szervezetről szóló megállapodás hatályosulásához szükséges, hogy az ennek megfelelő szervezeti és működési szabályzatok kiadására vagy módosítására sor kerüljön.

A szabályozás további elemeit illetően kiemelés érdemel, hogy az átadó szerv továbbra is közreműködik a feladatokat átvevő szervezeti egységek irányításában, tekintve, hogy a közös hivatali szervezet működése jelentősen meghatározza egy szerv hatékony működését. A közös hivatali szervezet kialakítása mögött meghúzó feladat-átadásra figyelemmel rendezni kell az átadott, illetve átvett feladatokhoz kapcsolódó adatkezelési felhatalmazás kérdését.

A szabályozásnak kifejezetten a Kit. szerinti tisztségviselők szolgálati jogviszonyával összefüggő eleme, hogy a funkcionális feladatok közé tartozó személyügyi feladatok hatékonyabb ellátása miatt is sor kerülhet közös hivatali szervezet felállítására. Ehhez kapcsolódóan a szervek közötti megállapodás tárgya lehet a munkáltatói joggyakorlás

átadása a közös hivatali szervezet vezetője részére. A Kit. munkáltatói joggyakorló személyéről szóló rendelkezései között (Kit. 81. §-a) ezért e speciális esetről is szükséges rendelkezni.

Tekintettel arra, hogy közös hivatali szervezetet kizárólag a Kormány által megállapított szervezeti keretek között a Miniszterelnöki Kormányiroda és a minisztériumok hozhatnak létre, indokolt, hogy annak megszüntetésére is kormánydöntéssel kerülhessen sor.

A 9. §-hoz

A módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy olyan központi hivatalok esetében, amely illetékességi területe nem az egész országra terjed ki, törvényben vagy kormányrendeletben valamennyi irányítási jogkör átadható legyen egy másik központi kormányzati igazgatási szerv vezetőjének.

A 10. §-hoz

Új szabályként kerül rögzítésre, hogy abban az esetben, ha a kormányzati igazgatási szerv megszűnik, vagy egyéb okból kikerül a Kit. hatálya alól, a kormányzati igazgatási szerv alaplétszámába tartozó álláshely megszűnik.

A 11. §-hoz

A módosítás alapján pontosításra kerül, hogy az álláshely betölthető a kormányzati igazgatási szervhez vezényelt, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti jogviszonyban (a továbbiakban: hivatásos szolgálati jogviszony), valamint a kormányzati igazgatási szervhez a honvédek jogállásáról szóló törvény szerint vezényelt vagy kirendelt hivatásos vagy szerződéses szolgálati viszonyban (a továbbiakban: katonai szolgálati viszony) álló személlyel is, azzal, hogy ebben az esetben – a hivatásos szolgálati jogviszony és a katonai szolgálati viszony szünetelése esetének kivételével – nem jön létre a Kit.-ben meghatározott jogviszony és a hivatásos szolgálati jogviszony, valamint a katonai szolgálati viszony továbbra is fennáll.

A módosítás alapján lehetővé válik a szakmai vezetői álláshely betöltése a Kit. szerinti vezénylés vagy beosztás útján is.

A 12. §-hoz

A hatályos szabály alapján, ha az álláshely hat hónapon át betöltetlen, azt a Kormány – a rendeletében meghatározottak szerint – határozatával a központosított álláshelyállományba helyezi. A módosítás alapján lehetővé válik, hogy ha a kormányzati igazgatási szerv feladatainak ellátásához szükséges, a Kormány mellőzheti a hat hónapon át betöltetlen álláshelynek a központosított álláshelyállományba helyezését azzal, hogy ebben az esetben a törvény szerinti időtartam számítása újrakezdődik.

A módosítás alapján rögzítésre kerül az a szabály, mely szerint az álláshelyen létrehozott jogviszony a hat hónapos időtartamot a jogviszony kezdetének napjától számított 21. napon szakítja meg. Ez a szabály alkalmazandó akkor is, ha az álláshely betöltésére az álláshely-váltás vagy a jogviszony nyugvását követő kinevezés módosítására kerül sor azzal, hogy ezekben az esetekben az álláshely betöltése a kinevezés módosításától számított 21. napon szakítja meg a hat hónapos időtartamot.

A Törvényjavaslat meghatározza a kormányzati igazgatási szervek között történő álláshely cseréjére vonatkozó rendelkezéseket is. Ennek tükrében rögzítésre kerül, hogy a Kormány az érintett kormányzati igazgatási szerveket vezető, irányító vagy felügyelő miniszterek közös javaslatára – a törvény szerinti vezényléssel vagy kirendeléssel betöltött álláshelyek kivételével – két kormányzati igazgatási szerv azonos besorolási kategóriájú álláshelyét határozatával a rendeletében meghatározottak szerint megcserélheti egymással azzal, hogy a csere nem érinti az álláshelyeken fennálló jogviszonyok fennállását. Az álláshelyek cseréjét követően a munkáltatói jogkör gyakorlója szükség szerint módosítja az álláshely betöltésének feltételeit és az álláshelyen ellátandó feladatokat. A kormányhivatalok esetében ezt a szabályt azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a Kormány helyett a kormányhivatalok irányítására kijelölt miniszter jogosult az álláshelycserével kapcsolatos döntések meghozatalára.

A 13. §-hoz

A hatályos szabály szerint az európai uniós vagy elkülönített projekt, illetve program keretében meghatározott feladatok ellátására adott központosított álláshely nem vonható el a projekt, illetve program befejezéséig a kormányzati igazgatási szervtől. A Kormány azonban a központosított álláshelyállományból származó, a kormányzati igazgatási szerv által betöltött álláshelyet a központosított álláshelyállományba visszahelyezheti. Tekintettel arra, hogy a Kt. nem tartalmaz rendelkezést a tartósan betöltetlen központosított álláshelyre vonatkozóan, a módosítás akként rendelkezik, hogy valamennyi, a központosított álláshelyállományból származó álláshely a Kormány által a központosított álláshelyállományba visszahelyezhető.

A hatályos rendelkezések szerint az ágazati szakmai feladat, illetve e feladat támogatásának ellátása céljából a kormánytisztviselő a külpolitikáért felelős miniszter, illetve az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztériumba (a továbbiakban együtt: kihelyező szerv) a kormányzati igazgatási szerv döntése alapján – a kihelyező szervvel egyeztetve – a feladatellátáshoz szükséges határozott időre kirendelhető (a továbbiakban: külszolgálati kirendelés). A külszolgálati kirendelés idejére a kormánytisztviselő a kihelyező szerv állományába kerül, a feladatellátás idejének leteltét követően a kormányzati igazgatási szerv állományába visszakerül. A külszolgálati kirendeléssel érintett álláshelyen a kormányzati igazgatási szervnél létrehozható egy határozott idejű jogviszony arra az időre, amíg a külszolgálati kirendelés tart. Ha pedig nem kerül létrehozásra ezen az álláshelyen újabb jogviszony, akkor sem minősül betöltetlennek az álláshely a „hat hónapos szabály” alkalmazása szempontjából. A szakdiplomatak esetében előfordul, hogy a hatályos jogszabályok miatt a kormányzati igazgatási szervek az üres álláshelyükre, vagy az erre a célra igényelt álláshelyre felveszik az érintett személyt, aki adott esetben már másnap kirendelésre kerül, és ott marad az álláshely a kormányzati igazgatási szervnél. Erre való figyelemmel rendelkezik úgy a módosítás, hogy a tartós külszolgálat, külszolgálati felkészülés és a külszolgálatot követő átmeneti belső elhelyezés céljából kormányzati szolgálati jogviszony már eleve a kihelyező szervnél hozható létre.

A módosítás lehetővé teszi, hogy a nemzeti szakértő a központosított álláshelyállományba tartozó álláshelyen is foglalkoztatható legyen, ne csak az alaplétszám terhére.

Tekintettel arra, hogy nincs szabály arra az esetre, ha a központosított álláshely 6 hónapja betöltetlen, a hatályos szabályok kiegészítés szükséges azzal, hogy a tartósan betöltetlen alaplétszámba tartozó álláshelyre vonatkozó szabályokat alkalmazni rendeli a központosított álláshelyre is.

A 14. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy a kormányzati igazgatási szervnek a jogosultságkezelési nyilvántartásban szereplő kormánytisztviselője a Kormány rendeletében meghatározottak szerint közreműködik az álláshely-nyilvántartásban szereplő adatok kezelésében és az álláshely-nyilvántartással kapcsolatos feladatok ellátásában.

A 15. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy a kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv vezeti az Álláshely Nyilvántartó Rendszer részét képező álláshely-nyilvántartást és a jogosultságkezelési nyilvántartást.

A hatályos szabály szerint a kormányzati igazgatási szerv nem köteles előzetesen bejelenteni azokat a nem rendszeres juttatásokat, amelyek jogszabály alapján járnak. Ezt a kivételt törli a módosítás, és egyúttal a Kormányt hatalmazza fel arra, hogy rendeletében meghatározza a kivételeket, valamint a tájékoztatás tartalmát és formáját.

A 16. §-hoz

A módosítás alapján meghatározásra kerülnek azok az adatkörök, amelyeket a kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv által vezetett álláshely-nyilvántartás tartalmaz. A kormányzati igazgatási szervek álláshelyei vonatkozásában az adatok köre kibővül többek között a kormánytisztviselő kinevezési okmánya szerinti illetményével, illetve a munkaszerződés szerinti munkabérrel, valamint az illetményen felüli vagy a béren kívüli juttatások összegével. Továbbá az álláshely-nyilvántartás az álláshelyet betöltő személy(ek) személyazonosító adatait (családi és utónév, születési családi és utónév, születési hely és idő) is tartalmazni fogja. Ezen kívül rögzítésre kerülnek az álláshely-nyilvántartáshoz kapcsolódó hozzáférés szabályai, valamint az, hogy az álláshely-nyilvántartás más nyilvántartásokkal, adatbázisokkal is összekapcsolhatóvá válik.

A módosítás meghatározza a kormányzati személyügyi igazgatásra kijelölt szerv által – az álláshely-nyilvántartással kapcsolatos szerkesztési és betekintési jogosultságok azonosítása és ellenőrzése céljából – vezetett jogosultságkezelési nyilvántartásra vonatkozó legfontosabb szabályokat, ideértve a jogosultságkezelési nyilvántartásban szereplő adatok körét és az ehhez kapcsolódó adatkezelési szabályokat.

A 17. §-hoz

Az alaki kötöttségre vonatkozó rendelkezések kiegészülnek azzal, hogy a Kit. szerinti jognyilatkozatokat a tartalmuk szerint kell elbírálni.

A hatályos rendelkezések szerint az írásbeli jognyilatkozat akkor minősül közöltnek, ha azt a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek átadják, illetve az elektronikus dokumentum részükre hozzáférhetővé válik. A közlés akkor is hatályos, ha a címzett vagy az átvételre jogosult más személy az átvételt megtagadja vagy szándékosan megakadályozza. Erről jegyzőkönyvet kell felvenni. A módosítás alapján ezeket a szabályokat a Kit.-ben nevesített munkáltatói intézkedést tartalmazó elektronikus okiratok (kinevezési okmány, a kinevezés módosítása, a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos jognyilatkozat, az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló felszólítás és a fizetési felszólítás) vonatkozásában nem kell alkalmazni.

A 18. §-hoz

A módosítás alapján pontosításra kerül, hogy az alapvető munkáltatói döntési jogkörbe tartozó – legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással kiadmányozandó – munkáltatói intézkedések közlésére nem a 71. § (10) bekezdése irányadó. Ezeket a dokumentumokat az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény szerinti biztonságos kézbesítési szolgáltatásra alkalmas tárhelyre kell megküldeni, közöltnek az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény szerinti – valamint a törvény 72. §-ában rögzített – kézbesítés időpontjában minősülnek.

Az jogviszonyt azonnali hatállyal megszüntető munkáltatói intézkedések esetén – az azonnali hatályú megszüntetés jogintézményének lényegéből eredően – szükséges, hogy az intézkedés a dokumentum elektronikus úton történő megküldésével egyidejűleg kézbesítettnek – tehát közöltnek – minősüljön. Ugyanakkor – a felek együttműködési kötelezettségére is figyelemmel – az elektronikus tárhelyre történő megküldésről a foglalkoztató kormányzati igazgatási szervnek egyéb módon is meg kell kísérelnie tájékoztatni az érintettet (eltérő rendelkezés hiányában erre akár szóban, akár írásban sor kerülhet a helyben szokásos módon).

A 19. §-hoz

A módosítás alapján a Magyar Kormánytisztviselői Kar (a továbbiakban: MKK) működésére vonatkozó rendelkezések pontosításra kerülnek azzal, hogy az MKK elnöke – az MKK Országos Irodája mellett – irányítja az Országos Irodát vezető főtitkár tevékenységét is.

A 20. §-hoz

A hatályos szabályok szerint az MKK tagjairól és szerveiről nyilvántartást vezet. A módosítás kiegészíti a tagnyilvántartásra vonatkozó rendelkezést azzal, hogy az MKK tagnyilvántartását – a NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság által üzemeltetett informatikai rendszerben – az Országos Iroda vezeti.

A 21. §-hoz

A módosítás az MKK működési támogatásával összefüggő szabályok megállapítására irányul. Ezen kívül meghatározásra kerülnek azok az eljárási szabályok, amelyek az MKK általi megkeresésre vonatkoznak az adott kérdésben hatáskörrel rendelkező állami szerv esetében.

A 22. §-hoz

A közös hivatali szervezettel kapcsolatosan módosítja a Törvényjavaslat a munkáltatói jog gyakorlására vonatkozó szabályozást.

A 23. §-hoz

A módosítás kiegészíti a beosztási okirat tartalmát a kormánytisztviselő álláshelyének besorolásával és azonosítójával, továbbá előírja, hogy álláshelyváltás esetén a korábbi és az új álláshely azonosítóját is egyaránt rögzíteni kell a beosztási okiratban.

A 24. §-hoz

A módosítás alapján kiegészítésre kerül, hogy az ösztöndíjas jogviszony fennállása esetén a kormányzati igazgatási szerv alatt nem csak a befogadó intézményt, de – az illetmény kifizetés szabályainak figyelembevétel – az ösztöndíjat folyósító minisztériumot is érteni kell.

A 25. §-hoz

A módosítás kiegészíti azokat az eseteket, amikor a kormánytisztviselő a kinevezése módosítása miatt írásban kérheti a felmentését. Ennek alapján a kormánytisztviselő akkor is kérheti a felmentését, ha a kinevezés módosítására álláshelycsere miatt kerül sor.

A 26. §-hoz

Szükséges egyértelművé tenni, hogy a kormányzati igazgatási szervek közötti jogutódlás esetén miként alakul az érintett álláshelyeken fennálló jogviszonyok jogi sorsa. Az álláshelyen foglalkoztatott kinevezését ebben az esetben módosítani kell, az új beosztási okirat kiállítása az átvevő szerv, tehát az új foglalkoztató feladata. Amennyiben a jogviszony lényeges tartalma ennek következtében módosul, az érintett az általános szabályok szerint kérheti a felmentését. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni az álláshelycsere és az álláshelyváltás esetén is.

A 27. §-hoz

A hatályos szabály szerint a kormánytisztviselő részére a Kormány és a munkáltatói jogkör gyakorlója írhat elő kötelező képzést. Ezt kiegészíti a módosítás azzal, hogy a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító vagy felügyelő miniszter is előírhat kötelező képzést.

A 28. §-hoz

A hatályos szabály nem nevesíti a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás formái között a külföldi kiküldetést, csak a belföldit. Ezt a hiányosságot szünteti meg a módosítás. Szintén nevesítésre kerül a kormányhivatalok közötti kirendelés is a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatási formák körében. Kiegészül továbbá a szabályozás azzal, hogy a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatásról szóló írásbeli munkáltatói intézkedésben a Kormány rendeletében meghatározottokról kell rendelkezni.

A 29. §-hoz

A tartós külszolgálat esetei között nem nevesíti a Kit. a Magyarország Állandó NATO Képviselőtére, valamint a Magyarország Állandó EBESZ Képviselőtére történő kirendelést, ezért ezt pótolja a módosítás.

A 30. §-hoz

Tekintettel arra, hogy jelenleg nem egyértelmű a hatályos szabály az úgynevezett nyugvás eljárásrendjének alkalmazásával kapcsolatosan a tekintetben, hogy mikor szűnik meg a jogviszony, szükséges a rendelkezés pontosítása azzal, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnik abban az esetben, ha a kormányzati szolgálati jogviszony nyugvására vonatkozó szabályok alkalmazása során az ott megállapított határidő leteltéig a fogadó kormányzati igazgatási szerv nem állítja ki a beosztási okiratot.

A hatályos szabály szerint fel lehet menteni a kormánytisztviselőt, ha a Kormány döntése alapján a központosított álláshelyállományból származó álláshely visszakérül a központosított álláshelyállományba, illetve abban az esetben is, ha a Kormány az alaplétszám részét képező álláshelyet megszünteti vagy az megszűnik. A módosítás alapján ezekben az esetekben ex lege megszűnik a jogviszony.

A jogviszonyok elnevezése tekintetében pontosításra kerül az a szabály, mely szerint ha a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesítő személy a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését megelőzően a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szerinti kormányzati szolgálati vagy közszolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti, hivatásos szolgálati, katonai szolgálati, honvédelmi alkalmazotti vagy rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban állt, és e jogviszonyának megszűnését követő 30 napon belül első jogviszonyként kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít, jogviszonyát a Kit. alkalmazásában folyamatosnak kell tekinteni.

A 31. §-hoz

A hatályos szabályok szerint a Kit. csak a felmentés esetére írja elő, hogy ha a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyának megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként újabb kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít, kormányzati szolgálati jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni. Ezt a módosítás kiterjeszti a jogviszony megszüntetésének valamennyi esetére (a felek közös megegyezése, lemondás, hivatalvesztés fegyelmi büntetése, azonnali hatállyal a próbaidő alatt).

A megszűnésre vonatkozó szabállyal azonos tartalommal rögzíti a módosítás, hogy ha a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesítő személy a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését megelőzően a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szerinti kormányzati szolgálati vagy közszolgálati jogviszonyban, közalkalmazotti, hivatásos szolgálati, katonai szolgálati, honvédelmi alkalmazotti vagy rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban állt, és e jogviszonyának megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít, jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

A 32. §-hoz

A hatályos rendelkezések szerint a kormányzati szolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, a kormánytisztviselő által betöltött álláshely átszervezés miatt megszűnik. Ezt a módosítás kiegészíti azzal az esettel, ha az átszervezés miatt az álláshelyen ellátandó feladat szűnik meg (és nem az álláshely szűnik meg).

A 33. §-hoz

A hatályos szabály szerint a kormánytisztviselőt a felmentés időtartamának legalább a felére a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell, erre az időtartamra illetményre jogosult. A felmentésre vonatkozó szabályozás kiegészül azzal, hogy a kormánytisztviselő a felmentési idő egészére jogosult illetményre akkor is, ha a munkavégzési kötelezettség alól fizetés nélküli szabadság miatt mentesül (a gyeden, gyesen lévő tisztviselő ugyanis a kérelmére felmentésre kerülhet).

A 34. §-hoz

A módosítás szerint végkielégítés illeti meg a kormánytisztviselőt abban az esetben is, ha a központosított álláshelyállományból származó álláshely a Kormány döntése alapján az engedélyben meghatározott határidőnél korábban kerül vissza a központosított álláshelyállományba, vagy ha a Kormány a központosított álláshelyállományba tartozó álláshely betöltését határozatlan időre engedélyezte és visszavonja azt.

Továbbá végkielégítés illeti meg a kormánytisztviselőt abban az esetben is, ha a jogviszonya azért szűnik meg, mert a Kormány az alaplétszám részét képező álláshelyet megszünteti vagy az megszűnik.

A 35. §-hoz

A nagyszülői gyed bevezetése miatt a felmentési védelem kiegészül azzal az esettel, amikor az unoka gondozása céljából vesz igénybe fizetés nélküli szabadságot a kormánytisztviselő.

A 36. §-hoz

Technikai jellegű módosítás.

A 37. §-hoz

A Törvényjavaslat kiegészíti a pótszabadságok körét: az a kormánytisztviselő, aki vezetői pótszabadságra és a gyermekek után járó pótszabadságra nem jogosult, az ötvenedik életévének betöltésétől évente 3 munkanap pótszabadságot is igénybe vehet az alapszabadságán és az egyéb pótszabadságain felül.

A 38. §-hoz

A Törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a kormánytisztviselő az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül – az esedékesség évét követően is – igénybe vehesse a szabadságát, ha a kormánytisztviselő táppénz, szülési szabadság, vagy a gyermek, illetve az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság miatt nem tudja az esedékesség évében a szabadságát igénybe venni.

Ha a kormánytisztviselő a gyermek vagy az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság első hat hónapjára járó szabadságot nem kapta meg, azt a felek megállapodása alapján pénzben is meg lehet váltani a gyermek vagy az unoka gondozása, a hozzátartozó ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság megszűnését követően.

A 39. §-hoz

A módosítás áttekinthetőbbé teszi a fizetés nélküli szabadság eseteit, és az azokra vonatkozó szabályozást.

A 40. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy a tartósan távollévő kormánytisztviselő által betöltött álláshelyen az álláshely besorolási kategóriájától eggyel alacsonyabb, illetve eggyel magasabb besorolási kategóriához tartozó illetmény-sávba eső illetmény is kifizethető, ha a „helyettesítésre” létrehozott határozott idejű jogviszony miatt az szükséges.

A hatályos szabály szerint a kormánytisztviselő illetménye az adott naptári évben a teljesítményértékelés alapján módosítható. A Törvényjavaslat alapján minden olyan esetben, amikor az illetmény módosítása nem a kormánytisztviselő által betöltött álláshely besorolási kategóriájának módosulása miatt szükséges, csak teljesítményértékelés alapján módosítható az illetmény (függetlenül a naptári évtől).

A 41. §-hoz

A módosítás pontosítja a szolgálati elismerésre jogosító időtartam számításánál figyelembe veendő jogviszonyok egy részét, amely szerint a hivatásos szolgálati jogviszony, szerződéses vagy hivatásos katonai szolgálati viszony, a honvédelmi alkalmazotti jogviszony, a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony időtartamát kell figyelembe venni.

A módosítás rögzíti, hogy az elismerésre jogosító idő megállapításánál figyelembe kell venni a nyugvás szerinti munkahelyváltás esetén a nyugvás időtartamát, és a politikai felsővezetőként politikai szolgálati jogviszonyban töltött időt is.

A hatályos szabály szerint a kormánytisztviselő nem jogosult a szolgálati elismerésre, ha álláshelyi elismerésben részesült. Ezt a szabályt hatályon kívül helyezi a módosítás.

A 42. §-hoz

A Törvényjavaslat pontosítja, hogy a cafetériaajuttatás igénybevételének részletes szabályairól, elszámolásának rendjéről és visszatérítésének szabályairól a hivatali szervezet vezetője a Kormány rendeletében meghatározottak figyelembevételével rendelkezik a közszolgálati szabályzatban.

A 43. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a kormánytisztviselő részére kizárólag a Kit.-ben, valamint annak felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben nevesített visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő juttatás biztosítható. Továbbá rögzíti a módosítás, hogy a kormányzati igazgatási szerv szabályzata nem változtathatja meg a juttatás – Kit.-ben, illetve a Kormány rendeletében meghatározott – elnevezését és attól eltérőt nem alkalmazhat.

A 44. §-hoz

A Kit. csak a kormánytisztviselő általi lemondás esetére írja elő a tanulmányi szerződésből eredő kedvezmények visszafizetését. Ezt egészíti ki a módosítás azzal az esetkörrel, amikor nyugvás szerinti munkahelyváltásra, a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére, vagy a jogviszonynak felmentéssel történő megszüntetésére kerül sor (ez utóbbi esetében akkor, ha a kormánytisztviselő elmulasztja az egyéb jövedelemszerző tevékenység végzéséhez az előzetes engedély kérését vagy az azzal kapcsolatos bejelentés megtételét), illetve ha a jogviszony hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel szűnik meg.

A 45. §-hoz

A módosítás alapján új szabály, hogy a kormánytisztviselőnek unokája személyes gondozása érdekében fizetés nélküli szabadság jár a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt.

A 46. §-hoz

A módosítás alapján pontosításra kerülnek a közszolgálati panasz benyújtásával kapcsolatos rendelkezések. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a kormánytisztviselő azon kormányzati igazgatási szerv ellen nyújthat be közszolgálati panaszt, amelynél a kormánytisztviselő az álláshelye szerinti feladatát ellátja vagy ellátta.

A módosítás szerint a Kit.-ben nevesített igények esetén a sérelmesnek tartott munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül, az egyéb igények esetén az elévülési időn belül lehet közszolgálati panaszt benyújtani.

A módosítás eredményeképpen kibővül a Közszolgálati Döntőbizottság hatásköre, amely azt jelenti, hogy valamennyi kormányzati szolgálati jogviszonyból eredő igény vonatkozásában közszolgálati panaszt lehet előterjeszteni a Közszolgálati Döntőbizottsághoz. Ezzel párhuzamosan hatályon kívül helyezésre kerülnek a véleményezési eljárás szabályai.

A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a Közszolgálati Döntőbizottság az eljárásában érvényesített igény elbírálása céljából, azzal összefüggésben megismert személyes adatokat az adatkezelés céljának megvalósulásáig, de legkésőbb az eljárás tárgyát képező ügy iratainak selejtezéséig vagy levéltárba adásáig kezeli.

A 47. §-hoz

A módosítás szerint rögzítésre kerül, hogy a közszolgálati személyügyi nyilvántartás az álláshely-nyilvántartással összekapcsolható.

A 48. §-hoz

A módosítás alapján rögzítésre kerül, hogy a kormányzati igazgatási szerv által elektronikusan vezetett közszolgálati alapnyilvántartás az álláshely-nyilvántartással összekapcsolható. Ezen kívül meghatározásra kerülnek közszolgálati alapnyilvántartásról készített másolat átadásának szabályai és a büntetőeljárás megindításával összefüggő adatkezelés részletszabályai is.

A 49. §-hoz

A módosítás alapján a személyügyi központ nyilvántartja és kezeli többek között a teljesítményértékelés adatait is. Ezzel összefüggésben kerülnek meghatározásra az adatnyilvántartás és adatkezelés legfontosabb szabályai. Ezen kívül rögzítésre kerülnek a Nemzeti Közszolgálati Egyetem által működtetett, a kormánytisztviselő képzésével, továbbképzésével, vizsgáztatásával összefüggő központi nyilvántartáshoz kapcsolódó adatkezelési szabályok is.

Az 50. §-hoz

A módosítás szerint a személyi anyag részét képezi a kormánytisztviselő korábbi foglalkoztatási jogviszony-igazolásának másolata, a kormánytisztviselő végzettségét, szakképzettségét, szakképesítését igazoló okiratának másolata, a közszolgálati alapnyilvántartás szerinti személyes adatainak igazolására szolgáló okiratok másolata, valamint az álláshely betöltéséhez, feladatainak ellátásához szükséges egyéb engedélyek is. Ezen felül pontosításra

kerülnek azon esetek, amikor a törvényben meghatározott ideig meg kell őrizni a kormánytisztviselő átadott személyi anyagának másolatát.

Az 51. §-hoz

A Kit. rögzíti, hogy a Kormány ellenőrzi – a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter és a kormányhivatal közreműködésével – a kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó jogszabályok végrehajtását. A módosítás szerint a kormányhivatal elhagyásra kerül a közreműködők köréből.

Az 52. §-hoz

A módosítás alapján meghatározásra kerül a politikai felsővezető politikai szolgálati jogviszonyára nem alkalmazandó szabályok köre merev hivatkozás formájában.

Az 53. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy a kormány megbízott szabadsága tekintetében a Kit. szerinti munkáltatói jogköröket a kormányhivatal irányítására kormányrendeletben kijelölt miniszter által kijelölt politikai felsővezető gyakorolja.

Az 54. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a honvédek jogállásáról szóló törvény alapján a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztériumba vezényelt vagy kirendelt kabinetfőnök, illetve a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény alapján a rendészetért felelős miniszter által vezetett minisztériumba vezényelt kabinetfőnök jogviszonyára a honvédek jogállásáról szóló törvényt, illetve a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényt kell alkalmazni.

Az 55. §-hoz

A módosítás kiegészíti a biztosi jogviszonyban álló személyekre vonatkozó közös szabályokat azzal, hogy más tisztség, megbízás, egyéb munkavégzéssel együtt járó tevékenység végzése, illetve jogviszony létrehozása szempontjából a biztosi jogviszony nem minősül munkavégzésre, illetve foglalkoztatásra irányuló jogviszonynak, továbbá nem keletkeztet összeférhetlenséget.

Az 56. §-hoz

A módosítás alapján meghatározásra kerülnek a közigazgatási államtitkár és a helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonyára nem alkalmazandó szabályok köre merev hivatkozás formájában.

Az 57. §-hoz

A Törvényjavaslat szerint a gyermek- és ifjúságpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztériumban helyettes államtitkárként kinevezhető az a büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választható személy is, aki még nem rendelkezik a Kit. által előírt szakképzettséggel, de annak megszerzésére irányuló képzésben vesz részt, feltéve, hogy a helyettes államtitkár feladatkörébe tartozik az ifjúságpolitikával kapcsolatos feladatok ellátása.

Az 58. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Kit. csak a központi hivatal vezetőjének kinevezésére vonatkozó szabályokat határozza meg, szükséges rögzíteni a központi hivatal vezetője helyettesének kinevezésével kapcsolatos rendelkezéseket is.

Az 59. §-hoz

A módosítás kiegészíti a központi hivatal vezetőjének és a helyettesének javadalmazására vonatkozó szabályokat azzal, hogy annak a központi hivatalnak a vezetője, amelyik a feladatát nem az ország egész területére kiterjedő illetékességgel látja el, törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a Kit. szerinti minisztériumi főosztályvezetői illetményre jogosult, míg a helyettese a központi hivatal főosztályvezetőjének járó illetményre.

A 60. §-hoz

A főigazgató pótszabadságának mértékét állapítja meg a módosítás.

A 61. §-hoz

A módosítás rögzíti, hogy a szakmai vezető kormányzati szolgálati jogviszonyára – a Kit.-ben meghatározott eltérésekkel és kivételekkel – a kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni.

A 62. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a kormányhivatal igazgatójának vezetői pótszabadsága megegyezik a főosztályvezetői pótszabadsággal.

A 63. §-hoz

A Törvényjavaslat rögzíti, hogy a járási hivatal vezetője helyettesének pótszabadsága megegyezik az osztályvezetői pótszabadsággal.

A 64. §-hoz

A főosztályvezető és az osztályvezető kinevezésével kapcsolatosan a hatályos szabály csak a minisztériumok esetében írja elő, hogy a főosztályvezetői és osztályvezetői álláshely betöltésére javasolt személyről a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító vagy felügyelő miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási államtitkára tájékoztatja a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási államtitkárát, aki a javasolt személlyel szemben a tájékoztatást követő tizenöt napon belül kifogással élhet. Ezt kiterjeszti a módosítás valamennyi kormányzati igazgatási szervre főosztályvezetőjére, osztályvezetőjére.

A 65. §-hoz

A kormányhivatal főosztályvezetőjének és osztályvezetőjének illetményére vonatkozó szabályokat állapítja meg a módosítás.

A 66. §-hoz

A módosítás a kormányzati igazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállaló munkaviszonyának munkáltató általi felmondással történő megszüntetésének eseteit pontosítja. Ennek alapján az érintett munkavállaló munkaviszonyát a munkáltató felmondással megszüntetheti a törvényben meghatározott ok fennállása (létszámcsökkentés, álláshelyen ellátandó feladat megszűnése) esetén, vagy ha a munkavállaló a Kit. szerinti összeférhetlenséggel kapcsolatos előzetes engedély kérését vagy bejelentés megtételét elmulasztja.

A módosítás továbbá rögzíti, hogy a Kit. szerinti szabályzat és közszolgálati szabályzat a munkavállalók esetében a munka törvénykönyvéről szóló törvény szerinti munkáltatói szabályzatnak minősül.

A 67. §-hoz

A módosítás kiegészíti a munkaviszony létrehozására vonatkozó szabályokat. A módosítás szerint a munkavállaló munkaszerződésében rögzíteni kell a munkavállaló álláshelyének azonosítóját, továbbá azt, hogy a munkavállaló munkaköri leírásban meg kell határozni a munkavállaló álláshelyén a munkavállaló által ellátandó feladatokat. is. Ezen kívül meghatározásra kerülnek a munkavállaló esetében fennálló álláshely-váltás és az ezzel összefüggő munkaszerződés módosításának legfontosabb szabályai is.

A módosítás a munkaviszonyt létesíteni szándékozó személy esetében is előírja a hatósági bizonyítvánnyal összefüggő szabályok alkalmazását, továbbá rögzíti a kormányzati igazgatási szerv által vezetett munkaügyi nyilvántartással összefüggő adatkezelés szabályait.

A 68. §-hoz

Módosításra és kiegészítésre kerülnek a Kit.-ben meghatározott felhatalmazó rendelkezések.

A 69. §-hoz

A módosítás megszünteti a kormányhivataloknál az ügykezelő kategóriát, ezért szükséges az átmeneti rendelkezés módosítása.

A 70. §-hoz

A kormányhivatalok kormánytisztviselőire kiterjeszti a törvényjavaslat a központi kormányzati igazgatási szervek kormánytisztviselőire vonatkozó szabályokat. A módosítás az ehhez kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

A Kit. szerinti átmeneti rendelkezések kiegészülnek a Törvényjavaslat szerinti rendelkezések alkalmazásával összefüggő átmeneti szabályokkal.

A 71. §-hoz

Módosulnak a Kit. 3. és 4. mellékletei.

A 72. §-hoz

Részben technikai, részben a tartalmi koherencia megteremtését elősegítő szövegcsere módosítások.

A 73. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

A 74. §-hoz

Tekintettel arra, hogy az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény (a továbbiakban: Áttv.) 2019. január 1-jétől hatálytalan, valamint arra, hogy a Kit. 285. § (1) bekezdés d) pontja szerint 2019. március 1-jével a területi kormányzati igazgatási szervnél foglalkoztatott állami tisztviselők és állami ügykezelők állami szolgálati jogviszonya kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakul át, indokolt az állami tisztviselő fogalmat hatályon kívül helyezni.

A 75. §-hoz

A köztársasági elnöki tisztségből, illetve ennek kapcsán az egykori köztársasági elnök felesége vagy férje által betöltött szerepből fakadó feladatok ellátására tekintettel módosítja a Javaslat az illetékekről szóló törvényt.

A 76. §-hoz

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 31. § c) pontja alapján mentes az idegenforgalmi adó alól – többek között – az a magánszemély, aki közszolgálati kötelezettsége teljesítése okán tartózkodik az önkormányzat illetékességi területén. A közszolgálati kötelezettség fogalmának meghatározásánál a Htv. értelmező rendelkezése visszautal azon státusztörvényekre, amelyek a közszolgálati jogviszonyban állók jogviszonyának tartalmát meghatározzák, szabályozzák. Tekintettel arra, hogy a Kit. egyes, közszolgálati jogviszonyban álló személyi csoportok tekintetében a korábbi státusztörvények helyébe lép, így indokolt a Htv. közszolgálati kötelezettség fogalmának módosítása.

A 77. §-hoz

A módosításra a Kit-tel való összhang megteremtése érdekében van szükség, fogalom pontosításra kerül sor a kormányzati igazgatási szervek megnevezése vonatkozásában.

A 78. §-hoz

A Kit. kiegészült a jogviszonyváltás általános szabályával, ezzel összefüggésben szükséges a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) jogviszonyváltási szabályainak módosítása a két

szabályozás közötti összhang megteremtése érdekében, a Kjt. 25/C. § hatálya a jövőben nem terjed ki a Kit. hatálya alá tartozó foglalkoztató szervekre és kormánytisztviselőre.

A 79–82. §-hoz

A Kjt. módosítása értelmében lehetővé válik áthelyezés jogcímen a jogviszonyváltás a Kjt. és a honvéd alkalmazottak jogállásáról szóló törvény között. A Kit. az áthelyezés jogintézményét nem ismeri, így az egyes jogállási törvények közötti váltás esetén szükséges a jogviszony folyamatosságát biztosítani. A Kjt. módosítása lehetővé teszi, hogy a Kit. hatálya alatt állt, közalkalmazotti jogviszonyt létesítő személy esetében a jogviszony folyamatos maradjon. A módosítás értelmében a 30 napos szabály alapján létesített közalkalmazotti jogviszony és az azt megelőző, Kit. alapján létesített jogviszony megszűnése, megszüntetése közötti időtartamot a végkielégítésre való jogosultság szempontjából figyelembe kell venni, továbbá ez az időtartam közalkalmazotti jogviszonyban töltött időnek minősül.

A 83. §-hoz

Szintén a Kit. jogviszonyváltási szabályozásával teremt összhangot a Kjt. 25/C. §-ának módosítása, a szabályozás megkettőzésének elkerülése érdekében.

A 84. és 85. §-hoz

A Rendőrségről szóló törvény módosítása meghatározza azokat a rendőri intézkedéseket, amelyekkel szemben panasz nyújtható be az alapvető jogok biztosához; egyúttal elvégzi a Független Rendészeti Panasztestület jogállása és eljárása szabályozásának a rendőrségi törvényből való deregulációját.

A 86. §-hoz

A Magyar Tudományos Akadémiáról szóló 1994. évi XL. törvény (a továbbiakban: MTAtv.) 13. § (1) bekezdése az Akadémia elnökét, alelnökeit, főtítkárait és főtítkárhelyettesét a hazai akadémikusok közül, a hazai akadémikusok javaslata alapján három évre a Közgyűlés választja. Az elnököt tisztségében a köztársaság elnöke megerősíti.

Az MTAtv. 13. § (4) bekezdése kimondja, hogy az elnököt a miniszteri illetménnyel azonos mértékű javadalmazás illeti meg, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 904.410 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = $1.296.321 \text{ Ft.}$ Az elnök járadéka 455.000 Ft.

Egyéb juttatásai tekintetében a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényben, továbbá az állami vezetők és az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendeletben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

Az Magyar Tudományos Akadémiáról szóló törvény 13. § (1) bekezdése szerint a főtítkárt a Közgyűlés választja.

A főtítkár közigazgatási államtitkári illetményre, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 695.700 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 997.170 Ft. -ra jogosult.

A főtítkárhelyettes a helyettes államtitkári illetményre, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 9 = 347.850 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 521.775 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 747.878 Ft. jogosult.

Egyéb juttatásai tekintetében a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényben, továbbá az állami vezetők és az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendeletben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

A módosítás a Magyar Tudományos Akadémia tisztségviselőnek az illetményét a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti állapítja meg. Az elnök a közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő ($1.900.000 \text{ Ft.}$), a főtítkárt a helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő ($1.650.000 \text{ Ft.}$) illetményben részesül. A főtítkárhelyettes illetménye a főtítkár illetményének 90%-a ($1.485.000 \text{ Ft.}$).

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változtatlanul hagyja.

A 87. §-hoz

A módosítás indoka, hogy a Kit. január 1-jei hatályba lépésével a kormányhivatal szervtípus elnevezése kormányzati főhivatalra változott.

A 88. §-hoz

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. § 4. pont e) alpontja az egyes státusztörvények szerinti jogviszonyokra határozza meg a jövedelemszerzés helyét. Tekintettel arra, hogy a Kit. hatálybalépésével az egyes jogviszonyok átalakulnak, indokolt a szabály pontosítása.

A 89. §-hoz

A köztársasági elnöki tisztségből, illetve ennek kapcsán az egykori köztársasági elnök felesége vagy férje által betöltött szerepből fakadó feladatok ellátására tekintettel módosítja a Javaslat a személyi jövedelemadóról szóló törvényt.

A 90. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés a Független Rendészeti Panasztestület megszűnésével összefüggésben.

A 91. §-hoz

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 35. § (2) bekezdése alapján a Gazdasági Versenyhivatal elnökét a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki.

A Tpv. 42. § (1) bekezdése szerint az elnök a miniszterrel azonos illetményben, részesül, azzal, hogy az elnök vezetői illetménypótléka az alapilletményének 110%-a, az illetménykiegészítése az alapilletményének 80%-a, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.} + \text{illetménykiegészítés (80\%)} = 1.085.292 \text{ Ft.} + \text{vezetői illetménypótlék (110\%)} = 1.748.526 \text{ Ft.}$

Egyebekben az elnök miniszteri juttatásokra jogosult.

A Tpv. 42. § (1) bekezdése szerint az elnökhelyettes a közigazgatási államtitkárral azonos illetményben, részesül, azzal, hogy az elnökhelyettes vezetői illetménypótléka az alapilletményének 100%-a, az illetménykiegészítése az alapilletményének 80%-a. Az elnökhelyettes, $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.} + \text{illetménykiegészítés (80\%)} = 834.840 \text{ Ft.} + \text{vezetői illetménypótlék (100\%)} = 1.298.640 \text{ Ft.}$ illetményre jogosult.

Egyebekben az elnökhelyettes közigazgatási államtitkári juttatásokra jogosult.

A Tpv. 42. § (1) a főtitkár a helyettes államtitkárral azonos illetményben részesül azzal, hogy vezetői illetménypótléka az alapilletményének 90%-a, továbbá illetménykiegészítése az alapilletményének 70%-a. A főtitkár illetménye: $38.650 \text{ Ft.} \cdot 9 = 347.850 \text{ Ft.} + \text{illetménykiegészítés (70\%)} = 591.345 \text{ Ft.} + \text{vezetői illetménypótlék (90\%)} = 904.410 \text{ Ft.}$

A Versenytanács tagjának alapilletménye a köztisztviselői illetményalap tízszerese, vezetői illetménypótléka az alapilletményének 80%-a.

A módosítás a Gazdasági Versenyhivatal tisztségviselőinek illetményének megállapítása tekintetében a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 149. § (1) bekezdése szerinti havi bért veszi alapul, amely összege jelenleg 5.000.000 Ft.

A Gazdasági Versenyhivatal elnökének havi illetménye a fenti havi bér 80%-a (4.000.000 Ft.), az elnökhelyettes illetménye az Elnök havi illetményének 90%-a (3.600.000 Ft.), a főtitkár illetménye az Elnök havi illetményének 60%-a (2.400.000 Ft.).

A Versenytanács tagjának az illetménye az Elnök havi illetményének 50%-a (2.000.000 Ft.).

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 92. és 93. §-hoz

A módosítás a kormányzati igazgatási szerv szervtípus megjelenése miatt szükséges szövegpontosítást vezet át. Ezen felül az állami tisztviselő fogalmának a jogrendszerből való kivezetésével összhangban hatályon kívül helyezi az állami tisztviselő szövegrészt.

A 94. §-hoz

A módosítás indoka, hogy a Kit. január 1-jei hatályba lépésével a kormányhivatal szervtípus elnevezése kormányzati főhivatalra változott.

A 95. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 96. §-hoz

Az állami tisztviselő fogalmának – és az állami szolgálati jogviszony kategóriájának – kivezetése miatt szükséges hatályon kívül helyezés.

A 97. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés a Független Rendészeti Panasztestület megszűnésével összefüggésben.

A 98. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása, valamint a biztos jogviszony beemelése miatt szükséges fogalmi pontosítások átvezetése.

A 99. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 100. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 101–103. §-hoz

A Kit.-tel való összhang megteremtése érdekében szükséges módosítások a törvény megnevezésének pontosítása, valamint a Kit. szerinti vezetői kategóriák megfelelő leképezése érdekében.

A 104. §-hoz

Az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény (a továbbiakban: ÁBTLtv.) 8. § (5) bek. szerint a főigazgatót az Országgyűlés elnöke nevezi ki.

A Kttv. 236. § (2) bekezdése alapján a főigazgató főosztályvezetői illetményre jogosult azzal, hogy az alapilletménye az illetményalap 11-szerese, vezetői illetménypótléka 30%, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 11 = 425.150 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (80%) = 765.150 Ft. + vezetői illetménypótlék (30%) = 892.695 Ft.

Egyéb juttatásait az Országgyűlés elnöke állapítja meg.

A Kttv. 236. § (1) bekezdése szerint a főigazgató-helyettes főosztályvezetői illetményre jogosult azzal, hogy alapilletménye az illetményalap 9,5-szerese, $38.650 \text{ Ft.} \cdot 9,5 = 365.175 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (80%) = 660.915 Ft. + vezetői illetménypótlék (30%) = 770.467 Ft.

Egyéb juttatásait az Országgyűlés elnöke állapítja meg.

A főigazgató a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.900.000 Ft.), a főigazgató-helyettes a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre jogosult (1.650.000 Ft.).

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 105. §-hoz

Az állami vezető fogalmának tartalmi átalakítása okán szükséges pontosítás, a rendelkezés szempontjából releváns foglalkoztatotti kör felsorolásával. Az állami vezető kategória megszüntetésével összhangban, annak tartalmát leképezve szükséges a foglalkoztatotti kategóriát megadni, figyelemmel a Kit. 3. §-ában foglaltakra.

A 106. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 107–109. §-hoz

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 35. § (1) bekezdése szerint az elnököt a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki.

Az Ebktv. 38. § (1) bekezdése alapján az Egyenlő Bánásmód Hatóság elnöke miniszteri illetményre jogosult, azzal, hogy a vezetői illetménypótlék mértéke a miniszteri vezetői illetménypótlék másfélszerese, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 904.410 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) másfélszerese = $1.492.276 \text{ Ft.}$

Juttatásai tekintetében is a miniszterhez igazodik.

Az Ebktv. 43. § (1) bekezdése alapján az elnökhelyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 695.700 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 997.170 Ft.

Juttatásai tekintetében is az államtitkárhoz igazodik.

A módosítás az Egyenlő Bánásmód Hatóság tisztségviselőnek az illetményét a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti állapotja meg.

A hatóság elnöke a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.900.000 Ft.), a hatóság elnökhelyettese a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.650.000 Ft.) jogosult.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 110–111. §-hoz

Az alkalmazandó törvény a Kttv. helyett a Kit., a pontosítást szövegcsere módosítással szükséges kezelni.

A 112–114. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 115. §-hoz

Az állami vezető fogalmának tartalmi átalakítása okán szükséges pontosítás, a rendelkezés szempontjából releváns foglalkoztatotti kör felsorolásával. Az állami vezető kategória megszüntetésével összhangban, annak tartalmát leképezve szükséges a foglalkoztatotti kategóriát megadni, figyelemmel a Kit. 3. §-ában foglaltakra.

A 116. §-hoz

Az állami tisztviselők kormánytisztviselővé válásával összhangban lévő szövegpontosítás.

A 117–118. §-hoz

Az állami tisztviselő fogalmának a jogrendszerből való kivezetésével összhangban a fogalom hatályon kívül helyezése szükséges, ezt hajtja végre a módosítás.

A 119–120. §-hoz

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) legutóbbi módosítása miatt szükségessé vált a jogszabály technikai pontosítása, amely a Ksztv. 5. § (3) bekezdés záró szövegrészét módosítja, illetve annak tévesen g) pontként jelölését megszünteti.

A Törvényjavaslat újrászabályozza az államtitok illetményét. Annak az államtitkárnak az alapilletménye, aki egyidejűleg országgyűlési képviselői mandátumot is betölt, a korábbi szabályoknak megfelelően alakul. Az az államtitkár, aki nem rendelkezik országgyűlési mandátummal, a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetményre jogosult, amelynek összegét a miniszter állapítja meg. Ha az államtitkár tevékenységét a miniszterelnök irányítja, akkor az államtitkár illetményének összegét az illetményávon belül a miniszterelnök állapítja meg.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 121. §-hoz

A Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Nemzeti Földügy Központtá alakult, azonban az elnevezése nem került teljes körűen pontosításra, a módosítás ezt pótolja, valamint az állami vezetői kategória megszűnése miatt annak tartalmát módosítja.

A 122. §-hoz

A Kit. a Ksztv. szerinti „kormányhivatalt” már „kormányzati főhivatal” elnevezéssel szabályozza, ezért a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a megváltozott terminológiának megfelelő technikai jellegű módosítás.

A 123. §-hoz

Az állami vezető kategória megszüntetésével összhangban, annak tartalmát leképezve szükséges a foglalkoztatotti kategóriát megadni, figyelemmel a Kit. 3. §-ában foglaltakra.

A 124. §-hoz

Az állami vezető kategória helyett az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény kérdéses rendelkezésénél a Kit. szerinti politikai és szakmai felsővezető szerepeltetése indokolt a rendelkezés tartalma alapján.

A 125. §-hoz

A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 126. §-hoz

A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény (a továbbiakban: MMAtv.) 22. § (1) bekezdés szerint az elnököt a közgyűlés választja, az elnököt tisztségében a köztársasági elnök megerősíti.

Az MMAtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Magyar Művészeti Akadémia elnökét a miniszteri illetménnyel azonos mértékű díjazás illeti meg, azaz 38.650 Ft. * 15,6 = 602.940 Ft. + illetménykiegészítés (50%) = 904.410 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 1.296.321 Ft.

Egyéb juttatásaik tekintetében a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényben, továbbá az állami vezetők és az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendeletben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

A főtítkárt a közigazgatási államtitkári illetménnyel azonos mértékű javadalmazás illeti meg, $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 695.700 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 997.170 Ft.

Az elnök és a főtitkár az Alapszabályban rögzített feltételek szerint költségtérítésben részesül.

A módosítás a Magyar Művészeti Akadémia tisztségviselőnek az illetményét a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti állapítja meg.

Az elnököt a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetmény ($1.900.000 \text{ Ft.}$), a főtítkárt a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetmény ($1.650.000 \text{ Ft.}$) illeti meg.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 127–138. §-hoz

Az állami vezető kategória helyett az köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CX. törvény 11. § (1) bekezdésében a Kit. szerinti politikai és szakmai felsővezető szerepeltetése indokolt.

A köztársasági elnök illetményét a törvény jelenleg a köztisztviselői illetményalap harminckilencszeresében határozza meg. A módosítás a köztársasági elnök tiszteletdíját a másik fő közjogi méltóság, a házelnök tiszteletdíjának 1,1-szeresében határozza meg.

A hatályos törvény csak a köztársasági elnök, illetve a volt köztársasági elnök özvegyét megillető juttatásokról rendelkezik, és nincs tekintettel arra, hogy a gyakorlatban a hivatalban lévő köztársasági elnök felesége vagy férje – szerepéből adódóan – sok esetben jóval aktívabban vesz részt a közéletben, mint a köztársasági elnöknek vagy a volt köztársasági elnöknek az özvegye, ezért a javaslat biztosítja részére mindazon feltételeket (például kétfős titkárság), mint amelyek egyébként az özvegyet is megilletik, vagy amelyek őt hivatali, reprezentatív feladatai ellátásához kapcsolódóan segíthetik. A köztársasági elnöki tisztségből, illetve ennek kapcsán az egykori köztársasági elnök felesége vagy férje által betöltött szerepből fakadó feladatok ellátására tekintettel biztosítja a javaslat a köztársasági elnök, volt köztársasági elnök özvegye részére az özvegyi ellátást mindaddig, amíg az özvegynek özvegyi nyugdíját nem állapítanak meg, vagy újabb házasságot nem köt.

A javaslat emellett a volt köztársasági elnök közéletben való szerepvállalásával összefüggő, külföldi hivatalos programon való részvételéhez kapcsolódóan is rendelkezik az igénybe vehető juttatások köréről.

A 139–147. §-hoz

Az alapvető jogok biztosja az egyéni panasz orvoslását célzó javaslatán túlmenően az alapvető az alapvető jogok tiszteletben tartása és hatékonyabb védelme érdekében javaslatot tehet az országos rendőrfőkapitánynak és a főigazgatóknak utasítás kiadására, módosítására vagy hatályon kívül helyezésére.

Az alapvető jogok biztosja az alapvető jogok biztosáról szóló törvény (a továbbiakban: Ajbt.) rendelkezései alapján jogosult a rendőrség hatósági tevékenységének vagy mulasztásának a vizsgálatára, ha a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. új fejezete a rendőrségi törvény alapján előterjesztett rendőrségi panaszok vizsgálatára vonatkozó speciális szabályokat határoz meg. A rendőrségi törvény alapján előterjesztett panaszok kapcsán az alapjogi biztos a jogorvoslati lehetőségek kimerítését megelőzően, a panasz rendőri szerv általi elbírálása előtt jár el.

A törvény meghatározza az alapvető jogok biztosának a rendőrségi panaszok vizsgálatára felhatalmazott munkatársa jogait és kötelezettségeit.

A törvény bővíti a panasz benyújtására nyitva álló határidőt. A rendőrségi panaszok előterjesztésére – az alapjogi biztos más eljárásaihoz hasonlóan – a panaszolt intézkedéstől számított egy éven belül nyílik lehetőség.

Abban az esetben, ha a panaszos a rendőri szerveknél terjeszti elő panaszát, és az alapjogi biztos értesíti eljárásának lehetőségéről, az értesítéstől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, vagy a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója, illetve az idegenrendészeti szerv főigazgatója az alapvető jogok biztosa által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A törvény meghatározza a rendőrségi panasz elutasításának eseteit. A biztos az alapjogi visszasságot feltáró vagy alapjogi szempontból lényeges kérdést érintő vizsgálatáról jelentést készít, amelyet megküld a rendőri szervnek.

A rendőri szerv a jelentést ismeretében bírálja el a panaszt. Amennyiben eltér az alapjogi biztos jelentésétől, ezt köteles megindokolni. Ha a panaszos a rendőri szerv határozatának felülvizsgálatát kéri a bírságtól, az alapjogi biztos a perben beavatkozóként részt vehet. A törvény ezzel lehetőséget ad arra, hogy az alapvető jogok biztosa megállapításait és alapjogi érveit közvetlenül, akár a tárgyaláson ismertethesse a bírósággal. Az alapjogi biztos eddig a környezet állapotával összefüggő közigazgatási döntés elleni közigazgatási per során volt jogosult beavatkozóként részt venni, indokolt, hogy e jogosultság a rendőrségi panaszokkal kapcsolatos eljárásban is megillessen.

Az alapvető jogok biztosának anonimizált jelentései nyilvánosak. A rendőri szerv határozatának meghozatalát követően az alapvető jogok biztosa jelentését – a személyazonosító adatoktól megfosztva – köteles honlapján közzétenni, kivéve, ha a közzététel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott.

Az alapvető jogok biztosa a rendőrségi panaszok kapcsán folytatott vizsgálatait az Országgyűlésnek évente benyújtott beszámolója külön fejezetében ismerteti.

Az alapvető jogok biztosa maga alakítja ki hivatali szervezetét. A rendőri intézkedéssel szembeni beadványok és rendészeti panaszok jelentősége miatt a Hivatalban önálló szervezeti egység alakul, melynek vezetője a rendészeti igazgató.

A Törvény meghatározza a rendészeti igazgató juttatásait, és előírja, hogy a szakmai irányítása alá tartozó köztisztviselők létszámkeretét a Hivatal szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni.

A Független Rendészeti Panasztestület feladatait az alapvető jogok biztosa veszi át.

Az Ajbtv. módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából is szükséges.

Az Ajbtv. 12. § (1) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa miniszteri illetményre és juttatásokra jogosult azzal, hogy a vezetői illetménypótlék mértéke a miniszteri vezetői illetménypótlék másfélszerese, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 904.410 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) másfélszerese = $1.492.276 \text{ Ft.}$

Az Ajbtv. 12. § (2) bekezdése kimondja, hogy az alapvető jogok biztosának helyettese államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 695.700 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 997.170 Ft.

A Törvényjavaslat alapján az alapvető jogok biztosa az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény szerinti képviselői tiszteletdíj 2,5-szeresének megfelelő illetményre lesz jogosult, míg a helyettese a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.650.000 Ft.) jogosult.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 147. és 148. §-hoz

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökét a köztársasági elnök nevezi ki az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 40. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

Az Infotv. 43. § (1) bekezdése szerint az elnök miniszteri illetményre jogosult, azzal, hogy a vezetői illetménypótlék mértéke a miniszteri vezetői illetménypótlék másfélszerese, azaz $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.}$ + illetménykiegészítés (50%) = 904.410 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) másfélszerese = $1.492.276 \text{ Ft.}$

Az Infotv. 43. § (1) bekezdése azt is kimondja, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke miniszteri juttatásokra jogosult.

Az Infotv. 48. § (1) bekezdése alapján az elnökhelyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult.

A Ksztv. 51. §(1) bekezdése szerint az államtitkár alapilletménye a köztisztviselői illetményalap 12-szerese. A (2) bekezdés kimondja, hogy az államtitkár illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a. A (3) bekezdés szerint az államtitkár vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a. Eszerint az elnökhelyettes illetménye: $38.650 \text{ Ft.} \cdot 12 = 463.800 \text{ Ft.} + \text{illetménykiegészítés (50\%)} = 695.700 \text{ Ft.} + \text{vezetői illetménypótlék (65\%)} = 997.170 \text{ Ft.}$

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke a Törvényjavaslat alapján az alapvető jogok biztosa az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény szerinti képviselői tiszteletdíj 2,5-szeresének megfelelő illetményre lesz jogosult, az elnökhelyettes pedig a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 149. §-hoz

A Nemzeti Közzolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 150–152. §-hoz

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 19. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság elnöke díjazásának az összege megegyezik a köztisztviselői illetményalap harminckilencszeresével, azaz $38650 \text{ Ft.} \cdot 39 = 1.507.350 \text{ Ft.}$

Az Abtv. 13. § (1) bekezdés szerint az Alkotmánybíróság tagja a minisztert megillető díjazásra és juttatásokra jogosult, azzal az eltéréssel, hogy a vezetői illetménypótlék a miniszteri illetménypótlék másfélszerese.

Az elnökhelyettes, illetve az alkotmánybíró illetménye: $38.650 \text{ Ft.} \cdot 15,6 = 602.940 \text{ Ft.} + \text{illetménykiegészítés (50\%)} = 904.410 \text{ Ft.} + \text{vezetői illetménypótlék (65\%)} \text{ másfélszerese} = 1.492.276 \text{ Ft.}$

A módosítás az Alkotmánybíróság elnöke és tagjai illetményét a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény szerinti bírói illetményekhez igazítja.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 153. §-hoz

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 154. és 155. §-hoz

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 156. §-hoz

Az állami tisztviselőkről szóló törvény helyébe a kormányzati igazgatásról szóló törvény lépett, ezt követi le a szövegpontosítás.

A 157. §-hoz

Az állami tisztviselő kategóriájának kivezetésével összhangban szükséges a szövegrészt hatályon kívül helyezni, a módosítás ezt hajtja végre.

A 158–160. §-hoz

A módosítás a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvénynek az oktatási jogok biztos jogviszonyára vonatkozó rendelkezését a Kit. szerinti terminológiához igazítja. Eszerint az oktatási jogok biztosát a jövőben szakmai vezetőnek kell tekinteni. A módosítással kiegészülne a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény az oktatási jogok biztosának illetményére és juttatásaira vonatkozó rendelkezésekkel. Az oktatási jogok biztos helyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult.

A 161–164. §-hoz

A módosítás a költségvetési szerv vezetőjének címzett, államháztartási törvényben meghatározott hatáskörök, továbbá a Kormány vagy a miniszterelnök irányítása alá tartozó költségvetési szerv gazdasági szervezete feladatainak ellátására történő törvényi vagy kormányrendeleti szintű kijelölés lehetőségét tartalmazza.

A módosítás meghatározza, hogy a támogatás ellenőrzését, a kedvezményezettel, valamint a támogatással kapcsolatos adatok közzétételét a támogató mellett a támogató nevében eljáró szervezet is végezheti.

A 165–169. §-hoz

A Kit. az áthelyezés jogintézményét nem ismeri, így az egyes jogállási törvények közötti váltás esetén szükséges a jogviszony folyamatosságát biztosítani. A Kttv. módosítása lehetővé teszi, hogy a Kit. hatálya alatt állt, a Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyt létesítő személy esetében a jogviszony folyamatos maradjon.

Az alapilletmény-eltérítésre, valamint a személyi illetmény megállapítására az önkormányzati működéshez jobban alkalmazkodó szabály kerül beépítésre. A Kttv. politikai (fő)tanácsadókra vonatkozó szabályozása jelentette a hivatkozási alapot az önkormányzati (fő)tanácsadókra vonatkozó szabályozás esetében, a Kttv. 239. §-a csupán az eltéréseket határozta meg ez utóbbi tanácsadó típusok esetében. Mivel a politikai (fő)tanácsadókra vonatkozó Kttv.-s szabályok hatályon kívül helyezésre kerültek, szükséges az önkormányzati (fő)tanácsadókra vonatkozó szabályok tételes meghatározása a Kttv. 239. §-ában.

A módosítás a kisgyermekes szülők rugalmasabb foglalkoztatásának elősegítése érdekében az Mt. módosításával összhangban a kötelező részmunkaidő kikötésének időtartamát növeli meg egy gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetén a gyermek négyéves koráig, három vagy több gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetén a gyermek hatéves koráig.

Az intézményfenntartásra kijelölt szerv kategóriájába csak a tankerület tartozik, a tankerületek kormányzati igazgatási szervvé válnak, ezért szükséges a Kttv. hatályának módosítása és a kapcsolódó 3. § (9) bekezdésének hatályon kívül helyezése.

A 170. §-hoz

Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 171–172. §-hoz

A Kit. által alkalmazott, korábról eltérő terminológia, illetve a megváltozott szabályozási környezet következtében szükséges a megváltozott fogalmaknak és jogszabályi hivatkozásoknak megfelelően az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény technikai jellegű módosítása, amely a jogrendszer koherenciáját biztosítja.

A 173. és 174. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 175. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 176. §-hoz

A módosítás hatályon kívül helyezi az agrárkamara választott tisztségviselőinek díjazására vonatkozó azon rendelkezést, amely szerint azt a Kttv. illetményrendszere alapján kell megállapítani.

A 177–178. §-hoz

A Kit. hatálybalépésével és az állami vezető fogalom tartalmának módosulásával kapcsolatos pontosító rendelkezéseket vezet át a módosítás.

A 179–193. §-hoz

A Kit.-tel történő összhang megteremtése érdekében szükséges a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) elsősorban pontosító jellegű módosítása. Ennek keretében szükséges a Hjt.-ben lévő hivatkozások, többek között a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvényre történő hivatkozások módosítása.

A Kit. szerint kormányzati szolgálati jogviszony esetében megszűnt az áthelyezés jogintézménye, ezért szükséges az egyes jogállási törvények ennek megfelelő pontosítása.

A honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló 2018. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Haj.tv.) bevezetésével új jogviszony jött létre honvédelmi alkalmazott néven, ezért ezt a jogviszonyt is indokolt felvenni a Hjt.-be a szolgálati viszony áthelyezéssel történő megszüntetéséhez.

Az állami szolgálati jogviszony megszűnése miatt szükséges az erre irányuló hivatkozások elhagyása.

A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében szükséges a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvénnyel történő összhang megteremtése, ezért a Javaslat ezzel kapcsolatos szövegpontosító jellegű javaslatokat is tartalmaz.

A Törvényjavaslat a honvéd tisztjelöltek ösztöndíjára vonatkozó szabályokat is megállapítja.

A 194. §-hoz

A Kit. a Ksztv. szerinti „kormányhivaltal” már „kormányzati főhivatal” elnevezéssel szabályozza, ezért a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a megváltozott terminológiának megfelelő technikai jellegű módosítás.

A 195. §-hoz

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény (a továbbiakban: MEKH tv.) 6. § (1) bekezdése szerint a Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal elnökét a miniszterelnök hét évre nevezi ki.

A MEKH tv. 7. § (3) bekezdése alapján a Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal elnökének tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszerese, azaz $329.000 \text{ Ft.} \cdot 10 = 3.290.000 \text{ Ft.}$

Az elnök a minisztert megillető juttatásokra jogosult.

A MEKH tv. (4) bekezdése alapján a Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal elnökhelyettesének tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset kilencszerese, azaz $329.000 \text{ Ft.} \cdot 9 = 2.969.000 \text{ Ft.}$

Az alelnök a közigazgatási államtitkárt megillető juttatásokra jogosult.

A módosítás a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal tisztségviselőinek illetményének megállapítása tekintetében a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 149. § (1) bekezdése szerinti havi bért veszi alapul, amely összege jelenleg $5.000.000 \text{ Ft.}$

A Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal elnökének havi illetménye a fenti bér 80%-a (4.000.000 Ft.), a Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal elnökhelyettesének havi illetménye az elnök havi illetményének 90%-a (3.600.000 Ft.).

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 196–199. §-hoz

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 55. § (1) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Iroda elnökét a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki.

A Ve. 58. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elnök államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, 38.650 Ft. * 12 = 463.800 Ft. + illetménykiegészítés (50%) = 695.700 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 997.170 Ft.

Egyebekben államtitkári juttatásokra jogosult.

A Ve. 64. § (1) Az elnökhelyettes helyettes államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, azaz 38.650 Ft. * 9 = 347.850 Ft. + illetménykiegészítés (50%) = 521.775 Ft. + vezetői illetménypótlék (65%) = 747.878 Ft.

Egyebekben helyettes államtitkári juttatásokra jogosult.

A Nemzeti Választási Iroda elnöke a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.900.000 Ft.), az elnökhelyettes a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre (1.650.000 Ft.) jogosult.

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

A 200. és 201. §-hoz

A Törvényjavaslat a Nemzeti Emlékezet Bizottság elnökének illetményét a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő összegben állapítja meg. A Bizottság tagja a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti helyettes államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre és helyettes államtitkári juttatásokra jogosult.

A Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló 2013. évi CCXLI. törvény (a továbbiakban: Nebtv.) Nebtv. 27/A. § (1) bekezdése alapján a Nemzeti Emlékezet Bizottság Hivatalát főigazgató vezeti. A főigazgatót a Nemzeti Emlékezet Bizottság elnöke nevezi ki.

A módosítás a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatala főigazgatója illetményét a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti állapotja meg. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága Hivatalának főigazgatója a Kit. 1. melléklet I. pontjában foglalt Illetménytábla szerinti közigazgatási államtitkári illetmény felső határának megfelelő illetményre jogosult (1.900.000 Ft.).

A 202. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 203–207. §-hoz

Az állami vezető fogalmának újradefiniálásával összhangban szükséges meghatározni, hogy a Hszt. alkalmazásában ki minősül állami vezetőnek.

A Kit. nem ismeri az áthelyezés jogintézményét, ezért a módosítás szerinti rendelkezés szükséges annak érdekében, hogy ha a kormánytisztviselő a Hszt. szerinti jogviszonyt létesít, az áthelyezés jogintézményéhez kötődő jogkövetkezményekkel azonos jogkövetkezmények érvényesüljenek, a jogviszony folyamatossága biztosított legyen.

A rendelkezés a Hszt. 12. mellékletében szereplő felső illetményhatárok emelésével valósítja meg a 2020. évi 5%-os illetményemelést. A módosítás munkaköri kategóriánként tartalmazza a rendvédelmi igazgatási alkalmazottakat megillető illetmény felső határainak 5%-os mértékkel történő emelését, 5 ezer forintra kerekítetten.

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 208. §-hoz

Az állami tisztviselő fogalmának kivezetésével összefüggő pontosítás kerül átvezetésre.

A 209. és 210. §-hoz

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 181. § (1) bekezdése szerint a Közbeszerzési Hatóság elnöke kinevezéséről a Tanács a jelen levő tagok kétharmados szótöbbségével dönt.

A Kbt. 181. § (3) bekezdése alapján az elnök a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított havi illetménye a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset nyolcszorosa. Egyebekben a Közbeszerzési Hatóság elnöke a minisztert megillető juttatásokra jogosult, azaz 329.900 Ft. * 8 = 2.639.200 Ft.

Egyebekben a minisztert megillető juttatásokra jogosult.

A módosítás az elnök illetményének megállapítása tekintetében a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 149. § (1) bekezdése szerinti havi bért veszi alapul, amely összege jelenleg 5.000.000 Ft. Az előbbi bér 80%-a (4.000.000 Ft.).

A módosítás az illetményen kívüli juttatásokat változatlanul hagyja.

Továbbá a jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 211. és 212. §-hoz

A jogviszonyok elnevezésének változása miatt szükséges pontosítások átvezetése.

A 213–227. §-hoz

A módosítás a Külszoltv. módosítását végzi el a Kit. hatálybalépésével összefüggésben, illetve a Kit. alkalmazásából, valamint a külszolgálati feladatellátás sajátosságaiból eredő tapasztalatok, pontosítások beépítésére kerül sor. A módosítás a Kit. szabadságra vonatkozó rendelkezéseitől való eltérést is tartalmazza, a tartós külszolgálaton igénybe vehető szabadságokat pontosítja. A szakdiplomata álláshelyekre vonatkozó rendelkezések kiegészítésével a szakdiplomata tartós külszolgálati kihelyezésével kapcsolatos rendelkezések kerülnek szabályozásra a Külszoltv.-ben, mint lex specialisban, ezzel teremtve meg az összhangot a Kit., a Hszt. 62. §-a szerinti más szervhez történő vezénylés és a Hjt. kapcsolódó rendelkezései között.

A Magyar Diplomáciai Akadémiában folytatott képzés támogatására, valamint a diplomata képzés rendszerében történő tanulmányok támogatására, illetve a külügyi és külgazdasági szakmai ismeretek ágazati szintű fejlesztésére és elsajátítására a külpolitikáért felelős miniszter által működtetett külügyi szakmai ösztöndíjprogram működéséről is rendelkezik a Törvényjavaslat.

A 228. §-hoz

A hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény módosítása a Kit. vonatkozó rendelkezéseivel való összhang megteremtése céljából szükséges.

A 229. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezés a Független Rendészeti Panasztestület megszűnésével összefüggésben.

A 230–239. §-hoz

A Kit.-tel történő összhang megteremtése érdekében szükséges a Haj.tv. elsősorban pontosító jellegű módosítása. Ennek keretében szükséges a Haj.tv.-ben lévő hivatkozások, módosítása, az állami szolgálati jogviszony megszűnése miatt pedig az erre irányuló hivatkozások elhagyása.

A Kit. szerint kormányzati szolgálati jogviszony esetében megszűnt az áthelyezés jogintézménye, ezért szükséges az egyes jogállási törvények, így a Haj.tv. ennek megfelelő pontosítása.

A Haj.tv. módosítása tartalmazza továbbá az éves kötelező honvédelmi továbbképzésre vonatkozó szabályok pontosítását, mivel indokolt, hogy a honvédelmi alkalmazottak továbbképzése – a szakterületektől függetlenül – egységesen egy általános, honvédelmi alapismereteket nyújtó elméleti oktatásra épüljön fel. Ezáltal a honvédelmi alkalmazottak egységes továbbképzési rendszere sokkal átláthatóbbá, kivitelezhetőbbé válik.

A Kit. az áthelyezés jogintézményét nem ismeri, de szükséges biztosítani, hogy a Kit. hatálya alatt állt, a Haj.tv. szerinti honvédelmi alkalmazotti jogviszonyt létesítő személy esetében a jogviszony folyamatos maradjon.

A Javaslat tartalmazza a kollektív szerződések érvényességének 2020. december 31-ig történő meghosszabbítását, annak érdekében, hogy a Haj.tv. alapján előkészítendő egységes miniszteri rendelet teljeskörűen előkészítésre kerülhessen.”

A 240. §-hoz

A hatályba léptető rendelkezés.

A 241. §-hoz

A sarkalatosági záradékot tartalmazza a szakasz.

Végső előterjesztői indokolás a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Alaptörvény XXIV. cikke szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Ennek megvalósítása és biztosítása érdekében határozta meg a Közigazgatás- és Köszolgáltatás-fejlesztési Stratégia 2014–2020 (a továbbiakban: Stratégia) hogy „Célunk, hogy 2020-ra a magyar közigazgatás szervezetten, következetes és átlátható intézményi struktúrában, korszerű és ügyfélbarát eljárásrenddel, mindenki számára elérhetően; professzionálisan, nemzeti hivatástudattal rendelkező, szakmailag felkészült, etikus és motivált személyi állománnyal, modern szervezeti keretek között; és költséghatékonyan, a lehető legkisebb adminisztratív teherrel, versenyképes szolgáltatási díjakkal és rövid ügyintézési határidőkkel működjön, azaz létrejöjjön az emberek bizalmát élvező Szolgáltató Állam.”

A Szolgáltató Állam kiemelt szereplői 2011 óta a fővárosi és megyei kormányhivatalok, amelyek az állami szervek közül a legközelebbi kapcsolatban vannak az ügyfelekkel, azaz az állampolgárokkal és a vállalkozásokkal és ennél fogva a leginkább alkalmasak a Stratégiában megfogalmazott célok megvalósítására. A fővárosi és megyei kormányhivatalok 2011. január 1-jei átalakítása óta számos átalakításon mentek keresztül, amelyek során jelentősen bővültek a feladataik és folyamatosan változott a szervezetük.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok jelenlegi hatósági eljárásainak túlnyomó többsége engedélyezési eljárás keretei között működik az általános közigazgatási rendtartás szabályozása szerint. Ugyanakkor ezen merev szabályozás lassú és körülményes eljárásokat eredményez, amely nem szolgálja az állampolgárok és a vállalkozások érdekeit, különös tekintettel, ha összehasonlítjuk a hatósági eljárások gyorsaságát számos európai országgal. Koncepcionális jelleggel szükséges, hogy az engedélyezési eljárások száma radikálisan csökkenjen és helyette az eljárások fokozatosan bejelentés-köteles eljárásokká kerüljenek átalakításra. Mindez segíti a jogbiztonságot, ugyanakkor felgyorsítja azoknak az ügyeknek az intézését, amely az ügyfeleket érintik.

Az eljárási kérdések rendezése mellett a törvényjavaslat számos kormányhivatali feladat- és hatáskör a jelenleginél hatékonyabb ellátására is javaslatot tesz. Ezek közül kiemelendő a szabálysértési feladatok ellátása, amelyet jelenleg a járási (fővárosi kerületi) hivatalok látnak el. Ugyanakkor az állampolgárok által elkövetett kisebb súlyú

szabályszegek esetében nagyobb súlyt adna az állam eljárásának, ha a járási hivatalok helyett a rendőrség kerülne kijelölésre általános szabálysértési hatóságként. A szabálysértéssel éppen ellentétes irányú szabályozásra tesz javaslatot a törvényjavaslat a jegyzői építésügyi igazgatási feladatok tekintetében. Az osztott hatáskörű elsőfokú építésügyi hatósági rendszer megszüntetésre kerül, az eddig a járásszékhely települési önkormányzat jegyzőjénél, a fővárosi kerületi önkormányzat jegyzőjénél, illetve a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyzőnél lévő általános építésügyi hatósági hatáskör kormányhivatali szervezetrendszerbe kerül integrálásra. Az átalakítás célja a hatósági szervezetrendszer egyszerűsítése, az adminisztratív terhek csökkentése, a hatásköri átfedések, ütközések kiküszöbölése.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatósági eljárásainak egészét érinti a fellebbezési eljárás lehetőségének kizárása a járási (fővárosi kerületi) hivatalok döntései esetében. Az intézkedés eredményeképpen az ügyfelek a jogorvoslati jogukat a járási hivatalok esetében is közvetlenül a bíróságnál gyakorolhatják, hasonlóan a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz, ahol ez a döntés már 2017. január 1-jével megszületett.

Végezetül a törvényjavaslattal a kormányhivatali szervezetrendszer átalakítása keretében egy egységesebb, letisztultabb kormányhivatali szervezet kialakítására kerül sor. Ennek keretében megszüntetésre kerül a megyeszékhely járási hivatal kategória, a megyeszékhelyeken ellátott feladatok visszakerülnek a megyei kormányhivatalokhoz. Mindezzel a járási (fővárosi kerületi) hivatalok kizárólag járási szintű ügyekkel foglalkoznak majd, a megyei szintű ügyeket ugyanakkor a fővárosi és megyei kormányhivatalok látják el.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A járási államigazgatási feladatok átvételéhez hasonlóan kerül szabályozásra a jegyzői építésügyi államigazgatási feladatok átvétele. Az átvételről a fővárosi és megyei kormányhivataloknak az érintett települési önkormányzatok polgármestereivel 2020. január 31-ig megállapodást kell kötniük. A megállapodás alapján átvételre kerülnek a feladat ellátását biztosító ingó és ingatlan vagyoni elemek (ingyenes használatba), illetve a feladatokat ellátó köztisztviselők.

Megállapodás hiányában a kormányhivatal 2020. február 15-ig határozatban dönt a megállapodás tartalmáról. A döntéssel szemben közigazgatási per megindításának van helye.

2. §-hoz

Járda, gyalogút és azok műtárgyai építése, korszerűsítése, forgalomba helyezése és megszüntetése (elbontása), valamint ezek nem közlekedési célú igénybevétele engedélyezési eljárásból bejelentés-köteles eljárássá változik, amit a közlekedési hatóság felé kell bejelenteni. Ügyfélbarát módosítás, hogy a belföldön üzemeltetni kívánt, külföldi rendszámmal ellátott jármű forgalomba helyezését a jármű belföldi üzembentartója a tulajdonszerzést, illetőleg a jármű behozatalát követő az eddigi legfeljebb 30 nap helyett legfeljebb 60 napon belül köteles kezdeményezni a közlekedési hatóságnál. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

3. §-hoz

Az illetékekről szóló törvény módosításával a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

4. §-hoz

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény módosításával biztosításra kerül, hogy a munkahely akkor is megfelelő, ha az oda- és visszautazásra megadott feltételek tömegközlekedési eszközzel

utazás mellett munkáltatói személyszállítással is teljesíthetők. A törvény módosításával az állami foglalkoztatási szerv közvetlen hozzáférést biztosít a szakrendszeréhez a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv, illetve a pártfogó felügyelői szolgálat számára a feladataik ellátásához. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

5. §-hoz

Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése. A nem kórházban elhunyt személy elhamvasztásának engedélyezéséről a jövőben nem az egészségügyi államigazgatási szerv, hanem a háziorvos dönt, hiszen az elhunyt kórelőzményeit ő ismeri.

6. §-hoz

A helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvényből deregulálásra kerül a jegyzői építésügyi szabályozásra vonatkozó rendelkezés.

7. §-hoz

A szerencsejátékok népszerűsítő reklám közzétételével kapcsolatos jogszabályi előírások betartásának ellenőrzése a kormányhivataloktól a Szerencsejáték Felügyelethez kerül, ezzel összefüggésben szükséges a törvény módosítása.

8. §-hoz

A csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosításával a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetője már csak a felszámoló felé köteles nyilatkozatot tenni a fennmaradt környezeti károkról, erről a felszámoló fogja tájékoztatni a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságot. A módosítás célja, hogy a felszámoló kontrollt gyakoroljon a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetőjének környezetvédelmi intézkedései és nyilatkozatai tekintetében.

9. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az adott hatósági ügyet intéző kormánytisztviselő számára az ügyintézéshez szükséges adatok rendelkezésre álljanak. Ennek megfelelően jelentősen kibővítésre kerül, hogy mely kormányhivatali feladatok esetén rendelkeznek adatigénylési jogosultsággal a személyiadat- és lakcím-nyilvántartásból az érintett kormányhivatali szervezeti egységek, pl. a családtámogatási feladatokat ellátó hatóság, vagy a fogyasztóvédelmi hatóság. Ez a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja. A törvény módosításával a lakcím, illetve az értesítési cím bejelentése esetében megszűnik a kizárólag személyes megjelenéssel történő ügyintézés, erre elektronikusan is lehetőség lesz 2020. szeptember 1-jétől.

10. §-hoz

A magzati élet védelméről szóló törvény módosításával a családvédelmi szolgálat működésének engedélyezése bejelentés-köteles eljárássá alakul át.

11. §-hoz

A földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló törvény módosításával a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

12. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a szociális nyilvántartáshoz a kormányhivatalban működő szervek, így pl. a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv, az egészségbiztosítási szerv vagy az állami foglalkoztatási szerv közvetlen hozzáférést kapnak. Mindezen közvetlen hozzáférések a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több

hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény módosításával az alanyi közgyógyellátásra jogosultság kettőről négy évre, a normatív közgyógyellátásra jogosultság egyről kettő évre nő. A törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése, módosítása.

13. §-hoz

A bányászatról szóló törvény módosításával megszűnik a felszíni előkutatásnak előzetes bejelentéshez kötése. A bányászati igazgatás szervezeti irányítására vonatkozó rendelkezések kormányrendeletben kerülnek rögzítésre. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése, módosítása.

14. §-hoz

A magyar állampolgárságról szóló törvényben a kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges az erre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

15. §-hoz

A munkabaleset mellett a fokozott expozíciós esetek kivizsgálása is a munkáltató feladatává válik. Továbbá a munkavédelemről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges az erre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

16. §-hoz

A Rendőrségről szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

17. §-hoz

A hadigondozásról szóló törvény módosításával a járási hivataloknak nem kell határozatban dönteniük a pénzellátás megszüntetéséről a jogosult halála esetén, továbbá a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

18. §-hoz

A Bér garancia Alapról szóló törvény módosításával a támogatás iránti kérelem elbírálására vonatkozó eljárás lefolytatására a Kormány által kijelölt szerv válik illetékesé, továbbá a törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

19. §-hoz

A környezet védelméről szóló törvény módosításával a különböző anyagok, termékek és technológiák környezetvédelmi rendszerének meghatározása, forgalomba hozatala, alkalmazásuk engedélyezése engedélykötelesből bejelentés-köteles eljárássá válik. Továbbá a törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges az erre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

20. §-hoz

A légiközlekedésről szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

21. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően

a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításával az őstermelői nyilvántartáshoz a munkaügyi és munkavédelmi hatóság közvetlen hozzáférést kap. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

22. §-hoz

A természet védelméről szóló törvény módosításával biztosításra kerül jogellenes tevékenység esetén, ha a tevékenység végzője nem ismert, természetvédelmi bírság kiszabására annak az ingatlan tulajdonosával (használójával) szemben kerüljön sor, akinek érdekében a jogsértő magatartást folytatták. Természetesen a tulajdonos mentesül az egyetemleges felelősség alól, ha a tevékenység végzőjét megnevezi és bizonyítja, hogy őt felelősség nem terheli.

A jövőben a nemzeti park igazgatóság vagyongazdálkodási hozzájárulásához lesz kötött például a barlangban, barlangszakaszban végzendő kutatás, a barlangi bűvármerülés, a filmforgatás. Továbbá a természetvédelemért felelős miniszter engedélyezi többek között a barlang, barlangszakasz hasznosítását, a hasznosítási mód megváltoztatását, a barlang, kiépítését, a barlangi képződmények értékesítését, külföldre juttatását.

A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

23. §-hoz

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény módosításának célja a vadászati hatósági eljárások egyszerűsítése. Megszüntetésre kerül a hivatásos szolgálati napló vezetési kötelezettség. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény nem a jogos önvédelem, hanem a jogos védelem esetét definiálja a 22. §-ban. A módosítás célja egyrészt a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény és a Btk. közötti koherenciazavar megszüntetése, másrészt az, hogy a hivatásos vadász szolgálati maroklőfegyverét ne csak a saját testi épsége, hanem a Btk. 22. § (1) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához is használhassa.

24. §-hoz

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges az erre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

25. §-hoz

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvényben, azaz a Díjtörvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

26. §-hoz

A lakástakarékpénztárakról szóló törvény módosításával átvezetésre kerülnek a törvényen a kormányhivatali szervezeti változások.

27. §-hoz

Az atomenergiáról szóló törvény mellékletében átvezetésre kerülnek a járási hivatalokat érintő szervezeti változások.

28. §-hoz

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosításával a családi pótlék szüneteltetését eddig az oktatási intézmény vezetőjének jelzése alapján a gyámhatóság kezdeményezte

a családtámogatási feladatokat ellátó hatóságnál. Az eljárás egyszerűsítésre kerül azzal, hogy az oktatási intézmény vezetője közvetlenül fordulhat a családtámogatási feladatokat ellátó szervhez, ugyanakkor erről egyidejűleg tájékoztatja a gyámhivatalt. A szolgáltatást engedélyező szerv az eddigi évente történő ellenőrzés helyett ezután két évente ellenőrzi, hogy a szolgáltatás megfelel-e a jogszabályokban, a működési engedélyben, valamint a szakmai programban foglaltaknak. A területi gyermekvédelmi szakszolgáltatást nyújtó intézményeket nem kell a továbbiakban nyilvántartásba venni. A gyámügyi eljárásban szükséges jognyilatkozatok felvétele megtörténhet az ügyfél lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti jegyzőnél is (a szükséges kérdéseket a gyámhatóság előre megküldi), így az ügyfélnek nem kell utaznia. A gyermektartásdíj állam általi megelőlegezése esetén a kötelezett méltányossági és részletfizetési kérelmének elbírálása átkerül a Magyar Államkincstárhoz. A törvény módosításával felállításra kerül az eseti gondnokok és gyámok nyilvántartása, amelynek vezetésére – hasonlóan a gondnokoltak nyilvántartásához – az Országos Bírósági Hivatal kerül kijelölésre. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

29. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően az építésügyi nyilvántartáshoz a munkaügyi és munkavédelmi hatóság, valamint a környezet- és természetvédelmi hatóság közvetlen hozzáférést kapnak. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

30. §-hoz

A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

31. §-hoz

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény módosításával jelentősen egyszerűsítésre kerül a hivatalból történő adategyeztetés intézménye. A hivatalbóli adategyeztetés hatalmas adminisztratív terhet jelent a fővárosi és megyei kormányhivataloknak, ráadásul az 1960-as vagy utána született korosztályok esetében olyan állampolgárokkal történik az adategyeztetés, akiknek a nyugdíjjogosultsága csak sok év múlva következik be; továbbá az ügyfeleket többször is terheli a hatóság azzal, hogy az első adategyeztetés lezárását követően két év elteltével ismételt újabb értesítést küld meg részükre. Mindemellett a nyugdíjkorhatártól még messze lévő állampolgárnak sem egyértelmű, hogy milyen okból kifolyólag keresi meg őket a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv. A módosítással a kérelemre induló adategyeztetés intézménye mellett hivatalbóli adategyeztetés megkezdésére csak a nyugdíjba vonulást megelőző három évben kerül sor.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a társadalombiztosítási nyilvántartáshoz közvetlen hozzáférést kapnak az érintett kormányhivatali szervezeti egységek, pl. a munkaügyi hatóság vagy a családtámogatási feladatokat ellátó hatóság. Mindezen közvetlen hozzáférések a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

32. §-hoz

A kötelező egészségbiztosítási törvény módosításával megszűnik az egészségbiztosítási szerv azon jogosultsága, hogy az ügyfelet személyes megjelenésre idézze be, a jogosultság iránti kérelmeket, a szerv a kérelem és a rendelkezésre álló dokumentumok alapján köteles lefolytatni.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően

az egészségbiztosítási nyilvántartáshoz a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv, az állami foglalkoztatási szerv, a rehabilitációs hatóság, a családtámogatási feladatokat ellátó szerv, a munkaügyi és munkavédelmi hatóság, valamint a szociális hatóság közvetlen hozzáférést kapnak. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

33. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a jelenleg folyamatban lévő kulturális javak visszaadására irányuló eljárások alkalmazása során egyértelműségi problémák merültek fel, az igények elbírálása során technikai jellegű átvezetések váltak szükségessé.

Az eljárásokban szakértőként Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. azért nem jelölhető ki, mert, mint tulajdonosi joggyakorló az ügyfél jogállásával rendelkezik. A törvényjavaslat a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni rendeli a módosított eljárási szabályokat, annak érdekében, hogy egységes eljárási szabályok szerint lehessen lezárni a kulturális javak visszaadására irányuló, még folyamatban lévő (pl. megismételt) eljárásokat.

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény további módosítása arra irányul, hogy a törvény lehetővé tegye a központi költségvetési szervként működő múzeum számára, hogy a tulajdonosi joggyakorlásában álló gazdasági társaság részére költségvetési támogatást nyújtson.

34. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően az ingatlan-nyilvántartáshoz többek között a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatos feladatokat ellátó szerv, a mezőgazdasági igazgatási szervek, a gyámhatóság, az építésügyi és építésfelügyeleti hatóság, a kulturális örökség védelmével összefüggő feladatokat ellátó szerv, a munkaügyi és munkavédelmi hatóság, az állami foglalkoztatási szerv, a kormányablak közvetlen hozzáférést kapnak. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. Megszüntetésre kerül továbbá a rendezetlen tulajdoni állású ingatlanokkal kapcsolatos eljárás, ez egy ideiglenes jogintézmény volt, melynek fenntartása már szükségtelen, jogos érdek nem fűződhet hozzá. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

35. §-hoz

Az egészségügyről szóló törvény módosításával engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá válik az egészségügyi szakértői tevékenység folytatása.

36. §-hoz

A fogyasztóvédelemről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

37. §-hoz

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

38. §-hoz

A géntechnológiai tevékenységről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

39. §-hoz

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések módosítása. A törvényben a veszélyes állatfajok egyedeinek tartásával kapcsolatos feladatok ellátása a természetvédelmi hatóság helyett az állategészségügyi hatósághoz kerül a veszélyes állatokkal összefüggésben a hatóságnál meglévő nagyobb szakértelem miatt.

40. §-hoz

A családok támogatásáról szóló törvény módosításával megállapításra kerül, hogy ha a tartósan beteg gyermek állapota véglegesnek tekinthető, akkor az ő tekintetében 18 éves korig folyósítható folyamatosan a magasabb összegű családi pótlék. A családi pótlék szüneteltetését eddig az oktatási intézmény vezetőjének jelzése alapján a gyámhatóság kezdeményezte a családtámogatási feladatokat ellátó hatóságnál. Az eljárás egyszerűsítésre kerül azzal, hogy az oktatási intézmény vezetője közvetlenül fordulhat a családtámogatási feladatokat ellátó szervhez. A hatósági feladatok ellátásának egyszerűsítése érdekében az egységes szociális nyilvántartásból többek között a Családi Csődvédelmi Szolgálat a természetes személyek adósságrendezési eljárásához, a pártfogó felügyelői szolgálat, az egészségbiztosítási szerv, illetve a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a jogszabályban meghatározott feladataik ellátásához szükséges adatokat közvetlenül is lekérdezhetik. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

41. §-hoz

A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló törvény módosításával a dohányzási korlátozással érintett, vagy kijelölt helyek esetében a jogszabályi előírástól eltérő felirat vagy jelzés alkalmazása engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá változik.

42. §-hoz

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosításával az okmánytárból, az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartásból adatszolgáltatás a törvény szabályai szerint a közlekedési igazgatási hatóság helyett a nyilvántartótól lehet igényelni.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a közlekedési nyilvántartáshoz a szociális hatóság, a Családi Csődvédelmi Szolgálat, a környezet- és természetvédelmi hatóság valamint a kereskedelmi hatóság közvetlen hozzáférést kapnak. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

43. §-hoz

A gazdasági kamarákról szóló törvény módosításával a gazdasági kamarák látják el tagjaik körében a munkaügyi előírások végrehajtásának elősegítését szolgáló tájkoztató, felvilágosító tevékenységet.

44. §-hoz

A kémiai biztonságról szóló törvény módosításával engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá válik az egészségügyi kártevőirtó tevékenység.

45. §-hoz

A víziközlekedésről szóló törvény módosításával a csónakot nem kell nyilvántartásba venni. Továbbá a hatóság hivatalból törli a nyilvántartásból az úszólétesítményt, ha megállapítja, hogy az a mérete alapján nem nyilvántartásra kötelezett. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

46. §-hoz

A közúti közlekedési előéleti pontrendszerrel szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges az erre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

47. §-hoz

A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy kiemelt nagyberuházások esetén a jogszabályban kijelölt örökségvédelmi szerv szakmai megfontolásai alapján határozza meg, hogy mely szervezet von be régészeti feladatai ellátásba a törvény alapján régészeti feladatellátásra jogosult szervezetek közül. Ezáltal a korábban a törvényben meghatározott sorrendiség (a gyűjtőterületén érintett megyei hatókörű városi múzeum, Budapesten a Budapesti Történeti Múzeum első helyen történő bevonásának kötelezettsége) helyett a kijelölt örökségvédelmi szerv koordinációs szerepkörében eljárva, a régészeti szervezetekkel egyeztetve rögtön a szabad kapacitással rendelkező szervezet tudja felkérni a régészeti feladatok ellátására. E megoldással további idő takarítható meg a kiemelt nagyberuházások helyszínén kötelezendően lefolytatandó előzetes régészeti tevékenységek ellátása során.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően az örökségvédelmi nyilvántartáshoz az építésügyi és építésfelügyeleti hatóság a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához közvetlen hozzáférést kap. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kulturális örökség védelméről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

48. §-hoz

A növényfajta állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló törvényben engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá változik a dísznövény-szaporítóanyagok előállítása és forgalomba hozatala, valamint a faiskola és palántanevelő üzem létesítése. Továbbá a törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

49. §-hoz

A regisztrációs adóról szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

50. §-hoz

A Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

51. §-hoz

A mozgóképről szóló törvény módosításra kerül aszerint, hogy a tizenhatodik életévét be nem töltött személy filmipari tevékenység során történő foglalkoztatása engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá válik. A kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

52. §-hoz

A távhőszolgáltatásról szóló törvény módosításával a járási (fővárosi kerületi) hivatalok által ellátott szolgáltatói hőközpont használati jog megállapítása a bírósághoz kerül telepítésre.

53. §-hoz

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

54. §-hoz

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény módosításával deregulálásra kerül a területileg illetékes állami munkaerő-piaci szervezet végelszámolások megindításáról szóló értesítése, mivel a bejelentés által keletkezett adatok nem kerülnek felhasználásra.

55. §-hoz

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosítása a törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházások kivitelezésének gyorsítása érdekében további eltérési lehetőségeket állapít meg az önkormányzati hatáskörben álló egyes környezetvédelmi (pl. zajvédelmi, vagy a magántulajdont korlátozó fás szárú növények védelmére vonatkozó) szabályoktól. Ezekben a szabályozási tárgykörökben az eltérő eljárási szabályok megállapításának lehetőségével az engedélyezési folyamatok jelentős rövidülése érhető el.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

56. §-hoz

A menedékgjogról szóló törvényben a kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

57. §-hoz

A társadalom közös érdeke a nemzeti, nemzetiségi kulturális hagyományok megőrzése, méltó folytatása, a közösségi és egyéni művelődés személyi, szellemi, gazdasági feltételeinek javítása, a polgárok életminőségét javító, értékhordozó tevékenységek, valamint az ezek megvalósulására létrejött intézmények és szervezetek működésének elősegítése. Erre figyelemmel a kisajátítást lehetővé tévő közérdekű célok körét indokolt bővíteni a kulturális infrastruktúra fejlesztésével.

A javaslat értelmében kulturális infrastruktúra fejlesztése keretében a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény szerinti muzeális intézmény, könyvtár, közművelődési intézmény vagy közösségi színtér létesítése céljából van helye kisajátításnak.

58. §-hoz

A termőföld védelméről szóló törvényben engedélyezés helyett bejelentés-köteles eljárássá változik a talajjavítás, a mezőgazdasági célú tereprendezés, a talajvédelmi műszaki beavatkozások, létesítmények megvalósítása, amennyiben az nem tartozik más hatóság hatáskörébe. Továbbá a törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

59. §-hoz

A gázszerelők nyilvántartásba vételével, gázszerelői igazolvány kiállításával összefüggő feladatok átkerülnek a területi műszaki biztonsági hatóságtól a Magyar Mérnöki Kamarához.

60. §-hoz

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló törvény (a továbbiakban: Éltv.) módosításával biztosításra kerül, hogy számos élelmiszerlánc-biztonsági és állat-egészségügyi eljárás engedélyezés helyett bejelentés-köteles

eljárássá váljon. Az élelmiszerlánc-felügyelet irányítása érdekében a hatóság által működtetett valamennyi adatbázist magába foglalja a közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülő élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer (FELIR). Az Éltv. értelmében a nyilvántartás-vezetés valamennyi élelmiszerlánc-felügyeleti szerv feladat- és hatásköre, ugyanakkor a NÉBIH kezeli a FELIR és azzal kapcsolatos adatbázisokat. Az élelmiszerlánc-felügyelet irányítása érdekében szükséges az adatbázisok összehangolása, melyhez elengedhetetlen az élelmiszerlánc-felügyeleti szereplők együttműködése. Továbbá a törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

Rögzítésre kerül, hogy abban az esetben, ha a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal élelmiszerlánc-biztonsági döntésével szemben közigazgatási per megindítására kerül sor, úgy a közigazgatási perben kizárólagosan a Fővárosi Törvényszék lesz illetékes.

Az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv számára a személyes poggyászban található termékeknek a határátkelőhelyeken történő ellenőrzését nem csupán az állati termékek, hanem valamennyi olyan termék tekintetében biztosítani kell, amely az élelmiszerlánc felügyelet körébe tartozik (pl. növényi termékek, növényvédő szerek, állatgyógyászati készítmények, stb.), ez is pontosításra kerül.

61. §-hoz

A szerencsejátékok népszerűsítő reklám közzétételével kapcsolatos jogszabályi előírások betartásának ellenőrzése a fővárosi és megyei kormányhivataloktól a Szerencsejáték Felügyelethez kerül, ezzel összefüggésben szükséges a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvény módosítása.

62. §-hoz

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvényben a kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése.

63. §-hoz

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény módosításával nem kell bejelenteni tovább az erdészeti hatóságnak az engedélyköteles erdészeti létesítmények mellett az erdei legeltetés céljából létesített villanypásztor létesítését, bővítését, korszerűsítését, megszüntetését vagy rendeltetésének megváltoztatását. Engedélyezési eljárásból bejelentés-kötelessé válik továbbá az akácmag gyűjtése.

Rögzítésre kerül, hogy abban az esetben, ha a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal erdészeti döntésével szemben közigazgatási per megindítására kerül sor, úgy a közigazgatási perben kizárólagosan a Fővárosi Törvényszék lesz illetékes.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően az erdészeti adatállományhoz a környezet- és természetvédelmi hatóság közvetlen hozzáférést kap. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

64. §-hoz

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosításával rögzítésre kerül, hogy a kormányablakokban is közvetlenül igényelni lehet a hatósági erkölcsi bizonyítványt. A közlekedési hatóság a járművezetéstől eltiltásra vonatkozóan adatot közöl a bűnügyi nyilvántartó szervvel.

2020. február 1-jétől kijelölt külső helyszíneken kiépítésre kerülnek olyan elektronikus eszközök, elektronikus ügyintézési pontok, amelyek meghatározott okmány igénylésének egyszerűsítése érdekében lehetővé teszik,

hogy az ügyfél személyesen, de ügyintézői közbeavatkozás nélkül tudjon okmánykiállításra irányuló eljárást kezdeményezni.

65. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a kötvénynyilvántartás automatikusan ad át adatokat a járműnyilvántartásnak a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény hatályos szabályai szerint csupán az üzembentartói adat forgalmi engedélybe történő bejegyzésekor van lehetőség elektronikus úton ellenőrizni a biztosítási fedezet fennállását, a többi esetben a gépjárművek kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezetének fennállását tanúsító igazolóeszközökre vonatkozó szabályokról szóló miniszteri rendeletben meghatározott igazoló eszköz (papír alapú igazolás) fogadható el.

A biztosító a szerződés létrejöttétől, illetve bizonyos kivételekkel, megszűnésétől számított 15 napon belül köteles a kötvénynyilvántartó szervet informatikai rendszerén keresztül értesíteni a biztosítási szerződés megkötéséről, megszűnéséről, valamint az adatokban bekövetkező egyéb változásokról. A 15 napos értesítési kötelezettséggel nem érvényesül az elektronikus értesítés célja, hogy az ügyfélnek ne kelljen papír alapon igazolnia a biztosítási fedezet fennállását.

A módosítás a 15 napos határidőt csökkenti, továbbá lehetővé teszi, hogy ne csupán az üzembentartói adat forgalmi engedélybe történő bejegyzése esetén legyen lehetséges a biztosítási fedezet fennállásának elektronikus úton történő ellenőrzése, hanem valamennyi biztosítási fedezet meglétét megkövetelő eljárás esetén.

66. §-hoz

Az állampolgárokkal, illetve vállalkozásokkal szembeni bizalom jeleként módosításra kerül a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény, és ezzel a bejelentéskor a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóság részéről nem kerül sor a bejelentésben foglaltak haladéktalan ellenőrzésére, csak indokolt esetben, azaz hivatalos eljárás során történt tudomásszerzés esetén vagy ha az a hatóság általános ismeretei alapján szükséges.

67. §-hoz

A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

68. §-hoz

Az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatos feladatok közül az egyéni vállalkozói nyilvántartás vezetése, a bejelentés fogadása, illetve a nyilvántartáson a változások átvezetése átkerül az állami adóhatósághoz, míg a hatósági ellenőrzési feladatok a járási (fővárosi kerületi) hivataloknál maradnak. Megszüntetésre kerül ugyanakkor az egyéni vállalkozói igazolvány, amelynek kiváltása már eddig sem volt kötelező.

Az egyéni vállalkozásról és egyéni cégről szóló törvény módosításával a haláleset, illetve gondnokság alá helyezés esetén az özvegy, az örökös, illetve a törvényes képviselő a vállalkozás folytatását személyes megjelenés mellett postai úton, illetve elektronikusan is bejelentheti. A gazdasági kamarák a jövőben tájékoztatást nyújtanak az egyéni vállalkozói tevékenység folytatásához szükséges információkról, az egyéni vállalkozói tevékenység folytatásáról.

69. §-hoz

Az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosításával egyszerűsödnek egyes anyakönyvi tevékenységekkel kapcsolatos eljárások. Az elhunyt személy személyazonosító igazolványát és lakcímet igazoló hatósági igazolványát eddig az anyakönyvvezető a járási hivatalnak küldte meg, hogy az érvénytelenítés tényét bejegyezzék a nyilvántartásba, most erre közvetlen lehetőséget kap az anyakönyvvezető. Az ismeretlen

holttest anyakönyvezésével összefüggő hatáskör a helyi anyakönyvvezetőhöz kerül telepítésre. Közvetlenül az anyakönyvvezető feladata lesz továbbá, hogy a nem magyar állampolgár anyakönyvi eseményéről értesítse az érintett állampolgársága szerinti állam magyarországi külképviseletét vagy ennek hiányában a külpolitikáért felelős minisztert. Továbbá a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezés módosítása.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően az anyakönyvi nyilvántartáshoz a kormányablak, a gyámhatóság, a Kormány által a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatos feladatok ellátására kijelölt szerv, a pártfogó felügyelői szolgálat, az állami foglalkoztatási szerv valamint a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv közvetlen hozzáférést kap. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítja, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

70. §-hoz

Az általános adatvédelmi rendelet, valamint az ez alapján létrejött magyar szabályozás az adatkezelő kötelezettségévé teszi az adatok biztonságos kezelését. Ez alapján az adatkezelő kötelezettsége az általa kezelt személyes adatok védelme, azaz amennyiben az adathordozó kikerül a birtokából, más számára is hozzáférhetővé válik, azon a GDPR rendelet hatálya alá tartozó személyes adat nem szerepelhet. Ezen adatokat bizonyítható módon úgy kell törölni, hogy az adat visszaállítására már ne legyen fizikai lehetőség.

A nem megfelelő adatkezelés miatt kiszabható bírság felső határa az általános adatvédelmi rendelet alapján 20 000 000 euró. Az adatvédelmi bírság lehetséges maximális mértékének szubjektív mivoltából adódóan bizonytalan jogi helyzet állhat elő. Az adatkezelő a birtokából kikerült adathordozó egyszerű törlésével az adatot nem törli véglegesen, ez nem vezet az adat visszafordíthatatlan megsemmisítéséhez, így ezzel az adattörlési kötelezettség nem tekinthető teljesítettnek.

A fentiekben foglaltakra tekintettel az államnak nagyobb szerepet kell vállalnia, és az adattörlési kötelezettség jelentősége miatt mindenki számára elérhetővé kell tenni.

71. §-hoz

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvényben technikai jellegű módosítások átvezetésére kerül sor.

72. §-hoz

A közfoglalkoztatásról szóló törvénnyel a jogalkotó eredeti szándéka arra irányult, hogy az egyes nagy munkaerő igénytel járó közfoglalkoztatások humán erőforrás igénye kielégítésére távolabbi helyekről érkező közfoglalkoztatottakat is bevonjon a tevékenység sikeres ellátása érdekében. A szabályozás célja elsősorban az volt, hogy megfelelő körülményeket teremtsenek az otthonuktól távol dolgozó közfoglalkoztatottak számára. A jelenlegi gazdasági környezet és a munkaerőpiacon tapasztalható pozitív változások okafogyottá tették a szabályozás további szükségességét, a gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a csökkenő számú, de még a közfoglalkoztatásban munkát vállaló emberek leginkább a lakóhelyükön vagy annak közvetlen környezetében dolgoznak.

73. §-hoz

A központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

74. §-hoz

A mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvényben az „elsőfokú” kifejezés hatályon kívül helyezésre kerül, tekintettel arra, hogy a hatóság döntésével szemben nincs helye fellebbezésnek.

75. §-hoz

A köznevelési törvény módosításával egyszerűsödnek egyes köznevelési eljárási intézkedések. Ha rendkívüli időjárás, járvány, természeti csapás vagy más elháríthatatlan ok esetében a nevelési-oktatási intézmény működtetése nem lehetséges, a megyére, fővárosra kiterjedő veszélyhelyzet esetében a szükséges döntést az Oktatási Hivatal vezetője hozhatja meg a köznevelési feladatokat ellátó hatóság helyett. A köznevelési feladatot ellátó hatóság helyett a helyi információkat és viszonyokat ismerő tankerületi központ fog dönteni a sajátos nevelési igény, a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézség megállapításával, a logopédiai ellátással, illetve a szakértői véleményben foglaltakkal összefüggésben. Jogszabályban kerül meghatározásra továbbá a tanköteles tanulók beiratkozásának időpontja. A tankerületi központ határozza majd meg az iskolák felvételi körzeteit, továbbá a pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézmény működési körzetét. A tanköteles tanuló tanulmányainak külföldön történő folytatását is a köznevelési feladatokat ellátó hatóság helyett az Oktatási Hivatalnak kell bejelenteni. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

76. §-hoz

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvényből törlésre kerülnek a rehabilitációs tervre vonatkozó előírások, ugyanis a rehabilitációs tervek tartalmi szempontból érdemi előrelépést nem jelentettek az ügyfelek rehabilitációja tekintetében, ugyanakkor jelentős adminisztratív terhet jelent mind az ügyfélnek, mind a hatóságnak. A törvény módosításával megszűnik a komplex minősítés során megállapított körülményekre vonatkozó felülvizsgálati kötelezettség akkor is, ha a megváltozott munkaképességű személy rehabilitációja nem javasolt, mert egészségkárosodása jelentős és önellátásra nem vagy csak segítséggel képes.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a rehabilitációs nyilvántartáshoz közvetlen hozzáférést kapnak az érintett kormányhivatali szervezeti egységek, az állami foglalkoztatási szerv, a munkaügyi és munkavédelmi hatóság, a családtámogatási ellátásokat megállapító szerv, az egészségbiztosítási szerv. Mindezen közvetlen hozzáférések a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

77. §-hoz

A szabályozás célja, hogy a 100%-os önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok adósságot keletkeztető ügyleteinek előzetes kormányzati engedélyezésével a tulajdonos önkormányzat számára biztonságossá vált adósságkeletkeztetés – más eszközökkel, de – kiterjesztésre kerüljön a 100%-nál kisebb önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok tulajdonos önkormányzataira is, kivéve a nyilvánosan működő részvénytársaságokat.

A szabályozás értelmében ez utóbbi gazdasági társaságok által felvett adósság kapcsán a tulajdonos önkormányzatok nem kerülhetnek nehéz pénzügyi helyzetbe, mivel fizetési kötelezettség teljesítésére sem szerződésből adódóan, sem önként nem kötelezhetőek.

Lehetőség lesz továbbá a 100%-nál kisebb önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok adósságot keletkeztető ügyleteinek előzetes kormányzati engedélyezésére is, önkéntes alapon. Ezzel a tulajdonos önkormányzat meggyőződhet arról, hogy az adósság keletkeztetés megfelel a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény hivatkozott rendelkezéseinek. Ebben az esetben az előző bekezdésben jelzett tiltás sem érvényesül a tulajdonosnál, hiszen az adósságkeletkeztetés biztonságosnak minősíthető.

A rendelkezés a 2020. január 1-jét követően kötendő ügyletekre vonatkozik.

78. §-hoz

A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény módosításával, ha az ingatlan tulajdonosa nem tesz eleget a bekötetési kötelezettségének, a járási hivatal helyett a fővárosi és megyei kormányhivatal kötelezi az ingatlan bekötetésére.

79. §-hoz

A munka törvénykönyve módosításával engedélyezés helyett elegendő lesz a gyámhatósághoz a foglalkoztatást megelőző legalább 15 nappal bejelenteni a jogszabályban meghatározott kulturális, művészeti, sport-, hirdetési tevékenység keretében a tizenhatodik életévét be nem töltött személy foglalkoztatását.

80. §-hoz

Az általános szabálysértési feladatokat 2012 áprilisa óta a kormányhivatalok, majd az újonnan felállított járási (fővárosi kerületi) hivatalok látták el. Ugyanakkor az állampolgárok által elkövetett kisebb szabályszegések esetében nagyobb súlyt ad az állam eljárásának, ha a járási hivatalok helyett a rendőrség kerül 2020. március 1-jével kijelölésre általános szabálysértési hatóságként.

Az általános szabálysértési hatósági hatáskör rendőrséghez történő telepítésével a szabálysértési hatósági ügyekben eljáró ügyintézők egy része átkerül a rendőrséghez, ezáltal kormánytisztviselői jogviszonyuk rendészeti igazgatási alkalmazotti jogviszonyra változik. Az egyes jogviszonyokat szabályozó törvényekben az illetménysávok eltérőek, így eltérő lehet a jelenlegi illetmény és a rendvédelmi igazgatási jogviszonyban elérhető illetmény. A korrekciós díj biztosítja a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény besorolási szabályai szerint fizetett illetmény megtartását az új jogviszony keretében is.

81. §-hoz

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény módosításával a kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése. A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Mindezen közvetlen hozzáférések a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

82. §-hoz

A termékek piacfelügyeletéről szóló törvényben módosításra kerül a mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokat ellátó szervek megjelölése, amely feladatokat a fővárosi és megyei kormányhivatalok fogják ellátni.

83. §-hoz

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamarához kerül a mezőőri/hegyőri szolgálat működtetésével kapcsolatos hatósági, igazgatási és nyilvántartási feladatok ellátása, valamint a családi gazdaságok nyilvántartásba vétele. A törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

84. §-hoz

A Polgári Törvénykönyv módosításával az eljárások gyorsítása érdekében az eseti gondnok kirendelését ezentúl a gyámhatóság helyett valamennyi hatóság megteheti, ha az előtte folyamatban lévő eljárásban szükséges. A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezésre kerülnek.

85. §-hoz

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény módosításával a kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése. Gyorsításra kerül az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés azzal, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv az adásvételi szerződést az ingatlan-nyilvántartási hatóságnak is megküldi, ha az eladó az adásvételi szerződésben megadta a vevő javára szóló bejegyzési engedélyt.

86. §-hoz

A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény módosításával, ha, az eljárásra jogosult szerv számára nyilvánvalóvá válik, hogy a panaszos vagy a közérdekű bejelentő rosszhiszeműen, döntő jelentőségű valótlan információt közölt a panaszt vagy a közérdekű bejelentést elbírálását megalapozó vizsgálatot intézkedés mellőzésével befejezheti.

87. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a bíróság által vezetett gondnokoltak nyilvántartáshoz közvetlen hozzáférést kap a kormányablak, a rehabilitációs hatóság, valamint a szociális hatóság. Mindezen közvetlen hozzáférések a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

88. §-hoz

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló törvény módosításával a gyámhatóság – cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezésről szóló, felülvizsgálati kötelezettséget nem tartalmazó – határozatok felülvizsgálata miatti perindítási kötelezettség dátumára vonatkozó rendelkezések törlésre kerülnek.

89. §-hoz

Gyorsításra kerül a föld adásvétele azzal, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv az adásvételi szerződés két példányát közvetlenül az ingatlan-nyilvántartási hatóságnak küldi meg, ha az adásvételi szerződésre az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló 60 napos határidő alatt egyetlen elfogadó jognyilatkozat sem került benyújtásra és az egyéb feltételek is fennállnak. Az ingatlanügyi hatóság a mezőgazdasági igazgatási szerv által megküldött szerződés alapján lefolytatja a tulajdonjog bejegyzésére irányuló eljárást.

90. §-hoz

Az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény módosításával a Nemzeti Energetikai Hálózat működtetésének feladatát a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal veszi át azzal, hogy a Nemzeti Energetikai Hálózat feladatköréből kikerül a lakosság és a vállalkozások számára nyújtott energetikai tanácsadási feladatkör, amely feladatkört a továbbiakban a Magyar Mérnöki Kamara látja el.

91. §-hoz

A Családi Csódvédelmi Szolgálat a pénzbüntetés tartozás vizsgálata céljából elektronikusan adatot igényelhet a bűnügyi nyilvántartásból.

92. §-hoz

A hivatalos statisztikáról szóló törvényben a kormányhivatali, járási hivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése.

93. §-hoz

A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló törvény módosítása biztosítja a Kormány számára, hogy a szálláshely-szolgáltatóknak a tárhelyszolgáltatóhoz történő csatlakozásának rendjét rendeletben határozza meg.

94. §-hoz

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerülnek az igazolvány megszüntetésével az egyéni vállalkozói igazolványra vonatkozó rendelkezések.

95. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló törvény módosításával az állami adó- és vámhatóság megkeresésre elektronikus úton tájékoztatja a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatos feladatok ellátására kijelölt szervet a lakáscélú állami támogatást igénylő személy köztartozás-mentességéről, illetve adótartozásának fennállásáról, így nem szükséges a nyilatkozatot az állampolgárnak beszereznie, csökkennek az ügyfelek terhei.

96. §-hoz

A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatékony és gyors működésének alapja, hogy az egyes szakrendszerek közvetlenül elérhetőek legyenek az érintett adatokat felhasználó kormánytisztviselők számára. Ennek megfelelően a felsőoktatási információs rendszerhez a családtámogatási ügyben eljáró hatóság, az állami foglalkoztatási szerv, valamint a rehabilitációs hatóság közvetlen hozzáférést kap. Mindezen közvetlen hozzáférés a hatósági ügyek gyors és elektronikus elintézését biztosítják, kiiktatva az egyes hatóságok több hetet is jelentő egymás közötti megkereséseit.

97. §-hoz

A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi XCVII. törvény módosítása biztosítja, hogy a technológiai megvalósítás teljes körének kialakítása érdekében a vendégadatok rögzítése 2020. szeptember 1-jétől valósuljon meg.

Biztosításra kerül továbbá, hogy a külföldi polgárok adatai kiegészüljenek az idegenrendészeti nyilvántartásokban rögzíteni szükséges egyéb releváns adatokkal.

98. §-hoz

A kormányhivatali ügyek tekintetében a fellebbezés általános kizárása miatt szükséges a fellebbezésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezése. Felhatalmazó rendelkezés kerül továbbá rögzítésre, amely alapján kormányrendeletben szükséges meghatározni kizárás esetén a kizárt járási (fővárosi kerületi) hivatal helyett eljáró másik járási (fővárosi kerületi) hivatalt, illetve a kizárt fővárosi és megyei kormányhivatal helyett eljáró másik fővárosi és megyei kormányhivatalt.

99. §-hoz

A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi XCVII. törvény módosításában szereplő határidő módosítással összefüggő módosítás.

100. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezések.

101. §-hoz

Átmeneti rendelkezések a törvény hatályba lépésével más szervhez feladat- és hatáskörébe kerülő, folyamatban lévő ügyek ellátása tekintetében.

102. §-hoz

Sarkalatossági rendelkezés.

103. §-hoz

Jogharmonizációs rendelkezés.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű,
tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő
módosításáról szóló 2019. évi CXI. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány elkötelezett abban, hogy a magyar lakosság a lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesülhessen, ezzel párhuzamosan a szolgáltatók feladataikat a költséghatékonyság elvének figyelembe vételével végezzék.

A Kormány kiemelt célja, hogy a gyógyszertárak megbízható és elérhető közelségű működésének feltételrendszerét biztosítsa, a gyógyszerári szolgáltatást fejlessze. A javaslat elősegíti a magyar családok folyamatos és biztonságos gyógyszerellátását, melynek köszönhetően Magyarország polgárai egyszerűbben juthatnak hozzá a szükséges gyógyszerekhez. A javaslat gyógyszerári szolgáltatások színvonalának erősítésével szolgálja a betegbiztonságot.

Az egészségügyi szolgáltatások piacán tapasztalt visszaélések miatt indokolt az úgynevezett „aposztróf doktorok” képzését és működését visszaszorító, azt felszámoló, vonatkozó törvényi szabályok szigorítása. A lakosság egészségét, testi-lelki jólétét veszélyeztető, valamint a címeket, fokozatokat kitarító munkával megszerzők tudásába vetett bizalmat megrendítő visszaélések túlmutatnak az egészségügyi szakterületen és a doktori címeken; a szakképzettségek, tudományos fokozatok, címek, az ezekre utaló rövidítések sokfélesége számos további lehetőséget ad az elkövetőknek. A Magyar Orvosi Kamara kezdeményezésére a tervezet olyan, az orvosi hivatást megerősítő szabályozási rendszer megalkotására tesz javaslatot, mely több törvény módosításával megteremti a visszaélések elleni fellépés szabályozott lehetőségét. Ezzel elkerülhető, hogy tisztességtelen piaci szereplők bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatásokat kínálva megtévesszék az egészségügyi szolgáltatókhoz forduló ellátást igénylőket.

A törvényjavaslat az alábbi fő célkitűzések megvalósítására tesz javaslatot.

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása

A terápiás javallattal rendelkező homeopátiás gyógyszerek további forgalmazására vonatkozó szabályozás pontosítása, megfelelő felkészülési idő biztosítása mellett.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

A kisforgalmú gyógyszertárak működtetéséhez igényelhető támogatás biztosítása a továbbműködtetési kötelezettség idejére.

A gyógyszertár létesítésére kiírt pályázatban vállalt többlétszolgáltatások végzésétől történő eltérés tiltása.

A közforgalmú gyógyszertár áthelyezésére vonatkozó szabályok pontosítása.

A személyi joggal rendelkező gyógyszerész munkavégzésére vonatkozó szabályok kiegészítése.

A személyi joggal rendelkező gyógyszerész döntési jogosultságának megerősítése.

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosítása

Mivel a visszaélések túlmutatnak az egészségügy területén, a szabályozás egyaránt tekintettel van a már létező és ismert, valamint a jövőben elképzelhető, és társadalomra veszélyes elkövetői magatartásokra. A törvénymódosítás konkretizálja a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) rendszerében szabályozott szakképzettségek, tudományos fokozatok, címek adományozásának, valamint ezeknek és az ezekre utaló rövidítések, használatának szabályait. A módosítás nem a szakképzettség hiányában folytatott tevékenység kifejtésének korlátozására irányul, hanem ezt megelőzően, illetve attól függetlenül a szakképzettség megnevezésének jogosulatlan használatát, jogosulatlan feltüntetését tilalmozza.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény és a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

A törvénymódosításban szerepel a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) vonatkozó tényállásának módosítása a kuruzslás vétség elkövetési magatartásának bővítésével, mivel az egészségügyi területen tapasztalható visszaélések a természetgyógyászat és a nem-konvencionális gyógyító eljárások esetében is szaporodnak.

A Btk. módosítása kiterjed az oktatással összefüggő jogosulatlan tevékenység új tényállásának létrehozására is.

A módosítás tartalmazza továbbá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényben (a továbbiakban: Szabs. tv.) szereplő jogosulatlan címhasználat tényállásának kibővítését is.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Gytv. hatályos szövegéből az az értelmezés következik, hogy a 2020. január 1-jén már forgalomban lévő terápiás javallattal rendelkező homeopátiás gyógyszerekre nem vonatkozik a Gytv. 29. §-a, holott a jogalkotói szándék szerint ennek a kérdéses időpontban már forgalomban lévő termékekre is ki kell terjednie. A módosító javaslat pontosító jellegű, ugyanakkor a forgalmazási szabályok érintettségére tekintettel szükséges a piaci szereplők számára a megfelelő felkészülési idő biztosítása.

2. §

A gyógyszerellátás folyamatos biztosítása érdekében a hatóság a személyi jogról történő lemondást követően a gyógyszertár működési engedélyét hat hónapos továbbműködtetési kötelezettség előírásával vonja vissza. A hatályos szabályozás szerint a működtető erre az időszakra már nem igényelheti a működési célú támogatást, szükséges ezt lehetővé tenni.

3. §

A gyógyszertár létesítési eljárásokban – a pályázat elnyerése érdekében – kormányrendeleti szinten már meghatározott – öt évre vállalt többlétszolgáltatások teljesítése alól a vis maior esetét kivéve a működési engedély módosításával nem mentesülhet a pályázat nyertese.

4. §

A módosítás elkerülhetővé teszi, hogy a pályázat elnyerése érdekében folyamatos nyitva tartást többlétszolgáltatásként vállaló gyógyszertárak, a működési engedélyükben rögzített nyitvatartási idő egy részében ténylegesen nem a teljes betegforgalmi térben (officinában), hanem kiadó ablakon át biztosítják a gyógyszerkiadást.

5. §

A javaslat kizárja az áthelyezésre vonatkozó szabályok olyan értelmezését, mely szerint többszöri áthelyezéssel jogszerűen átléphető az áthelyezendő gyógyszertár betegforgalmi bejáratától közúton mért maximálisan 1000 méteres távolság, és ezáltal az eredeti működési helyhez képest több kilométerrel távolabbi településrészbe is áthelyezhető a gyógyszertár.

6. §

Szükséges szankcionálni, ha a működtető visszaél a vis maior helyzet nyújtotta felmentéssel a többlétszolgáltatás teljesítése tekintetében.

7. §

A Gyftv. lehetővé teszi, hogy a gyógyszerész négy közforgalmú gyógyszertárban gyógyszerészként nyilvántartott tulajdoni hányaddal rendelkezék. Kézenfekvő, hogy azokban a gyógyszertárakban, amelyekben a személyi joggal rendelkező gyógyszertár vezető ilyen speciális tulajdonosi pozícióban van, ne csak a tulajdonosi jogai és kötelességei érvényesítésére legyen lehetősége, hanem – szükség esetén (pl. betegség, szabadságot) – szakmai tevékenységet is folytathasson. A 60 órás heti limit bevezetése ugyanakkor megakadályozza a túlterhelést.

8. §

A Gyftv. a társaság személyi jogos gyógyszerészének halála esetére jelenleg is tartalmaz szabályokat, ugyanakkor a Ptk. 3:152. §-a szerint a közkereseti társaság és a betéti társaság jogutód nélkül megszűnik abban az esetben is, ha tagjainak száma egy főre csökken, és az ettől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül a társaság nem jelenti be a nyilvántartó hatóságnál újabb tagnak a társaságba való belépését. A nem gyógyszerész tag halála (megszűnése) esetén ismétlődően előfordulhat, hogy a működtetés veszélybe kerül, hiszen egyrészt az örökléssel kapcsolatos szabályok betartása, adott esetben a végintézkedések tiszteletben tartása elengedhetetlen, ugyanakkor a személyi jogos gyógyszerésznek olyan döntést kellene hoznia, amely figyelembe veszi a személyes, szakmai szempontokat, nem is beszélve a gyógyszerési tulajdonlással kapcsolatos igények érvényesítésére, ideértve az elővásárlási joggal kapcsolatos szabályok betartásának indokoltságát is.

A hagyatéki eljárások időigénye miatt esetenként a túlélő személyi jogos gyógyszerész nem tudott (nem tud) eleget tenni 6 hónapon belül fenti kötelezettségének, ez viszont a jogtudód nélküli megszűnéshez, a működési engedély megszűnéséhez vezethet.

A javasolt módosítás szerint, ha a személyi jogos gyógyszerész egyéni vállalkozóként folytathatná a gyógyszertár működtetését, akkor érvényesülhetnek a személyes, gazdasági, szakmai szempontok és megfelelő jogi eljárások állnak rendelkezésre ahhoz, hogy időbeli korlátozás nélkül a személyi jogos gyógyszerész a Gyftv. valamennyi előírását is betartva tudjon dönteni arról, hogy a későbbiekben ismét gazdasági társaság legyen a működtető.

9. §

A pontosító célú módosítás a gyakorlatban felmerült értelmezési nehézségek kiküszöbölését célozza. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a távolságot nem általában a meglévő gyógyszertárak és az új gyógyszertár között, hanem azok betegforgalmi bejáratai között kell vizsgálni.

A Gyftv. 74. § (2) bekezdésében a gyógyszertárat működtető társaságok tulajdonosi összetételével kapcsolatosan a megalakuláskor előírja a társasági szerződés (létesítő okirat) benyújtását az egészségügyi államigazgatási szerv részére, valamint a módosítások esetén utólagos – a változást követő 30 napon belüli – bejelentési kötelezettséget ír elő, melyet a módosított társasági szerződés másolatának benyújtásával kell teljesíteni. Az egészségügyi államigazgatási szerv a működtető társaság tulajdonosi szerkezetével, törvényes képviselőjével, társasági szerződésének (alapító okiratának) rendelkezéseit a Gyftv. 53./D. § (2) bekezdése szerinti ellenőrzése során, az ott megjelölt jogszabályi rendelkezések érvényesülésének szempontjából vizsgálja. Az egészségügyi államigazgatási szerv által vizsgálendő kérdések körét indokolt kiterjeszteni, tekintettel arra, hogy a szerződésekben/megállapodásokban és a hozzájuk kapcsolódó mellékletekben gyakran szerepelnek olyan előírások, melyek a személyi joggal rendelkező gyógyszerész számára a Gyftv.-ben biztosított jogok és előírt kötelezettségek gyakorlásának kijátszására, felülírására irányulnak.

A javasolt módosítás a Ptk. 6:95. § „tilos szerződés” fogalom meghatározásával összhangban a semmisséget nem csak a kifejezetten jogszabályba ütköző, hanem a jogszabály megkerülésével megtett intézkedésekre, megkötött szerződésekre is kiterjeszti, tekintettel arra, hogy a napi gyakorlatban ilyen esetek is előfordulhatnak.

10. §

Az Nftv. nem tartalmaz kifejezett rendelkezést arra, hogy az ott meghatározott szakképzettségekkel, tudományos fokozatokkal, címekkel és az ezekre utaló rövidítésekkel összetéveszthető szakképzettség, tudományos fokozat, cím, és rövidítés nem használható. A tiltás tételes kimondásával lehetővé válik a szabálysértési és büntetőjogi normák ilyen irányú kiegészítése is.

A szakképzettség fogalmát az Nftv. 108. § 34. pontja határozza meg az alábbiak szerint: alapfokozattal vagy mesterfokozattal egyidejűleg, valamint a szakirányú továbbképzésben, illetve a felsőoktatási szakképzésben megszerzhető, a szak és a szakirány vagy specializáció tartalmával meghatározott, a szakma gyakorlására felkészítő szaktudás oklevélben, felsőfokú szakmai oklevélben történő elismerése. A szakképzettség körében védett jogi tárgy tehát e körben megfelel az Nftv. terminológiájában szereplő alapfokozatnak és mesterfokozatnak.

A szakképzettséget tanúsító oklevélben elismert valamely meghatározott szaktudással összefüggő visszaélések – a jogosulatlan használat – szintén veszélyt hordoznak, hasonlóan az Nftv. által szabályozott címekkel, fokozatokkal való visszaélések körére.

A szabályozás tárgykörébe tartoznak a tudományos fokozatok, melyek a doktori képzés után, fokozatszerzési eljárással szerezhetőek [Nftv. 16. § (3)–(4) bekezdés: (PhD, DLA), Nftv. 53. §].

A szintén a tárgykörbe tartozó címek alatt értendő az orvos, a fogorvos, a gyógyszerész, az állatorvos, a jogász és az államtudományi szakon oklevelet szerzett személyek doktori címe, a doktori képzés során szerzett doktori fokozat (Nftv. 16. § (1) bekezdés, a munkaköri címek [Nftv. 27. § (1) bekezdés szerinti tanársegéd, adjunktus, főiskolai és egyetemi docens, főiskolai és egyetemi tanár, mesteroktató, továbbá különösen az Nftv. 28. § (5) bekezdése szerinti professzori cím], valamint az oktatói munkakörhöz nem kapcsolódó címek, és a szenátus által adományozható egyéb címek is [Nftv. 32. §-ban felsorolt Professor Emeritus, a magántanári és címzetes egyetemi vagy főiskolai docensi- és tanári címek, illetve a mesteroktatói, mestertanári cím].

11. §

Az egészségügyi pályát választó hallgatók gyakorlati felkészültségéhez a duális képzési forma jelentősen hozzá tud járulni. A módosítás ezért a duális képzés fogalmi körébe beemeli az egészségtudományt is, amely elősegíti a gyakorlatorientált képzési programok elterjedését ezen a területen. A duális képzés megteremti a lehetőségét annak, hogy a szolgáltatók a képzési idő kezdetétől fogva olyan szakmai kapcsolatot alakítsanak ki a képző intézménnyel és a hallgatóval, amelynek eredményeként a saját szolgáltatási profiljuknak megfelelő gyakorlati ismeretek képzésbe való beemelése válik elérhetővé. A módosítás által az egészségügyi területen tanulóikat folytatók versenyképes, integrált, szakterület specifikus és gyakorlati tapasztalaton alapuló tudásra tesznek szert.

12. §

A visszaélőkre a Szabs.tv. jogosulatlan címhasználat tényállása nem minden esetben alkalmazható, mivel nemcsak a hivatalos Dr. vagy dr. fokozattal, címmel, létező szakképzettséggel történhet a visszaélés, hanem az ahhoz megtévesztésig hasonló, de hivatalosan nem létező, kreált titulussal, szakképzettséggel. Emiatt a Szabs.tv. olyan irányú kiegészítését tartalmazza a javaslat, hogy nem csak az Nftv. szerinti szakképzettséggel, tudományos fokozattal, címmel, az ezekre utaló rövidítéssel való visszaélésre, hanem az ezekkel összetéveszthető, tudományosság látszatát keltő, de hivatalosan nem létező szakképzettséggel, tudományos fokozattal, címmel, ezekre utaló rövidítéssel való szándékos visszaélésre is kiterjed a jogosulatlan címhasználat tényállása.

A javaslat biztosítja továbbá a Magyar Honvédséghez köthető megjelölések védelmét.

A szabályozásnak nem célja olyan „becenevek”, márkanevek, művésznevek használatának kriminalizálása, amelyek – bár egyezők vagy hasonlóak lehetnek egyes végzettséget igazoló címekhez, azonban – a megjelenésük kontextusából eredően a megtévesztésre alkalmatlanok, illetve azokat nem a használt címhez kapcsolódó tevékenységgel összefüggésben használják fel. Ennek érdekében az előzőekben részletezett jogosulatlan használat csak abban az esetben tényállásszerű, ha arra megtévesztésre alkalmas módon kerül sor. Ez egy objektív kritérium, nem kell eredménynek bekövetkeznie (a megtévesztésnek), ahogyan az is irreleváns, hogy egyesek hogyan vélekednek, a megtévesztésre való alkalmasság foka a bűnösség, illetve a minősítés szempontjából közömbös. Az új elkövetési magatartás sem célzatos, annak objektíve kell alkalmasnak lennie a megtévesztésre.

13. §

A kuruzslás tényállásának kiegészítésével – a természetgyógyászati tevékenység, valamint a nem-konvencionális gyógyító eljárások körébe tartozó és a pszichoterápiás tevékenység jogosulatlan végzésére utaló fordulattal – az „apoztróf doktorok” ilyen jellegű tevékenysége értékelhetővé válik a büntetőjog számára. Az áldoktorok jogosulatlan tevékenysége a testi betegségek gyógyításának ígéretével, mentális működést érintő megközelítéseket alkalmaznak mind a gyógyulás reményének felkeltésében, mind az (ál)gyógyítás eszköztárában. Ezen túl a „pszichoterápia” önálló vagy jelzővel ellátott megjelenése ezen a területen a leggyakoribb. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 103. §-a szerint a pszichoterápia többféle módszeren alapuló, tudományosan megalapozott, a pszichés és pszichoszomatikus zavarok esetén alkalmazott, egyéni vagy csoportos formában, több, meghatározott időtartamú ülésben történő terápiás eljárás, amelyet a pszichoterápiás eljárások végzésére képesítéssel rendelkező szakorvos vagy klinikai szakpszichológus végezhet önállóan.

A pszichoterápiás gyakorlat orvosi gyakorlattól való megkülönböztetését tehát az indokolja, hogy pszichoterápiás eljárást nem csak orvos, hanem klinikai szakpszichológus is végezhet.

Az Eütv. 104. § (1) bekezdése szerint a nem-konvencionális gyógyító és életminőségjavító (a továbbiakban együtt: nem-konvencionális) eljárások célja az egészségi állapot kedvező befolyásolása, a betegségek megelőzése, valamint az egészséget veszélyeztető, illetve károsító tényezőkkel szembeni védekezés lehetővé tétele.

A természetgyógyászati tevékenység végzésének feltételeit a természetgyógyászati tevékenységről szóló 40/1997. (III. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) és a természetgyógyászati tevékenység gyakorlásának egyes kérdéseiről szóló 11/1997. (V. 28.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) szabályozza.

A Korm. rendelet 1. §-a meghatározza, hogy a nem-konvencionális gyógyító eljárások alkalmazása olyan egészségügyi tevékenység, amely a konvencionális gyógyítási módszereket kiegészíti, meghatározott esetekben helyettesíti.

A nem-konvencionális gyógyító tevékenység főiskolai, egyetemi egészségügyi végzettségtől, illetve egészségügyi szakképesítéstől függően tanfolyam elvégzése és eredményes vizsga letétele után végezhető. A végzésre jogosult személyek körét, valamint a kiegészítő, illetve helyettesítő tevékenységeket az NM rendelet 1. számú melléklete tartalmazza. Az NM rendelet 4. sz. mellékletében találhatóak a részletes szabályok a természetgyógyászati tevékenységek szakmai és vizsgakövetelményeiről.

14. §

A Btk. szabályozása kiegészítendő továbbá azzal, hogy az is bűncselekményt követ el, aki az erre jogosult intézményeken kívül szakképzettséget igazoló oklevelet vagy bizonyítványt állít ki, illetve enélkül, adományoz „titulust”.

A visszaélés nem az oklevél kiállítója személyének meghamisításával jár, nem valódi végzettséget igazoló oklevél lemásolása és ezzel hamisítása a cél, hanem az oklevél kiállítója azt a hamis látszatot kelti szándékosan, hogy jogosult – egyébként államilag el sem ismert, nem létező – végzettséget, szakképzettséget „igazoló” oklevél vagy bizonyítvány kiállítására.

Az új tényállás közokirat-hamisítástól való megkülönböztetését az indokolja, hogy a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontja szerinti közokirat-hamisítás elkövetési magatartás (hamis közokirat készítése, tartalmának meghamisítása) esetén egy valódikiént nem létező közokirat a valóság látszatával jön létre, amely alakilag hamis, azaz annak készítője nem azonos a kiállítóként feltüntetettel. Az új tényállás azonban nem egy jogosult által kiállított, a létező közokiratnak látszólag mindenben megfelelő, valódinak látszó okirat kiállítására szabályoz, hanem egy arra nem jogosult által kiállított, nem valódi szakképzettséget, szakképesítést igazoló, de az oklevél, bizonyítvány formai kellékeit látszólag tartalmazó iratot állít ki.

Az oktatással összefüggő jogosulatlan tevékenység szankcionálási körével kapcsolatos jogalkotói szándék a felsőoktatásban megszerezhető végzettséget igazoló oklevél mellett kiterjed az iskolarendszeren kívüli képzésben (felnőttképzésben), valamint az iskolai rendszerű képzésben (felnőttoktatásban) kiadható okiratokra is. A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 33. § (1) bekezdése szerint a felnőttoktatás keretében folyó szakképzés a részt vevő tanuló sajátos elfoglaltságához, egyedi életkörülményeihez igazodó képzési forma, amely képzési-szervezési formától függően a nappali, az esti, a levelező oktatás munkarendjében és az oktatás

egyéb sajátos munkarendjében folyhat. A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény 2. § 17. pontja szerint az iskolarendszeren kívüli képzés olyan képzés, amelynek résztvevői nem állnak a képző intézménnyel – a nemzeti köznevelésről szóló törvényben vagy a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott – tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.

A hatályos szabályozás nem ad meghatározást a bizonyítvány fogalmára, tekintettel annak köznyelvi, köznapi érthetőségére, ugyanakkor kétség esetén a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 1. § (3) bekezdése szerinti definíció hívható fel, miszerint: „bizonyítvány, illetve oklevél az alap-, közép- vagy felsőfokú végzettséget, alap-, közép- vagy felsőfokú szakképesítést, felsőfokú szakképzettséget, illetve tudományos fokozatot tanúsító okirat. Bizonyítványnak, illetve oklevélnek tekintendő az ezekkel azonos hatályú okirat is”.

A tényállás alapján büntetni rendelt tevékenységek társadalomra való veszélyessége különösen magas, tekintettel arra, hogy ezek által növekszik a címmel visszaélők száma.

15. §

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy a bizonytalan minőségű, tisztázatlan hátterű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosítás új szankciókat tartalmaz, garanciális szempontból szükséges megfelelő felkészülési időt megállapítani a hatálybalépés során.

Végső előterjesztői indokolás a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló 2019. évi CXII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvény közel 80 törvény módosítását tartalmazza. A módosítások elsődleges célja a jogrendszer megfeleltetése a szakképzésről szóló törvénynek (a továbbiakban: Szt.). A módosítások tartalma – az Szt. szabályozásának megfelelően – az alábbiakban foglalható össze:

- a köznevelés egységes rendszerétől elszakadó, önálló szakképzési szabályozási- és intézményrendszer, intézményi struktúra megteremtése a kapcsolódó új feladatokkal és hatáskörökkel,
- a szakképzési rendszer központi irányításával összefüggő feladatok és hatáskörök megosztása a Kormány és a Kormány adott ágazatért felelős tagja között,
- a módosuló oktatási, képzési struktúrához igazodóan a tanulói jogviszony mellett a felnőttképzési jogviszony statuálása,
- duális képzőhelynél folyó szakirányú képzés szakképzési munkaszerződés alapján történő folytatása,
- az Szt.-hez kapcsolódó adatszolgáltatási, adatkezelési rendszer bevezetése.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz, az 5–13. §-hoz, a 17–24. §-hoz, a 31–33. §-hoz, a 36. §-hoz, a 37. §-hoz, a 40–48. §-hoz, az 51. §-hoz, az 55–57. §-hoz, a 61–71. §-hoz, a 73. §-hoz, a 74. §-hoz, a 80. §-hoz, a 81. §-hoz, a 84–90. §-hoz, a 94–100. §-hoz, a 102–105. §-hoz és a 112–115. §-hoz

A törvény a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az Szkt. szabályozási keretei között létrejött, az oktatási rendszeren belül önálló ágat képviselő szakképzési rendszer miatt szükséges elnevezések átvezetését tartalmazza. Ennek megfelelően módosul

- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény,
- az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény,
- a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény, amely emellett a közalkalmazotti munkakörök fizetési osztályainak megnevezését is a megváltozó szakképzési és köznevelési fogalomrendszerhez igazítja,
- a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény,
- a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény,
- az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény,
- a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény,
- a kutatás és a közvetlen üzletszerzés célját szolgáló név- és lakcímadatok kezeléséről szóló 1995. évi CXIX. törvény,
- a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény,
- a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény,
- a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény,
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény,
- az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény,
- a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény,
- az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény,
- a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény,
- a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény,
- a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény,
- a víziközelkedésről szóló 2000. évi XLII. törvény,
- a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény,
- a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény,
- az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény,
- a sportról szóló 2004. évi I. törvény,
- a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény,
- a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény,
- a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény,
- a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény,
- a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény,
- a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény,
- az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény,
- a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény,
- a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény,
- a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény,
- a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény,
- az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény,
- a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény,

- a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény,
- a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének kihirdetéséről szóló 2011. évi CXLIII. törvény,
- a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény,
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény,
- a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCI. törvény,
- a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény,
- a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény,
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény,
- a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény,
- a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény,
- a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény,
- a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény,
- a honvédségi adatkezelésről, az egyes honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos katonai igazgatási feladatokról szóló 2013. évi XCVII. törvény,
- a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény,
- a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény,
- a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény,
- a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény,
- a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény,
- a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény,
- a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény,
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény,
- az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény,
- a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló 2018. évi CXIV. törvény,
- a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény.

A fentiekben túl a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény alapján indokolt a Magyar Köztársaság 1992. évi költségvetéséről és az államháztartás vitelének 1992. évi szabályairól szóló 1991. évi XCI. törvény hatályon kívül helyezése.

A 2–4. §-hoz

A törvény a szakképzés szabályozási rendszerének átalakításával összhangban pontosítja a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben a szakképzés finanszírozásának alapvető forrását jelentő Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprésze vonatkozásában a szakképzésért felelős miniszter feladatait, továbbá a megváltozott köznevelési rendszerrel összhangban biztosítja az álláskeresőként való nyilvántartásba vétel, valamint a nyilvántartásból való törlés céljából szükséges adatoknak az állami foglalkoztatási szerv számára történő hozzáférésnek lehetőségét.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása emellett a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény módosításával való koherencia megteremtését biztosítja és a szakképzésért felelős miniszternek a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprésze vonatkozásában meghatározott jogköreivel összefüggő egyéb szövegpontosító rendelkezéseket is tartalmaz amellyel, hogy a megváltozott szabályozási környezet miatt szükségtelen szövegrészek, illetve rendelkezések hatályon kívül helyezését is elvégzi.

A 14–16. §-hoz

Az Szkt. keretein belül jelentősen átalakításra került a tanulók, illetve a képzésben részt vevők számára biztosítható ösztöndíjak, juttatások és támogatások rendszere. A törvény erre való tekintettel tartalmazza a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben az egyes tevékenységekhez kapcsolódóan meghatározott

adómentességek körének ez irányú módosítását. Ennek megfelelően adómentessé válik a személyi jövedelemadó tekintetében

- az Szkt. alapján meghatározott mértékben kifizetett ösztöndíj,
- az Szkt. alapján meghatározott mértékben kifizetett egyszeri pályakezdési juttatás,
- a rászorultsági helyzetre és a jó tanulmányi eredményre tekintettel pályázat útján nyújtott és az Szkt. alapján meghatározott mértékben kifizetett támogatás,
- a szakképzési munkaszerződés alapján a duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő személynek az Szkt. alapján meghatározott mértékben kifizetett munkabér és a minimálbért meg nem haladó mértékű más pénzbeli és nem pénzbeli juttatás, továbbá
- a Klebelsberg Képzési Ösztöndíj.

A törvény a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény keretein belül használt szakképzési és köznevelési vonatkozású fogalmak, szövegrészek pontosítását tartalmazza az új szakrendszerek bevezetésére tekintettel.

A törvényben a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az Szkt. szabályozási keretei között létrejött szakképzési rendszer miatt szükségtelenné vált szövegrészek és rendelkezések hatályon kívül helyezésére is sor kerül.

A 25–30. §-hoz

A törvény

- a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény,
 - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény és
 - a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény
- módosításával biztosítja az Szkt.-val való koherenciát.

A szakmai oktatás tekintetében a társadalombiztosítási ellátásra való jogosultságot és a szakirányú oktatás keretében szakképzési munkaszerződés alapján megszerzett munkabér tekintetében az egyéni járulékfizetési kötelezettséget és annak szolgálati időbe való beszámítását a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvény határozza meg.

A 34. §-hoz és a 35. §-hoz

A törvény a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosításával kiterjeszti a családi pótlékra való jogosultságot a köznevelési rendszertől elváló szakképzési rendszerben tanulókra és az ehhez szükséges adattovábbítás törvényi szabályait is meghatározza.

A 38. §-hoz és a 39. §-hoz

A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosítása a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az Szkt. szabályozási keretei között létrejött szakképzési rendszer miatt szükséges elnevezés-átvezetést tartalmazza, továbbá a módosítás meghatározza a gazdasági kamarák által eddig is végzett mesterképzés és mestervizsga szervezésének feladatait.

A 49. §-hoz és az 50. §-hoz

A törvény lehetővé teszi, hogy közérdekű önkéntes tevékenység keretében fogadó szervezet a szakképző intézmény is lehessen.

Az 52–54. §-hoz

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosítása lehetővé teszi, hogy a szakképző intézménnyel tanulói jogviszonyban álló tanulók vagy felnőttképzési jogviszonyban álló képzésben részt vevő személyek iskolaszövetkezeti tagok lehessenek. Emellett a törvény a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az Szkt. szabályozási keretei között létrejött szakképzési rendszer miatt szükséges elnevezés-átvezetéseket tartalmazza, valamint hatályon kívül helyez olyan rendelkezéseket, amelyek szabályozási tárgya átalakult.

megteremti a törvényi háttérét a 8. évfolyamos tanuló számára a megfelelő középfokú továbbtanulási irány kiválasztását segítő kompetenciavizsgálatnak.

Az alternatív pedagógiai program szerint működő köznevelési intézmények szakmai szervezeteinek kezdeményezésére az oktatásért felelős miniszter által kiadott kerettantervtől eltérő tartalmi szabályozást alkalmazó intézmények több ponton kapnak eltérési lehetőséget az állami iskolákra vonatkozó szabályoktól, ezáltal szélesebb körben biztosítható az egyedi megoldások alkalmazása. A módosítás engedélyezi továbbá a már megszerzett és érvényes engedélyek alapján történő továbbműködést, mindaddig, amíg a speciális programmal rendelkező intézmény nem kíván változtatni, vagy erre jogszabály kógens rendelkezése miatt egyébként nem köteles.

A törvény rendez két szabályozási átmenetet rendez. Ennek keretében egyrészt a tankötelezettség teljesítésével kapcsolatos szülői kérelmek benyújtási határidejét 2020. január 31-éig meghosszabbítja, másrészt a szakképzés átalakításával összefüggésben meghatározza, hogy a 2019/2020. tanév utolsó napjáig a tanév első napján hatályos szabályokat kell a szakgimnáziumban, illetve a szakközépiskolákban tanulóakra alkalmazni tekintet nélkül azok hatályvesztésére.

A törvény a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvényre vonatkozó, a szakképzési rendszer különválásával összefüggő, valamint az ehhez kapcsolódó, köznevelési feladatok és intézmények rendszerét érintő szövegponthoz és hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

A 82. §-hoz és a 83. §-hoz

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítása a felsőoktatás rendjét veszélyeztető magatartásokat is szabálysértési körbe vonja, valamint a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az új Szt. szabályozási keretei között létrejött szakképzési rendszer miatt szükséges elnevezés-átvezetéseket tartalmazza.

A 91–93. §-hoz

Az új szakképzési rendszerhez, valamint a felnőttképzés struktúrájában megjelenő új elemek jogszabályi háttérének megteremtése érdekében szükséges a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény harmonizálása és módosítása. A szabályozás a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény módosítását a következők szerint tartalmazza:

- A szakképzés rendszerének a gazdaság elvárásaihoz igazodó strukturális átalakítása meghatározó mértékben érinti a felnőttképzés rendszerét. Az új szakmastruktúrában megjelenő, hosszabb képzési idejű, széles alapismereteket tartalmazó szakmák oktatása kikerül a felnőttképzés rendszeréből, a felnőttképzési tevékenység ugyanakkor dinamikusabbá, rugalmasabbá válik a szakmai képzések tartalmát meghatározó programkövetelményeken alapuló képzések tekintetében.
- A szabályozás személyi hatálya – a szakmai képzések mellett – kiterjesztésre kerül valamennyi oktatásra és képzésre, ami kompetenciakialakítása és -fejlesztésre irányul és szervezeten valósul meg. A szabályozás ezeket (és ennek keretében ideértve a szakmai képzéseket) tekinti felnőttképzési tevékenységnek. A felnőttképzési tevékenységet a felnőttképző végezheti. Felnőttképző a jogi személy, a személyes joga szerint jogképes szervezet, az egyéni vállalkozó vagy a gazdasági tevékenységet folytató más természetes személy lehet.
- Felnőttképzési tevékenység bejelentés vagy engedély alapján végezhető. Engedély kell az olyan felnőttképzési tevékenységhez, aminek keretében szakmai képzés, részsakmára felkészítő szakmai oktatás,
 - a belső képzés kivételével – a részben vagy egészben az államháztartás terhére nyújtott költségvetési támogatásból vagy európai uniós forrásból megvalósuló oktatás vagy képzés megszervezésére kerül sor. Az engedély alapján végzett felnőttképzési tevékenység során a törvény által megállapított szigorúbb működési követelményeknek kell megfelelni, így pl.
 - a felnőttképzőnek minőségirányítási rendszert kell működtetnie,
 - a képzéseket képzési program alapján kell megszerveznie, amit a részsakmák esetén a képzési és kimeneti követelményeknek, a szakmai képzések esetén a programkövetelményeknek kell megfeleltetni és felnőttképzési szakértői által előzetesen minősíttetni,
 - a képzéseket a Kormány rendeletében meghatározott személyi és tárgyi feltételek biztosításával kell folytatni, amihez kapcsolódóan a képzésre jelentkező kérésre előzetes tudásmérést, a képzést követően pedig elégedettségmérést kell végezni,

- a képzésben részt vevő személlyel felnőttképzési szerződést kell kötni,
- a felnőttképzőnek dokumentum- és nyilvántartásvezetési kötelezettsége, tájékoztatói kötelezettsége (ennek keretében új elem a nyilvántartásbavételi számnak a számlán és más számviteli bizonylaton történő kötelező feltüntetése) és adatszolgáltatási kötelezettsége van.

Ezzel szemben a bejelentéshez kötött felnőttképzési tevékenység során kizárólag a felnőttképzési szerződés megkötésére, illetve az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

- A felnőttképzés rendszerét erősítő új elemként jelenik meg, hogy a programkövetelményeken alapuló szakmai képzések esetén – akkreditált vizsgaközpontokban letett képesítő vizsga esetén – állam által elismert szakképesítés szerezhető.
- Átalakult a szabályozásban a felnőttképzők ellenőrzésének rendszere. Az ellenőrzés keretében alkalmazható legenyhébb intézkedés a figyelmeztetés, amelynek keretében a felnőttképzési államigazgatási szerv a megállapított jogsértés orvoslására hívja fel a felnőttképzőt. Súlyosabban minősülő jogsértés esetén figyelmeztetés nem alkalmazható. A jogsértés jogkövetkezménye egyebekben a felnőttképzési államigazgatási szerv által kiszabható bírság. A bejelentés, illetve engedély nélkül végzett felnőttképzési tevékenység esetén a felnőttképzési államigazgatási szerv megtiltja a tevékenység végzését és bírságot szab ki. A bírság mértékét a Kormány rendeletben állapítja meg. További jogsértés esetén pedig lehetőség van a felnőttképző adószámának törlése iránt intézkedni.
- Új elem a szabályozásban, hogy a felnőttképző adatszolgáltatási kötelezettsége keretében tesz eleget az OSAP adatszolgáltatásnak is. Az OSAP adatszolgáltatáshoz szükséges adatok rögzítésére a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszerében kerül sor, és ezen keresztül automatikusan teljesül a felnőttképző OSAP adatszolgáltatással összefüggő kötelezettsége is. A statisztikai adatszolgáltatás elmulasztását is eredményező magatartás jogkövetkezményeként – a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény 32–34. §-a helyett – a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény szerinti bírságot kell kiszabni. A bírság kiszabására a felnőttképzési államigazgatási szerv jogosult.
- A jelenlegi felnőttképzési szakértők és a felnőttképzési programszakértők helyett a felnőttképzési szakértői rendszer egységessé válik, a felnőttképzési szakértő tevékenysége pedig a jövőben a felnőttképzési tevékenység engedélyezése és a felnőttképzők ellenőrzése keretében szükséges szakkérdés megállapítására és a képzési program előzetes minősítésére terjed ki. A nyilvántartásba vétel feltételei a Kormány rendeletben állapítja meg.
- A felnőttképzési tevékenységhez kapcsolódóan az állam támogatást nyújthat az engedély megszerzésére, az oktatásra, illetve képzésre és a technikai feltételek fejlesztésére. Új elem a szabályozásban, hogy a képzésben részt vevő személy a felnőttképzési szerződéshez kapcsolódóan képzési hitelt vehet igénybe. A képzési hitel feltételeit a Kormány rendeletben állapítja meg.
- A szabályozás megteremti az átmenetet a régi és az új szabályok alkalmazása között. Ez alapján a felnőttképzés új rendszerében felnőttképzési tevékenység folytatására 2020. szeptember 1-jétől van lehetőség azzal, hogy azt megelőzően 2020. július 1-jétől van lehetőség a szakképzésről szóló törvény szerinti programkövetelményre vonatkozó javaslat, valamint felnőttképzési tevékenység megkezdésére irányuló bejelentés és engedély iránti kérelem benyújtására. A régi szabályok szerinti engedély, felnőttképzési programkövetelmény és felnőttképzési nyelvi programkövetelmény tekintetében kizárólag annak módosítására irányuló kérelem nyújtható be. A benyújtás határnapja 2020. június 30. A régi szabályok szerint a felnőttképző 2022. december 31-éig jogosult a korábbi meglévő engedélye alapján felnőttképzési tevékenységet folytatni. Ha az engedély az Országos Képzési Jegyzékben szereplő szakképesítés, részsakképesítés megszerzésére irányuló képzésre vonatkozik, az ilyen képzést lekésőbb 2020. december 31-én lehet elindítani.

A 101. §-hoz

A § a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXVI. törvény hatályon kívül helyezését tartalmazza.

A 106–108. §-hoz

A törvény a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvényhez kapcsolódó, a szakképzésben a duális képzés megváltozott foglalkoztatási struktúrájához, fogalomrendszeréhez (tanulószerződés helyett szakképzési

munkaszerződés) igazodó fogalmi módosításokat tartalmaz, továbbá az Szkt. szerinti szakirányú oktatásban részt vevő tanuló számára kifizetett pénzbeli és nem pénzbeli juttatás szociális hozzájárulási adómentességét biztosítja.

A törvény a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvényhez kapcsolódó, a szakképzés és a felnőttképzés megváltozott struktúrájához, fogalomrendszeréhez igazodó szövegcsere módosítást és hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz.

A 109–111. §-hoz, a 3. mellékletéhez és a 4. mellékletéhez

A módosítás a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az új szakképzési törvény szabályozási keretei között létrejött szakképzési rendszer elemeit, elnevezéseit építi be az oktatási nyilvántartásról szóló 2018. évi LXXXIX. törvénybe. A szabályozás immár önálló szakrendszerként határozza meg a szakképzés információs rendszerét, a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszerét és a pályakövetési rendszert. A törvény megállapítja továbbá a vonatkozó adatszolgáltatások szabályait, valamint az új szakrendszerek személyes adatokat kezelő alrendszereibe tartozó személyes adatok körét tartalmazó – a törvény mellékletében szereplő – új mellékleteket is.

A törvény szövegcsere módosításai az oktatási nyilvántartásról szóló 2018. évi LXXXIX. törvény fogalomhasználatát korrigálják az új szakrendszerek bevezetésére tekintettel.

A 116. §-hoz

A § a törvény hatálybalépéséhez szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

A 117. §-hoz

A törvény sarkalatoságára vonatkozó rendelkezések.

A 118. §-hoz

A § az Európai Unió jogának való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány célja az öntözéses gazdálkodás elterjesztése annak érdekében, hogy a gazdák rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz, és a mezőgazdasági termelés hatékonyságát javítsuk.

Középszintű állami tervezési egységként öntözési kerületek kerülnek kialakításra, amelyek segítségével pontosan meghatározásra kerülnek, hogy mely területek alkalmasak az öntözésre, és mely területek nem. Az öntözésfejlesztési tervek egy-egy öntözési kerületben megvizsgálják a természeti feltételeket, a domborzati, vízrajzi és talajtani adottságokat, és ez alapján meghatározzák, hogy mely területen, milyen technológiával lehetséges az öntözéses gazdálkodás folytatása. A szabályozás célja, hogy az öntözésfejlesztési terveknek megfelelő öntözés folytatása esetén ne kelljen a mezőgazdasági termelőnek környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi hatósági, illetve szakhatósági eljárást folytatni.

Amíg az öntözésfejlesztési tervek elkészülnek, addig is az önkéntesen megalakuló öntözési közösségek elismerésében kijelölt működési területükre (öntözési körzetekre) az Agrárminisztérium a Nemzeti Földügyi Központ segítségével környezeti körzeti terveket készített. Ezzel e területeken egyrészt lehetővé válik a környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi szakhatóságok kiváltása az engedélyezési eljárásban, másrészt tehermentesíti a mezőgazdasági termelőket a vízjogi létesítési engedélyezési eljárást megelőző előzetes vizsgálat, valamint a talajvédelmi terv elkészítésétől, ezzel jelentős költséget megtakarítva számára.

Felmérések alapján a mezőgazdasági termelők öntözési hajlandóságát a beruházások és az elkészült létesítmények üzemeltetésének magas költségigénye, valamint adminisztratív tényezők csökkentik. E fent bemutatott problémákat komplex, összetett intézkedéscsomaggal lehet megoldani.

A beruházási költségeket Vidékfejlesztési Program módosítással lehet csökkenteni. Ez egyrészt a támogatás-intenzitás növelését, másrészt új művelet bevezetését jelenti. A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a Vidékfejlesztési Programból csak mezőgazdasági termelőt lehet támogatni.

A beruházási pályázatokat a termelők benyújthatják önállóan vagy kollektív beruházásként, ez utóbbi esetben a támogatás intenzitása tovább növelhető. Tekintettel arra, hogy a kollektív beruházásként beadható konzorcium jelenleg jogilag nem szabályozott, megalkotásra került az öntözési közösség fogalma, amely a szükséges mértékben, de a tagok számára kellő szabadságot hagyva kínál a jövőben lehetőséget a kollektív pályázatra további jogosultságok kínálva.

A kiemelt termelői igényre válaszként a törvény rögzíti, hogy az öntözés közérdek. Ennek megfelelően – az öntözésnek az időjárási kockázatok negatív hatásainak csökkentésében és a gazdasági hatékonyság növelésében betöltött szerepére tekintettel – a vízáteremtés problémáját meg kell oldani és az öntözési szolgalmi jogot biztosítani. A beruházások során ugyanis a legfőbb akadályt az jelenti, hogy az öntözővizet el kell juttatni a beruházó termőföldjére.

Az öntözésfejlesztés komplex állami feladat, amelynek ellátása igényli, hogy a különböző szervezeteknél az öntözéssel összefüggő, már rendelkezésre álló információkat az öntözésfejlesztésért felelős szervezetek kezelhessék.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Tartalmazza a törvényjavaslatban használt alapvető fogalmak meghatározását.

2–3. §

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával és a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségével történt egyeztetés alapján kiemelt termelői igényként fogalmazódott meg, hogy az öntözés, habár nem tekinthető az állam vagy önkormányzat által ellátandó kötelező feladatnak, azonban az öntözéses gazdálkodás közérdek. Ennek megfelelően a vízáteremtés problémáját is egyéni szinten kell az öntözési szolgalmi jogot biztosítani. A törvényjavaslat ennek megvalósítása érdekében rendelkezik az érintett földrészek tulajdonosainak kártalanításáról, az öntözési szolgalmi tartalmáról, valamint a joggyakorlás egyes kérdéseiről. Figyelemmel arra, hogy minden, a törvényjavaslat szerinti öntözési tevékenységhez vízjogi engedély szükséges, így indokolt, hogy az öntözési szolgalmi jogosultja a vízjogi engedélyes legyen. A szolgalmi alapítása csak abban az esetben lehetséges, ha az az ingatlan rendeltetészerű használatát, az üzemszerű gazdálkodást nem lehetetleníti.

Az öntözési szolgálommal érintett ingatlanokat a vízügyi hatóság a vízjogi engedélyben jelöli ki. A vízügyi hatóság határozatban rendelkezik az ingatlan tulajdonosát megillető kártalanításáról, amelynek metodikáját a törvényjavaslat rögzíti: egyrészt a szolgalmi létrejötte miatt az érintett ingatlan értékében bekövetkezett esetleges csökkenés (itt ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra, hogy egy mezőgazdasági hasznosítási ingatlan értékét adott esetben növeli, ha az potenciálisan öntözhetővé válik), másrészt az öntözési szolgalmi gyakorlásával összefüggésben felmerülő károk módszertanának megállapítása szükséges. Minderre figyelemmel bírósági felülvizsgálatra közigazgatási perben van lehetőség. A törvényjavaslat meghatározza, hogy a szolgalmi alapításával összefüggő kártalanítást a szolgalmi jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését követő 15 napon belül, míg a szolgalmi gyakorlásával összefüggő kártalanítást az ingatlan igénybe vételéhez kapcsolódóan kell megfizetni.

Ha a vízjogi engedélyes a tevékenységével felhagy és a vízáteremtési ingatlan rendeltetészerű használatát akadályozza, akkor a vízáteremtési tervet meg kell szüntetni. A vízügyi hatóság az öntözési szolgálom visszavonja,

ha a vízjogi engedélyes a tevékenységével felhagy, amelyről szóló döntését az ingatlan-nyilvántartásban történő átvezetés érdekében megküld az ingatlanügyi hatóságnak. Ha már mások is csatlakoztak a harmadlagos műhöz, akkor nem kell a vízáteresztésményt megszüntetni, amennyiben valamelyik csatlakozó az üzemeltetést átveszi. A vízjogi rendelkezések alapján a vízjogi engedély engedélyese módosítható.

4. §

Amennyiben a vízátervezést szolgáló vízáteresztésményhez más is csatlakozni kíván, akkor a vízjogi engedélyes hozzájárulása szükséges a csatlakozáshoz. Ezzel a beruházást végző engedélyes számára lehetőség nyílik arra, hogy a terheit az új csatlakozókkal megossza, az új csatlakozók a kártalanítás megfizetésében részt vállaljanak. Amennyiben a költségek megosztásában a felek nem tudnak megállapodni, akkor az új csatlakozók a megépült vízáteresztésményhez nem tudnak csatlakozni, és új beruházásként tudják megoldani a vízátervezést, amely tekintetében ők válnak a kártalanítás megfizetésének kötelezettjévé. Amennyiben az üzemeltetés során a csatlakozók a fenntartási és üzemeltetési költségeket (benne az esetleges évenkénti kártalanításhoz való hozzájárulásukat) nem fizetik meg, akkor az üzemeltető engedélyes a hozzájárulását visszavonhatja, és erről értesíti a vízügyi hatóságot, aki intézkedik a csatlakozó vízáteresztésmény vízjogi engedélyének visszavonásáról.

5. §

Középszintű állami tervezési egységként öntözési kerületek kerülnek kialakításra, amelyek segítségével pontosan meghatározásra kerülnek, hogy mely területek alkalmasak az öntözésre, és mely területek nem. Mindez természetesen nem eredményezi azt, hogy a ki nem jelölt területeken nem létesíthető öntözési beruházás vagy nem folytatható öntözéses gazdálkodás, hanem a kedvezőtlen feltételekre és az állami erőforrások korlátos voltára tekintettel a hatékony állami szerepvállalás a kijelölt területekre koncentrálódik.

6. §

Az öntözésfejlesztési tervek egy-egy öntözési kerületben megvizsgálják a természeti feltételeket, a domborzati, vízrajzi és talajtani adottságokat, és ez alapján meghatározzák, hogy mely területen, milyen feltételekkel lehetséges az öntözéses gazdálkodás folytatása. Ennek célja, hogy az öntözésfejlesztési terveknek megfelelő öntözés folytatása esetén, valamint öntözési beruházás esetén ne kelljen magának a mezőgazdasági termelőnek környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi hatósági, illetve szakhatósági eljárást folytatni, azokat tartalmukban teljes egészében kiváltja az öntözésfejlesztési terv. Az öntözésfejlesztési terv tartalmazza a természeti feltételekhez, vízrajzi, domborzati és talajtani adottságokhoz legjobban illeszkedő öntözési technológiákat, valamint a leggyakrabban használt öntözési technológiák esetén betartandó környezetvédelmi, természetvédelmi, talajvédelmi feltételeket. Az öntözésfejlesztési terveket az öntözési igazgatási szerv készíti el, és hatósági eljárásban kerül jóváhagyásra, azaz a hatósági jóváhagyás annak érvényességi feltételeként jelenik meg. Ebben az engedélyezési eljárásban az ügyféli jogosultságok a hatósági eljárás általános szabályai szerint gyakorolhatóak. Amennyiben egy öntözési beruházás esetén az öntözésfejlesztési tervben meghatározott feltételektől eltérnek, akkor az egyedi szakhatósági eljárásban kerülnek megállapításra az egyedi feltételek. Az öntözési kerületek és az öntözésfejlesztési tervek kihirdetése a kormányzati honlapon történik. A terveket 20 évente kell felülvizsgálni, és módosítani kell, ha a környezetvédelmi, természetvédelmi, talajvédelmi, halgazdálkodási, erdőgazdálkodási és bányászati feltételek megváltoztak.

7. §

Az öntözéses gazdálkodás nagy beruházási igénnyel és jelentős üzemeltetési költségekkel jár együtt. Öntözés esetén érvényes a méretgazdaságosság elve, nagyobb területen jobban megéri az öntözés, mert csökkennek a fajlagos költségek. Mindezeket figyelembe véve az öntözésfejlesztés érdekében az együttműködések ösztönzése szükséges, amelynek érdekében meghatározásra kerül az öntözési közösségek kategóriája.

Öntözési közösséget csak mezőgazdasági termelők alapíthatnak. Az öntözési közösség jogi személyként jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat. A törvényjavaslat nem ír elő formakényszert a gazdasági tevékenység folytatására létrehozott jogi személy formájának megválasztásában, feltételként csak az öntözött terület nagyságát állapítja meg: szántóföldi növények esetében 100 hektár, zöldség-gyümölcsstermesztés esetében 10 hektár. A különbséget az öntözés intenzitása indokolja: míg szántóföldi növények esetében az öntözés a hiányzó

csapadékmennyiséget pótolja, a zöldség-gyümölcsstermesztés esetében folyamatos és intenzív öntözési igénnyel kell számolni.

8. §

Az öntözési közösségek az elismerés iránti kérelmüket az öntözési igazgatási szervhez nyújtják be, amely a kérelem szakmai vizsgálatát követően felterjeszti azt az agrárpolitikáért felelős miniszterhez (a továbbiakban: miniszter), aki hatósági határozatban ismeri el az öntözési közösségeket. Az öntözési igazgatási szerv és a miniszter eljárása 30 nap alatt lezajlik. A miniszter az elismerésen túl nyilvántartást vezet az öntözési közösségekről és az öntözési körzetekről. A nyilvántartás szolgálja az érdeklődő, csatlakozni kívánó termelők érdekeit, valamint az öntözési közösségben nem tag termelők érdekeit. A törvényjavaslat meghatározza az öntözési közösségek ellenőrzésével kapcsolatos miniszteri feladatokat, valamint rögzíti az elismerési feltételeknek meg nem felelő elismert öntözési közösséggel szemben alkalmazható szankciókat, illetve az elismerés visszavonásának feltételeit.

9–11. §

Az öntözési közösség elismerésekor a miniszter vízrajzi, vízföldtani, domborzati viszonyok figyelembevételével kijelöli az öntözési körzetet. Amíg az öntözésfejlesztési tervek elkészülnek, addig is az önkéntesen megalakuló öntözési közösségek elismerésében kijelölt működési területükre (öntözési körzetekre) az öntözési igazgatási szerv segítségével környezeti körzeti terveket készíttet. Ezzel e területeken egyrészt lehetővé válik a környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi szakhatóságok kiváltása az engedélyezési eljárásban, másrészt tehermentesíti a mezőgazdasági termelőket a vízjogi létesítési engedélyezési eljárást megelőző előzetes vizsgálat, valamint a talajvédelmi terv elkészítésétől, ezzel jelentős költséget megtakarítva számára. A körzeti környezeti terveket az öntözési igazgatási szerv készíti el, és a környezetvédelmi hatóság engedélyezi a talajvédelmi hatóság szakhatósági részvételével folytatott speciális környezeti vizsgálatban, amelyet a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló kormányrendelet tartalmaz.

Az öntözési körzet területére a törvényi feltételek fennállása esetén az öntözési igazgatási szerv környezeti körzeti tervet készít, ha az érintett földrészetek vonatkozásában nincs hatályos öntözésfejlesztési terv, vagy az érintett földrészetek vonatkozásában a hatályos öntözésfejlesztési tervben meghatározott feltételektől el kívánnak térni. A környezeti körzeti terv tartalmazza az öntözési beruházásra vonatkozó környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi előírásokat. A környezeti körzeti terv szintén hatósági eljárásban kerül jóváhagyásra, azaz a hatósági jóváhagyás itt is annak érvényességi feltételeként jelenik meg. A környezeti körzeti terv a kiadásától számított 20 évig hatályos, rendszeresen felül kell vizsgálni és módosítani kell, ha a környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi feltételek megváltoztak.

Amennyiben szükségessé válik az öntözési közösség által folytatott hatósági eljárásokban, akkor az öntözési igazgatási szerv koordinálóként, közvetítőként segíti a közösségeket.

12. §

A rendelkezés szabályozza az önkormányzati tulajdonban lévő vízfolyások, csatornák átvételi rendjét. E szerint a települési önkormányzatok a tulajdonukban lévő kisvízfolyásokat, csatornákat üzemeltetésre és fenntartásra az államnak átadhatják, amennyiben a vízfolyás, csatorna öntözési közösség számára továbbít vizet. Ezt követően az öntözési igazgatási szerv a felajánlásokat szakmailag ellenőrzi annak érdekében, hogy az öntözővíz-továbbításban szerepet betöltő vízfolyás és csatorna átvételére kerüljön sor. Az átvételről szóló üzemeltetési szerződés, illetve a kijelölő határozat alapján az öntözési igazgatási szervnek három hónap áll rendelkezésre az adott kisvízfolyás és csatorna gyakorlati átvételére.

13–14. §

A vízügyi igazgatási szervek és az agrárpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium, a Nemzeti Földügyi Központ, a Nemzeti Agrárkutató és Innovációs Központ és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara közötti adattovábbítások kereteinek meghatározása.

15. §

A törvény végrehajtásához szükséges rendeletek megalkotására adott felhatalmazások.

16. §

Hatályba léptető rendelkezés.

17. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása szükséges a VIZEK rendszer keretében nyilvántartott adatok kezelése céljából.

18. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény módosítása szükséges annak érdekében, hogy az öntözési célú beruházásokhoz szükséges tulajdoni lap másolatok ingyenessé váljanak.

19. §

A hosszabb ideig (15-20 év) folytatott öntözés esetén a talajvédelmi engedélyezési eljárást ötévente meg kell ismételni, ami jelentős adminisztratív terhet ró a termelőkre és sok esetben gátolja az öntözéses gazdálkodást, ezért szükséges a talajvédelmi tervre vonatkozó szabályozás módosítása. Célunk a hosszabb távra szóló öntözési engedély feltételeinek megteremtése.

Öntözés esetén a vízjogi engedélykérelem melléklete a talajvédelmi terv. A vízjogi engedélyt a vízügyi hatóság adja ki, melyhez kapcsolódó talajvédelmi tervet szakhatósági eljárás keretében a talajvédelmi hatóság hagyja jóvá. A talajvédelmi tervre vonatkozó szabályozás alapján a talajvédelmi tervet – az ellenőrző vizsgálatokat tartalmazó talajvédelmi terv elkészítésével és benyújtásával – 5 évente felül kell vizsgálni.

Hosszabb ideig végzett öntözés esetén talajvédelmi szempontból az ellenőrző vizsgálatok lefolytatása fontos annak érdekében, hogy a talajok minőségromlását megakadályozzuk. Ugyanakkor az ellenőrző vizsgálatok megtartásával és megfelelő garanciák beépítésével a talajvédelmi terv szakhatósági jóváhagyása határozatlan időre is kiadható és amennyiben a talajvédelmi terv szakhatósági jóváhagyása határozatlan időre szól.

20. §

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása szükséges ahhoz, hogy a miniszter, a NAIK-AKI és az NFK a meghatározott adatbázisokhoz és térképmásolatokhoz ingyenes férjen hozzá.

21. §

Az öntözési célú beruházások megtérülési ideje 10-15 év is lehet. Tekintettel arra, hogy a Földforgalmi törvény részletesen meghatározott előhasznóbérleti jogot biztosít több csoportnak is, de az öntözési beruházást megvalósítók számára nem, jelenleg a mezőgazdasági termelők öntözési tevékenységet csak a saját tulajdonukban álló termőföldön valósítanak meg. Indokolt tehát azt biztosítani, hogy a hasznóbérlő által létesített olyan jellegű öntözési beruházások esetén, amelyek a földdel alkotórész kapcsolatba kerülnek (azaz a földfelszín alá kerülnek beépítésre, illetve más földre csak elbontás után és nagy ráfordítással telepíthetők át, továbbá nyílt vezetőségű vízellétesítmények), a beruházó hasznóbérlő számára megtérülhessenek. Ennek érdekében ha a beruházásnak a számviteli szabályok szerinti még hátra levő értékcsökkenési leírási időszaka az új hasznóbérleti jogviszony időtartamának legalább felében még fennáll, akkor szántó, gyümölcsös és szőlő művelési ágba tartozó földrészlet esetében a javaslat első ranghelyen előhasznóbérleti jogot biztosít

Az új előhasznóbérleti jog időben felmenő rendszerben gyakorolható, azaz a hatálybalépését követően közzétett (kifüggesztett) hasznóbérleti szerződések vonatkozásában.

22. §

Az öntözési szolgálomra tekintettel a továbbiakban már nem szükséges hatályban tartani a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény 26. §-ában foglalt szabályokat.

23. §

Az Alaptörvény szerinti sarkalatosságra utaló záradék.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló 2019. évi CXIV. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 21. § (2) bekezdés a) pontja alapján a törvény indokolása közzétételre kerül.

Az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Törvényjavaslat) alapvető célja, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egységes jogértelmezés érdekében szükséges, a következőkben bemutatott törvények módosító rendelkezéseit megalkossa, valamint az elmúlt időszakban a nemzeti vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változásokat a javaslatban szereplő jogszabályokon átvezesse.

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) módosítása a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter ellenőrzési kötelezettségének teljesítését segíti, valamint pontosítja az Szjtv.-nek a miniszter Kormány részére történő beszámolási kötelezettségére, a játékmínősítési eljárás során fizetendő igazgatási-szolgáltatási díjra, valamint elkobzásra vonatkozó rendelkezéseit.

A csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csjt.) módosításának célja a felszámolói névjegyzékre vonatkozó szabályok pontosítása révén a felszámolók névjegyzékét vezető szerv eljárásának egyszerűsítése az új névjegyzék felállításával és a régi névjegyzék megszűnésével összefüggésben.

A Törvényjavaslat a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény (a továbbiakban: MFB tv.) módosítása által az MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MFB Zrt.) fejlesztési banki tevékenységének körét kiszélesíti annak érdekében, hogy az MFB Zrt. hatékonyabban láthassa el a Kormány közép- és hosszú távú gazdaságstratégiája által meghatározott gazdaságfejlesztési célok megvalósításához szükséges fejlesztési források biztosításához kapcsolódó feladatait.

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) módosítása az elmúlt időszak jogalkalmazói tapasztalataira és az állami vagyongazdálkodás keretében felmerült megoldandó feladatokra tekintettel tovább pontosítja, a Vtv. egyes rendelkezéseit a meglévő, gyakorlatban több alkalommal, egyedi szinten alkalmazott alapvető elvárások törvényi szinten történő megfogalmazása érdekében. A törvénymódosítás bevezeti „az állam tulajdonában lévő, közgyűjteménynek nem minősülő egyéb gyűjtemény” fogalmát, elhatárolva az egyéb ágazati jogszabályokban szereplő gyűjteményektől. A Vtv. módosítása pontosítja a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) ellenőrzési kötelezettsége rendszerességének meghatározását és kiterjeszti a tulajdonosi ellenőrzési szabályzat, valamint a vagyonkezelő nyilvántartásba vételi és a tulajdonosi joggyakorló részére történő adatszolgáltatási kötelezettség érvényét. A tulajdonosi joggyakorláshoz és a vagyonkezeléshez fűződő ügymenet gyorsítása és egyszerűbbé tétele, illetve a kisebb súlyú ügyekben a döntéshozatal egyszerűsítése érdekében a jövőben a tulajdonosi joggyakorlás átadása esetén a miniszteri záradékolásra kizárólag tényleges indokoltság esetén kerül sor és megvalósul az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó döntési hatáskörök racionalizálása is. A módosítás törvényi szinten rögzíti a gyakorlatban alkalmazott nyilvántartási értéken történő elszámolást az állami

vállalatok átalakulása esetén, megalkotja a vagyoni jogi szabályokat a központi költségvetési szervek által a feladat ellátási kötelezettség és az ahhoz szükséges vagyoni gazdasági társaság általi, jogutódlással történő átvételéhez. A Törvényjavaslat továbbá az állami vagyoni tulajdonjoga ingyenes átruházása tekintetében meghatározza a kedvezményezettek vonatkozó feltételeket, kiterjeszti az MNV Zrt. Igazgatóságának ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó hatáskörét, valamint meghatározza leselejtezett és közfeladat ellátáshoz nem szükséges állami vagyonelemek civil szervezetek részére történő ingyenes átadására vonatkozó szabályokat.

A nemzeti vagyoniról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) módosításának – a jogalkalmazást segítő pontosító rendelkezések megalkotásán túl – célja a többségi állami tulajdonban álló, a vasúti közlekedésről szóló törvényben foglalt közfeladatot ellátó vasúti társaság vagyoni kezelői státuszának a biztosítása. A módosító rendelkezések a fentiek mellett érintik a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű – az Nvtv. mellékletében nevesítetten szereplő – vagyonelemek körét, így különösen a folyók, valamint csatornák szabályozó művei tekintetében a vízgazdálkodási szakágazat felülvizsgálatának eredményeként a műtárgyak elnevezése kerül pontosításra és új műtárgy, valamint további árvízvédelmi művek kerülnek felvételre. A Törvényjavaslat több, a vagyoni kezelői jogviszonyra, és a nemzeti vagyoni használatára vonatkozó szabályt is módosít, melyek célja egyrészt az adminisztratív terhek csökkentése, másrészt a Kormány felhatalmazást kap arra, hogy kiemelt nemzetgazdasági érdekből döntsön az állami vagyoni hasznosítására irányuló szerződés legfeljebb 30 éves határozott időre történő megkötéséről, harmadrészt a módosítással a közvetett és közvetlen állami tulajdonú gazdasági társaságok is versenyeztetés mellőzésével biztosíthatnak szolgálati lakást munkavállalóik részére a vagyoni kezelésükben lévő, állami lakás állományból. A fentiekben túl a módosítással lehetőség nyílik az Nvtv. hatályba lépése előtt megkötött vagyoni kezelési szerződések meghatározott tartalmú módosítására.

A Törvényjavaslat a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló 2013. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Szhitv.) módosításával a kormányzat képviselője számára meghatározott körben részvételi jogot biztosít a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete közgyűlésében, illetve felügyelő bizottságában a szövetkezeti hitelintézeti integráció céljainak megvalósulása érdekében.

A Törvényjavaslat módosítja a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvényt (a továbbiakban: Vasút tv.), az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényt (a továbbiakban: Étv.) és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvényt (a továbbiakban: Inyvtv.).

Az Nvtv. alapján az állam kizárólagos tulajdonába tartoznak a Nvtv. 1. mellékletében megjelölt, országos törzshálózati vasúti pályák és azok tartozékai. Ezen kizárólagos állami tulajdon képező pályák létesítése és működtetése az állam kizárólagos gazdasági tevékenysége. Ezek az országos törzshálózati vasúti pályák kizárólagos állami tulajdonú nemzeti vagyoni jellegükre tekintettel az Nvtv. 6. §-a alapján forgalomképtelenek és azokon osztott tulajdon nem létesíthető. Az országos jelentőségű vasútvonalak magukban foglalják az országos törzshálózati vasúti pályákat és az országos vasúti mellékvonalakat, amelyeken az ország meghatározó teher- és személyszállítása folyik.

Annak érdekében, hogy a nemzeti vagyoni védelme biztosítható legyen, azonban a forgalomképtelenség csak a legkisebb szükséges mértékben, azaz az országos törzshálózati vasúti pálya és tartozékai valós területére vonatkozzon, szükséges az, hogy az országos törzshálózati vasúti pályák és az országos vasúti mellékvonalak leválasztásra kerüljenek az egyéb területekről oly módon, hogy önálló helyrajzi szám alatt kerülnek az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetésre.

Számos olyan ingatlan van az országban, amelyeknek – az ingatlanhoz viszonyított – kis része országos jelentőségű vasúti pályát foglal magában, nagyobb része viszont különböző gazdasági célra, üzleti vagyoniaként hasznosítható lehetne, azonban az ingatlan forgalomképtelen státusza ennek akadályát képezi. A vasúthálózatot működtető szervezet számára ugyanakkor az jelent terhet, hogy a vasútüzemhez nem szükséges – olykor rendkívül nagy terület nagyságú – területrészeket gondozza, karbantartsa, őrizze stb.

Az Étv. 2019. évi módosításakor rögzítésre került a barnamezős terület fogalma az Étv.-ben. E szerint barnamezős területnek minősül az olyan földrészlet vagy földrészletek összessége – ide nem értve a mező- és erdőgazdasági területeket –, amely elsősorban ipari, kereskedelmi, közlekedési vagy honvédelmi célú felhasználást követően felhagyottá, alulhasznosítottá vagy leromlott állapotúvá vált, jellemzően környezetszennyezéssel terhelt, ugyanakkor környezeti és műszaki beavatkozással értéknövelt, fejleszthető területté alakítható.

A barnamezős beruházással érintett települési önkormányzat köteles a településrendezési eszközében a barnamezős területeket lehatárolni, továbbá a településfejlesztési koncepció és integrált településfejlesztési stratégia felülvizsgálata során a barnamezős területek fejlesztési és újrahasznosítási lehetőségeit meghatározni.

A barnamezős területek kármentesítése és rehabilitációja az állami területek tekintetében az államnak is kiemelt érdeke és indokolt, hogy e területek megtisztítását követően a költségvetés bevételi oldalát növelve üzleti alapon hasznosítsa ezeket a közlekedési célokra már nem szükséges területeket. A fenntartható fejlődés alapköve a barnamezős beruházások szorgalmazása, továbbá a barnamezős területek városi vérkeringésbe vonása. Országos közérdek, hogy az okozott környezeti károktól történő mentesítést és a területi rendezést követően a barnamezős területek újrahasznosíthatóak legyenek, ezáltal az országban beruházás-ösztönző környezet kerüljön kialakításra.

Az országos jelentőségű vasútvonalak pályáit is tartalmazó, állami tulajdonban álló ingatlanok jogi helyzetének rendezése és az állam számára üzletileg hasznosítható önálló ingatlanok kialakíthatósága érdekében szükséges ugyanakkor a jogszabályi háttér megalkotása.

A Vasút tv. módosításával a jogalkotó lehetővé teszi a vasúti közlekedés számára nem szükséges ingatlanrészek leválasztását a vasúti pályákról. A vasútüzemmel okozott környezeti károktól történő mentesítést és a területi rendezést követően ezek a területek kikerülhetnek a barnamezős státuszából és megvalósíthatók lesznek más beruházások ezeken a helyszíneken. Az új szabályozás tehát alapvetően beruházás-ösztönző környezet kialakítását célozza.

A Törvényjavaslat a vasúti telekalakítási eljárás részletes szabályait fekteti le, megoldást és egyben garanciát is nyújtva arra, hogy a forgalomképtelen nemzeti vagyon tekintetében a nemzeti vagyongra vonatkozó szabályozás maradéktalanul a vasútüzemi szempontból szükséges mértékben érvényesüljön, ugyanakkor az állam gazdasági érdekeinek megfelelően üzletileg hasznosítható önálló ingatlanok kerüljenek kialakításra.

Az Nvtv. 13. § (3) bekezdése és a Vtv. 36. § (1) bekezdése alapján állami ingatlanok ingyenes tulajdonba adására törvény rendelkezése alapján kerülhet sor. A Törvényjavaslatban szereplő mádi zsinagóga és rabbiház ingatlanok tekintetében a térítésmentes átadásra az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség részére kerül sor, mivel az ingatlanok az állami feladatok ellátásához, továbbá azok állami feladatok finanszírozási forrásának biztosításához, illetve költségvetési bevételi előirányzat teljesítéséhez sem szükségesek, így átadhatók a kedvezményezett egyház részére. Az ingatlan-nyilvántartás szerint Mád belterület, 878/3 helyrajzi számú, természetben a Mád, Rákóczi utca 75. szám alatt található zsinagóga ingatlan az Nvtv. alapján nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő műemlékek és műemlék-együttesek körébe tartozik, ezért elidegenítése minősített többséget igénylő törvénymódosítással lehetséges.

Az állami tulajdonú ingatlan ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló rendelkezés alapvető célja az Érden a Fácán köz 1. szám alatt található a 18093/36 helyrajzi számú „kivett, egyéb építmény” megnevezésű 2 ha 8473 m² nagyságú belterületi ingatlan Érd Megyei Jogú Város Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) részére történő ingyenes tulajdonba adása: az ingatlan tulajdoni viszonyainak rendezése a környező terület szabályozásának kialakítása, valamint szennyvízhálózat felújítása és a szükséges vezetékszakaszok kiépítése érdekében.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Szjtv. 3. §-ának új (2c) bekezdése biztosítja a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter részére a koncessziós hatásköre gyakorlásához szükséges mértékben a megbízható szervezői minőség ellenőrzése keretében az Szjtv. 37. § 30. pont a)–c) alpontja szerinti azon adózási adatokhoz való hozzáférést, amelyek az adózás rendjéről szóló 2017. évi L. törvény 127. §-a alkalmazásában adótitoknak minősülnek.

2. §

A módosító rendelkezés (a javaslat 6. § (2) bekezdés c) pontja szerinti hatályon kívül helyező rendelkezéssel együtt) újraszabályozza a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter Kormány részére történő

beszámolási kötelezettségét a szerencsejáték-felügyeleti hatóság tevékenységével összefüggésben egyrészt tartalmi szempontok alapján, másrészt a benyújtás határideje tekintetében.

A módosítás célja, hogy a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter beszámolja olyan módon tartalmazza a szerencsejáték-felügyeleti hatóság tevékenységével kapcsolatos információkat, hogy a központi hivatal tevékenysége komplex módon értékelhető legyen. Ebből kifolyólag a beszámoló tartalmi köre a korábbi – alapvetően a pénzforgalmi és internetes blokkolásra, illegális szerencsejáték-szervezőkkel együttműködő személyek felhívására és az ellenőrzési tevékenységre kiterjedő – tárgykörökhöz képest jelentős mértékben kibővül. A beszámoló tartalmi elemeinek bővüléséből, illetve a beszámoló elkészítésének ezen okból megnövekedett időszükséglete miatt a beszámoló Kormány részére történő benyújtási határideje is meghosszabbítandó.

3. §

A Törvényjavaslat a szerencsejáték-felügyeleti hatóság munkaterheinek racionalizálása, egyben anyagi ellentételezése érdekében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. § (1) bekezdése alapján az Szjtv. 13. § (5) bekezdése szerinti játékmínősítési kérelmek benyújtásának esetére vonatkozóan új, 42 000 forint összegű igazgatási-szolgáltatási díjtételt állapít meg, mely a korábban fizetendő általános tételű eljárási illetéket váltja fel.

4. §

Az elkobzás intézményével összefüggésben a szerencsejáték-felügyeleti hatóság oldaláról gyakorlati problémaként merült fel, hogy a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által elkobzott dolgok elkobzásának foganatosításával kapcsolatban az állami adóhatóságnál keletkezett költségek mely személyi körre terhelhetőek. Az Szjtv. 36/F. §-a rögzíti azokat a rendelkezéseket, amelyek a foganatosítás költségeiről rendelkeznek. Szükséges azonban e szabályok pontosítása, továbbá kiegészítése azzal az – Szjtv. 36/F. § (4) bekezdésében utalt – esetkőről, amikor az elkobzás alá eső dolog tulajdonosának személyét az eljárás során nem lehetett megállapítani, így a felmerült költségek viselésére senkit nem lehet kötelezni. Az Szjtv. 36/F. § (8) bekezdése szerinti kötelezett fogalom azokban az esetekben nem értelmezhető, amikor a tulajdonos személye nem ismert, és a tulajdonos személyének ismertsége esetén is – az elkobozni rendelt dolog tulajdonosát a dolog kiadására kötelező határozati rendelkezés hiányában – csak akként értelmezhető, hogy a tulajdonos túrni köteles a korábban a tulajdonában állt dolognak az állam javára elrendelt elkobzását.

Az elkobzást elrendelő döntés – ott meghatározott esetben való – hirdetményi úton történő közléséről történő rendelkezés esetén, az eljárás ezen szakaszában még nem lehet az elkobozni rendelt dologról szabályszerűen elkobzott dologként múlt időben beszélni, ezért azt indokolt elkobzás alá eső dologként megjelölni.

A dolog tulajdonosának ismerete esetén is csak túrés, nem pedig cselekvési kötelezettség áll fenn, ezért a kötelezett kifejezés helyett indokolt az állami tulajdonba kerülés előtti időszakban, azaz az elkobzás elrendelésére irányuló eljárásban dologtulajdonos személyre hivatkozni a költségátalány fizetésére vonatkozó kötelezettség megállapítása során.

A Törvényjavaslat pontosítja továbbá a kötelezett helyett pontosan megjelölt személyre (az állam javára elrendelt elkobzást megelőző tulajdonos) történő hivatkozást.

A Törvényjavaslat szabályozza azt az esetkört is, amikor az elkobzandó dolog tulajdonosának személyét nem sikerült megállapítani, így a költségek viselésére senki sem kötelezhető, ezért azokat az állam – jelen esetben a foganatosító állami adóhatóság – viseli.

5. §

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény hatálybalépéséből következően szükséges az Szjtv. azonos tárgyú rendelkezéseinek, valamint az Szjtv. 38. § (4) bekezdése kapcsolódó felhatalmazó rendelkezésének deregulációja is.

A Törvényjavaslat az Szjtv. 26. § (11) bekezdésének hatályon kívül helyezésével a pénznyerő automaták gyártási időponttól számított 5 éven túli időtartamra vonatkozó engedély kiadásának korlátját oldja fel elsődlegesen arra tekintettel, hogy ezen berendezések kialakítása a főbb hardver elemek cserélhetőségét lehetővé teszi, emiatt

a berendezések 5 év eltelte utáni hulladéknak történő minősítése nem indokolt. A Törvényjavaslat a nem hatályos jogszabályra hivatkozó szakasz deregulációjáról is rendelkezik.

6. §

A Törvényjavaslat módosítja a Cstv.-t, aminek célja annak lehetővé tétele, hogy a korábbi felszámolói névjegyzékben szereplő felszámoló szervezet, amennyiben pályázatot nyújtott be az új felszámolói névjegyzékbe vételre, azonban a pályázat értékelését követően született határozat alapján az új névjegyzékbe a keretszám túllépése miatt nem nyert felvételt, a Cstv. 27/A. § (6a) bekezdés szerinti nyilvántartásba (tevékenységük továbbfolytatására jogosult felszámoló szervezetek hatósági nyilvántartása) automatikusan bejegyzésre bekerüljön. Ezáltal ezen felszámoló szervezetek a folyamatban lévő csőd- és felszámolási eljárásaikban felmentésre nem kerülnek, azokban továbbra is eljárhatnak. Ez alól egyetlen kivételt enged a törvény abban az esetben, ha a pályázati eljárás során a felszámoló szervezet olyan tartalmú nyilatkozatot tesz, hogy nem kéri felvételét a Cstv. 27/A. § (6a) bekezdés szerinti hatósági nyilvántartásba; ekkor a folyamatban lévő eljárásaiban tovább már nem járhat el, azokból a névjegyzéket vezető szerv értesítését követően a bíróságok által haladéktalanul felmentésre kerül és a folyamatban lévő eljárásokban az új felszámolói névjegyzékben szereplő felszámoló szervezetet kell kijelölni.

A Törvényjavaslat a korábbi felszámolói névjegyzék fennállásának jogszabályban meghatározott időtartamát kívánja törvényi szinten rögzíteni, tekintettel arra, hogy a korábbi névjegyzék határozott, hétéves időtartamra jött létre, amely időtartam az új névjegyzék felállításával lejár.

A Törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a korábbi felszámolói névjegyzék egészen az új névjegyzék felállítására irányuló eljárásokat lezáró utolsó határozat véglegessé válásának napjáig áll fenn, ezzel a nappal a korábbi névjegyzék a törvény erejénél fogva megszűnik. Az ex lege megszűnésre tekintettel a felszámolók névjegyzékét vezető szerv alakszerű határozatot nem hoz. A Cstv. 27/A. § (6a) bekezdése alapján vezetett nyilvántartásban szereplő felszámoló szervezetek a folyamatban lévő eljárásaikat továbbra is új kijelölés nélkül fejezhetik be.

7. §

A Cstv. 27/C. § (7) bekezdésének módosításával összhangban módosul a 27/C. § (8) és (9) bekezdése is.

8. §

A Cstv. 27/C. § (7) bekezdésének módosításával egyidejűleg feleslegessé válik a Cstv. 27/C. § (6) bekezdés f) pontjában meghatározott felszámoló névjegyzékből való törlési ok, ezért indokolt annak hatályon kívül helyezése.

9–10. §

A Törvényjavaslat az Étv. értelmező rendelkezéseit kiegészíti a vasúti telekalakítás fogalmával. Az Étv. a telekalakítás típusaira vonatkozóan már tartalmaz rendelkezéseket, ezért szükséges a vasúti telekalakítási eljárásnak a telekalakítás meglévő rendszerébe történő beillesztése, amellyel a különböző szabályozási szintek által meghatározott követelmények összehangolásának lehetőségét biztosítja a törvény.

11–12. §

Az állami vagyon kezelésére vonatkozó jognak az ingatlan-nyilvántartásba történő soron kívüli bejegyzése szükséges ahhoz, hogy a vagyonkezelői jog gyakorlásának folytonossága a vagyonkezelő változása esetén is biztosítható legyen, és az új vagy módosult vagyonkezelő bejegyzésének hiánya a vagyonkezelő rendelkezési jogát ne lehetetlenítse el. A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházással érintett ingatlanok tekintetében lehetővé válik a vagyonkezelői jog bejegyzésének, módosításának vagy törlésének a széljegyzett beadványok rangsorára való tekintet nélküli átvezetése az ingatlan-nyilvántartásban. Ennek célja, hogy a fennálló tulajdoni viszonyok érintése nélkül ezen nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ingatlanok tekintetében mielőbb rendezetté váljon az ingatlanok vagyonkezelése.

Az átmeneti rendelkezés kimondja, hogy a folyamatban lévő eljárások tekintetében is alkalmazni kell a vagyonkezelői jog bejegyzésére vonatkozó új rendelkezést.

13. §

A Törvényjavaslat azon szabályozói szándék egyértelműsítését szolgálja, miszerint – a piaci igényekre figyelemmel – az MFB Zrt., illetve az MFB csoport befektetési alapjai kivásárlás útján is szerezhettek részesedést gazdálkodó szervezetben anélkül is, hogy a gazdálkodó szervezet hitel- vagy tőkefinanszírozásban részesülne.

Ennek indoka, hogy önmagában az is biztosíthatja a gazdaságfejlesztési cél teljesülését, hogy az MFB Zrt., illetve a befektetési alapok pénzügyi befektetőként megvásárolják az érintett gazdálkodó szervezet valamely tulajdonosának társasági részesedését, ezáltal elősegítve az adott gazdálkodó szervezet gazdasági tevékenységének fellendítését.

14. §

A piaci igényekhez igazodva indokolt kiegészíteni azon szerződések, jogviszonyok körét, amelyekhez kapcsolódóan az MFB Zrt. kezességet, garanciát, illetve egyéb bankári kötelezettséget vállalhat. Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében a Törvényjavaslat rögzíti, hogy az MFB Zrt. garanciát vállalhat olyan esetben is, amikor hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-vásárlással jön létre a hitelviszony.

A Törvényjavaslat továbbá megteremti a lehetőséget arra, hogy az MFB Zrt. adásvételi szerződéshez kapcsolódóan ún. fizetési garanciát vállaljon, illetve hogy a pénzügyi szolgáltatások közül ne kizárólag az MFB tv. 4. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt hitelhez, illetve kölcsönhöz, hanem pénzügyi lízinghez kapcsolódóan is vállalhasson garanciát.

15. §

A Törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az MFB Zrt. közvetlen vagy közvetett részesedésével működő gazdasági társaságok, amelyek jellemzően nem végeznek pénzügyi tevékenységet, átmenetileg társasági részesedést szerezhessenek veszteségeik mérséklése céljából abban az esetben is, ha a veszteség nem pénzügyi szolgáltatásból származik. Emellett a rendelkezés az értékarányosságot erősítő céllal is pontosításra kerül.

16. §

A Törvényjavaslat 18. §-a lehetőséget teremt arra, hogy az MFB Zrt. alkalmazottja a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével további munkaviszonyt, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt létesítsen, továbbá vezető tisztségviselői vagy felügyelőbizottsági tagi tisztséget vállaljon. A Törvényjavaslat – a munkáltatói döntéshozatal garanciaként – az alapvető követelményeket törvényi szinten rögzíti azzal, hogy a döntés során figyelembe veendő egyéb körülményeket az MFB Zrt. belső szabályzatba foglalja.

17. §

A Törvényjavaslat a piaci igényekhez igazodva két ponton módosítja a fejlesztési tőkefinanszírozás fogalmát, ezáltal a fejlesztési tőkefinanszírozás jogcímén juttatott forrás felhasználását. Egyrészt – az MFB törvény 4. § (2) bekezdés d) pontjával összhangban – megszünteti azt a korlátozást, miszerint forgóeszköz igény önállóan nem, csak beruházáshoz kapcsolódóan finanszírozható. Másrészt a jelenlegi szabályozásnál szélesebb körben teszi lehetővé a fejlesztési tőkefinanszírozás jogcímén juttatott forrás befektetett pénzügyi eszköz – akár adásvétel útján történő – szerzésére történő felhasználását is.

18. §

A Törvényjavaslat lehetőséget teremt arra, hogy az MFB Zrt. alkalmazottja a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével további munkaviszonyt, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt létesítsen, továbbá vezető tisztségviselői vagy felügyelőbizottsági tagi tisztséget vállaljon. Ennek indoka, hogy egyes további jogviszonyok az összeférhetetlenség kivételi szabályai körén kívül esnek ugyan, de nem veszélyeztetik az alkalmazott banki feladatainak ellátását, illetve amelyek ellátásához a munkáltatónak jogos érdeke fűződik.

Az MFB tv. 21. § 2. pontjának módosítása a gazdálkodó szervezet fogalmát módosítja; a befektetési alapok egyre erősödő piaci jelenlétére tekintettel indokolt megteremteni annak lehetőségét, hogy az MFB Zrt. részt vehessen közvetlenül a befektetési alapok hitel- és tőkefinanszírozásban is az MFB tv.-ben foglalt egyéb feltételek szerint.

19. §

A Törvényjavaslat kiegészíti a Vasút tv. hatályát, amely szerint a magyar állam tulajdonában álló, országos jelentőségű vasútvonalak vasúti pályáit és azok tartozékait hordozó és azzal szomszédos ingatlanokra terjed ki a megjelölt kivételtől eltekintve.

20. §

A Törvényjavaslat a törvény értelmező rendelkezéseit pontosítja, ami szükséges a vasúti pálya tartozéka és a vasúti üzemi létesítmények tartalmi összhangjának megteremtése érdekében.

A Törvényjavaslat bevezeti a „vasúti telekalakítás” fogalmát. A vasúti telekalakítás egy új típusú telekalakítási eljárás annak érdekében, hogy a telekalakítás eredményeképpen az országos törzshálózati vasúti pálya és tartozékai üzemeltetéséhez megfelelő méretű területnagysággal rendelkező önálló helyrajzi számú ingatlan kerüljön kialakításra.

21. §

A Törvényjavaslat meghatározza az állam feladatát a vasúti telekalakítás tekintetében, valamint kimondja, hogy a vasúti telekalakítás közcélú feladat és közérdekű tevékenység.

22. §

A Törvényjavaslat a vasúti telekalakítási eljárás során alkalmazandó – a telekalakításra vonatkozó általános szabályozástól eltérő – rendelkezéseket rögzíti. Meghatározza, hogy a vasúti telekalakítás az engedélyezésére és a telekalakítási engedély alapján az új ingatlan nyilvántartási állapot átvezetésére irányul.

A Törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a vasúti telekalakítás következtében önálló helyrajzi számon létrejövő, a magyar állam tulajdonába kerülő országos jelentőségű vasútvonal vasúti pályáit és azok tartozékait hordozó ingatlant kivett vasúti pálya megnevezéssel kell az ingatlan-nyilvántartásban nyilvántartani és rendezi az ingatlant érintően bejegyzett vagy feljegyzett jogokra és tényekre vonatkozó szabályozást.

A Törvényjavaslat szabályozza az állam és más személy osztatlan közös tulajdonában álló ingatlan vasúti telekalakítását is, amely tekintetében az ingatlanok tulajdonosainak kell megállapodniuk ahhoz, hogy a vasúti telekalakítás lefolytatható legyen.

23. §

Vasúti üzemi létesítmények idegen ingatlanon történő létesítése, valamint idegen ingatlanon fennálló ilyen típusú létesítmények helyzetének rendezése érdekében használati jog alapítható.

A használati jog elsődlegesen megállapodáson alapul.

A rendelkezés a vasúti üzemi létesítmény idegen ingatlanon történő létesítésére irányuló használati jog alapítását szabályozza. A feleknek megállapodás útján lehetőségük van a használati jog feltételeinek kialakításában, a korlátozással arányos mértékű kártalanítás mellett. A megállapodás hiányában a közlekedési hatóság használati jogot engedélyezhet, ha az a vasúti közlekedés fejlesztése, üzemeltetése érdekében szükséges.

24. §

Felhatalmazó rendelkezés.

25. §

Az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXXXVIII. törvény hatálybalépésével a Beruházási Ügynökség tulajdonosi joggyakorlása alá kerülnek a kormányzati magasépítési beruházásokhoz szükséges ingatlanok, azok tartozékaival és alkotórészeivel együtt. A vagyonelemek átadására a tulajdonosi joggyakorlók által kötött megállapodás útján kerülhet sor, melyek az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter záradékolásával lépnek hatályba. A kormányzati beruházások, illetve a vagyonátadások nagy számára tekintettel szükségessé vált e záradékolás alóli kivételi kör meghatározása, lehetővé téve a gyorsabb ügymenet biztosítását,

a beruházások mielőbbi megkezdhetősége érdekében, tekintettel arra is, hogy a külön törvény rendelkezése alapján a miniszternek érdemi döntési jogköre nem merül fel az átadás-átvételek kapcsán.

26. §

Az állami vagyona vonatkozó szabályozás jelenleg nem ismeri a „gyűjtemény” fogalmát, ezért indokoltá vált az állami tulajdonba kerülő gyűjtemények nyilvántartásba vételét elősegítendő a fogalom törvényi szintű szabályozása. A Törvényjavaslat bevezeti a közgyűjteménynek nem minősülő egyéb gyűjtemény fogalmát.

Tekintettel arra, hogy különféle állami tulajdonban álló gyűjtemények érintettsége is felmerülhet, ezért a „gyűjtemény” fogalmának speciálisan az ilyen típusú (pl. lepkék, bogarak, könyvek, bélyegek, érmék, bankjegyek), illetve ehhez hasonló gyűjteményekre vonatkozó fogalom meghatározása vált szükségessé. A fogalom meghatározása során figyelemmel kellett lenni arra, hogy az ne legyen túl tág és minél inkább lefedje az érintett vagyoni kört annak érdekében, hogy ne okozzon a későbbiekben nehézséget az egyéb állami tulajdonban álló gyűjtemények kezelésében.

27. §

A Törvényjavaslat a Vtv. módosításával egyértelműsíti az ellenőrzési kötelezettség meghatározására vonatkozó szabályokat. Az MNV Zrt. a rendszeres tulajdonosi ellenőrzési feladatokat komplex módon, eseti ellenőrzésekkel valósítja meg. A stratégiai és éves ellenőrzési terv az eseti ellenőrzések vonatkozásában készül, ezen ellenőrzések megállapításai, javaslatai hasznosulásának, valamint az intézkedések végrehajtásának nyomon követése folyamatosan történik.

28. §

A módosítás az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó döntési hatáskörök racionalizálása alapján pontosítja az MNV Zrt. Igazgatóságának állami tulajdonban álló ingatlanok és ingó vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásával kapcsolatos hatáskörét.

29. §

Azokban az esetekben, amelyeknél a vagyongazdálkodási jog törvényen alapul és nincs mód arra, hogy a tulajdonosi joggyakorló által jellemzően a vagyongazdálkodási szerződésben rögzítésre kerülő szabályok ismertetése és a vagyongazdálkodó általi elfogadása biztosított legyen, garanciális jelentőséggel bír a Vtv. kiegészítése a tulajdonosi ellenőrzési szabályzat kötelező érvényéről, valamint a vagyongazdálkodó nyilvántartásba vételi és a tulajdonosi joggyakorló részére történő adatszolgáltatási kötelezettségéről.

30. §

Az elmúlt időszak jogalkotási tapasztalatai azt mutatják, hogy a kormányzati szándék nemcsak az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény szerinti gazdasági társaság feladatainak (és vagyonának) központi költségvetési szerv általi átvételét tartja kívánatosnak, hanem a központi költségvetési szerv általi feladat gazdasági társaság általi átvételét is. Erre példa a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal megszüntetéséről, valamint egyes kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról szóló 251/2016. (VIII. 24.) Korm. rendelet, valamint az egyes központi hivatalok és költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával összefüggő jogutódlásáról, valamint egyes közfeladatok átvételéről szóló 378/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet.

A központi költségvetési szervek általi feladat ellátási kötelezettség és a feladat ellátásához szükséges vagyon gazdasági társaság általi, jogutódlással történő átvételéhez kapcsolódóan szükséges a vagyoni jogi szabályok megalkotása.

A Vtv. új 27/A. § (5) bekezdése rögzíti, hogy ha az átadással érintett vagyontárgyak tekintetében hiány mutatkozik, a hiánynak megfelelően a jogelőd központi költségvetési szerv irányító (felügyeleti) szerve köteles korrigálni a jogelőd költségvetési szerv analitikus és főkönyvi elszámolásait és az éves költségvetési beszámolóját annak jóváhagyását megelőzően azzal, hogy a módosítás az államháztartási számvitelről szóló kormányrendelet 34. §-a előírásainak megfelelően történhet meg.

31. §

A módosítás indoka az állami tulajdonban álló vagyonelemek ingyenes tulajdonba adására vonatkozó döntési hatáskörök racionalizálása. Az eddigi szabályozás értelmében ingatlan vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról csak a Kormány vagy az Országgyűlés volt jogosult dönteni. Az MNV Zrt. részére azonban nagy számban érkeznek önkormányzati igények a kis értékű (esetenként pár százezer forintos), állami feladat ellátásához nem szükséges ingatlanok (jellemzően árkok, utak, temetők, stb.) ingyenes tulajdonba adására vonatkozóan is. A Törvényjavaslat lehetőséget biztosít az MNV Zrt. számára, hogy szakmai mérlegelése alapján saját hatáskörben döntsön e kisértékű vagyonelemek önkormányzati közfeladatok ellátásának elősegítése érdekében történő átadásáról.

Az ingatlanok esetében az egyedi értékhatárt az aktuális ingatlanpiaci árak alapján célszerű bruttó 1 millió forint értékben rögzíteni tekintettel az elmúlt időszak tapasztalataira.

A Törvényjavaslat célja továbbá, hogy az MNV Zrt.-nek lehetősége legyen a szintén kis értékű, állami feladatellátáshoz nem szükséges ingóságok – helyi önkormányzatok és egyházak mellett – közhasznú szervezetek részére történő ingyenes tulajdonba adásáról is dönteni. Ily módon lényegesen egyszerűsödik az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó döntési folyamat, a kapcsolódó eljárás ideje rövidül.

Az MNV Zrt. továbbá jogosulttá válik arra is, hogy a rábízott vagyoni körében fellelhető olyan – jellemzően öröklésből származó, értékkel nem bíró, vagy nem hasznosítható – leselejtezett ingó vagyonelemek tulajdonjogát, amelyek hasznosítása nem jár eredménnyel és az állami feladat ellátásához szükségtelenek, ingyenesen, a jogosultak kérelme alapján egyoldalú nyilatkozatával az elsősorban karitatív, közérdekű tevékenységet ellátó civil szervezetek (egyesületek, alapítványok, szeretetotthonok, karitatív szervezetek, stb.) részére átruházza. Az állami vagyonban érdemi csökkenés nem következik be, hiszen leselejtezett, piaci értékkel nem, illetve elhanyagolható piaci értékkel rendelkező vagyonelemek átadására kerül sor, ugyanakkor ezen a módon az állam közvetlen hozzá tud járulni a közhasznú tevékenységet ellátó civil szervezetek feladatellátásához és mentesül a felmerülő további költségek viselésétől is.

A hatályos szabályozásban szereplő, az illetékmentességre vonatkozó külön rendelkezés rögzítése szükségtelen, ugyanis az illetékmentességgel előnyben részesíteni kívánt személyi kör vagyonszerzését az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény jelenleg is mentesíti az illeték alól személyes vagy tárgyi illetékmentesség formájában. Ezért indokolt a vonatkozó rendelkezés törlése.

32. §

A Vtv. 36. §-a rendelkezik azokról az esetekről, amikor az állami vagyon tulajdonjoga ingyenesen átruházható, ugyanakkor nem határoz meg semmilyen feltételt a nevesített kedvezményezettek tekintetében. A Vtv. hatályos rendelkezései meghatározzák azokat a követelményeket, amelyeknek akkor kell megfelelnie az érintettnek, amennyiben vele állami vagyon hasznosítására irányuló szerződés megkötésére kerül sor. Mindezekre tekintettel az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás követelményének érvényre juttatása érdekében indokolt a törvényi szabályozás kiegészítése azokkal az alapvető elvárásokkal, amelyeknek a lehetséges kedvezményezettek meg kell, hogy feleljenek az állami vagyon ingyenes átruházása érdekében.

33. §

Indokolt a gyakorlatban is alkalmazott nyilvántartási értéken történő elszámolást jogszabályban rögzíteni, így minden esetben az átadónál szereplő nyilvántartási értéken kerül sor a vagyonelemekkel történő elszámolásra, ezzel egyúttal elkerülhetővé válik, hogy a költséges és időigényes értékbecsléssel megállapított piaci értéken kezelje valamely fél az elszámolást.

34. §

A tulajdonosi szerkezet megváltozására figyelemmel az NKM Zrt. Vtv.-ből való törlése vált szükségessé. A magyar állam – az MVM Zrt. egyedüli részvényeseként – az NKM Zrt.-ben meglévő kisebbségi részesedésével megemelte az MVM Zrt. alaptőkéjét.

35. §

Az Nvtv. tételes felsorolással határozza meg, hogy ki lehet az állami vagyon tekintetében vagyonkezelő. E kör kerül kiegészítésre jelen rendelkezéssel, mely szerint állami vagyon vagyonkezelője országos törzshálózati vasúti pályát működtető többségi állami tulajdonú gazdasági társaság is lehet. A rendelkezés egyértelműen a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt. (a továbbiakban: GYSEV Zrt.) számára kívánja biztosítani a vagyonkezelési szerződés megkötésének lehetőségét, mely most a társaság tulajdonosi szerkezete miatt kizárt. Ugyanakkor a GYSEV Zrt. jelenleg is vagyonkezelője kizárólagos állami vagyonnak a korábbi jogszabályok alapján kötött vagyonkezelési szerződés alapján. A GYSEV Zrt. gyakorlatilag ugyanazt a tevékenységet látja el, mint a 100%-os állami tulajdonban álló MÁV Zrt., azonban sajátos tulajdonosi szerkezete miatt a jelenleg hatályos jogszabályok szerint sem vagyonkezelési szerződés nem köthető vele, sem a meglévő vagyonkezelési szerződése nem módosítható. A GYSEV Zrt. esetében a vagyonkezelői státusz biztosítása mind számviteli, mind elszámolási szempontból világos helyzetet teremt, egyúttal a pályaműködtetői tevékenység és a GYSEV Zrt. által végzett nagy volumenű beruházások is hatékonyabbá válhatnak.

A fentiekben túl a fogalom meghatározások köre is bővül az összetett vízálléscímény fogalmával, melyet a jelenleg hatályos rendelkezések a törvény mellékletében pontatlanul tartalmaznak. Az összetett vízálléscímény részét képezi mindkét oldalon az övárók és a töltés között elhelyezkedő terület is.

36–37. §

A kizárólagos nemzeti vagyon körbe tartozó közterületek köre a terek, parkok mellett kiegészítésre kerül a tulajdoni lapon, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 50. § (1) bekezdés c) pontja szerinti „művelés alól kivett közkert” művelési ágban szereplő közkertekkel is, melyekre nézve annyi az eltérés közparktól – a területrendezési, építésügyi szabályok szerint –, hogy az 1 hektárnál kisebb közhasználatú közterületi zöldterület kapnak ilyen megnevezést, ugyanakkor funkciójuk, és bárki által használható jellegüket tekintve a közparkkal azonos jegeket mutatnak.

38. §

A 2019. évben elfogadott, a nemzeti vagyon ingyenes tulajdonba adására vonatkozó szabályok [Nvtv. 13. § (4) bekezdés a) alpontja] kiegészítésének az analógiájára kerül sor ennek a szabálynak a bevezetésére, így a kizárólagos állami tulajdonú minősítéssel bíró vagyontárgyak bontása, és helyébe új vagyonelem létrehozása nem minősül a nemzeti vagyon vonatkozásában előírt állagmegóvási, megőrzési kötelezettség megszegésének.

A nemzeti vagyonnal való gazdálkodás alapvető követelményeinek megfelelően, továbbá az ágazati szabályokban (kulturális örökségvédelem, világörökségre vonatkozó) előírt kötelezettségekre és korlátozásokra figyelemmel kerülhet sor a védett állami vagyonelemek – akár a bontást is magában foglaló – átalakítására, amennyiben az a nemzeti vagyon megőrzése érdekében szükséges.

39. §

A módosítással a központi költségvetési szervek úgy szerezhetnek a jogszabályi értékhatárt is meghaladó ingóságokat, immateriális javakat, készleteket, hogy azok is a törvény erejénél fogva az állam tulajdonába és a költségvetési szerv vagyonkezelésébe kerülnek. Ugyanezen eljárásrend kerülne alkalmazásra a saját hatáskörben elvégzett olyan beruházásokra is, amelyek által új vagyonelem jön létre. Az MNV Zrt. ebben az esetben a beszerzéseket nem közvetlenül veszi nyilvántartásba, könyveiben nem aktiválja a vagyonelemeket, hanem az aktiválást, a nyilvántartást a költségvetési szerv saját hatáskörben végzi, saját információi és igényei alapján a jogszabálynak megfelelően. A költségvetési szervek a bruttó értékben történő nyilvántartásba vételhez az éves adatszolgáltatás keretében biztosítanak információt az MNV Zrt. részére.

Az Nvtv. alapvető célkitűzésként fogalmazza meg az állami vagyon és az azzal való felelős gazdálkodás kiemelt védelmének biztosítását, vagyis, hogy az állami vagyon hosszú távú hasznosítása hatékony, költségtakarékos, értékmegőrző, értéknövelő felhasználása minden körülmények között biztosított legyen. Az Nvtv. 11. § (10) bekezdése rendelkezik arról, hogy a nemzeti vagyon hasznosítására irányuló szerződés határozatlan vagy legfeljebb 15 éves határozott időre köthető, amely időszak egy alkalommal legfeljebb 5 évvel meghosszabbítható

abban az esetben, ha a hasznosításra jogosult valamennyi kötelezettségét szerződés szerűen, késedelem nélkül teljesítette.

Ez alól a korlátozás alól az új rendelkezés a Kormány egyedi döntése alapján eltérést enged és kiemelt nemzetgazdasági érdek esetén lehetőséget biztosít arra, hogy a nemzeti vagyon hasznosítására irányuló szerződés legfeljebb 30 éves időtartamra is megköthető legyen.

E kiegészítés azokban az esetekben jelenthet megoldást, ha az állami tulajdonban levő ingatlanokon, az ingatlan állapota, műemléki jellege miatt olyan jelentős mértékű és költségigényű beruházások megvalósítása válik szükségessé, amelyek megtérüléséhez a 15 éves időtartam nem elegendő.

A versenyeztetés mellőzésével történő hasznosítás körének kiterjesztésével lehetőség nyílik arra, hogy a költségvetési szerv vagyonkezelőjén túl a közfeladatot ellátó társasági formában működő vagyonkezelők is szolgálati lakást biztosítsanak a velük, valamint a leányvállalatuknál foglalkoztatási jogviszonyban lévő munkatársaik számára, az általuk vagyonkezelte állami lakás állomány tekintetében.

40. §

A Vtv. módosítása részletesen meghatározza az Nvtv. 13. § (3) bekezdése alapján a tulajdonosi joggyakorló általi, a közfeladat ellátáshoz már nem szükséges, leselejtezett tárgyi eszközök ingyenes tulajdonba adására vonatkozó szabályait, ugyanakkor ebben az esetben el lehet tekinteni az egyébként mind a tulajdonosi joggyakorló, mind a kedvezményezett részére adminisztratív terhet jelentő felhasználásra vonatkozó beszámolási kötelezettség teljesítésétől, figyelemmel arra is, hogy célhoz kötött hasznosítás sem előírás az igénylő részére.

41. §

A jelenleg hatályos jogszabályok, valamint azok alkalmazása során felmerülő járulékos kérdések számos olyan, a vagyonkezelési szerződésben való rögzítést, kifejtést, részletezést igénylő témakört tartalmaznak, vetnek fel, amelyek az Nvtv. hatályba lépését megelőzően – az Nvtv. tételes felsorolása szerint már vagyonkezelői jogot szerezni nem tudó szervekkel, személyekkel – megkötött vagyonkezelési szerződések nem tartalmaznak, azokról a létrejöttük idején hatályban volt jogszabályok nem rendelkeztek. Ezek egyértelműsítése szükséges és indokolt mind a tulajdonosi joggyakorló (elsősorban e rendelkezések éppen az állam, illetve az önkormányzat számára tekinthetők kedvezőbbnek, egyértelműen megfogalmazottnak), mind a vagyonkezelő megfelelő vagyongazdálkodási tevékenysége szempontjából, amely kizárólag szerződésmódosítással valósítható meg.

Az Nvtv. rendelkezéseiből nem levezethető, hogy kifejezett törvényi előírás nélkül kizárt lenne a felek egyezős akarata esetén a hatályos jogszabályokkal összhangban álló, az azokban biztosított keretek közötti, hagyományos értelemben vett szabad szerződéses tartalom átalakítása, módosítása. Az Nvtv. 17. § (1) bekezdése kimondja ugyan, hogy az „E törvény hatálybalépését megelőzően jogszerűen és jóhiszeműen szerzett jogokat és kötelezettségeket e törvény rendelkezései nem érintik.” ez azonban kizárólag annyit jelent, hogy az Nvtv. rendelkezései, mint törvényi rendelkezések nem hatnak vissza a már megkötött vagyonkezelési szerződésekre, de nem tartalmaz olyan tilalmat, hogy a felek a szerzett jogokat, kötelezettségeket a szerződésben ne módosíthatnák, azokról ne mondhatnának le, új kötelezettségeket ne vállalhatnak.

E módosítással lehetőség nyílik arra, hogy a felek közös megegyezéssel a nemzeti, illetve állami vagyonra vonatkozó, hatályos szabályok mentén módosítsák a meglévő, a fenti jogszabályok hatályba lépése előtt kötött vagyonkezelési szerződésüket, azzal a korlátozó rendelkezéssel, hogy e módosítás nem jelentheti a szerződés időtartamának meghosszabbítását, illetve új vagyonelemmel bővítését.

42. §

Az Nvtv. 41.§ szerinti sarkalatos rendelkezéssel történő kiegészítése indokolja az Nvtv. sarkalatosági záradékának a kiegészítését is.

43. §

Az Ipoly-folyó jelenleg is a kizárólagos állami vagyon része. A határvízi együttműködés biztosítása érdekében szükséges, hogy a rendszerhez csatlakozó, a nagyvízi meder főművei is (02.09. és 02.10. árvízvédelmi szakaszok árvízvédelmi töltései) kizárólagos állami tulajdonban legyenek.

A Törvényjavaslat módosítja az Nvtv. 1. melléklet II. pontjának 4. táblázatában szereplő meghatározásokat (megnevezéseket) a vízilétesítmények tényleges funkciójához igazodó megnevezéssel.

44. §

Szövegcsérés módosítás.

- a) hivatkozott jogszabály módosulása miatt a normaszöveg aktualizálása;
- b) jogtechnikai pontosítás;
- c) a vagyonkezelői kör bővítése (GYSEV Zrt.) miatt szükséges módosítások átvezetése a normaszövegen;
- d) összesített vízilétesítmények fogalom bevezetése folytán szükséges pontosítás.

45. §

A nemzeti vagyon kezelésért felelős tárca nélküli miniszter közvetlen, közvetett, többségi illetve kisebbségi tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó vagyonelemekkel kapcsolatos stratégia kialakítása érdekében vált szükségessé a Tiszavíz Vízérőmű Energetikai Kft. Nvtv. mellékletéből való törlése.

46. §

Az Nvtv. 2. mellékletében – a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények és építmény-együttesek között – szerepel az átadással érintett Mád belterület, 878/5 helyrajzi számú, természetben a Mád, Táncsics utca 38. szám alatt található zsinagóga. Az épület átruházásával az kikerül az állami tulajdon köréből, ennek megfelelően pedig az ingatlan elhagyásra kerül az Nvtv. 2. mellékletéből.

47. §

A Törvényjavaslat biztosítja, hogy a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért felelős miniszter, illetve az általa kijelölt személy a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezetének (a továbbiakban: Integrációs Szervezet) közgyűlésén tanácskozási joggal részt vegyen, illetve egyes kérdésekben – az Integrációs Szervezet többi tagja mellett – aktív szereplőként működjön közre a döntéshozatalban. E rendelkezés célja az Integrációs Szervezet feletti állami befolyás biztosítása a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Alapja által az Integrációs Szervezet rendelkezésére bocsátott vagyon felhasználása tekintetében, valamint a szövetkezeti hitelintézeti integráció céljai megvalósulásának előmozdítása.

48. §

A Törvényjavaslat az Integrációs Szervezet felügyelőbizottságában is biztosítja az nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért felelős miniszter, illetve az általa kijelölt személy tanácskozási joggal való részvételének lehetőségét a törvényességi kontrollfolyamatokban való közreműködés érdekében.

49. §

A Törvényjavaslat jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

50. §

Az Nvtv. 13. § (3) bekezdése, valamint a Vtv. 36. § (1) bekezdése alapján az állami tulajdonban lévő, mádi zsinagóga és rabbi ház ingyenesen az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség tulajdonába kerül. Az ingatlanátadás célja, hogy a kedvezményezett egyházi jogi személy hitéleti feladatainak hatékonyabb ellátását segítse. A törvény alapján az ingyenes átadással érintett ingatlanra vonatkozó tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére alkalmas megállapodások előkészítése és állam részéről történő megkötése valamint az érintett ingatlanok (becsült) forgalmi értékének megállapítása a tulajdonosi joggyakorló (MNV. Zrt.) feladata. A kedvezményezett tulajdonjogot szerző rendelkezési jogának közérdekből történő korlátozására az ingyenesen átadott ingatlanon a törvény erejénél fogva – az ingatlanok fennállásáig, azaz határozatlan időre – elidegenítési és terhelési tilalom áll fenn. Az elidegenítési és terhelési tilalomnak az ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzését az állam tulajdonosi jogainak gyakorlását végző MNV. Zrt. kezdeményezi.

51–52. §

Érden a Fácán köz 1. szám alatt található a 18093/36 helyrajzi számú „kivett, egyéb építmény” megnevezésű 2 ha 8473 m² nagyságú belterületi ingatlan (a továbbiakban: Ingatlan) kizárólagos tulajdonosa 2018 júliusáig a Fővárosi 2. számú Építőipari Vállalat (Cg. 01 01 002226) elnevezésű állami vállalat volt, amely jogutód nélkül, végelszámolással megszűnt, és 1999. június 18-ai hatállyal a cégnyilvántartásból törlésre került.

Az Ingatlanon 31 db, önálló helyrajzi számmal (18093/2-32) rendelkező ún. „úszótelek” és azok mindegyikén felépítmény (szövetkezi ház vagy garázs) található. A területen a belső közlekedési utak nincsenek önkormányzati tulajdonban, szabályozásuk nem rendezett, jogilag nem minősülnek közterületeknek.

Az Ingatlan rendezetlen tulajdoni viszonyainak következtében a belső közlekedési utak alatt húzódó csatornavezetékek az Ingatlan házi szennyvízhálózatának tekintendők, ezért azokat az Érd és Térsége Csatorna-szolgáltató Kft. (a továbbiakban: ÉTCS Kft.) nem veheti át üzemeltetésre, ugyanakkor az ott lakók szolgáltatási díjat fizetnek. A belső csatornahálózat teljes felújítása szükséges, azonban házi szennyvízhálózatnak tekintendő vezetékszakaszok esetén a kiépítés és a felújítása önkormányzati forrásból, víziközmű fejlesztési alapból nem finanszírozható.

A Fővárosi Törvényszék jogerős döntése alapján az Ingatlan tekintetében 2018. júliusban vagyonfelosztás jogcímen a Magyar Állam 1/1 arányú tulajdonjoga és az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorló szervezetként bejegyzésre került az ingatlan nyilvántartásba.

Az Önkormányzat – tervei szerint – az Ingatlan megosztása során kiszabályozza az utcákat és közös használatú tereket, és az ingatlantulajdonosok által közel 40 éve sajátjukként birtokolt és használt ingatlan részeket térítés nélkül átadja részükre.

Mindezek érdekében az Ingatlan ingyenesen az Önkormányzat tulajdonába kerül lakásgazdálkodás és településfejlesztés, településrendezés feladatok elősegítése érdekében, azzal a feltétellel, hogy az ingatlant terhelő kötelezettségeket teljeskörűen átvállalja. Az Önkormányzat a tulajdonába adott ingatlant a tulajdonátruházási szerződésben meghatározott lakásgazdálkodási és településfejlesztési, településrendezési célokra használhatja fel, amennyiben ellenérték fejében elidegeníti, az elidegenítésből származó bevételt az önkormányzat tulajdonában álló lakáscélú ingatlanok fejlesztésére, korszerűsítésére vagy az ingyenesen tulajdonba adott ingatlan vonatkozásában felmerült településfejlesztési feladatok megvalósítására köteles fordítani.

A célhoz kötött hasznosításra vonatkozó előírások teljesüléséről, az ingatlan fejlesztéséről, valamint az ingatlan értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról az Önkormányzat évente beszámol az MNV Zrt. felé, az ingatlan átruházását követő 15 évig, de legfeljebb az ingatlanból telekalakítást követően létrejövő ingatlanok elidegenítéséig.

Az Ingatlan tekintetében nem kell alkalmazni az Nvtv. elidegenítési tilalomra vonatkozó rendelkezéseit.

53. §

Hatályba léptető rendelkezés.

54. §

Sarkalatossági záradék.

55. §

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás az egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2019. évi CXV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) módosítása a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az európai uniós tagállami kötelezettségünkön adódó szükséges hazai átültetését szolgálja. A módosítás törvényi szabályozási szinten határozza meg – az uniós rendeletben előírt – a szükséges, a jármű vizsgálatát, ellenőrzését, vagy értékelését végző műszaki szolgálat kijelölési és a járművekre vonatkozó piacfelügyeleti feladatot, amely feladatokra a javaslat a közlekedési hatóságot jelöli ki. A közlekedési hatóság ezeket a feladatokat eddig is végezte a két- és háromkerekű járművek, valamint négykerekű motorkerékpárok, továbbá a mezőgazdasági és erdészeti járművek tekintetében. Azonban ez a feladat most az uniós rendelet megjelenésével kibővült a gépjárművekre és pótkocsijaikra, tehát így már az összes közúti járműkategóriára kiterjed.

Az autóbusz-megállóhely több szolgáltató általi igénybevételéhez kapcsolódóan arról, hogy ebben az esetben a szolgáltatók milyen módon tehetnek eleget a kötelezettségeinek – elkerülvén a felelősségi körök egyértelmű meghatározásának hiányából adódó esetleges félreértést és jogvitát – rendelkezni szükséges, amelynek érdekében a kezelővel megállapodást szükséges kötniük.

A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) módosításának célja a törvényben foglalt felhatalmazó rendelkezések pontosítása a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény végrehajtásáról szóló 141/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) jogbiztonságot szolgáló alkalmazása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben foglaltakkal összhangban.

A víziközlekedésről szóló 2000. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Vkt.) módosítása megteremti Magyarországon az Európa-szerte népszerű nyaralóhajózás lehetőségét. A nyaralóhajózás a kedvtelési célú belvízi hajózásnak az a turisztikai lehetősége, amely hajóvezetői engedély nélkül vezethető, szállást is nyújtó hajókon teszi lehetővé a nyaralást az erre alkalmas, nyaralóhajózásra kijelölt vízterületen.

A Vkt. módosításáról szóló másik javaslat célja a hajózási felelősségbiztosítás kérdésének rendezése. A felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló 2012. évi strasbourgi egyezményt (CLNI 2012) kihirdető 2017. évi CVII. törvény értelmében a Vkt. 24–25. §-ai a felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezményvel (CLNI) egyidejűleg – 2019. július 1. napján – léptek hatályba, mely időpontot – az egyezmény nemzetközi jogi hatályba lépése alapján – a külügyminiszter határozott meg közleményében [2/2019. (I. 17.) KKM közlemény].

A törvénymódosítás alapján személyhajó és áruszállító hajó, továbbá komp és gazdasági célból üzemeltetett kishajó kizárólag akkor vehetnek részt a belföldi forgalomban, ha üzemeltetői rendelkeznek a felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezménynek (CLNI) is megfelelő és érvényes hajó-felelősségbiztosítási szerződéssel.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Sztv.) módosításának célja a jogharmonizáció végrehajtása.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosításának célja a vasúti közlekedéssel kapcsolatos európai politika célja az egységes európai vasúti térség létrehozása. Az egységes európai vasúti térség kiteljesítésére irányuló negyedik jogszabálycsomag elfogadására 2016. áprilisában (Műszaki Pillér) és 2016. decemberében (Politikai Pillér) került sor. A 4. Vasúti Csomag Műszaki Pillérének részét képezi a vasúti rendszer Európai Unió belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/797 európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a vasútbiztonságról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/798/ európai parlamenti és tanácsi irányelv. Magyarországnak 2020. június 16. napjáig eleget kell tennie jogharmonizációs kötelezettségének. A törvényjavaslat e jogharmonizációs kötelezettség teljesítésének első lépéseként a fenti két irányelvnek az európai uniós tagállami kötelezettségünkön adódóan szükséges hazai átültetését szolgálja, törvényi szinten.

A törvényjavaslat előkészíti továbbá a jelenlegi rendszámok kivezetésével kapcsolatos módosításokat. 2021. január 1-jével az ideiglenes rendszámok összevonására kerül sor, amely alapján a korábban „E”, „M”, „SP”, „P” és „Z” betűjelű ideiglenes rendszámtáblák helyett egységesen „I” betűjelű ideiglenes rendszámtábla kerül kiadásra felmenő rendszerben. Az ideiglenes behozatali vám eljárás alá vont járműre kiadott „V” betűjelű ideiglenes rendszámtábla, valamint a lassú járművek speciális, fehér alapon (3-3) piros betű- és számjelű, Y kezdő betűjelű rendszámtábla megszüntetésre kerül. A „V” betűjelű ideiglenes rendszámtáblák megszüntetésére azok kihasználatlansága miatt kerül sor. A lassú járművek speciális rendszámtáblával való ellátása az egyszerűsítés miatt kerül kivezetésre és sorozatban előállított rendszámtáblával látják el a jövőben e járműveket. A jelenlegi rendszámok kivezetése a járműtulajdonos részére nem jelent adóteher-növekedést. Ezzel együtt a módosítás okán szükséges az ideiglenes rendszámtáblákhoz kapcsolódó egyes pénzügyi és közlekedési tárgyú törvények technikai jellegű pontosítása. A módosítás az állampolgárokra nézve többletkötelezettséget, tehernövekedést nem jelent.

A Kormány az önkormányzati feladatellátás közül kiemelten fontosnak tartja a kötelező önkormányzati feladatok ellátásához szükséges források megteremtését, a városi tömegközlekedés zavartalan biztosítását, ezért különösen a budapesti tömegközlekedés működőképességének biztosítása érdekében arra is törvényi garancia szükséges, hogy az önkormányzatok az iparűzési adót elsőként a helyi tömegközlekedés finanszírozására legyenek kötelesek fordítani.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A javaslat a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (6) bekezdése módosításával rendezi, hogy a Kkt. szerinti bírság megfizetésénél ne a befizetőt terhelje a megfizetéssel kapcsolatos – jelenleg a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló a 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet 15/A. §-ban szabályozott – költség, hanem azt az állam viselné. A törvényjavaslatban foglaltak megvalósulása hiányában a jogsértő magatartás eredményeként kiszabott bírság vagy bármely pénzkövetelés befizetői hátrányos megkülönböztetésben részesülhetnek, hiszen többféle bírságösszeg terhelheti őket attól függően, hogy ki milyen formában és mely hatóságnál kívánja megfizetni a bírság összegét.

2. §-hoz

A Nemzeti Tengelysúly-mérő Rendszerrel összefüggésben, az abban közreműködő, az ED törvényben meghatározott UD rendszer üzemeltetőjének feladatainak pontosítása.

3. §-hoz

Jogharmonizációs kötelezettségünk szerint – az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet 68. cikkében foglaltakra tekintettel – szükséges meghatározni a járművek vizsgálatát, ellenőrzését, vagy értékelését végző műszaki szolgálatot végző hatóságot, mely feladatra a közlekedési hatóság lett kijelölve.

4. §-hoz

Jogharmonizációs kötelezettségünk szerint – az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletre 6. cikk (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel – szükséges meghatározni a gépjárművekre és pótkocsijaikra vonatkozó piacfelügyeleti feladatokat elvégző hatóságot, mely feladatra a közlekedési hatóság lett kijelölve.

5. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

6. §-hoz

Az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozó közlekedés-igazgatási szabályok módosítása miatt indokolt a gépjárműadó-törvény ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjárművekre vonatkozó rendelkezéseinek aktualizálása. A módosítás az adófizetési kötelezettség kapcsán érdemi változást, tehernövekedést nem eredményez, az állampolgárok számára adminisztrációs, ügyviteli, pénzügyi többletterhet nem jelent, csupán – saját fogalmi rendszer megalkotásával – igazodik a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet felmenő rendszerű új fogalmi rendjéhez, besorolási kategóriáihoz.

Ezt meghaladóan, ha a Kkt.-ben az elektromos meghajtású jármű fogalma kerül rögzítésre, a KRESZ-ben nincs lehetőség ennek közlekedésbiztonsági szempontok szerinti differenciálására, ezért szükséges az elektromos meghajtású gépjármű fogalom meghatározása, amely már megfelel a KRESZ rendelkezéseinek, illetve további szövegcsérés rendelkezést tartalmaz a javaslat.

7. §-hoz

A javaslat a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénnyel, valamint a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló 2006. évi CXXXIII. törvénnyel való koherenciát teremti meg. A törvényjavaslat révén a helyi önkormányzatnak az iparüzési adó bevételét elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat finanszírozására kell fordítania, amennyiben ilyen feladatot lát el.

8. §-hoz

Az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozó felmenő rendszerű közlekedés-igazgatási szabályok módosítása okán indokolt a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (Gjt.) ideiglenes rendszámtábla-kiadással összefüggő adókötelezettségi szabályban a megfelelő fogalmak használata. A javaslat az adókötelezettség tartalmát egyebekben nem változtatja meg, így az állampolgárokra többletkötelezettséget, valamint tehernövekedést nem jelent.

9. §-hoz

A javaslat a Gjt. értelmező rendelkezéseinek aktualizálásával, illetve új értelmező rendelkezések törvénybe iktatásával biztosítja, hogy a gépjárműadó-szabályozás az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban legyen.

Erre figyelemmel változik a lassú jármű és a lassú jármű pótkocsija Gjt.-beli fogalma.

A gépjárműadó-törvény módosítására benyújtott javaslat célja, hogy a rendszámkiadás szabályait megfogalmazó kormányrendelet 2021. január 1-től hatályos fogalmi rendjéhez igazodjanak a gépjárműadózást meghatározó szabályok, mégpedig oly módon, hogy az adókötelezettség tartalma, mértéke ne változzék. Ezért szükséges módosítani többek között a gépjárműadó-törvény lassú jármű és lassú jármű pótkocsija fogalmát, mely járművekre egyebekben a gépjárműadó hatálya nem terjed ki. Figyelemmel azonban arra, hogy 2021. január 1-jét követően továbbra is forgalomban tarthatóak olyan lassú járművek és azok pótkocsijai, melyeket a hatályos (2021. előtti) gépjárműadó-szabályok szerint lassú járműnek lehet tekinteni, indokolt a szóban forgó fogalmat úgy változtatni, hogy ezen járművek 2021-től is lassú járműnek vagy lassú jármű pótkocsijának minősüljenek a gépjárműadó-törvény alkalmazásában. A módosító indítvány tehát biztosítja, hogy azon lassú járművekre és azok pótkocsijaira se terjedjen ki a gépjárműadó hatálya 2021. január 1-jétől, amelyek még ezen időpont előtti gépjárműadó-szabályok szerint minősültek lassú járműnek és lassú jármű pótkocsijának.

Új értelmező rendelkezésként a Gjt.-be épül három, a közlekedés-igazgatási szabályok módosulása okán „I” betűjelű, ideiglenes rendszámmal ellátott gépjármű-kategória. Ezen hármas fogalmi rendszer Gjt.-n belüli kialakítását az indokolja, hogy a felmenő rendszerben kiadott új „I” betűjelű ideiglenes rendszám három különböző – a gépjárműadó vonatkozásában – három különféle szabályozás alá eső ideiglenes rendszámot („E”, „P” és

„Z” rendszámot) vált fel. A szabályozás háromféle volta ugyanakkor – az egyértelmű jogértelmezés érdekében – indokoltá teszi a gépjárműadó-szabályozás vonatkozásában a három különböző gépjármű-kategória fenntartását. Módosítás technikai jellegű, az állampolgárokra nézve többletkötelezettséget, illetve tehernövekedést nem jelent.

10. §-hoz

Az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozó közlekedés-igazgatási szabályok módosítása okán indokolt a gépjárműadó-törvény ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjárművekre vonatkozó rendelkezéseinek aktualizálása. Erre tekintettel a módosítás szövegcsérés megoldás alkalmazásával biztosítja a Gjt. közlekedés-igazgatási jogszabályokkal való összhangját. Módosítás technikai jellegű, az állampolgárokra nézve többletkötelezettséget, illetve tehernövekedést nem jelent.

11. §-hoz

A „V” betűjelű ideiglenes rendszámtáblák megszüntetése okán indokolt a Gjt.-ből az e rendszámtáblára való utalás hatályon kívül helyezése.

12. §-hoz

Az Lt. 29. §-ának a törvényjavaslat 12. §-ával beillesztendő (4) bekezdése a 13. § által újonnan beillesztendő egyik felhatalmazó rendelkezés normaszöveggel való viszonyát rendezi.

13. §-hoz

Az Lt. 73. § (1) bekezdésében foglalt, a Kormány jogalkotási hatáskörére vonatkozó felhatalmazó rendelkezések kiegészítése.

14. §-hoz

Az Lt. szövegcsérés módosításai jellemzően a Vhr.-hez tartozó felhatalmazó rendelkezések megalkotásához kapcsolódnak, továbbá megvalósul az Lt. 51. § (9) bekezdésben szereplő hivatkozás pontosítása, tekintettel arra, hogy a repülőtér akadálykorlátozási felületeinek kijelöléséről, a légi közlekedési akadályok jelölésének főbb szabályairól, valamint Magyarország légi közlekedési terep és akadály adatbázisának létrehozásáról és fenntartásáról rendelkező kormányrendelet tervezett rendelkezései a Vhr. részeként jelentek meg.

15–16. §-hoz

Az ideiglenes rendszámtábla nyilvántartás fogalmának pontosítása szükséges, mert nem jött még létre az elektronikus nyilvántartás. Az ideiglenes rendszámtáblák nyilvántartása a „P” betűjelű rendszámtábla kivételével továbbra is tartalmazza az ideiglenes rendszámtáblával ellátott járművek alvázszámát, gyártmányát, típusát és színét.

17. §-hoz

Biztonsági okokból, illetve a felkutatási és mentési műveletek gyors és eredményes végrehajtásának előmozdítására jogszabályban szükséges rögzíteni, hogy a nyaralóhajózásban résztvevőkről utaslista készüljön. Ennek megfelelően a már a Vkt.-ben szabályozott esetkört célszerű a nyaralóhajóra is kiterjeszteni. A nyaralóhajó utasnyilvántartásában szerepelnie kell a hajón utazó személyek nevének, életkorának, nemének és állampolgárságának. Az utasnyilvántartást szükség esetén a felkutató és mentőszolgálatok részére a felkutatási és mentési műveletek végrehajtása céljára át kell adni. Az utasnyilvántartásban a személyes adatokat legalább az utazás időtartama alatt, illetve addig kell megőrizni, ameddig a felkutatás és a mentés tart, ezt követően azokat törölni kell.

18–19. §-hoz

A felelősségbiztosítás kötésére kötelezettek körét indokolt a CLNI hatályával megegyezően szabályozni, illetve a hatályos szabályozáshoz képest szűkíteni, mivel indokolatlan terhet jelentene minden gazdasági célból üzemeltetett vízi jármű esetében, például a csónakokat gazdasági célból üzemeltetők számára.

A §-ok biztosítási jogviszony Egyezménynek megfelelő feltételeit, követelményeit szabályozzák.

20. §-hoz

Jelenleg Magyarországon a nyaralóhajó jogi fogalomként nem létezik. A Nyugat-Európában nyaralás céljára használt hajók a hazai jogszabályok szerint is kedvtelési célú kisgéphajónak minősülnek, vezetésükhöz nemzetközi kedvtelési célú kisgéphajó-vezetői képesítés szükséges.

Ahhoz, hogy a nyaralóhajó vezetésére – a kisgéphajótól eltérő – rendelkezések vonatkozzanak, szükséges – a nemzetközi gyakorlatra is figyelemmel – meghatározni a nyaralóhajó fogalmát, mely a kisgéphajó kategórián belül egy szűkebb halmazt jelent. A nyaralóhajó olyan kedvtelési célú kisgéphajó, amelynek a hossza nem haladja meg a 15 métert, és a legnagyobb holt vízi sebessége nem nagyobb 15 km/h-nál.

21–22. §-hoz

A regisztrációs adóról szóló törvény módosítása az ideiglenes rendszámtáblákra vonatkozó közlekedés-igazgatási szabályok változásának következtében aktualizálja az I betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott gépjárművek forgalomba helyezésére vonatkozó adómentességi szabályokat.

23. §-hoz

Az átjárhatósági irányelvnek és a vasútbiztonsági irányelvnek a törvényi szintet igénylő fogalmainak átültetését tartalmazza, illetve megtörténik a vagyonműködtető fogalmának meghatározása.

Az átjárhatósági irányelvnek és a vasútbiztonsági irányelvnek a törvényi szintet igénylő fogalmainak átültetését tartalmazza.

24. §-hoz

A nemzeti biztonsági hatóság feladatait Magyarországon a vasúti közlekedési hatóság látja el. A vasútbiztonsági irányelv a korábbiakhoz képest szigorúbb függetlenségi szabályokat állapít meg, azonban lehetővé teszi, hogy azok teljesülése esetén a hatóság a közlekedésért felelős miniszter irányítása alatt álló szervezet egyik szervezeti egysége is lehessen.

25. §-hoz

Az átjárhatósági irányelv alapján a vasúti járművek üzembe helyezését a továbbiakban a vasúti társaság az érintett pályahálózat-működtető bevonásával maga végzi, és a vasúti járművek forgalombahozatali engedélye, valamint a járművek típusengedélye minősül majd műszaki engedélynek.

26–29. §-hoz

Az átjárhatósági irányelv és a vasútbiztonsági irányelv átírta a nemzeti szabályokra vonatkozó előírásokat. Nemzeti szabályokat azokra az esetekre lehet létrehozni, melyekről az adott európai uniós átjárhatósági műszaki előírás nem rendelkezik. E nemzeti szabályokat a megalkotásuk során a Bizottsággal, az Európai Unió Vasúti Ügynökségével és az Európai Unió többi tagállamával egyeztetni szükséges. Sürgős esetben a nemzeti szabályt az előírt eljárás mellőzésével is meg lehet alkotni, elsősorban baleset elkerülése érdekében. Ebben az esetben utólagos egyeztetési kötelezettség áll fenn. A nemzeti szabály fenti egyeztetése a közlekedésért felelős miniszter feladata.

A vasútbiztonsági irányelv a korábbiakhoz képest szélesebb körben határozza meg a vasúti piac szereplőinek jogait és kötelezettségeit a vasúti közlekedés biztonságának előmozdítása és fenntartása tekintetében. A vasúti társaságok kockázatértékelést végeznek, kockázatkezelési intézkedéseket tesznek, szerződéseikben kötelezhetik a piac többi szereplőjét, hogy meghatározott intézkedéseket tegyenek a lehetséges kockázatok kezelése érdekében. Emellett a társaságok értelmzett piaci szereplőknek, úgymint a karbantartásért felelős szervezeteknek, a gyártóknak, a karbantartási szolgáltatóknak, az üzemeltetőknak, a szolgáltatóknak, az ajánlatkérőknek, a fuvarozóknak, a feladóknak, a címzetteknek, a berakodóknak, a kirakodóknak, a töltőknek és a lefejtőknek is hasonló kockázatkezelési intézkedéseket kell meghozniuk. Ha a piaci szereplőknek kivitelezési vagy üzemeltetési hiányosság

jut tudomására, akkor a hatáskörükön belül meg kell, hogy tegyék a szükséges intézkedéseket a kockázatok csökkentésére.

A vasútbiztonsági irányelv a vasútbiztonsági tanúsítványra és engedélyekre vonatkozó rendelkezéseket újraszabályozta. 2020. június 16. napjától alapesetben az Európai Unió Vasúti Ügynöksége adja ki az egységes vasútbiztonsági tanúsítványt azon vállalkozó vasúti társaságok számára, melyek szolgáltatási területe egy vagy több európai uniós tagállamra terjed ki. Az Európai Unió Vasúti Ügynöksége az érintett tagállamok nemzeti biztonsági hatóságait véleményezési jogkörrel az eljárásába bevonja ugyan, azonban a végső döntést ő hozza meg.

Az adott tagállam nemzeti biztonsági hatósága az egységes vasútbiztonsági tanúsítványt csak akkor állítja ki, ha a kérelmező vállalkozó vasúti társaságszolgáltatási területe csak ennek a tagállamnak a területére korlátozódik és a kérelmező kifejezetten azt kérte, hogy a nemzeti biztonsági hatóság járjon el. Ugyanis a kérelmezőnek még ebben az esetben is joga van az Európai Unió Vasúti Ügynöksége eljárását kérnie.

A kiegészítő biztonsági tanúsítvány intézménye az új eljárásban megszűnt.

A vasútbiztonsági engedélyt – mivel az a pályahálózat-működtetői tevékenységhez kapcsolódik – a továbbiakban is az adott tagállamban található pályahálózat nemzeti biztonsági hatósága adja ki, azonban a vasútbiztonsági irányelvben meghatározott eljárásrend szerint.

30. §-hoz

A Vtv. 36. § (7) pontja alapján az alapvizsga és az időszakos vizsga lebonyolítását, valamint az alapképzés és az időszakos oktatás szakmai irányítását a Kormány által külön jogszabályban kijelölt vasúti vizsgaközpont végzi, illetve a 36. §. (9) pontja alapján az alapvizsgáztatást és az időszakos vizsgáztatást a vasúti vizsgaközpont, mint tanúsító szerv a külön jogszabályban előírt feltételeknek megfelelő, a közlekedési hatóság vizsgabiztosi névjegyzékébe felvett és közlekedési hatóság által kinevezett vizsgabiztosok bevonásával szervezi és végzi. A KTI Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft.-t a vasúti vizsgaközpont kijelöléséről szóló 338/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet jelölte ki országos illetékességgel eljáró vasúti vizsgaközpontként.

A módosítással lehetővé válik a vasúti – valamint közúti és vízi – vizsgáztatási, vizsgaszervezési és módszertani feladatok ellátására több közlekedési ágazatot is magába foglaló vizsgaközpont létrehozása, míg a vasútbiztonság szempontjából stratégiai munkakörök – vasútszakmai oktatók, vizsgabiztosok, illetve a vasútüzem vezetők – képzése, továbbképzése tekintetében a kormányzati és a közlekedési szakpolitikák, valamint stratégiák hatékony megvalósításának érdekében továbbra is a KTI Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. látja el a feladatot.

A Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközponttal kapcsolatos rendelkezés.

31. §-hoz

Az átjárhatósági irányelv értelmében a járművek üzembehelyezését felváltja a járművek forgalomba hozatalának engedélyezési eljárása, az ezzel kapcsolatos irányelvi rendelkezések átültetésére kerül sor.

32. §-hoz

A járművek típusengedélyeztetésével kapcsolatos szabályok megalkotása.

33. §-hoz

Vasúti építetők beruházás során a magyar állam tulajdonába kerülő ingatlanok vonatkozásában a Vtv. 44/A. § (1) bekezdése szerint csak a kisajátított vagy a kisajátítást helyettesítő adásvétellel megszerzett ingatlanok vonatkozásában lesz vagyongazdálkodó. Az építetők vagyongazdálkodói joga nem jön létre a más jogcímen megszerzett vagy eleve a magyar állam tulajdonában álló ingatlanok vonatkozásában tekintettel arra, hogy nem a hatályos jogszabályban megjelölt jogcímenek kerülne sor a szerzésre. Ennek okán célszerű a beruházásokkal érintett ingatlanok vonatkozásában szabályozni a vagyongazdálkodói jog megszerzését más esetekre, például ingyenes vagyontáradás esetére is.

34. §-hoz

A Vtv. 46. § (1) bekezdésére figyelemmel a NISZ Zrt., mint GSM-R fejlesztő a GSM-R nagyprojekt első fázisa tekintetében részben GYSEV Zrt. vagyonkezelésében, illetve vagyonműködtetésében lévő ingatlanokon valószínűleg meg a GSM-R I. projekt keretében létrehozott, illetve beszerzett eszközöket és meghatározott egyéb vagyonelemeket. A most induló GSM-R nagyprojekt második fázisa a GYSEV Zrt. tulajdonában álló pályahálózatot is érinteni fogja. A Vtv. 46. § (1) és (3) bekezdésének a módosítása segítségével a létesítésre kerülő GSM-R projekt vagyonelemei akkor is állami tulajdonba kerülhetnének, ha azok a GYSEV Zrt. tulajdonában lévő vasúti pályahálózaton kerülnek létesítésre.

35., 37. §-hoz

A vasútbiztonsági irányelv rendelkezései alapján a fellebbezés lehetőségének biztosítása szükséges az egységes biztonsági tanúsítvánnyal, valamint a jármű forgalomba hozatali engedélyezési eljárással összefüggésben, továbbá szükséges rendelkezni arról is, hogy a fellebbezés lehetősége az ügyfelet az irányelv rendelkezése alapján csak meghatározott esetekben illeti meg.

36. §-hoz

A Vtv. 80. §-a a közlekedési hatóság hatáskörét és feladatait tartalmazza, mely feladatokat pontosítani szükséges az átjárhatósági irányelvnek és a vasútbiztonsági irányelvnek megfelelő új eljárási rendeknek megfelelően: az egységes vasútbiztonsági tanúsítványt, a forgalombahozatali járműengedélyt és a járművek típusengedélyét alapesetben az Európai Unió Vasúti Ügynöksége adja ki, a közlekedési hatóság bevonása mellett. A közlekedési hatóság akkor jár el, ha a vasúti társaság csak Magyarország területén belül kíván működni, illetve ha a vasúti járművet (vagy jármű-típust) csak Magyarország területén belül kíván forgalomba hozni és a kérelmező nem az Európai Unió Vasúti Ügynökségének eljárása mellett döntött. A fentieknek megfelelően került sor a közlekedési hatóság hatáskörének és feladatainak a Vtv. 80. §-a szerinti felsorolásban történő ismételt meghatározására.

A 4. vasúti csomag politikai pillérébe tartozó, a 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása és a vasúti infrastruktúra irányítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. december 14-i (EU) 2016/2370 európai parlamenti és tanácsi irányelv [a továbbiakban: (EU) 2016/2370 irányelv] 1. cikk 14. pontja úgy módosította a 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2012/34/EU irányelv) 56. cikkét, hogy a korábbiakhoz képest még több esetet állapít meg példálózó jelleggel, amikor jogvitás eljárást lehet kezdeményezni a vasúti igazgatási szerv előtt. Mivel az irányelvi felsorolás nem taxatív, hanem példálózó („különösen”) ezért a Vtv. jelenlegi rendelkezései úgy lettek már a 2012/34/EU irányelv átvitelékor megállapítva, hogy lefedik a (EU) 2016/2370 irányelv szerinti új eseteket is, azonban a gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a megfelelő joggyakorlat kialakulásának elősegítése érdekében szükséges a vasúti piac szereplői számára egyértelművé tenni, hogy ezekben az esetekben is van lehetőségük jogvitás eljárást kezdeményezni.

38. §-hoz

Amikor az egységes vasútbiztonsági tanúsítványt, a forgalomba hozatali járműengedélyt és a járművek típusengedélyét az Európai Unió Vasúti Ügynöksége adja ki, az eljárásba az érintett tagállamok nemzeti biztonsági hatóságait bevonja. A bevonás keretfeltételeit, az eljárási díj megosztását az Európai Unió Vasúti Ügynöksége és az adott tagállam nemzeti biztonsági hatósága az átjárhatósági irányelv és a vasútbiztonsági irányelv rendelkezései alapján együttműködési megállapodásban rendezik.

39. §-hoz

Átmeneti rendelkezések.

40. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezések pontosítása.

41. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

42. §-hoz

Szövegcsérés, pontosító rendelkezések.

43. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

44. §-hoz

A Kbt. 3. § (7) bekezdése tartalmazza, hogy a közlekedésbiztonsági szervnek milyen piaci és egyéb szereplőktől függetlenül kell működnie. Ez a felsorolás a továbbiakban kiegészítésre kerül a vasútbiztonsági irányelv 22. cikk (1) bekezdése alapján az Európai Unió Vasúti Ügynökségével is.

45. §-hoz

A közlekedésbiztonsági szerv a közlekedési balesetek és az egyéb közlekedési események megelőzése érdekében biztonsági ajánlásokat tesz az érintettek számára. Annak érdekében, hogy az Európai Unió Vasúti Ügynöksége átfogó képet kapjon az Unión belüli balesetekről és az arra tett ajánlásokról és így tevékenyen részt tudjon venni a balesetek megelőzésében, a vasútbiztonsági irányelv 26. cikk (2) bekezdése alapján a részére is meg kell küldeni ezeket az ajánlásokat.

Fontos, hogy az Európai Unió belüli közlekedésbiztonsági szervek között folyamatos kapcsolattartás legyen, ezért a vasútbiztonsági irányelv 22. cikk (7) bekezdése szerint közlekedésbiztonsági szervezeteknek az Európai Unió Vasúti Ügynöksége támogatásával szakértői értékelési programot kell kialakítaniuk, és minden közlekedésbiztonsági szervezet arra kell ösztönözni, hogy hatékonyságuk és függetlenségük nyomon követése érdekében bekapcsolódjanak.

46. §-hoz

Szövegponosítást tartalmaz mind az Európai Unió Vasúti Ügynökségének neve tekintetében, mind abban, hogy a tájékoztatási kötelezettség kezdő határideje a szakmai vizsgálat megindításáról szóló döntés meghozatala.

47. §-hoz

Szövegponosítást tartalmaz. A közlekedésbiztonsági szerv által készített ajánlás címzettjei között a korábbi gyakorlathoz igazodóan a továbbiakban – a vasútbiztonsági irányelv 23. cikk (3) bekezdése alapján – nevesítésre kerül a vasúti közlekedési hatóság és az Európai Unió Vasúti Ügynöksége is. Ezen kívül pontosításra kerül, hogy a tájékoztatás az érintettek ilyen irányú igénye esetén kötelező csupán, van aki igényli a tájékoztatást, van aki nem.

48. §-hoz

A vasútbiztonsági irányelv 23. cikk (1) bekezdése alapján – az Európai Unió tagállamaiban működő balesetvizsgáló testületek együttműködésének előmozdítása érdekében – szélesedett azoknak a közlekedésbiztonsági szervezeteknek a köre, amelyek bevonhatóak a vizsgálati eljárásban. Fontos szempont például, hogy annak a tagállamnak a balesetvizsgáló testülete is bevonható legyen, amelynek területén a balesetben érintett vasúti jármű karbantartása történt.

49. §-hoz

Jogharmonizációs rendelkezés.

50. §-hoz

A vasútbiztonsági irányelv a Kbt.-beli jogharmonizációs záradéka.

51. §-hoz

Szövegpontosításokat tartalmaz. A „vasúti tevékenységek” kifejezés szélesebb kört ölel fel, mint a vonatok üzemeltetése. Az Európai Unió Vasúti Ügynökségének neve pontosításra kerül a Kbt.-ben. A Kbt. 9. § (1) bekezdésében meghatározott valamennyi tevékenységet a többi hatósággal együttműködve, egyidejűleg végezheti a közlekedésbiztonsági szerv és nem csak az a) pontban meghatározottat. A vasútbiztonsági irányelv 23. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a Kbt. 15. § (2) és (2a) bekezdése szerinti vizsgáló testületek képviselői – a közlekedésbiztonsági szervek együttműködésének biztosítása és elősegítése érdekében – a vizsgálóbizottság vezetőjének felügyelete alatt a szakmai vizsgálat során jogosult nem csak a roncsokat megtekintetni, de adott esetben a bizonyítékok összegyűjtésében is közreműködni.

A Kbt. 9. § (1) bekezdésében meghatározott valamennyi tevékenységet a többi hatósággal együttműködve, egyidejűleg végezheti a közlekedésbiztonsági szerv és nem csak az a) pontban meghatározottat, ezért az a) pontból a felvezető szövegbe szükséges átemelni a szövegrészt.

52–54. §-hoz

A törvényjavaslatban foglaltak célja, hogy közlekedési infrastruktúra beruházások esetében biztosítsa az építető számára azt a lehetőséget, hogy olyan esetben is hatósági vizsgálatot és hatósági határozatba foglalt döntést kérjen, amikor arra egyébként a szakági jogszabályok alapján nem lenne szükség. A javaslat az eljárási kötelezettséget nemcsak az engedélyezési, hanem az engedély módosítására irányuló eljárások esetében is biztosítja.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esetén az eljárás biztonságos lefolytatása biztosítása érdekében a törvényjavaslat 62. napra emeli a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényben a környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatására jelenleg rendelt 42 napos ügyintézési határidőt.

A határidő változtatása nem eredményezi a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások elhúzódnását.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény alapján a környezethasználat a környezeti hatásvizsgálat hatálya alá tartozó tevékenységek esetén – a tevékenységre a környezetvédelmi hatóság által kiadott környezetvédelmi engedély véglegessé válását követően kezdődhet meg, illetve folytatható. Annak érdekében azonban, hogy az építési engedélyezési eljárás már a környezetvédelmi engedélyezési eljárás alatt megindulhasson, szükséges szabályozni az építési engedélyezési eljárás kötelező felfüggesztését a környezetvédelmi engedély kiadásáig.

55. §-hoz

Jogalkalmazási ésszerűsítést szolgál az Ngt. 6/L §-a módosítása, az egyértelműsítő jellegű pontosítás célja, hogy a korlátozási kártalanítás a tényleges használat mértékéhez igazodjon.

A javaslat biztosítja ugyanakkor azt is, hogy ne kelljen többszörösen megfizetni a tulajdonjog korlátozásának, majd elvesztésének ellenértékét akkor, ha a korlátozást követően kerül sor kisajátításra. A korlátozás bekövetkezése és az állam területszerzése – azaz az adásvételi szerződés megkötése, illetőleg a kisajátítási eljárás lefolytatása – egymástól élesen elválhatnak, adott esetben akár egy évtized is eltelhet a két esemény között, ezért mindenképp célszerű különválasztani a kártalanítási folyamatokat. A korlátozás bekövetkeztének pillanatában beálló kár megtérítésére az ingatlan jogosultjának kártalanítási igénye megnyílik, a korlátozási kártalanítást a kisajátítási eljárás szabályai szerint lefolytatott eljárás nyomán a kisajátítási hatóság döntése alapján kell megfizetni a jogosult részére. Ugyanakkor az ingatlan megszerzésekor aktuális ingatlanforgalmi értékből a korlátozási kártalanítás értékét le kell vonni. Erre a legcélravezetőbb eszköz, ha a kisajátítást kérő a szakértő előzetes kirendelése során már jelzi a kisajátítási hatóság felé, hogy a szakértő feladata terjedjen ki arra, hogy a kártalanítási összeget korlátozási kártalanítás összegének figyelembevételével állapítsa meg.

56. §-hoz

A módosítás révén a Fővárosi Önkormányzatnak a kerületek és a főváros közötti forrásmegosztás során kapott iparüzési adó bevételt elsőként az általa kötelező feladatként ellátott helyi közösségi közlekedési feladat finanszírozására kell fordítania. Ezzel biztosításra kerül, hogy a Fővárosi Önkormányzat e kiemelt jelentőségű

feladatára a megfelelő pénzügyi eszközöket biztosítsa. A törvényjavaslat révén a helyi önkormányzatnak az iparüzési adó bevételét elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat finanszírozására kell fordítania, amennyiben ilyen feladatot lát el.

57. §-hoz

Szövegcsérés módosítás.

58–59. §-hoz

A helyi közösségi közlekedés biztosítása – a gazdasági és turisztikai szempontból egyaránt kiemelkedő településen – Budapesten és a nagyvárosokban nemzetgazdasági és társadalmi érdek. Ezen érdek érvényesítése okán a javaslat a fővárosi és a települési helyi közösségi közlekedés hosszú távon is biztonságos fenntartásának, illetve működtetésének biztosítását célozza. Ennek érdekében a törvényjavaslat javaslatot tesz annak előírására, hogy a Fővárosi Önkormányzat a megosztott adóbevételből elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat ellátására köteles fordítani a feladat ellátásához szükséges összeget, a további önkormányzatok esetén pedig a helyi adóbevételek képezik a közösségi közlekedés finanszírozását. A törvényjavaslat révén az helyi önkormányzatnak az iparüzési adó bevételét elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat finanszírozására kell fordítania, amennyiben ilyen feladatot lát el.

60. §-hoz

Az autóbusz-állomások és autóbusz-megállóhelyek üzemeltetésével kapcsolatos szabályok pontosítása érdekében szükséges a módosítások átvezetése az Sztv.-ben és végrehajtási rendeletében. A korábbi szabályozás nem jelölte ki az üzemeltető szervezet az autóbusz-állomások és autóbusz-megállóhelyek vonatkozásában. Az üzemeltetéshez kapcsolódó kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges volt az üzemeltető szervezetek kijelölése és a feladatkörök pontosítása.

61. §-hoz

A szabályozás alapján nemcsak a közforgalmú személyszállítási szolgáltatást nyújtó szolgáltatók, hanem a különcélú menetrend szerint személyszállítási szolgáltatás nyújtó és különjáratú személyszállítást végző szolgáltatók is kötelesek megállapodást kötni az autóbusz-állomások, autóbusz-megállóhelyek üzemeltetőivel az igénybevétel feltételeiről.

62. §-hoz

Az autóbusz-állomások és autóbusz-megállóhelyek üzemeltetői kötelesek az általuk üzemeltetett létesítmények hozzáférése vonatkozó előírásokat a honlapjukon szerepeltetni. A hozzáférési szabályzat közzététele erősíti a transzparenciát, tájékoztatja a szolgáltatókat az üzemeltető által biztosított hozzáférés feltételeiről.

63. §-hoz

Az autóbuszos piacfelügyeleti ügyekben az autóbuszos piacfelügyeleti és utasjogi hatóság jogosult eljárni. A közlekedési hatóság ezzel kapcsolatban nem rendelkezik hatáskörrel, így az eljárása során az autóbuszos hatóság csak a saját korábbi határozataiban foglaltakat kísérheti figyelemmel eljárása során.

64. §-hoz

Az autóbuszos hatóság eljárása során szükséges, hogy az autóbuszos piacfelügyeleti és utasjogi ellenőrzési jogkörében eljárva az autóbusz-állomások és megállóhelyek üzemeltető szervezetek kötelezettségteljesítését is ellenőrizni tudja.

65. §-hoz

A 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikke szerinti gazdasági egyensúlyra irányuló vizsgálat alkalmazására vonatkozó eljárás és kritériumok megállapításáról szóló, 2018. november 20-i (EU) 2018/1795 bizottsági végrehajtási rendelet hatályba lépése okán szükséges módosítani a személyszállítási

szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvényt, mivel az még a korábban hatályban lévő bizottsági rendeletre hivatkozik a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlya veszélybe kerülésének a megállapítása végett lefolytatott eljárások esetén. Az ilyen eljárás lefolytatásának akkor van helye, ha a miniszter korlátozni kívánja az infrastruktúrához való hozzáférési jogot más (nem közszolgáltató) vasúti társaságok részére, ha azok tevékenysége a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát veszélyeztetné.

66. §-hoz

Átmeneti rendelkezés.

67. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

68. §-hoz

Szövegcsérés rendelkezések.

69. §-hoz

A javaslat célja, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezés módosításával az ott szabályozott adatkezelési jogosultság időtartama összhangba kerüljön a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21. § (4) bekezdésében foglalt, a hatósági eljárás tekintetében meghatározott határidővel.

70. §-hoz

Az ideiglenes rendszámok összevonására tekintettel szükséges módosítani azt az adózás rendjéről szóló törvény szerinti előírást is, amely a járési hivatal és az állami adó- és vámhatóságnak az általa kiadott ideiglenes rendszám táblákhoz kapcsolódó adatszolgáltatásáról rendelkezik. A módosítás alapján a jövőben kormányrendeleti szinten lesz meghatározott, hogy az ideiglenes rendszám táblák közül melyek esetében kell teljesíteni az adatszolgáltatást.

71. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezések.

72. §-hoz

Sarkalatossági záradék.

73. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.